

چاپى دووھم

گوزەرىك بۇ يادكردنەۋەي رابردوو

نيكولاس سپاركس ● ۋەرگېرانى بەرزان عوسمان

ناوەندی بلاوکردنەوهی ئەندێشه

ناوەندی پۆشنبیری و ھونەری ئەندێشه

بەرپۆشەبەری گشتیی ناوەند: ھەژار مەجید

بەرپۆشەبەری چاپ و بلاوکردنەوه: سیروان مەحمود

ناوەندی پۆشنبیری و ھونەری ئەندێشه - ناوەندی بلاوکردنەوهی ئەندێشه

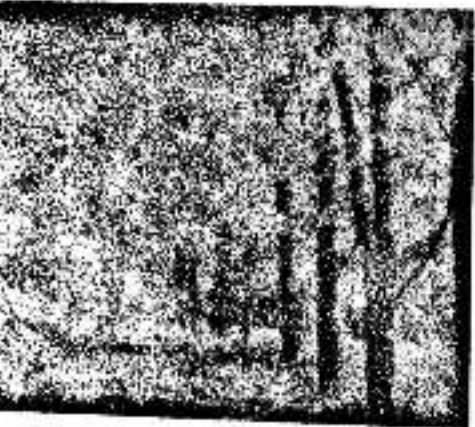
سلێمانی - شەقامی مەولەوی - تەلاری بازرگانیی سیروانی نوێ - نۆمی چوارەم

<http://www.endeshe.net>

andesha.library@yahoo.com ● andesha@outlook.com

<http://www.facebook.com/Andeshalib>

07501026400

گوزەرىڭ بۇ يادکردنەۋەي رابردوو

نيكوڭلاس سپاركس
ۋەرگىترانى بەرزان عوسمان

ناوی کتیب: گوزهریک بۆ یادکردنه وهی رابردوو

ناوی نووسەر: نیکۆلاس سپارکس

وه رگێرانی له ئینگلیزییه وه: بهرزان عوسمان

بابەت: پۆمان

دیزاینی تیکست: دانا حەسەن

نۆبەتی چاپ: دووهم ۲۰۱۷

چاپخانه: تاران

تیراژ: (۲۰۰۰) دانە

نرخ: (۶۰۰۰) دینار

ژمارە ی سپاردن: له بهرپۆه به رایەتی گشتیی کتیبخانه گشتییه کان

ژمارە (۱۰۵۸) ی سالی (۲۰۱۶) ی پێ دراوه .

مافی ئەم کتیبە پارێزراوە ©

بەبێ رەزامەندی ئەندیشه، هیچ لایەنێک رێگەپێدراو نییه بۆ له بهرگرتنه وهی ئەم کتیبە، جا گەر به شێوهی ئەلکترۆنی، کاغەزی، وینەیی، دەنگی، یان ھەر شێوازیکی تری له بهرگرتنه وه بیت.

وهه گه پیرانی ئەم پۆمانه پیشکه شه به
شه هیدانی پێی پزگاریی کوردستان و پیشمه رگه و شه پفانان،
به سهروه رانی به رگری له نیشتمان.

له سالی ۱۹۵۸دا، شارۋچكەى بىوفۇرت له ويلايه تى كارۋلايناي
 باكور، كه له سەر كه نارى دەريا ھەلكە وتوو، نزيك شارى
 مۇرھىند، شوئىنك بوو ھەك زۆربەى شارۋچكە بچووكەكانى
 ترى باشوور. له ھەرزى ھاویندا، پىژھى شىى ھىند بەرز
 دەبوو ھە، بە جۆرىك، گەر پىاو بۆ كەمىكىش سەرى له
 مال دەر بگردايە، دەبوو دواتر ئاويك بكات بە خۆيدا.
 مندالە وردكەش له مانگى ئاب بۆ مانگى ئەيلوول، ئەو دەمەى
 گەرما پىاو ھەراسان دەكا، بە پىى پەتى بە ژىر داربە پرووكاندا
 دىن و دەچن و راكە راكیانە. خەلكە كەشى له ئوتومبىلە كانیانە ھە
 كەسىكىان بدىتبايە لەسەر شەقام يان كۆلانىك، بىانناسىايە و
 نەيانناسىايە، سەلاميان بۆ دەکرد. ھەواى ئەو شارۋچكەيە
 بۆنى سەنەوبەر و خوئ و ھەلمى دەريا پرى كەردبوو،
 بۆنىك بوو، تايبەت بەو ويلايەتە، زۆرىنەى دانىشتوانەكەى
 لەسەر راوکردنى ماسى، له كەنارە تەنكاوەكان، ياخود
 له پرووبارەكەى سەرەو ھە بە راوکردنى قرژال گوزەرانى
 پۇژانەيان دابىن دەکرد. له ھەرشوئىنكە ھە تەماشای ئاوى
 پرووبارى ئىنتراكوستىلت بگردايە، بەلەم و يەختەكانت دەبىنى

لەنگەریان گرتوو. تەنھا سێ کەنالی تەلەفزیونییش ھەبوو
لەو شاروچکە، ھەرچەند بەلای ئیمە ومانانەو، کە لەوی
گەورە ببووین، گرنگییەکی ئەوتۆمان نەدەدا بە تەلەفزیون.
بەلکوو زۆرینەی کاتەکانی ژیاومان بە کلیساکانەو سەرقال
دەبووین. ژمارەی کلیساکان، تەنیا لە سنووری شاروچکە
خۆی، ھەژدە کلیسا دەبوون. ھەندیکیان بریتی بوون لە
کلیسای مەسیحیی ھۆلی ھاوڕییەتی، کلیسای بەخشاوەکان،
کلیسای تەوبەکاران، جگە لەمانەش، کلیساکانی پیرۆزکردن
دەبوون. ئەو دەمە ی تەمەنم بەرھەو سەر ھەلدەکشا، لەبیرمە
ئەم کلیسایانە باوترین و پەسەندترین مەزھەبی ئایینی
بوون. دەچوویتە ھەر سووچیکی شاروچکە، کلیسایەکی
پیرۆزکردن بەرچاو دەکەوت، ھەریەکەشیان خۆی لەوی تر
بە باشتر لەقەلەم دەدا. ئەمانیش زۆر بوون، لەوانە، کلیسای
باشوور، کلیسای خوداپەرستی، کلیسای پەیام، کلیسای
سەرورەری... ئیتر زۆرن.

لەو دەمەدا، کار و چالاکییەکانی خوێندکارانی ئەو سالە،
لەلایەن کلیسای باشوور سپۆنسەری بۆ کرا، بە ھاوکاریی
خوێندنگە ئامادەییەکە. ھەموو سالتیک فێستیڤالی کریسمسیان
لە ھۆلی شانۆی بیوفۆرت نمایش دەکرد، لە راستیییدا ئەم
شانۆیە لەلایەن ھیگیڤرت سولیفەنەو نووسرا بوو. ئەم کابرایە
قەشەییەکی مەسیحی بوو، ھەر لە زەمانی مەغولەکانەو لە
کلیسا بوو، دە ی ئیجگار ئەو ھەندەش پیر نەبوو، بەلام تەمەنی
ھەبوو، پێستی ھێند تەنک ببوو و پیاو، گەر تەماشای
بکرایە، ئیسقانەکانی دەبینی - منداڵە وردکە سوێندیان
دەخوارد، دەیانگوت خوێنی دەمارەکانی دیارە - قژی وەک

به فری سپی وا بوو، دهتگوت خووری که رویشکه.

دهی به هه رحال، با ئه وهنده غه ییه تی نه کهین. ئه م کابرایه
شانو نامه یه کی نووسی به ناوی فریشته ی کریسمسه وه،
چونکه نهیده ویست ئه مسالیش دیسان هه ر شانوییی گورانیی
مه سیحیی چارلز دیکنز دووباره نمایش بکریته وه. بۆیه
هه ولی دا له مهیدانی نووسینی شانودا، ئه سپی خوی تاو بدا و
دهست بکات به نووسینی شانویه ک. پیشتر له ژیانیدا چه ندین
وتاری ئایینی نووسیوو، جا پیاو راستیش بلیت، هه مووی
وتاری باش و به پیز بوون، به تاییه ت کاتیک وتاری له سه ر
غه زه بی خودای گه وره به رامبه ر زیناکاران ده خوینده وه.
به روات بیت، هه ر که باسی زیناکارانی ده کرد، هیند گه رم
ده بوو، ده ماری ملی هه لده ستا و خوینی ده کولا. ئیتر ئه مه
گرنگترین بابته تی ئه و بوو. ئه و کات که ئیمه مندالتر بووین،
له گه ل مندالانی گه ره ک و هاوړیکانمان، هه ر که چاومان به و
کابرایه ده که وت، خۆمان له پشت دره خته کانه وه ده شارده وه و
هاوارمان لی ده کرد، "هنگیزت زیناکه ره!" ئه و جا ده که وتینه
تریقه ی پیکه نین، ده تگوت هیچ زینده وه ریکی تری سه ر زه وی
له ئیمه ئاقلتر نییه.

پیره هنگیزتی دامویش که گوئی لیمان ده بوو، له شوینی
خوی ره ق ده وه ستا و گوئی قولاخ ده بوو - درۆم نه کردین،
سویند به خوا گوئی قوت ده بووه وه - سوور هه لده گه را،
ده تگوت ته ماته یه، ده ماره کانی ملی ره ق ده ر ده په پین، له
نه خسه ی رووباره کانی ئه مازۆن ده چوون، که له که نالی
ناشنال جیوگرافیک پیشانی ده دا. چاوی به ملا و ئه ولادا
ده گیرا بۆمان، کوپه گه ر ده تانبیی چه ند ده هری ده بوو، هه ر

مه پرسن، دؤ و دوشاوی تیکه ل ده کرد.

ئیمه له پشت درهختیکه وه خومان دهشارده وه و
هیگبیرتیش، به راست، نازانم ده بیت چ دایک و باوکیک
منداله که یان ناو بنین هیگبیرت؟ نه وهنده داماو بوو،
چاوه پروانی ده کرد خومان ئاشکرا بکهین، وای ده زانی هینده
که رین، هیچ ناکهین ده چین بن دهستی. دهستمان ده گرت
به ده ممانه وه، تا به تریقه ی پیکه نینمان ئاشکرا نه بین. به لام
هه موو جاریکیش له پشتی درهخته وه چاوی لیتمان ده بوو،
ده هات به ده وری درهخته که دا سه ری ده هیتا و ده برد، نه و جا
که چاوی ده کردین، ده وه ستا، به و چاوه زهقه بزانه یه وه
ته ماشای ده کردین، ده یگوت، "ده زانم تو کیتیت، ده تناسم،
لاندن کارتهر. خوداش ده زانی." که مینک بلمه بلمی ده کرد و
دواتر ملی خوی ده شکاند و ده رۆیشت. بۆ نه گبه تی، کوتایی
هه فته ش له که نیسه، له کاتی وتارخویندنه وهیدا، ئیمه ی به دی
ده کرد و تیکه ل به وتاره که ی ده یگوت، "خودای مه زن گه لیک
به به زه بییه به رامبه ر مندالان، به لام مندالانیشت پیویسته لاسار
نه بن و شایانی نه و به زه بییه بن." ئیمه ش له جیتی خومان وه
سه رمان داده خست، نه ک له بهر نه وه ی ته ریق ده بووینه وه،
نه وه لالا، خوا هه لئاگری نه مانده زانی ته ریق بوونه وه چییه،
به لکوو له بهر نه وه ی نه با تریقه ی پیکه نین له زارمان ده ر
به پری. پیره هیگبیرت هه رگیز له ئیمه ی مندال تینه ده گه یشت،
که نه مه ش به راستی شتیکی سه یر بوو، چونکه بۆخویشی
ساحیتی مندالیک بوو. منداله که شی کچ بوو.

به هه رحال، وه ک باسم کرد، هیگبیرت سالیکیان
شانۆنامه ی فریشته ی کریسمسی نووسی و بریاری دا

نمایش بکریت. قسهیه کیش بۆ خوا بکهین، شانۆیییه که ی خراپ نه بوو، سالی یه کهم که نمایش کرا، هه مووانی سه رسام کرد. ئەم شانۆیییه باسی له پیاویک ده کرد، که چهند سالیک بوو ژنه که ی وه قاتی کردبوو. ئەم پیاوه که ناوی تۆم سۆرنتن بوو، پیاویکی ئایینی و له خواترس بوو، به لام دوا ی ئه وه ی ژنه که ی له کاتی مندالبووندا ده مریت، بیروباوه ری لاواز ده بیت و تووشی لادان ده بیت. کچه تاقانه بچوو که که ی به ته نها به خێو ده کات، به لام باوکیکی زۆر باش نه بووه. ئەم کچه بچوو که وړکی گرتبوو، ده یویست بۆ کریسمس دیاریه کی بۆ بکری، ئه ویش سندوقیکی موسیقای بچووکی تایبه ت بوو، که وینه ی فریشه ته یه کی له سه ر هه لکۆلرابوو، له وانه ی سه ری سندوقه که ده که یته وه و موسیقا لیده دات. ئەم سندوقه ی له وینه ی که ته لۆگیکی کۆندا به رچاو که وتبوو، وینه که ی لی کردبووه وه و دابوویه ده ستی باوکی، تا بۆی په یدا بکات. باوکی کچه ش بیوچان ده گه ریت، زۆر ده گه ریت، به لام بیسووده، له هه چکوینییه ک ئەم دیارییه ی چنگ ناکه ویت. ده ی ئه وه ئیواره ی جه ژنی کریسمس هات، که چی هیشه تا دیاری بۆ کچه نه هاتوو و بابی داماویش هه ر وا له گه راندایه. له و عانه دا که له و دوکان و بازارانه دا ویلی گه ران بوو، پیکه وتی ژنیکی غه ریب ده کات، که هه رگیز پشتر نه یینیوو. ژنه ش به لینی ده داتی یارمه تی بدات له په یدا کردنی ئه و دیارییه بۆ کچه که ی. ده ی پیکه وه ده گه رین. سه ره تا له رینیاندا ده رۆزه که ریک دیته رینیان، ئەمانیش شتیک پاره ی ده دهنی و به ری ده که ن. دواتر ده چنه هه تیوخانه یه ک تا چاویان به هه ندیک مندالانی بی دایک و باب بکه ویت،

ئەوجا دەچن سەردانى ژنيكى بەسالاچووى تەنيا دەكەن،
 كە تەنيا دەيوست لە ئىوارەى جەژنى كرىسمسدا كەسكى
 لا بىت ھاودەنگى بكات. لەو كەينوبەينەدا، ژنە غەربەكە
 لە بابى كچە دەپرسىت، "ئەى بۆخۆت چىت دەوئىت بۆ
 كرىسمس؟" ئەمىش لە وەلامدا دەلىت، دەمەوئىت ژنەكەم
 زىندوو بىتەو. ژنەكەش دەبىيات بۆ فوارەكە و پنى دەلىت،
 تەماشای ناو ئاوەكە بكە، ئەوجا مرازى دلت حاسل دەبىت.
 كاتىك ئەوئىش تەماشای ناو ئاوەكە دەكات، چ بىبىنىت باشە؟
 بوخسارى كچە بچووكەكەى خۆى دەبىنىت. لەسەر چۆكان
 دادەنىشەت و دەست دەكات بە گریان. لەو سەروپەندەدا
 ئەم خەرىكى گریان و ھەنسكە، ژنە غەربەكە لە چاوان
 بزر دەبىت. كابراش بە ھەرچوار لادا چاوى بۆ دەگىزىت؛
 ئەملا دەكات، ئەولا دەكات، بەلام دەتگوت زەوى قووتى داو،
 لە ھىچ كۆنكەو دەيار نامىنىت. دواجار بەرەو مالاو مىلى
 دى دەگىزىت، لە رىنگە شەپۆلى ئەم رووداوانەى بەسەرى
 ھاتن، بەردەوام لە بىروھۆشیدا دىن و دەچن. پنى دەنقە
 ژوورى كچە بچووكەكەىو، دەبىنىت خەوتوو، كە تەماشای
 دەكات، ئەوجا بۆى دەر دەكەوئىت تاكە شتىك لە ژنەكەى
 بۆى ماىتەو، ئەم كچە خنجىلانەىيە. دووبارە دەست
 دەكاتەو بە گریان، چونكە بۆخۆشى دەزانى باوكىكى
 باش نەبوو لەگەل ئەم كچەيدا. بۆ رۆژى دواتر، دەبىنىت
 سندوقە مۇسقىاكەى عەودالى بوو پەيدای بكات، ئەوئەتا
 لەژىر درەختى ھەوشەكەياندا، ئەو فرىشتەى لەسەر
 سندوقەكەش ھەلكۆلرا بوو، راست لەو ژنە غەربەكە دەچوو،
 كە شەوى رابردوو پىكەوتى كرد.

له‌به‌ر ئه‌وه، بۆیه پیتان ده‌لیم شانۆیییه‌کی خراپ نه‌بوو. گهر پیاو قسه‌یه‌ک بۇ خوا بکات، که خه‌لکی ده‌هاتنه سه‌یری ئه‌م شانۆیییه، کولیک ده‌گریان و فرمیسکیان ده‌رشت. هه‌موو سالیک که نماییش ده‌کرا، پاره‌یه‌کی ئیجگار زۆری په‌یدا ده‌کرد، جا به هۆی ئه‌وه‌ی له‌نیو خه‌لکدا ناوبانگیکی باشی به‌ده‌ست هینا و خه‌لکی حه‌زیان لی ده‌کرد، بۆیه هینگبیرت ئیدی ناچار بوو نماییشی شانۆیییه‌که‌ی له‌ کلیساوه بگوازیته‌وه بۇ هۆلی شانۆی بیوفۆرت، چونکه ژماره‌ی کورسییه‌کانی گه‌لیک زیاتر بوون. ئه‌و ساله‌ی من دوا قوناغم بوو له‌ خویندنگه‌ی ئاماده‌یی، شانۆگه‌رییه‌که به هۆی ئه‌وه‌ی ژماره‌ی ئاماده‌بووان هیند زۆر بوون، ده‌بوو بۇ ئه‌وانی دیکه‌ش دووباره بکریته‌وه.

هینگبیرت که‌سانی گه‌نج و لاوی ده‌ویست بۇ نماییشی شانۆگه‌رییه‌که‌ی - خویندکارانی دواقوناغی ئاماده‌یی، نه‌وه‌ک گروپی شانۆکاره‌کانی تر، من وای بۇ ده‌چم، هینگبیرت پینی وای بووه ئه‌مه ده‌بیته ئه‌زمونیکی باش بۇ ئیمه، پینش ئه‌وه‌ی بچینه کۆلیژ و تووشی که‌سانی زیناکار ببین، له‌و جۆره که‌سانه بوو، هه‌میشه له‌ خه‌می ئه‌وه‌دا بوو، له‌ کار و کرده‌وه‌ی خراپ دوورمان بخاته‌وه، ده‌یویست هه‌موو کات ئه‌وه‌مان له‌یاد بیته، که خودای گه‌وره ئاگای لیمانه، له‌ هه‌رکویه‌ک بین، هه‌ولی ده‌دا فیرمان بکات، گهر بروامان به خودای مه‌زن هه‌بیته، ئه‌وا په‌روه‌ردگار چاکمان بۇ ده‌کات و عاقیبه‌تمان خیر ده‌بیته. ئه‌مه وانه‌یه‌ک بوو، که من له‌ کۆتاییدا فیری بووم، به‌لام له‌ هینگبیرته‌وه نا، به‌لکوه له‌ که‌سیکی تره‌وه. دواتر ده‌زانن...

وهڪ پڻ شتريش عه رزم ڪردن، بيوفورت، ههر وهڪ
 شاروچڪه ڪاڻي تري باشوور، نموننهي بوو، له گهل ٿو وهندا
 ميڙوويه ڪي جواني هه بوو. دهگيرنه وه، دهلين چته يه ڪي
 دهريايي به ناوي ڪا برائ پيشهش ليره خانووي هه بووه،
 ڪه شتيه ڪيشي هه بووه به ناوي ٽولهي شاڙنه ٿا ناوه، ٿم
 ڪه شتيه وهڪ باسي دهڪن، له ڪه ناري دهرياهه، ڙير لم
 و خول ڪه وتووه. لهم دواييانه ده هنديڪ شوينه وارناس و
 زهريانه ساهه ڪان، يان با بلين ٿوانه ي به دواي ٿم جو ره
 شتانه دهگه رين، دهيانگوت ٿو ڪه شتيه يان ديوته وه، لي
 تاڪو و ٿيستا، هيچڪه س دنيا نيهه، چونڪه ٿم ڪه شتيه زياتر
 له دوو سهد و په نجا سال بهر له ٿيستا نقوم ببوو، ٿي
 زه ڪمته شته دنيا بببت ٿو ڪه شتيه يه يا خود نا. له سالي
 ۱۹۵۰ هه وه، شاروچڪه ي بيوفورت به گهليڪ روو دواي روڙگاردا
 تپه رپوه، به لام هيتا نه بووت ته شاريني گرنكي ناوچه ڪه.
 بيوفورت له سه رده ماني رابر دوو دا و له داهاتو وشدا ههر
 به بچو ڪي ده مينيت هه وه، ٿو ڪا ته ي مندا ل بووم، به ده گمهن
 له سه نه خشهش شويني ديار بوو.

ٿو هه ريمه ي شاروچڪه ي بيوفورتيشي ده گرت هه وه،
 ده سه لاتيڪي سياسي جياوازي هه بوو له ڪارولاينا و هه موو
 به شه ڪاڻي روڙهه لاتي ويلاهه ته ڪه ي داده پوشي - روو به ره ڪه ي
 نزڪه ي بيست ميل چوار گوشه ده ببت - ڪه چي هيچ
 شاروچڪه يه ڪي تيدا نه بوو، ڪه دانيشتو وانه ڪه ي بگانه زياتر
 له بيست هزار ڪه س. له گهل ٿو وهندا، به به راورد له گهل
 ٿو شاروچڪانه دا، بيوفورت هه ميهه به شوينيڪي بچو ڪ
 له قه لهم ده درا. له ٿو نه جو و مهني نوينه راني ٿم ماريڪا، هه موو

ناوچه كانى رۇژھه لاتی رالیف و باكوری ویلینگتن و هه تا سنووری قیرجینیا، هه مووی باوكم نوینه رایه تیسی ده کردن. وا بزانه ناوی باوكم تان بیستوو. بگره ئیستاش هه ناوبانگی خوی هه یه. ناوی وؤرس کارته ره، بۇ ماوه ی سی سال ئەندامی ئەنجوومه نی نوینه ران بوو. هه موو دوو سال جاریک، له سه روبه ندی هه لیزاردنه كاندا ئەم دروشمه ی ده گوته وه، "وؤرس کارته نوینه ری —" ئیدی ده نگه رانیس له سه ر فؤرمی ده نگدانه کان، ته نیا پیویست بوو ناوی شاره که و شوینی نیشته جینی خویان پر بکه نه وه. به بیرم دی، که له گه ل دایکدا ده چوینه نیو جه ماوه ر و خه لک تا پیشانی بده یں پیاوکی به راستی باش و نموونه یییه، خه لکمان ده بینی به لافیه و له وحه ی دروشمه وه هاتیوونه سه ر شه قام. له م رۇژگارهدا، ئەو شتانه باویان نه ماوه، به لام ئەو سه رده مه باشتیرین پروپاگهنده ی جه ماوه ری بووه له کاتی هه لیزاردنه كاندا. ده یه نیمه پیشچاو، گه ر باوكم له م سه رده مه دا ئەمه ی بکردایه، نه یاره كانی کۆلیک تانه وته شه ریان لی دهدا، به لام شکور بۇ خوا، شتی وامان نه بیست، لی، جاریکیان کابرایه کی جووتیار له و شاری دبلنه هه ندیک قسه ی ناشیرینی نووسیوو، کاتیکیش دایکم ئەم قسانه ی بینی، چاوی منی داخست و که وته نزاکردن، تا خوای گه وره له و کابرا ده به نگه داماهه ببووریت. دایکم ئەو جنیوانه ی بۇ به کار نه هینا، به لام من له بونی وشه كانی تیگه یشتم.

هه رچونیک بیت، باوكم که سایه تییه کی ناودار بوو، هه موو که س ئەمه ی ده زانی، ته نانه ت پیره هیگبیرتیش. ئەم دووانه پیکه وه دانوویان نه ده کولا، په یوه ندییان پیکه وه باش نه بوو،

له گهل ئه وه شدا، باوكم ههركاتيك له مال بووايه، دهچوره
 سهردانی كه نيسه كهی، راستیه كهی، یه كجار بهو جورهش
 نه بوو. هینگیرت جگه له وهی برۆی وا بوو زیناكاران له
 دۆزه خدا سزای ئه و كارانه یان وه ده گرن، له گهل ئه وه شدا
 دهیگوت كۆمونیستی به لایه كه، مرقف بیروا دهكات و دهیخاته
 سه ر پتی خراپ. هه رچه ند من لینی حالی نه ده بووم مه به سستی
 چ بوو، به لام ئه هلی كلیسا چاك ده یانزانی ئه م كابرایه
 پرووی ده می له باوكمه، باوكیشم چاوه كانی داده خست و
 وای ده ده خست، كه گوینی لی نییه، هیچی نه ده گوت. باوكم
 یه كيك بوو له ئه ندامانی لیژنه ی لیكۆلینه وه و راویژكاریی
 ئه نجوومه نی نوینه ران، كه چاودییری ترسی سووری* ده كرد،
 كه ئه و كاته دزه ی ده كرد ده نیو هه موو كایه كانی ده وه ته وه،
 وهك ده زگای به رگری نیشتمانی و خویندنی بالا و بگره
 هه موو كیلگه كانی تووتنیش. ده بیته ئه وه شتان وه بیر بیتمه وه،
 كه ئه مه ی باسم كرد، له سه رده می جهنگی ساردی نیوان
 یه كیتی سؤقیهت و ویلایه ته یه كگرتووه كانی ئه مه ریکا بوو،
 گرژی و ئالۆزییه كان پروویان له زیادبوون ده كرد، ئیمه ی
 خه لكی كارۆلاینا ی باكووریش پیوستان به شتیک بوو، ئه م
 ئالۆزییه نه هیلیت. باوكیشم بیوچان له دوا ی راستیهك ده گه را؛
 راستیهك، كه خه لكی وهك هینگیرت به لایانه وه گرنگ نه بوو.

* ترسی سوور، یان کاریگه ری سوور؛ Red Influence: له سه رده می
 جهنگی ساردی نیوان یه كیتی سؤقیهت و ویلایه ته یه كگرتووه كاند ساری
 هه لدا، كه پهنگی سوور ئاماژه بوو بۆ لایه نگرانی یه كیتی سؤقیهت، به
 هۆی ئه وه ی پهنگی ئالاكه یان سوور بوو، کاریگه ریه کی زۆری خست
 نیو كۆمه لگه ی ئه و كاته ی ویلایه ته یه كگرتووه كانه وه و بیروباوه ی
 كۆمونیستی یان بلاو ده كرد ده وه.

دوای ئهوه، که باوکم له کلێسا هاتهوه، دهیگوت، "قهشه ههنگیترت سولیفن ئهمرۆ جۆریکی تر بوو. هیوادارم ئهوه بهشهی تهوراتی پیروۆزت بیستییت، که مهسیحی نهمر باسی ههزاران دهکات..."

"بهلی، بینگومان باوکه..."

باوکم، هه رکاتیک پیویست بووایه، ههولی دهدا گرژی و ئالوزیهکان هیور بکاتهوه. پیم وایه هه ره له بهر ئهوه شه، که سهردهمانیکی زۆر له ئهنجوومهنی نوینه راندا مایهوه. گهر ناشرینترین و سه رزلترین مندالی ئهم دنیا یه بدیتبایه، ماچی دهکرد و دهیگوت، "ماشه لالا چهند مندالیکی جوانه." یان گهر مندالیکی کچ هه موو روخساریشی په له و نیشانهی زگماکی بووایه، هه ره دهیگوت، "جوانترین کچی دنیا یه." جاریکیان ریکه وتی خانمیکمان کرد، مندالیکی پی بوو له عهره بانه یه کدا پالی دهنا، باوکم ته ماشایه کی کرد و پیی وت، "رهنگه تو زیره کترین مندالی پوله کهی خۆت بیت." هه ر واش بوو! به لی، باوکم له و جۆره پیا هه لدانانه دا کارامه بوو. کابرایه کی خراپیش نه بوو، گهر ته ماشا بکهیت، به ته مه نی تی هه لنه داوم.

به لام زۆر له لامان نه ده مایه وه، هه تا گهرهش بووم، زۆر نه مده بیینی. چه زیش ناکه م ئهم قسه یه بکه م، چونکه ئیستا هه ندیک خه لک فیر بوون ئه وها باسی دایک و باوکیان ده که ن، بگره گهر خراپیش نه بن له گه لیاندا، به لام ئیتر گه نجی ئیستا به هانه بۆ هه موو شتیک ده هیننه وه. من بۆ ئه وه باسی ناکه م به هانه بۆ خۆم بینمه وه، به لام ئه مه راستیه. باوکم له سالی کدا، نو مانگی له مال نه ده که وته وه، له باله خانه یه کدا ده ژیا له واشنتۆن دی سی، که سی سه د میل ری له ئیمه وه

دووه

ههش

له

شدا

خاته

ستی

رایه

ت و

اوکم

ری

کرد،

نه وه،

بگره

ه وه،

یتوان

بوو،

مه ی

، ئهم

که پرا

ه بوو

رده می

سه ری

هت، به

خسته

باوه ری

دوور بوو. دايكم له گهلى نه ده چوو، چونكه ههر دوو لايان
نامانجيان نه وه بوو، من به باشي گه وره بيم، وهك خويان
چون گه وره بوون، نه وها.

وهك باسي دهكهن، باپيرم زور جاران باوكمي له گهل
خويدا بردووه بږ راوكردن، فيري ياريي كړدووه، له هه موو
ياديكي له دايكبوونيشيدا، به دهست و دياريه وه هاتووه بږ
لاي، نيتر هه موو نه و شتانه ي پيش هه رزه كاري، باوك بږ
منداله كه ي دهكات. به لام شانسي مني داماو، به پيچه وانه وه.
هر نه مده بيني له مال بگه وپته وه. له پينچ سالي سه رته ي
ته مهنمدا، وام ده زاني هه موو باوكيكي تريش له شويينيكي
دوورتر ده ژي، هه تاكو رږژنيكيان له باخچه ي ساوايان بووم،
هاورپيه كي خو شه ويستم هه بوو به ناوي نيتريك هه نته ر، لني
پرسيم، "نه و پياوه كي بوو كه دوييني شه و هات بږ مالتان؟"
نه و جا هه ستم به شتيك كړد.

منيش به شانازيه كه وه وتم، "باوكم بوو."

نيتريكيش دهستي كړد بوو به ناو كي سي خوار دنه كه مدا،
به دهم گه رانه وه وتي، "به راست؟ وه لا نه مزانيبوو باوكت
ماوه."

دهتگوت يهك كه رته خشتيان داوه به ته پلي سه رندا،
مه گه ر خوا بوخوي بزانييت چيم به سه ر هات.

نيدي نه وه بوو، به دهستي دايكم گه وره بووم. نيسي
دايكم ژنيكي خانومان و شيرينه، يه كي كه له و دايكانه ي خه لكې
ئاواتي بږ ده خوازن. به لام نه وه شي هه بوو، هه رگيز جاريك له
جاران نه يده تواني توند بيت له گه لمدا و ده سه لاتي به سه رندا
نه ده شكا، له ولاشه وه باوكم نه وها به جيي ده هيشتين، نيتر

ئەمەش وای کرد لە ئەمەنیکە مندا لیدا کە سێکی بێگویی و
هاری و هاجم لێ دەر بچیت. ئیجگار زۆر خراپیش نا، غایلهی
خراپ نەخەنە بیرو و هۆش تانە وه. من و هاوریکانم درەنگانیک
بە دزییه وه دزیه وه دەر دە پەرینه دەر وه و جامی ئوتومبیلی
گەرە کمان کە فای دەر کرد، یاخود دە چووینه پشت کلێسا کە وه،
چەرە سمان دە خوارد. لە و سالانە دا دایک و باوکی تر سەری
بیزارییان راده وه شانند و بە مندا لە کانی خویان دەرگوت، "تۆ
ئاقڵ یە، وهک ئەو لاندنە بێ حە یایە مە بە. رۆژیک دیت خۆی
بە گرتن دە دات بە دەستی پۆلیس."

من کورپیکە خراپم. تەنیا لە بەر ئە وهی چەرە سم دە خوارد.
گەر لە بەر ئە وه بێ، چش توو خوا، با هەر خراپ بم، بە
جە هە نە م.

بە هەر حال، باوکم و هیگبیرت نیوانیان باش نە بوو، ئە وه
نە بێ تەنیا لە بەر هۆکاری سیاسەت بیت. نا، بە لکوو دیار
بوو ئە م دووانە زۆر لە میژ یە کدییان دە ناسی. هیگبیرت
نزیکی بیست سال لە باوکم بە ئە مە نتر بوو، پش ئە وهی
بیتە قە شە ی کلێسا، لە گەل با پیرمدا کاری دەر کرد. با پیریشم
- هەر چە ند زۆر بە ی کاتە کانی ژیا نی لە گەل باوکمدا وهک
هاورێ بە سەر برد بوو - بە لام بە راستی کە سێکی چا و چنۆک
و پارە پیس بوو. توانی مالباتی خۆی ببوژینیتە وه و
دە ولە مە ندیان بکات، لێ وهک پیاوێکی کاسب و ئیشکەر
نە یهیتنە بەر زهینی خۆتان، هە لە ی وا نە کە ن وا بزانتن بە
کە سابهت و ئارە قە ی ناو چە وانی خۆی پە ی دای کرد بیت و
ورده و رده دە ولە مە ند بوو بیت. نە وه لالا، خوا هە لئا گری ئە و
رێگە یه ی ئە و پارە ی پی پە ی دا دەر کرد، گە لێک سانا بوو -

سەرەتا وەک قاچاخچی دەرمان و ماددەى قەدەغە کراو دەستی پى کرد، لە کوباوە ماددەى ھۆشبەرى بە قاچاخ دەھێنا و ساغى دەکردەو، بەو شیوەیە پارەى چنگ دەکەوت. دواتر ھات زەویى کرپیەو و جوتیارى دەھێنا لە زەویەکانیدا کارى بۆ بکەن و جووتیارەکانیش لە بەرامبەر دا بە شیک لە بەرھەمەکانیان دەدا بە باپیرم. لەو برە پارەى جوتیارەکان دەستیان دەکەوت، لە سەدا نەوھەى بۆ باپیرم بوو، لە ھەقى ئەوھى لە زەویەکەى ئەو دا بەرھەمیان چاندبوو. پاشان ھەركاتىك جووتیارەکان پتووستیان بووایە، قەرزی پى دەدان و بە قازانج و سووێکى زۆرەو لە قورگیانى دەر دەھێناوە. لە راستیشدا کە قەرزی دەدان، مەبەستى ئەو نەبوو پارەکانیان لى بستی نیتەو، بە لکوو دەستی بە سەر مال و مولكى جووتیارەکاندا دەگرت لە بەرامبەر قەرزەکانیاندا. ھەرچیەکیان ھەبووایە، لى داگیر دەکردن. دواجار بانقى کردەو بە ناوى بانقى قەرز و وەبەرھێنانى کارتەر. لەو کاتەدا تەنیا بانقى تر ھەبوو لە سنوورى ھەردوو ھەرمەکەدا، ئەویش بە ھۆکارى نادیار داڕماوو، بە ھۆى قەیرانى ئابوورى ئەو سەردەمەشەو، نەتوانراوو جارىكى تر بکرتەو. ھەرچەند ھەموو خەلک راستى پووداوەکیان دەزانی، بەلام لە ترسى سزادان، کەسیک زاتى نەدەکرد هیچ بدرکینیت. ئەو بانقەش تەنیا نەبوو، کە بەو دەرەیان بردییت و کەسیش هیچ نەلینت.

باپیرم ئەو قازانج و سووھى وەرى دەگرت، گەلێک زۆر بوو، وردەوردەش دەستی کرد بە داگیرکردنى ئەو زەوى و مولکانەى خەلک، کە نەیان دەتوانى قەرزەکانیان

بدنه وه. کاتیکیش قهیرانى ئابوورى خراپتر بوو، دهستی گرت به سهر چه ندین کار و پیشه ی خه لکدا و له هه مان کاتیشدا خاوه نکاره کانیشی له شوینه کانیان ده هیشته وه، تا به مووچه یه کی که م به رده وام بین له کاره کانیان، نه وه نده ی ده دانى، تا به کوله مهرگی پیی بژین، نه و داموانه ش چى بکه ن، شوینیکى تریان شک نه ده برد رووی لی بکه ن. پییانی ده گوت، کاتیک ئابوورى ولات به رز بوو وه، نه و کاته کاروپیشه کانی خویمان پی ده فروشیته وه، خه لکیش به دامای و ساویلکه یی خویمان بروایان پی ده کرد.

که چى بۇ جارتیکیش به لینی خوی نه برده سهر. دواچار توانی ده ست به سهر به شیکى زوری ئابوورى ولاتدا بگريت. نه و سه روه ته ی هه شیبوو، دوو پیاوه تیی پتوه نه ده کرد.

ئیتستا هه زم ده کرد پیتان بلیم نه م باپیره چاوچتوکه م تووشی مردنیکى کتوپرى غه زه باوی بوو، به لام بلین چى، نه وه ی خوا نه یکا، نابیت. له ته مه نیکى زور پیردا، کاتیک له ناو به له مه که یدا بوو له دوورگه کانی کایمان، قه حبه یه کیشی له باوه شدا بوو، له شیرینی خه ودا گیانی ده ر چوو. سه ری هه ردوو ژن و تاقه کوپه که شی خوارد، له وان زیاتر ژیا. نه و جوړه مردنه بۇ کابرایه کی نه وها نامه رد؟ وه لایی جاری وایه پیاو که شتی وا ده بینیت، نه م ژيانه ی له به رچاو ده که ویت. ژیان هیچ یه کسانیی تیدا نییه، ده بوو له خویندنگه کانیش نه مه فیرى خویندکاران بگريت.

با بگه ریینه وه سهر حیکایه ته که ی خومان... کاتیک هینگیرت ئیدی شاره زای باپیرم بوو و بوی ده ر که وت چ پیاویکه، وازی له کاره که ی هینا و رووی کرده نه وقاف،

دواتریش گه رایه وه بۆ بیوفورت و بوو به قه شه ی نه و
کلیسای ئیمه بۆی ده چووین. له چهند سالی سه ره تای
ده سته کار بوونیدا، هه موو مانگیك وتاره کاتی له سه ر پیاوی
خراب و چاوچنوک ده خوینده وه، ئه مه ش ه یچ کاتی بۆ شتیکی
دیكه نه ه یشتبو وه وه. ته مه نی گه یشته چلوسی سال، ئه و جا
ژیانی هاوسه ری پیک ه ینا. له ته مه نی په نجاو پینچ سالی دا،
یه که مین کچی بوو به ناوی جهیمی ه یگبیرت سولیفه ن،
ژنی ئه م کابرایه به ده نیکی بچووک و نزیکه ی بیست سالی ش
له و منداتر بوو، پیش ئه وه ی خوا جهیمیان بداتی، شه ش
مندالی تری له بار چووبوو. ئه و جا له کاتی له دایکبوونی ئه م
کچه یاندا، ئه ویش گیانی سپارد. ه یگبیرت بۆه پیاو مایه وه و
ده بوو به دهستی خۆی کچه تاقانه که ی گه وره بکات.

لیره وه چیرۆکه که مان له گه ل شاتوگه ریه که ی ه یگبیرت
یه ک ده گریت و تیکه ل به یه ک ده بن.

پیش ئه وه ی بۆ یه که مین جاریش شاتوگه ریه که نمایش
بکریت، خه لکی چیرۆکه که یان ده زانی. یه کیک بوو له و
چیرۆکانه ی هه ر زوو له ده می خه لکیه وه ده گوازیته وه و
بلاو ده بیته وه، به تایبه ت ئه و کاتانه ی ه یگبیرت ده چوو بۆ
پیرۆزکردنی مندالیکى ساواى تازه له دایکبوو، یاخود که ده چوو
بۆ گورستان بۆ مه راسیمی به خاکسپاردنی مردوو یه ک.
که س نه بوو چیرۆکه که یانی نه ییستبى، وا بزانه هه ر له به ر
ئه وه ش بوو کاتیک شاتوگه ری کریسمسیان ده بینى، هه ست
و خرۆشانیکى زور ده زایه نیو دل و ده روونیان. خه لکی
ده یانزانی ئه م چیرۆکه هه لقولاوی ژیانیکى راسته قینه یه، بۆیه
مانایه کی تایبه تی پى ده به خشی.

جەيمى سولىقەن، ئەۋىش بە ھەمان شىۋەي مەن،
دواقۇناغى بوو لە خويندنگەي ئامادەيى، ھەر زووش ھەليان
بۇاردبوو، تا لە شاتۇگەرييەكەدا رۇلى فرىشتەكە بگىرەيت،
جگە لەو، ھىچ كەسى تر ئەو دەرۋەتەي بۇ نەپرەخسا.
ئەمەش وای كرد ئەو سالە شاتۇگەرييەكە گەلىك تاييەتتر
بىت. گەۋرەترىن نەمىش دەر دەچوو - گەر واش نەبىت،
خاتوو گاربەر بەلایەۋە گەلىك پەسەند بوو. ئەم خاتوونە
مامۇستاي بەشى دراما بوو، ھەر يەكەم جار لە پۇلدا بىنىم
خانمىكى تا بلىي پروخۇش و لەبلەبان بوو، دایمەي خوا، بۇ
ھەر كارىك، دەستخۇشپىيەكى لەسەر زار بوو.
جا مەنىش ئەو سالە ھىچ نيازىكى پىشۋەختەنەبوو بچمە
بەشى دراما. لى يا ئەۋە بوو، يا بەشى زانستى كىميا. دواتر،
راستىيەكەي، بىرم لى كىردەۋە گەر بچمە بەشى دراما، لەچاو
بەشى كىميا سووك و ئاسانتر دىت بە دەستەۋە. بەس نىيە
كتىب و دەفتەر لە خۇم كۆ ناكەمەۋە و تاقىكرىنەۋەي تيا
نىيە، لە ھەمووشى خۇشتەر، ناچم خۇشتەي پىرۇتۇن و نىترۇن
و ھىماي كىميايىيەكانيان لەبەر بكەم، يان ھاۋكىشەي كىميايى
شىكار بكەم و لە تاقىگەدا رەگەزەكان تىكەل بكەم... تاقەتى
ئەم سەرنىشەيەم نەبوو. ئەي باشە چارم چى بوو؟ بىگومان
پوون و ئاشكرايە، دراما ھەياتەكەم ھەلبۇزارد، لە راستىدا
كاتىك بىرم لى كىردەۋە، مەن شەۋان دەرەنگ بچمە دەرەۋە
بۇ چەرەسخورەن لە پىشت كەنىسەكەۋە، ئىدى ئەمە شتىكى
گەلىك باش دەبىت، چونكە لەنىۋان زۆربەي ۋانەكاندا،
دەتۋانم سەرخەۋىكى باش بىشكىنم و شەۋانىش زووخەوم
لى ناكەۋى، بۇيە راست ناۋى خۇم لەو بەشەدا نوۋسى.

له یه کهم روژی دهسټپیکردنی وانه کاند، من دواکهس
 بووم گه یشتمه پل، ته نیا چه ند ساتیکی که می مابوو زهنگی
 دهره وه لیبدات، چووم له سهر کورسییه که ی پشټی پشته وه
 دانیستم. ماموستا گاربهر پشټی له نیمه بوو، خهریک بوو
 ناوی خوی له سهر بورد که به پیتی گه وره دهنووسی، وهک
 بلیی نهیناسین. هه موو کهس دهیناسی، کهس نه بوو ناوی
 نه بیستیت. ژنیک که ته و بالابه رز، قژی سوور و پیستیشی
 گه نمره نگ، روخساره کونجکونجاوییه که شی وای دهر
 دهخست، ته مهنی له چله کاند بیت. له گهل نه وه شدا که ته و
 قه له و، دروم نه کرد بیت، کیشی دوو سهد و په نجا کیلو ده بوو.
 هه میسه ش چاویل که یه کی گه وره ی ره شی له چاوده کرد، که
 سلاویشی له یه کیک ده کرد بهم جوړه ده یکرد "مه رجه باااااااااا".
 کوتایی پیته که ی به ئاوازیکی دوورودریژ دهر ده بری. له گهل
 نه وه شدا، خوا هه لناگری خانمیک کی گهل یک باش و دلساف
 بوو، عه یبه که ی بهس نه وه بوو، هیشتا شووی نه کرد بوو.
 هه رکه سیک چاوی پی که وتبا، ئیدی خوی نه کرد تامه نی
 باپیریشی هه بووایه، به زه ییی پیدا ده هاته وه.

له سهر بورد که که ناوی خوی نووسی، له ژیریشه وه
 ئامازه ی به و ئامانجانه ی کرد، که مه بهستی بوون له
 ماوه ی نه و ساله دا به دهستیان بیتیت. یه کهم ئامانجی
 "برو به خوبوون"، دووهمیان، "خوناسین"، سینه میشیان،
 "له خورازیبوون". خاتوو گاربهر گهل یک گرنگی به و سی
 ئامانجه ی ده دا، که نه مهش به راستی وای لی کرد بوو زیاتر
 له کاره که یدا به ره و پیش بچیت، رهنگه بوخووشی له و کاته دا
 ههستی به وه نه کرد بیت. له و مهیدانه دا داهینه ر بوو.

دهی با له چیرۆکه کهی خومان لا نه دهین.

ههستم به هیچ نه کردبوو، ههتا نه و روژهی وانه کانمان
دهستی پی کرد، نه و جا درکم به شتیکی سهیر کرد. ههچه ند
خویندنگهی ئامادهیی بیوفورت گهلێک گه وره نه بوو، لی دلیا
بووم ژمارهی کچان و کوران هاوتای یهک بوون، جا شته
سهیره که نه وه بوو که ته ماشام کرد نه به شهی ئیستا تیای
دهخوینم لانی کهم له سه دا نه وه دی کچ بوو، واقم و پر ما. له
پوله کهی مندا ته نیا کورپکی تری تیا بوو، هه موو نه وانی تر
کچ بوون، منیش له خوام دهو یست هه مووی کچ بیت، کی
خوا دهیداتی له ناو نه وه هه موو کچه دا بیت؛ نه ملا کچ، نه ولا
کچ، تاقیکردنه وهی چی و شتی چی.

ئاخیری خیر بی، من ته نیا خویندکاریک نه بووم، هه
زهینم لای داها تووی بیت.

ئیدی نه وه بوو، خاتوو گاربهر شانۆگه ریه کهی
کریسمسی ئاماده کرد و به هه مووانی راگه یاند، که جهیمی
سولیفه ن نه مسال رۆلی فریشته که دهگیریت. خاتوو گاربهر
راست دهستی کرد به چه پله لیدان - نه ویش یه کیک بوو له
نه دامانی کلێسا - زۆر که سیش باسیان ده کرد، دهیانگوت
نه خاتوونه به دوای ده رفه تیکدا ده گهریت، به شیوازیکی
دلداریانه خۆی له هینگیرت نزیک بکاته وه و خۆی ساغ
بکاته وه به سه ریا. سه ره تا که نه مه م بیست، به لانه وه شتیکی
گونجاو بوو گهر به یهک بگهن و هه ردوو کیشیان ته مه نیان
هه یه. بیهینه بهر زهینی خۆت - پیستت وهک په ره ی سیفار
ته نک بیت و ده موچا و یشت کونجکونجاوی! ده بیت به په ن.
هه رکه س بیرى له مه بکرا دایه ته وه، سه ری ده سوورما، به لام

کەس، جاریکی لە جاران، هیچیان لەم بارەیهوه نەگوت.
 قسەوقسەلۆک شتیکی و بوختان شتیکی ترە، تەنانەت ئێمە
 لە خۆپێندگەش ئاوها بە قسەوه خۆمان سەرقال نەدەکرد.
 بۆ چەند ساتیک تەنیا خاتوو گاربەر چەپلەئێ لێدەدا،
 تاکوو دواجار ئێمەش دەستمان هەلەینا و کەوتینە چەپلەلێدان،
 چونکە بۆخۆیشی ئەوەی دەویست، پرووی کردە جەیمی و
 وتی، "جەیمی، هەستە، وەرە ئێرە." ئەویش هەستا و چوو
 لای بۆردەکە و ئەوجا پرووی کردە هەمووان. خاتوو گاربەر
 ئەم جارە خێراتر دەستی کردەوه بە چەپلەلێدان، وەک بلیی
 چەپلە بۆ ئەستێرەیهکی سینهماییی راستەقینەئێ جیهانی
 لێدات.

ئەو دەمە جەیمی سولێفەن کچیکی تا بلیی باش بوو.
 شارۆچکەئێ بیوفۆرت، بە هۆی بچووکییەکییەوه، تەنیا
 یەک قوتابخانەئێ ناوەندیی تیندا بوو، لەبەر ئەوە، لە هەموو
 قوناقەکاندا هەمیشە هەردوو کمان هەر لە یەک پۆلدا
 بووین، گەر بلیم قەت قسەم لەگەڵدا نەکردبوو، خوا پروم
 رەش دەکات. جاریکیان لە پۆلی دووهمی ناوەندی بووین،
 تا کۆتایی ئەو سالە لەسەر کورسییەکی تەک منەوه
 دادەنیشت، جارجارەش پێکەوه قسەمان دەکرد، بەلام زۆر
 نا، نەدەگەیشتە ئەوەی لە کاتی بەتالیم لەگەڵی بچمە
 دەرەوه، بگرە دواتریش نێوانمان بەو جۆرەئێ لی نەهات،
 ئەو جەیمیەئێ لە قوتابخانە دەمیینی، کەسیک بوو کە
 لەدوای قوتابخانەش دەمیینی، کەسیکی گەلیک جیاوازتر بوو،
 هیچکات ئەم کچەم لە بیروھۆشدا نەبوو.
 لەبەر ئەوە نییە بلیم جەیمی کچیکی نابووت بیت -

گوزەرىك بۇ ياكىرنەۋەي رابىرىو

خوانە كىردە بەھەلە لىم تىنەگەن. چ عەيب لەو كچەدا نەبوو.
شانسى خۇي، چووبوۋەۋە سەر دايكى، بەپىنى ئەو وىنانەي
بىنىبووم، دايكى خراپ نەبوو، ئىتر دەلىتى چى، توۋشى بىو
بە توۋشى ئەو كابرەيەۋە. بەلام لە زەينى مندا، جەيمى ئەو
شوخوشەنگە نەبوو. راستە كچىكى قەدبارىكى قىزەرد و
چاوشىن بوو، كەچى زۆربەي كاتەكان سادە و ساكار دەر
دەكەوت. ھەمىشەش ھەر بەو جۆرە دەتېينى. ئەم كچە زۆر
گرىگى بە روخسارى دەرەۋەي نەدەدا، چونكە ھەردەم بەدۋاي
شىتىكدا دەگەرە، ۋەك جوانىي ناخ، بۇيە ۋاي بۇ دەچووم،
ئەمە يەككىك بووبىت لەو ھۆكارانەي ئاۋھا بەسادەوساكارى
دەر دەكەوت و دەستىكى بە خۇيدا نەدەھىنا. لەو كاتەۋەي
من ئەم كچەم دەناسى - بىرتان نەچى، زۆر لەمىژ بوو
دەناسى - قىزى لەدۋاۋە تۈپەل دەكرد و دەيەست، ۋەك
كەسىك ئومىدى بە ژيانى نەمايىت، يەك تۈز چىيە مىكياجى
نەدەكرد. دايەي خوا چاكەتتىكى خورى و تەنۋرەيەكى
نەخش خەتخەت و چوارگوشەيى لەبەر دەكرد، دەتگوت
دەچىت بۇ چاۋپىكەۋتن، تا كارىك بدۆزىتەۋە. ئىمە وامان
دەزانى، تەنيا ماۋەيەكە و دواتر جۆرى جلۇبەرگ و شىۋەي
خۇگۈرپىنەكەي دەگۈرپىت، لى ھەر لەسەر ئەو شىۋازە مايەۋە
و نەيگۈرپى. تەنانەت لە سى سالى قۇناغى ئامادەيىشدا، ھەر
ئەو جۆرە جلۇبەرگەي دەپۇشى. تەنيا شت كە گۈرپانكارىي
بەسەردا دەھات، قەبارەي جلەكانى بوو، لەگەل گەۋرەبوونىدا،
دەيگۈرپىن.

بنا ئەۋەش بلىم، تەنيا جۆرى جلۇبەرگ و شىۋازى
خۇگۈرپىنەكەي نەبوو، كە جەيمى لە ھەموۋان جىا

دەكردهوه، بەلكوو جۆرى هەلسوكهوتەكانيشى وایان لى
 دەکرد، جیاوازتر لە كەسانی تر دەر بکەوێت. جەیمی وەك
 كچەكانى تر نەدەچوو بۆ ئاھەنگە شەوانەییەكان، یان
 خوانىكى ئیوارەى بەكۆمەل، من ئەو راستییەشم دەزانی، بە
 تەمەنى ھاوڕێى كۆری نەبوو. جا خۆ گەر ھاوڕێى كۆری
 ھەبوایە، ھینگیرتى باوكى دەمێك بوو جەلدەى دل لى
 دابوو. جا وا باوكیشى ڕیگەى دا ھاوڕێیەتیی كۆر بکات،
 ھىشتا سوودی نەبوو، چونكە جەیمی بۆ ھەرشوێنێك
 بچوایە، كتیپى ئینجیلی بە دەستەووە دەگرت، جا بۆیە گەر
 كۆرەكان لە ترسى ھینگیرتیش ھاوڕێیەتیان نەکردایە، خۆ
 كتیپى ئینجیلەكە دوورى دەخستەووە. من بۆخۆم ھەر وەك
 كۆریكى ھەرزەكارى ئەو سەردەمە، ئەو كتیپەم بە پیرۆز
 دەزانی و خۆشم دەویست، لى جەیمی بە جۆریك ھۆگرى
 ببوو، سەیرم لى دەھات. تەنیا بەو دەووە نەدەوێستا، ھەموو
 سالێك مانگی ئاب بچیت بۆ خولى فێربوونی ئینجیل، بەلكوو
 لە قوتابخانەش لە كاتى پشووی نانی نیوەرۆدا، ھەمیشە
 دەخویندەووە. با كچی قەشەى كلیساش بێت، لە زەینى مندا
 شتىكى ئاسایى نەبوو.

جەیمی ھەر بەو دەووە نەوێستا. بە ھۆى ئەو ھەردەم
 كتیپە پیرۆزەكەى دەخویندەووە، یان رەنگە بە ھۆى
 كاریگەریى باوكى لەسەرى، برۆای وا بوو كاریكى خیرە
 یارمەتیی خەلكى تر بدریت، لە راستییدا ھەر ئەمە ئیشى
 بوو، بەردەوام دەستى یارمەتیی بۆ خەلك درێژ دەکرد.
 دەمزانى ئەم كچە لە ھەتیوخانەى شارى مۆرھید وەك
 خۆبەخش ھاوکاریى منداڵانى ھەتیوى دەکرد، بەلام ئەمە

گوزهرىك بۇ يانكرىنەمەي رابىرئور

بۇ ئەو بەس نەبوو. ھەمىشەش يەككىك بوو لە ئەندامانى
رىكخراو ھەخىرخوازييەكان، ئەوانەي پارە بۇ مندالانى ھەتيو
و خەلكى كەمدەرامەت كۆ دەكەنەو. سالىكىيان، ئەو دەمە
تەمەنى چوار دە سالان بوو، دراوسىيەكى پىريان ھەبوو،
نيو ھە پشوو ھاوينەكەي خوى تەرخان كۆ بۇ بۇياخكردنى
رووكارى دەرەو ھەي خانووي ئەو دراوسىيە. جەيمى كەسىك
بوو، بى ئەو ھەي داواي لى بىكرىت، وردەكاغەز و گەلاوگولى
لە باخچەي خەلكدا كۆ دەكردەو ھاخود لە شەقامەكاندا
ئوتومبىلەكانى دەو ھەستاند و دەستى مندالانى دەگرت و لە
پەرىنەو ھەي ھەي دەدان. ئەو پارەيەي لە مالەو ھەي
دەگرت، كۆي دەكردەو و توپى باسكەي پى دەكرى بۇ
مندالە ھەتيو ھەكان، يان جارى وا ھەبوو، پۇژانى يەكشەمە
دەچوو پارەي دەخستە نىو سندوقى خىرخوازيي كلىساكەو.
بەكورتى، كچىك بوو، ئىمە لەچا و ئەودا ھەي ھەي نەبوو،
فرىشتەيەك بوو بۇخوى، ھەركاتىكىش لە رىگە يان شوينىك
رىكەوتم بىكرىپە، ھەستم بە تاوانبارى دەكرد، گەر ھەي
شتىكى خراپىشم نەكردىت.

و ھەي دەستى يارمەتي تەنيا بۇ خەلك درىژ كرىت.
گەر لە ھەرشوئىك چاوى بە ئازەلىكى برىندار بىكەوتايە،
راست بە ھاناپەو دەچوو. گرىگ نەبوو، پشپە، سەگ،
سمۇرە، بۇق... ھەچىيەك بووايە. دىكتور پۇلىنگس، كە
دىكتورى ئازەلان بوو، جەيمى دەناسى، ھەركاتىك لە
دەرگاگەو دەيىنى، بە خوى و ئازەلىكى نەخوشەو بەرەو
لاي دىت، سەرى سەرسووپمانى با دەدا. دىكتور بەدەم
دانانى چاويلەكەكەيەو و سەرىنەو ھەي بە دەستەسرىك، گوى

بۇ جەيمى شىل دەكرى، كە چۈن ئەم ئاژەلەي دۇزىيەۋەتەۋە
 و چىي بەسەر ھاتوۋە. "دكتور، كەۋتوۋتە ژىر ئوتومبىلەۋە،
 ئىتر قەدەرى خوا بوو، من دۇزىمەۋە و قرياي كەۋتم. تۇش
 يارمەتيم دەدەيت، وانىيە؟"

بە بىرۋاي جەيمى، ھەموو شتىك قەدەرى خوايىيە. ئەمە
 شتىكى ترە، ھەركاتىك قسەت لەگەلدا بىكردايە، لەنىو وشەكانىدا
 قەدەرى خوايىيە تى دەكرى، ئىتر بابەتەكە ھەرچىيەك بوۋايە.
 گەر يارىيەك بە ھۆي بارانەۋە دوا بخرايە، قەدەرى خوايى
 بوو، تا شتىكى خراپ ۋوۋ نەدات، يان كە تاقىكرىدەۋەيەكى
 كىۋىر بىكرىنايە و كەس تىاي دەر نەچۋايە، ھەر قەدەرى
 خوايى بوو، تا زياتر خۇمان ماندوۋ بىكەين. ئىدى بۇخۇتان
 تىدەگەن.

لە لايەكى تىشەۋە، بارودۇخى ھىنگىزىرت بۇ جەيمى
 گەلىك گران بوو. كچى قەشەيەكى كلىسا بىت، بۇ تۇ ئاسان
 نىيە، بەلام جەيمى ۋاي دەر دەخست ۋەك بلىنى شتىكى گەلىك
 سىروشتىيە و خۋاي گەۋرە خۇشى ۋىستوۋە، بۇيە ئەم جۇرە
 ژيانەي پى بەخشىۋە. ھەموو جارىك ئەم قسەيەي دەكرى،
 "خۋاي گەۋرە منى خۇش ۋىستوۋە، بۇيە باۋكىكى ئەۋھاي
 پى بەخشىۋم." ھەركاتىك ۋاي دەگوت، ئىمەش تەنيا سەرمان
 با دەدا و لە دلى خۇماندا دەمانگوت، ياشە ئەم كچە لە چ
 عەيام و زەمانىكەۋە ھاتوۋە.

لەگەل ھەموو ئەمانەشدا، ئەۋەي منى شىت دەكرى، ئەۋە
 بوو ھەمىشە ئەم كچە بە ۋوۋيەكى خۇش و دەرۋىنەجۇش
 دەر دەكەۋت، گۈيى بە ھىچ نەدەدا. بىرۋا ناكەم ئەۋ كچە
 لە ژيانىدا قسەيەكى ناخۇشى بە كەس گوتبى، يان كەسى

لە خۇي زویر كوردىت، تەننەت بەرامبەر ئىمەش، كە ئەو
ھەموو تانەۋتە شەرەمان لى دەدا، كە بە شەقامە كەشدا رىنى
دەكرد، لە ژىر لىۋەۋە، بى ئەۋەي كەس گۈنى لى بىت،
گورانىي دەگوت، رىكەۋتى ھەركە سىكىشى بىكرىايە، سلاۋىكى
لى دەكرد. ھەندىك جار ژنانى گەرەك كە دەيانىنى بەلای
مالەكانىاندا رەت دەبوو، دەھاتنە دەرى و ئەو رۇژە چىيان
لىتابىت، ھەندىكىان پىشكەش دەكرد لىنى بخوات، ياخود
گەر ئەو رۇژە گەرما بوۋايە، شەربەتى لىمۇيان بۇ دەھىتا.
دىار بوو ھەمووان خوشيان دەۋىست. لە ھەر كۆر و
كۆبۈنەۋەيە كدا ناۋى جەيمى بەھاتايە، دەيانگوت، "بەراستى
كچىكى دلساف و رۇحسوۋكە. گەر ئەم دونىايە دوۋانى ۋەك
ئەۋى تىدا بوۋايە، ژيان گەلىك باشتەر دەچوۋ بەرئەۋە."
كەچى من و ھاۋرىكانم بە شىۋەي خەلكى تر تەماشامان
نەدەكرد. لە زەينى ئىمەدا، جەيمى سوليفەن كەسىكى زىادە
بوو.

لە يەكەم رۇژى دەستپىكردنمان لە بەشى دراما، كە جەيمى
لە بەردەمماندا ۋەستابوو، ئەم خەيالانە بە زەينىمدا گوزەرىان
دەكرد. راستىيەكەي، ھەر نەشمدەۋىست چارەي بىينىم. بەلام
كاتىك جەيمى رۈۋى كرده ھەمووان، گەلىك سەير بوو،
توۋشى شۆك بووم، ۋەك بلىنى لە سەربان بەر بىمەۋە يان
لەسەر ۋايەرىكى بارىكى شل لەقەلەق بىكەم. تەنۋورەيەكى
خەتخەتى لەۋەي باسەم كرد لەبەردا بوو، لەگەل بلووزىكى
سپى لەژىر چاكەتە خورىيە قاۋەبىيەكەي، كە ملىۋنىك
جار بىنىبووم لەبەرىدا. بە تەمەنى مىكىاجى نەكردبوو، ئەو
رۇژەش نەيكردبوو، بەلام رەنگى پىستى قاۋەيى داگەرابوو،

رەنگە بە ھۆى ھاتوچۆى خولى فيزبوونى ئىنجلەكەو، ھەتاو
پىستى سووتاندېت. بۆ يەكەمىن جار وەك كچىكى جوان
ھاتە بەر زەينم. بىگومان منىش راست لە بىروھۆشى خۆم
دەر کرد، لى كە چاويكى بە پۆلەكەدا گىرا، راست چاوي
خستە سەر من و بزەيەكى ھاتى، ديار بوو پىي خوش بوو
منىش لە پۆلەكەيدا بووم. ھەتاكوو چەند مانگىكى تر، ئەوجا
زانيم بۆچى ئەو زەردەخەنەيەى بە روومدا کرد.

هوه، من
کسی خبر
بشکریه
ست چاره
خوش بود
ترا نبرد

دوای ته واوکردنی قوناغی ئامادهیی، بریارم دا بچم بۆ
زانکۆی کارولاینای باکوور له چاپل هیل. باوكم دهیویست،
وهك مندالی هه ندیک له ئەندامانی ئەنجوومه نی نوینه ران،
منیش بچم بۆ زانکۆی هارڤارد یان پرینستن، به لام نمره کانی
من هیند نزم بوون، بۆ ئەو شوینانه قبول نه ده کرا، له بهر
ئەوه نه بوو خوا نه کرده خویندکاریکی ته مبهل بم. ته نیا
ئەوه بوو زۆر بیرو هوشم نه ده دا به سه عییه کانم، بۆیه
ئەو زانکۆ ئەکادیمیانه وه ریان نه ده گرتم. له دواقوناغی
ئاماده ییمدا ده ر ده کهوت، که داخۆ له زانکۆی کارولایناش
وه ر ده گیریم یاخود نا، باوکیشم هه ر له و زانکۆیه خویندنی
ته واو کردبوو، بۆیه هیوام هه بوو بتوانی شتیکم بۆ بکات.
باوكم پوژیکیان له پشووی ههفته یه کدا له ماله وه بوو، به
هۆی پوژی جیهانیی کریکارانه وه، سنی پوژ پشوویان وه ر
گرتبوو. ئەو پوژه به میشکیدا هات شتیک بکه م، تا نمره کانم
به رزتر بکه مه وه. جا زۆر نه بوو یه که م ههفته ی قوتا بخانه مان
به رێ کردبوو، ئیواره که ی دانیشتی بووین، شیومان ده خوارد.
وتی، "به بۆچوونی من، به شداری له کۆرسی سه روکایه تی

دەستەي خويندكاراندا* بکەيت، مانگى حوزەيران تەواو
دەبەيت، بۇ نمرەكانت گەلىك باشە، دايکىشت ھەمان بۆچوونى
منى ھەيە.

دايكم بەدەم خواردنى پاروويەكەو ھە سەرئىكى ئەرئىنى
لەقاند و چاويكى لى داگرتم. ھەركاتىك باوكم قسەي بکردايە،
دايكم بئەنگ دەبوو، ھىچى نەدەگوت. جاروبار ھەستم
دەکرد دايكم پىي خوش بوو شەرم بکەم يان تەريق بيمەو،
گەرچى دايكىكى باش بوو بۆم.

منيش وتم، "بپوا ناکەم سەرکەوتوو بىم لەو کۆرسەدا."
ھەرچەند رەنگە من لەنيو خويندكارەکانى تردا لە ھەموويان
گوزەرانم باشتەر بووبەيت، کەچى لەنيوياندا زۆر ديار نەبووم.
ئەو شەرەفە درابوو بە ئىزىک ھەنتەر، کە نزيکترين ھاوړىم
بوو. دەيتوانى تۆپى يارىي بەيسبۆل بە خيرايبىيەكى گەلىك
زۆر بەاوئ، تيمى وەرزشيى خويندنگەكەي گەياندېوړە
لووتکە، کردبوومان بە کاپتنى تيمەكە، کورە ھەر باس
ناکړئ، بليمەتىک بوو بۇخوئ. ناوہکەيشى لەسەر زار خوش
بوو.

ئەوجا راست باوكم وتى، "گومانى تيا نيبە سەرکەوتوو
دەبەيت، بنەمالەي کارتەر ھەميشە ھەر سەرکەوتوو بوو."
ئاخر ئەمە بوو وای لى دەکردم ھەز نەكەم لەگەل
باوكمدا داينيشم. ئەو جاروبارە كەمەش كە دەھاتەو بۇ

* سەرۆکايەتئ دەستەي خويندكاران کۆرسىکە لە قۇناغەکانى خويند
لە ويلايەتە يەگگرتووہکانى ئەمەريکا دەخويندريت، تا خويندكاران
نامادە بکات بۇ نوینەرايەتئى خويندكارانى تر. دەرچووانى ئەم کۆرسە،
داواکاری و بۆچوونى خويندكارانى تر وەر دەگرن بە مەبەستى باشتەر
بەرەوپيشبەردنى پروسەي خويند.

گوزهرنیک بۇ يادكرنەۋەي رابردو

مالەۋە، ۋا بزانم بۇ ئەۋە دەھاتەۋە منىش بختە پىستى
خۇيەۋە. خۇي چۈنە، منىش ۋا بىم. بە ھۇي ئەۋەي زور لە
مال نەدەكەۋتەۋە ۋ منىش بى ئەۋ گەۋرە بىۋوم، بۇيە پىم
خۇش نەبوۋ لە مالەۋە بىت. چەندىن ھەفتە بوۋ ئەۋە يەكەم
جارمان بوۋ پىكەۋە دابنىشىن ۋ قسە بکەين. تەلەفونىك
چىيە، بۇي نەدەكردم.

”ئەي گەر حەز نەكەم بەشدارى لەۋ كۆرسەدا بکەم؟“

كە ۋام گوت، چەتالەكەي كە ھىشتا پارچەيەك گۆشتى
پىۋە مابوو، داي نايە سەر قاپەكەي بەردەمى. نىگايەكى پىر
لە خىسەي ئاگرىنى تى گرتم. ھەرچەند پلەي گەرماي ناو
ژوۋرەكە زياتر لە بىستوشەش پلەي سىليزى دەبوۋ، كەچى
قاتى لەبەر كىردبوۋ، ئەۋەندەي تر سامت دەكرد. باۋكم
دايمەي خوا قاتى لەبەر دەكرد.

بە دەنگىكى ھىۋاش ۋ نەرم وتى، ”شتىكى خراپ نىيە
گەر بچىت.“

لىنى شارەزا بوۋم، دەمزانى ھەركاتىك بەۋ جۆرە قسەي
بكردايە، ماناي ئەۋە بوۋ شتەكە يەكلایى كراۋەتەۋە. ئەمە
عادەتى مالى ئىمە بوۋ. قسە ھەر قسەي باۋكم بوۋ، ھەرچى
بگوتبا، دەبوۋ جىيەجى بکرايا. لى راستىيەكەي، تەنانت
دوای ئەۋەي پازىش بوۋم بچم بۇ كۆرسەكە، ھىشتا دلم
پىۋەي نەبوۋ. تاقەتم نەبوۋ بەيانىيان لە خويندنگە بىم ۋ
دوای نىۋەروانىش ديسان چروچاۋى مامۇستا بىيىمەۋە ۋ
بەدرىزايىي سالىك، ھەموۋ پاش نىۋەروانىك، خۇم بە دانانى
مۇسقىاي سەماۋە سەغلەت بکەم يان بچم رەنگى ھۆلەكان
ھەلبۇزىرم، تاقەتى ئەمانەم نەبوۋ. ئىتر ئەمە ئىشى دەستەي

ھىران نى
سان بوجى

يىكى نەرىم
سەي بکرىل
دېار ھىس
ھىرىق بىيەر

ۋ كۆرسەدا

لە ھەمۇي

دېار نەبوۋ

ترىن ھارە

يەكى گەيە

گەياندېر

ھەر بىر

ر زار خىل

سەرگەزىل

توۋ بوۋ

كەم لەگە

دەھاتەۋە

بىكەنى

خۇيەۋە

خۇيەۋە

ھەمۇي

خويندكاران بوو، دهبوو ئەمانەم بکردایە. خۇ ئیشیکى باشیان
لە دەست نە دەهات، ئەم شتە بێمانایانە نە بیست.

ئى دواتر بۆم دەر کەوت، باوکم مەبەستیکى هەبوو
لە مەدا. ئەویش ئەو دەبوو، گەر بمویستایە بچم بۆ زانکۆ
کارۆلایناى باکوور، ئەوا دەبوو شتیک بزانم. ئى منیش یارى
دووگولیم نە دەزانى، باسکەم نە دەزانى، هیچیشم لە موسیقا
نە دەزانى، لە خولى شەترەنج یان یارى بۆلینگیشدا نەبووم،
لە وانەکانیشدا نمرەکانم زۆر بەرز نەبوون، لە هیچ شتیکدا
باش نەبووم. ئەوجا نا ئۆمیدانە هاتمە سەر ئەو شتانەى
دەتوانى بیانکەم، پیاو راست برۆا، ئەویش زۆر نەبوون،
دەتوانى سى جۆر بۆینباخ ببەستم، بە پى پەتى بەسەر
قیرى گەرمدا برۆم، تا سى چرکە قەلەم لەسەر پەنجەم
بەستوونى رابگرم... لەو برۆایەشدا نەبووم هیچکام لەم
شتە قۆرانەى من، لە قۆرمى وەرگرتنى زانکۆ گرنگیان پى
بدریت. ئیدی بەدریژایی شەو، هەر بیرم دەکردەو، بۆم دەر
کەوت من تەنیا زلى بیهونەرم و هیچى تر. سوپاس باوکە.
بۆ پۆژى دواتر، بەگوێى باوکم کرد و دەمەوبەیانییەکەى
چووم بۆ نووسینگەى بەریوەبەر، لە لیستی ناوەکاندا، منیش
ناوى خۆم نووسى بۆ خولى دەستەى خويندکاران، لەوئ
تەماشام کرد، دوو کەسى تریشى لى بوو - جۆن فۆرمان
و ماگى براون، راست زانیم جۆن وەر نەگیرا. ئەم کۆپە
عادەتیکى هەبوو، کە قسەى بۆ دەکردى، بە دەم قسەو دەستى
دەبرد بۆ جلەکانى بەرت. بەلام لەگەڵ ئەوەشدا خويندکارىکى
زیرەک بوو. ئەو کاتە لە قوتابخانە لە ریزى پێشەو
دەنیشست، هەرکاتیکیش مامۇستا پرسىاریکى بکردایە، ئەو

کوزه‌ریک بۆ یادکرینه‌وه‌ی رابردوو

دهستی به‌رز کردبووه‌وه، که هه‌لیشده‌ستا، راست وه‌لامیکی
وردی ده‌دایه‌وه. ئه‌وجا به‌ نیگایه‌کی شانازییه‌وه سه‌ری به‌ملا
و ئه‌ولادا وه‌ر ده‌چه‌رخاند، وه‌ک ئه‌وه‌ی بلی، ها... من له
ئێوه زیره‌کترم. من و ئیریکی هاوڕیشم، هه‌موو جارێک، که
ماموستا پشتی لیمان ده‌بوو، تفمان تی ده‌گرت.

که‌چی ماگی براون شتیکی تر بوو. خوا هه‌لناگری
ئه‌ویش خویندکاریکی به‌توانا بوو. ماوه‌ی سی سال ئه‌ندامی
ده‌سته‌ی ئه‌نجوومه‌نی خویندکاران بوو، سالی پارێش، واته
قوناغی پیش کوتایی، بووه‌ نوینه‌ری پوله‌که‌مان. ته‌نیا عیب
له‌و که‌چه‌دا، ئه‌وه‌ بوو زۆر جوان نه‌بوو، ئه‌و هاوینه‌ش کیشی
دوو ئه‌وه‌نده زیادی کردبوو. دلتیا بووم هیچکس ده‌نگی بۆ
نادات بیته‌وه به‌ نوینه‌ر.

دوای ئه‌وه‌ی لیستی ناوه‌کانم بینی، ئه‌وانه‌ی خویان
ناونوس کردبوو بۆ ده‌سته‌ی خویندکاران، درکم پی کرد
په‌نگه‌ ده‌رفه‌تی سه‌رکه‌وتنم هه‌بیت. هه‌موو داهاووم له‌سه‌ر
ئه‌مه به‌ند بوو، له‌به‌ر ئه‌وه، هه‌موو توانا و هه‌ولی خۆم خسته
گه‌ر. ئیریکی یه‌که‌مین که‌س بوو هانی دام، وتی، "خه‌مت نه‌بی،
ده‌نگی هه‌موو ئه‌وانی تریشت بۆ کو ده‌که‌مه‌وه، گه‌ر تو
به‌راستی مه‌یه‌ستت سه‌رکه‌وتن بیت."

منیش لیم پرسی، "ئه‌ی هاوپی که‌هه‌کانیان؟"

ئه‌وه هه‌موو هه‌لمه‌تی بانگه‌شه‌ی من بوو. به‌شداریم
له‌ چاوپێکه‌وتنه‌کانیشدا کرد، که هه‌ر ده‌بوو بکریت. دواتر
ده‌ستم کرد به‌ بلاوکردنه‌وه‌ی ئه‌و ریکلامه‌ قوڕانه‌ی
بانگه‌شه‌ی هه‌لبژاردن، که شتی بیمانای وه‌ک گه‌ر ده‌نگم پی
بده‌ن، وا ده‌که‌م و وا ده‌که‌میان له‌سه‌ر نووسرا‌بوو. به‌لام

دواچار، رهنګه به ههولې ئیریک بووینت گه یستمه نهو خاله ی
مه به ستم بوو. خویندنگه ی بیوفورت ته نیا نزیکه ی چوار سه
خویندکاری هه بوو، بویه به ده سته یتانی دهنگی ته و او، گه لیک
نه ستم بوو، چونکه نهو ده به تګانه ی خویندنگه گوینان نه ده دا
به دهنگدان و شتی وا. نه نجام، خوا به دلی خومی بوو کردم.
به زورینه ی دهنگ، به نوینه ری خویندکاران هه لېژیردرام
له ده سته ی نهجوومه نی خویندکاراندا. ئیتر نازانم لیره
به دواوه تووشی چ کیشه و به لایهک ده بم.

نهو ده مه ی له قوناغی دووهمی ئاماده یی بووم، په یوه ندیم
له گه ل کچینکا به ست به ناوی نه نجیلا کلارک. یه که مین
هاورپی کچم بوو، هه رچه ند په یوه ندییه که مان ته نیا چهند
مانگیکی که می خایاند. نهو ساله، پتش نه وه ی پشووی هاوین
ده ست پی بکات، وازی له من هیئا و ده ستی له گه ل کوپیکی
تردا تیکه ل کرد، ناوی لیو بوو، ته مه نی بیست سالان ده بوو،
وهک میکانیک له گه راجه که ی باوکی کاری ده کرد. ته نیا شتی
باشی نه م کوره نه وه بوو، ئوتومبیلکی که شخه ی له ژیردا
بوو، دایمه ی خواش تیشیرتیکي سپی، که وینه ی کومه لیک
وشتی له سه ر قوله کان بوو، له بهر ده کرد. پالی ده دا به
بونییدی ئوتومبیله که یه وه و به مسهر و نه وسهر دا چاوی
ده گیرا، که کچیکیش به لایدا تیپه ر بووایه، ده یگوت، "چونی
کچی باش؟" ئیتر نه م شته قورانده. بوخوشتان ده زانن، کچ
هه زیان له و جوړه کورانه یه.

به هه ر حال، نهو ساله که خویندن ته و او بوو و پشووی
هاوین ده ستی پی کرد، ئاههنگی ده ستپیکي پشووی هاوینمان
گیرا. جا به هو ی مه وزوعی نه نجیلاوه، په یوه ندیم له گه ل هیچ

كچىكدا نەبەستىبوو. ھەموو ئەوانەي ئەندام بوون لە دەستەي
ئەنجوومەنى خويندكارانىشدا، پىنويست بوو بەشدارى بىكەن
لەو ئاھەنگەدا - بەزۇر بوو، ھەر دەبوۋايە بچوۋىنايە. دەبوو
بچم ھۆلەكە برازىنمەۋە لەگەلىاندا و بۇ پۇژى دواترىش
پاكى بىكەينەۋە - جگە لەۋەش ئەو جۇرە ئاھەنگانە بۇخۇي
شتىكى خۇش بوو. تەلەفۇنم بۇ دوو كچى ھاۋرىم كرد،
بەلام پىش من بەلىنيان بە كورى تر دابوو، بۇيە تەلەفۇنم
بۇ چەند كچىكى تر كرد. ئەوانىش گىرابوون. دواچار
تەماشام كرد كەس نەمابوو، جگە لەو كچانەي چاۋيان كزە
و چاۋىلكەي ئەستوورىان لەچاۋدايە يان ئەوانەي زمانيان
دەيگىرى و فسن. شانسى ئىمە، ھەرگىز بىوفۇرت بەعەمراتى
خۇي كچىكى جوانى تيا نەبوۋە. ھەرچۇنىك بوۋايە، ھەر
دەبوو كچىك بدۇزمەۋە. بەبى كچىك، نەمدەۋىست بچمە ئەو
ئاھەنگەۋە - بىيەنە بەر زەينى خۇتان، ھەموۋيان، ھەريەكى
قۇل بىكات بە قۇلى كچىكدا و منىش بەتەنيا چى دەر دەچم؟
مەگەر بچوۋمايە تەۋاليتەكانم پاك بىكردايەتەۋە. ئەو كاتە لە
مىژۋوى ئاھەنگى دەستىكى پشۋوى ھاۋىندا، من تەنيا كەس
دەبووم بەبى كچەھاۋرىيەك بچم.

خەم و پەژارە زاىە نىو دلم، بە ئاۋمىدىيەۋە چووم
كتىبى چالاكىيەكانى سالى پارم دەر ھىتا و يەكەبەيەكە بەنىو
پەرەكانىدا گەرام، بەو ھىۋايەي يەكىك لە كچەكان بدۇزمەۋە
ھاۋرىي كورى نەبىت. سەرەتا بەنىو بەشى چالاكىي
خويندكارەكانى قۇناغى كۇتايىدا گەرام، ھەرچەند ئىستا
زۇربەيان لە كۆلىژ دەيانخويند، لى ھەندىكى كەمىان ھەر لە
شارۋچكەكەدا ماۋوون. سەرەپاي ئەۋەي بىرواشم نەدەكرد

و خالىي
ار سەر
گەلىك
نەندە
ز كىرەم
زىرە
م لىرە

بىۋەندىم
كەمىز
ما چەند
ما ھاۋرى
كورىك
دەبوو
باشى
لەزىزە
مەلىك
دەدا ب
چاۋى
چۈنە
مە
بىۋەندى
اۋىنىم

بگونجیت، بهلام هەرچونیک بیت، هەر تهلهفونم بۆ کردن،
خۆم باش دهمزانی کهس نابیت لهگهلی بچمه دهرهوه. گهرام
گهرام، کهسم دهست نهکهوت ژوانی لهگهلی ببهستم. ئهوهندهم
رهفز وهر گرت، خوشه ببووم، دلنیا ئیوه بن له جیی من،
ئهوها باسی ئهم شتانه بۆ نهوهکانتان ناکهن. دایکم ئاگاداری
ههموو شتیکم بوو، دهیزانی له چ حالیکدام، ئهو شهوه هاته
ژوورهکهم و لهتهکهوه لهسهه قهراغی تهخته خهوهکهم
دانیشت. وتی، "گهر هاورپییهکی کچت دهست ناکهوی لهگهلت
بیت بۆ ئاههنگهکه، ئهوا من خوشحال دهبم لهگهلت بێم."
سهریکی نارهزاییم با دا و وتم، "نا، قهینا. سوپاس
دایکهگیان."

که ژوورهکهی بهجیهیشت، هیندهی تر خهم دای گرتم.
دهی ئهوهتا دایکشم دهزانی هیچ کچیکم دهست نهکهوت
ژوانی لهگهلی ببهستم بۆ ئاههنگهکه. گهر لهگهلی ئهوا
بچوومایه؟ ههر ئابرووم دهچوو، دهیانگوت هیچ کچیک
حسابی بۆ نهکردوو. گهر سهه سالیس بژیا بایه، لهبیرم
نهدهچوووه.

کهسیکی تریش ههبوو، وهکوو من دهردهدار بوو و حالی
له حالی من باشتر نهبوو، ئهویش کیری دینیس بوو، به
ئهمینداری خهزینهی قوتابخانه دهستنیشان کرابوو. کهس
نهیدهویست لهگهلی بچیه دهرهوه یان ژوانی لهگهلی ببهستیت،
تا که هۆکاریش که ههلبژێردرابوو له دهستهی نوینهران،
لهبهه ئهوه بوو کهسی تر نهبوو پکابهیری بکات. بگره لهو
بروایه دام، ژمارهی دهنگهکانیشی وهک پیویست نهبوو بیت.
له تیمی موزیکی مارشالیس، ئامیری سهکسیفونی دهژهند.

قەبارەى ئەندامەكانى بەدەنى لەگەل يەكدا وىك نەدەچوون،
ورگىكى زل و قەبە، قاچ و دەستەكانىشى درىژ و بارىك،
بۇخۇتان حوكم بدەن، دەبىت چ دىمەنىكى ھەبووبىت. لەگەل
ئەوەشدا كە قسەى دەكرد، دەنگى ھىند بەرز بوو، كەپى
دەكردى - ئاخىر بۇيە سەكسىفونژەنىكى باشى لى دەر
چووبوو - ئەوەندەى پرسىيارىش دەكرد، بە تۇ با دەمى
بدوورىيەو. "لەكوى بوويت؟ بۇ كوى چوويت؟ خوش بوو؟
كچى جوانت بىنى؟" چاوەروانى وەلامى پرسىيارى يەكەمى
نەدەكرد، پرسىيارىكى ترى تى دەگرتى، لەگەل وەرچەرخانى
تۇدا، ئەویش دەھاتەو پىش دەمت، تا پرووت لەو بىت كە
پرسىيارى دەكرد. سویند دەخۇم بە تەمەنم كەسى وەك ئەو
بىزاركەرم نەناسىو. جا وەرە گەر بزانىت ھاورىيەكى كچم
دەست نەكەوتوو لەگەلى بچمە ئاھەنگەكە، خۇ ئەو شەو
وەك درىل مىشكەم بە پرسىيار كون دەكات.

ھەر بەنىو پەرەى چالاكىيەكانى قۇناغى سالى پاردا
دەگەرام، تا دواجار چاوم چووە سەر وىنەى جەيمى سولىقەن.
ساتەوختىك لەسەر وىنەكە مامەو، سویندم خوارد، ھەر
بىرىشى لى نەكەمەو، ئەوجا پەرەكەم ھەلدايەو بۇ ئەو
دواتر. كاتژمىرىكى تر گەرام كەسىك بدۆزمەو، ھىچ نەبىت
رەنگوروىەكى وەھای ھەبىت، پىاو لە پرووى بىت لەگەلىدا
بچىت بۇ ئاھەنگ و شتى وا. لى وردەوردە ھاتمە سەر ئەو
بروايەى كەس نەماو. زۆرى نەبرد، گەرامەو سەر وىنەكەى
جەيمى و جارىكى دى لىنى ورد بوومەو. گوتم خراپ نىيە،
جوان و خوینشیرىنە. رەنگە رازى بىت...
كتىبى چالاكىيەكانم داخست. جەيمى سولىقەن؟ كچى

گۆزەرىک
بۇ يانكردنەوې
رابردو
قەبارەى
ئەندامەكانى
بەدەنى
لەگەل
يەكدا
وىك
نەدەچوون،
ورگىكى
زل
و
قەبە،
قاچ
و
دەستەكانىشى
درىژ
و
بارىك،
بۇخۇتان
حوكم
بدەن،
دەبىت
چ
دىمەنىكى
ھەبووبىت.
لەگەل
ئەوەشدا
كە
قسەى
دەكرد،
دەنگى
ھىند
بەرز
بوو،
كەپى
دەكردى
-
ئاخىر
بۇيە
سەكسىفونژەنىكى
باشى
لى
دەر
چووبوو
-
ئەوەندەى
پرسىيارىش
دەكرد،
بە
تۇ
با
دەمى
بدوورىيەو.
"لەكوى
بوويت؟
بۇ
كوى
چوويت؟
خوش
بوو؟
كچى
جوانت
بىنى؟"
چاوەروانى
وەلامى
پرسىيارى
يەكەمى
نەدەكرد،
پرسىيارىكى
ترى
تى
دەگرتى،
لەگەل
وەرچەرخانى
تۇدا،
ئەویش
دەھاتەو
پىش
دەمت،
تا
پرووت
لەو
بىت
كە
پرسىيارى
دەكرد.
سویند
دەخۇم
بە
تەمەنم
كەسى
وەك
ئەو
بىزاركەرم
نەناسىو.
جا
وەرە
گەر
بزانىت
ھاورىيەكى
كچم
دەست
نەكەوتوو
لەگەلى
بچمە
ئاھەنگەكە،
خۇ
ئەو
شەو
وەك
درىل
مىشكەم
بە
پرسىيار
كون
دەكات.
ھەر
بەنىو
پەرەى
چالاكىيەكانى
قۇناغى
سالى
پاردا
دەگەرام،
تا
دواجار
چاوم
چووە
سەر
وینەى
جەيمى
سولىقەن.
ساتەوختىك
لەسەر
وینەكە
مامەو،
سویندم
خوارد،
ھەر
بىرىشى
لى
نەكەمەو،
ئەوجا
پەرەكەم
ھەلدايەو
بۇ
ئەو
دواتر.
كاتژمىرىكى
تر
گەرام
كەسىك
بدۆزمەو،
ھىچ
نەبىت
رەنگوروىەكى
وہاى
ھەبىت،
پىاو
لە
پرووى
بىت
لەگەلىدا
بچىت
بۇ
ئاھەنگ
و
شتى
وا.
لى
وردەوردە
ھاتمە
سەر
ئەو
بروايەى
كەس
نەماو.
زۆرى
نەبرد،
گەرامەو
سەر
وینەكەى
جەيمى
و
جارىكى
دى
لىنى
ورد
بوومەو.
گوتم
خراپ
نىيە،
جوان
و
خوینشیرىنە.
رەنگە
رازى
بىت...
كتىبى
چالاكىيەكانم
داخست.
جەيمى
سولىقەن؟
كچى

هتگیږت؟ مه حاله، شتی وا نابیت. جا خو هاوریکانم مهر
حه یام ده بن.

به لام خو له وه باشته له گهل دایکما بچمه ئاههنگه که،
یان بچم ته والیته کان بسرده مه وه، یان خوا نه کرده توشی
پرسیاره کونکه رهکانی کیری دینیسن بیمه وه.

ئه و ئیوارده، هر بیرم له لایه نه باش و خراپهکانی
ده کرده وه. بروام پی بکه، به و ژووردها هر دهاتم و
دهچووم، دواچار یه کلا بوومه وه. بریارم دا بچم داوا له
جهیمی بکه م ژوانم له گهل بیهستی بو ئاههنگه که. به و
ژووردها دهخولامه وه، دهی چی بلیم و چون داوا ی لی بکه،
بیرم له باشتین رینگه ده کرده وه پنی بلیم.

ئه و جا شتیکی سهیر به زهینمدا هات، شتیکی به راستی
دلپروین. کیری دینیسن، له ناکاو خه یالم بو ئه وه چوو، رهنگه
ئه ویش ئیستا وهک من بکات. رهنگه ئه ویش ئیستا به نیو
په دهی کتیبی چالاکیهکاندا بگه ریئت! کیری راسته که سیکی
ناته و او بوو، به لام ئه ویش له و که سانه نه بوو بچیت ته والیت
پاک بکاته وه، یان له گهل دایکیدا بچیت، گهر دایکیتان بدیتبا،
ئه و کاته بۆتان دهر ده که وت هیشتا من باشته بووم. باشه
گهر ئه و پیش من داوا له جهیمی بکات، چی ده بیت؟ بنگومان
ئه ویش رهتی ناکاته وه، چونکه راستیه که ی، کیری جگه له و،
که سی تری شک نه ده برد. ئه و نه بیت، که سی تریش پنی
رازی نابیت. جهیمی یارمه تیی هه موو که سی ده دا - یه کیک
بوو له و که سانه ی دهستی نه ده نا به رووی هیچ که سه وه.
به زهییی بۆی بجوولیت و رازی بیت به داواکه ی. کی نالیت؟

لهوسهري پاروههكه، كيتريم چاو كرد تاكي لوكه رهكهي
خوي دهكردهوه. دلنيام كه زانيويه تي من ئاگام له و نه بووه.
سه رتاتكني كردووم.

ئهو روزه ئهوها تيپهري.

له وانهي كوتاييدا، ئهو روزه كات زور به خاوي تيدهپهري،
هه موو چركهيه كم به ساليك لي دهپويشت. بهم جوره
هينامه بهر زهيني خوم - گهر من و كيترى پيكه وه له يه
كاتدا بچينه دهره وه و به رهو مالي جهيمي بهري بكهوين،
ئهو من پيشتر دهگه، ئهو، بهو قاچه گوجانه وه، به چي
دهگاته ئهوي؟ له زهيني خومدا هه موو شتيكم ريك خست
و ناماده و تهيار بووم، كاتيكيش زهنگي وانهي كوتايي لي
دا، راست له خويندنگه ودهر كهوتم و به گورگه لوقه بهره
مالي جهيمي بهري كهوتم. ههنگاويكم كردبوو به سه،
ماندويتي زهفهرى پي هينام، پاشان ئازاريكي جهرگبر هيزي
ئهژنومي شكاند. هيندي پي نه چوو، ئهوهندهي تر شهكته و
ماندوو بووم، ئهو ئازاره بهراستي له پهلوپوي خستم، ناچار
له تاو ئازار دهچه مامه وه و ههردوو دهستيشم به كهلهكه مه وه
دهگرت و بهكاوه خو ريم دهكرد. كه به شهقامه كاني بيوفورتدا
دهپويشتم، له كابرايه كي پشتكومي دهروزه كهر دهچووم.

له پشتمه وه ههستم كرد تريقه و پيكه نينه گر و ناخوشه كهي
كيترى دههاته بهرگويم، ئازاريكي جهرگبريش له كهلهكه مدا
زهفهرى پي بردبووم، ئاورم دايه وه، كهس ديار نه بوو. دياره
هه ره له گهل ئاوردانه وهي مندا، خوي توور داوه ته پشت
ديواريك! ئهو ههتيوه بو يهك خوله كيش جي متمانه نه بوو،
سه گيك بوو بوخوي.

ئه وجا خیراتر ههنگاوم ههلهینا، هیندی پی نهچوو،
گهیشتمه کولانه کهی مالی جهیمی. ئازای گیانم نیشتبوو
سه ر ئارهقه - کراسه کهم شهلال بوو له ئارهقه دا -
هه ناسه برکیم پی که وتبوو، خهریک بوو ده بوورامه وه.
ئیدی گهیشتمه بهردهرگا کهی مالیان، که میک چه وامه وه، تا
هه ناسه سوارییه کهم هیور بیتته وه، پاشان له ده رگام دا. له گهل
ئه وه شدا که به و هه موو پاکردن و په له پهل و دوو دلییه وه
گهیشتمه بهردهمی مالیان، که چی هیشتا گومانم هه بوو،
دهمگوت رهنگه ئیستا له جیاتی نه وهی جهیمی ده رگام لی
یکاته وه، کیری دیت ده یکاته وه. ده مهیتایه بهر زهینی خوم،
به پیکه نینیکی شانازییه وه دیت ده رگا ده کاته وه و ده لیت،
"ببووره هاوړیم، دوا که وتیت."

سو پاس بو خوا، که ده رگام لی کرایه وه، جهیمی خوی
بوو، بو یه که مین جاریش بوو له ژیانمدا وه که سیکی
ئاسایی بیتته بهرچاوم. پانتولیکی کاوبوی له بهردا بوو له گهل
بلووزیکی سوور، گهرچی هیشتا قرژی له دواوه ته ماته کردبوو،
لی که لیک ساده و ساکار ده ماته پیشچاو. گهر ده ستیک به
خویدا بینیت، به راستی که شخه و جوانه.

که ده رگای لی کردممه وه، وتی، "لاندن، نه مه تویت؟
ریکه وتیکی جوانه!" جهیمی هه میشه هه رکه سینی بدیتبا، دلی
پنی ده کرایه وه، بو منیش هه ر وا بوو. به لام که چاوی به و
سه روسه کوتهم کهوت ئه وها شیواوم، واقعی وړ ما. وتی،
"ئه وه چییه، ده لیتی له یاری بوویت؟"

منیش وتم، "ئه وه لا، یاری چی!" ئارهقه ی نیوچه وانم به
پشتی ده ستم سری، باش بوو ئازاری قاچه کان و ناوسکم

كه ميگ هيور ببووه وه.

"كراسه كهت هه مووي شه لالی ئاره قهيه."

ته ماشايه كي خوم كرد، ئه و جا وتم، "ئه مه ده ليني؟ نا، هيچ نيه، جاري وا هه يه ئاره قه زور ده كه مه وه."

"مادام، باشتر وايه بچيت بو لاي دكتور و نزاي چاره سه ريگ وهر بگريت."

"هيچ نيه، باش ده بيم."

بزه يكي شيريني كرد و وتي، "ده ي منيش نزاي خيرت بو ده كه م." جه يمي هه ميشه نزاي خيرى بو هه موو كه س ده كرد. خوا به نزاي ئه وم بو بكات. منيش وتم، "سو پاس."

سه ري كه ميگ شور كرد و به شه رمه وه قاچه كانى ئه مديو و ئه وديو كرد، پاشان وتي، "ئه زاني چونه، ريگه م ده دايت بيته ژووره وه، به لام باوكم له مال نيه، جا بويه پني خوش نيه كه خوي ليره نه بيت و كور بيت بو مالمان."

منيش به نائوميدى و په ژاره يه كه وه وتم، "ده ي قهينا، كيشه نيه. ليره، له دهره وه قسه ده كه ين."

"كه ميگ شه ربه تي ليمو بيتم دابنيشين و بيخوينه وه؟ ئه وه نده نابيت خوم هه نديكم دروست كردوه."

"گه ر بتوانيت، پيم خوشه."

"به سه ر چاو، هه ر ئيستا ديمه وه."

جه يمي چووه ژووره وه تا شه ربه ته كه بينيت، به لام دهرگا كه ي له پاش خوي پتوه نه دا، منيش ناو ماله كه يانم لينوه ديار بوو، چاويكي خيرام پيدا گيڤا. بينيم ماله كه يان بچووك، به لام كه شخه و كوكراره بوو. پياتويه ك له ته ك

گوزهریک بۇ يادکرينهوى رابروو

ديواریکه وه و تاکیک قه نه فەش له ته نیشته دیواره که ی تره وه دانرابوو. پانکه یه کی ئه رزییش له سووچه که دا هه واکه ی به هه ردوو لادا بلاو ده کرده وه. له سه ر میزی قاوه که ش چه ند په رتوو کیکی له سه ر دانرابوو، به ناوی گو یگرتن له مه سیجی نه مر و بر واداری وه لامی راسته قینه یه. کتییکی ئینجیلیشی به کراوه یی له سه ر بوو.

که میکی پی چوو به خوی و شه ر به ته که وه هاته وه. له ژیر دالانه که ی ده ره وه، دوو کورسی لی بوو، دانیشتن. ده مزانی له گهل باوکیدا ئیواران له سه ر ئه م دوو کورسییه داده نیشتن، چونکه جاروبار، که به لای مالیاندا تیده په ریم، ده مبینین. هه ر که دانیشتن، چاوم به خاتوو هاستینگسی دراوسییان که وت، له وه به ری شه قامه که وه ده ستیکی به رز کرده وه، سلاوی کرد. له و کاته دا که جه مییش وه لامی سلاوه که ی دایه وه، کورسییه که م که میک جوولاند تا نه مناسیته وه. له بهر ئه وه ی هه رچه ند هاتبووم داوا له جه میی بکه م له گه لم بیت بۇ ئاهه نگه که، لی نه مده ویست که س بمبینیت، چونکه ده ترسام پیشتر به لینی به کیری دابیت و خه لک قسه م بۇ دروست بکه ن.

جه میی لینی پرسیم، "ئه وه چی ده که یته؟ بۇ چی کورسییه که ت ده به یته بهر هه تاوه که؟ زۆر گه رمه."

منیش وتم، "حه زم له بهر خۆره که یه." راستی ده کرد، هینده ی پی نه چوو، هه ستم کرد تیشکی خۆره که خه ریکه ده مسووتینی و شه لالی ئاره قه ده به وه.

به بزه یه که وه وتی، "به دلی خۆت. ده ی پیم بلی، ویستت باسی چیم له گه لدا بکه یته؟"

که میک خوی له سه ر کورسییه که وه ر چه رخانده و لیم

هاته پیتیش. ئەمنیش هەناسەیهکی قوولم هەلمژێ و تەقەلام
دا زەینم کۆ بکەمەوه، کەچی هیشتا نەمدەتوانی ئەوهی لە
دەلدا بوو بیلیم. بۆیه وتم، "ئەمڕۆ لە هەتیوخانەکە بوویت؟"
پێی سەیر بوو کە وام گوت، بە نیگایەکی پرسیاراوییهوه
لیم ورد بووهوه سەرنجیکی قوولی لێ گیر کردم، ئەوجا وتی،
"نا، لەوێ نەبووم، لەگەڵ باوکم چوو بووین بۆ لای دکتۆر."
"باوکت خۆ شکور تەندروستی باشه؟"

زەردەیهکی هاتی و وتی، "ئێتر هەر وا دەبیت، خوا چاکی
بۆ بکات."

سەریکم لەقاند و نیگام گواستەوه سەر شەقامەکە. ئەو
خاتوونە ی دراو سییان لەوێ نەما بوو، چوو بوو ژوورەوه،
کەسی تریشم چاوە نەکرد لەو ناوه. کاتی ئەوه هاتبوو نیازی
خۆمی پێ بلیم، کەچی هیشتا گیرەتم نەبوو بیدرکیتیم.
هەولم دا زیاتر بابەتەکە لە زەینی خۆمدا ورد بکەمەوه، بۆیه
ویستم جاری کاتی تر وەر بگرم. "بەراستی رۆژیکێ خوشه."
"راست دەکەیت، خوشه."

"هەواکەشی گەرمه."

"ئاخر، چونکە لەبەر خۆرەکە دانیشتوویت، بۆیه گەرمه."
چاوێکم بە دەورووبەردا گیرا، هەستم کرد فشارەکەی
نیو ناخم زیاتر شالای بۆ دەهێنام. وتم، "خۆ هیچ
پەلهەوریکیش بە ئاسمانەوه نییه."

جەیمی هیچی نەگوت، بۆ ساتیک ئەوها بەبێدەنگی مایهوه.
دواتر سەری قسە ی کردەوه، وتی، "لاندن، تۆ نەهاتوویت
بۆ ئێره تا باسی کەشوههوا بکەیت، وا نییه؟"
"راستییهکە، نەوهلا."

“ئەي بۆچی ھاتوویت؟”

ئەو ساتە وەختەي چاوەروانم دەکرد، گەشت. قورگم بۆ پاک کردەو. پاشان وتم، “ویستم بزائم نیازت ھەيە بچیت بۆ ئاھەنگی دەستیپێکردنی پشووی ھاوین.”

لە قەلەقیدا، خۆم بەسەر کورسییەکەو دەگرت، چاوەروانی وەلامیم دەکرد. دواچار وتی، “ئوو، وەللا نیازم نەبوو بچم.” بە دەنگیدا وا دەر دەکەوت، وەک بلیی ھەر ئاگای لە شتی وا نییە.

“ئەي گەر کەسیک داوات لی بکات، دەچیت لەگەلی؟”

کەمبکی پێ چوو تا وەلامی دامەو.

بیرتکی لی کردەو و وتی، “دەنیا نیم، گەر دەر فەتم ھەبیت، رەنگە بچم. ھەرگیز نەچووم بۆ ئەو ئاھەنگە.” دەستبەجی وتم، “شتتکی خوشە، نالیم زۆر، بەس ئیتر خراپ نییە.”

کە وام گوت، بزەییەکی بۆ کردم و وتی، “دەبیت قسەش لەگەل باوکمدا بکەم، گەر ئەو رازی بیت، ئەوا منیش دەتوانم بچم.”
بەلندەییەک لەسەر درەختەکەي تەکمانەو جریو جریوکی نایەو، کاسی دەکردی، وەک بلیی بیەویت دەرم بکات لەو شوینە. ھەول مەدا دەنگی بەلندەکە لەبەر خۆم بەرمەو و بگەریمەو سەر بابەتەکەي خۆمان. دوو رۆژ پێش ئەو کاتە، بڕوام نەدەکرد بۆتوانم تەنانت بیریشی لی بکەمەو، کەچی ئەوتە، لێرە لە بەردەمیدا فەلسەفییانە قسەي بۆ دەکەم.

“ئەي ھەز دەکەیت لەگەل مندا بیت بۆ ئاھەنگەکە؟”

تەلیسمیکی سەرسامی دای گرت، وا بزائم بڕوای نەدەکرد من ئەو پرسیارەي لی بکەم. راست وەلامی نەدامەو،

به لکوو نیگای له سهرم گواسته وه و تا ماوه یه کی در یژیش
 هر پرووی تی نه کرده وه. جاریکی تر ههستم به بازاره
 جهرگبره کی هه ناوم کرده وه، چونکه گوتم به خودا نیستا
 داواکم روت دهکاته وه. باشه چ بکه م گهر بازی نه بیست؟
 دیمه نی نه گهره کانی تر هاتنه وه پیشچاوم، دایکم له گه لم
 بیت، ده بیت برادره کانم چم پی بلین، پاککردنه وهی ته والیتی
 هولی ناههنگه که، پرسیاره کونکه ره کانی کیری... نه و جا
 ده سته جی په شیمان بوومه وه له وهی نه وه موو سالی
 رابردوو به و جوره ناشرینه رفته تارم له گه ل جهیمی کردبوو.
 هه موو نه و کاتانه م هاته وه یاد، که گالتهم پی ده کرد یان
 هاوارمان له باوکی ده کرد و پیمان ده گوت زیناکار، یان
 که له دواي خویه وه ده ریشستین، تانه وته شه رمان لی دده.
 ئا له و کاته دا که نه م هه موو په شیمانییه به بیرو هوشندا
 ده هاتن و ده چوون و بیرم له وه ده کرده وه چون خوم له
 پرسیاره کانی کیری بدزموه وه، له و کاته دا نیگای تی گرتمه وه
 و به زهرده خه نه یه کی گه شکه داره وه وتی، "پیم خوش ده بیت،
 به لام به مهرجیک..."

خوم راست کرده وه، نزام کرد، خواجه گیان مهرجیکی
 دلشکین نه بیت. وتم، "مهرجه که ت چیه؟"
 "ده بیت به لیتیم به یتی نه که ویته داوی خوشه ویستی منه وه."
 به پیکه نینه که یدا زانیم شوخیی ده کرد، هه ناسه یه کی قوولم
 هه لکیشا و گه شکه یه کی ته لیسمای دای له هه ناوم. ناهیکم پیا
 هاته وه. با نه وهش بلیم، جاروبار جهیمی گالتهم و گه پیشی ده کرد.
 بزده یه کم بو کرد و به لیتنه که م پی دا.

وەك ياسايەكى گىشتى، قەشەكانى كلىساي باشوور سەما
 ئاكەن. بەلام لە بىوفۇرت، وەك ياسايەكى توند بەسەر
 خەلكىدا نەدەسەپىنرا. ئەو قەشەيەى پىش ھىگبىرت -
 بەس لىم مەپرسن ناوى چى بوو - زۇر چاوى نەدەخستە
 سەر ئاھەنگ و سەماى قوتابخانەكان، بەلام بە مەرجىك،
 سەرپەرشتى بىكرايە و ئاكارى خراپى لى نەكەوتايەتەو.
 ئىدى بەو ھۆيەو ئەم جۆرە ئاھەنگانە بوونە نەرىت.
 كاتىكىش ھىگبىرت ھات و دەستبەكار بوو لەو كلىسايە، ئىتر
 كات درەنگ بوو، فرىاي ھىچ گۇرانكارىيەك نەكەوت. جەيمى
 تاكە خویندكار بوو، كە بەشدارىي نەكردىيىت لە ئاھەنگى
 قوتابخانە، جا دلىاش نەبووم، دەمگوت تۆ بلىنى سەما
 بزانىت.

دەمەوئىت ئەوەشتان پى بلىم، لە دلى خۇمدا خەم بوو،
 دەمگوت دەيىت چى لەبەر بىكات، ئى نەشەدەكرا لە خۆى
 بېرسەم. ئەو كاتانەى دەچوو بۆ كۆرۈكۈبوونەوەكانى كلىسا،
 ھەمىشە بلووزىكى كۆن و تەنوورەيەكى نەخشچوارگۆشەيى

له بهر دهکرد، هه موو رۆژنیکیش له قوتابخانه هه بهر بو
جلانه وه ده مانینی، به لام ئه م ئاههنگه شتیکی تایبهت بوو.
زۆربه ی کچهکانی تر، عهزی و جلوبه رگی نوێیان کړی و
کورپهکانیش به قاته وه ده هاتن، جا بۆ ئه مسالیش، وینهگریکی
تایبهتمان بانگ کړدبوو. ده مزانی جهیمی به نیاز نه بوو عهزی
و شتی نوێ بکړی، چونکه ده رانه تیان باش نه بوو. کاری
قه شهیی له کلپساکاندا، پېشه یه ک نه بوو خه لکی بتوانیت له
رېشه وه پاره ی باشی لی چنگ بکه ویت، له گه ل ئه وه شدا،
قه شهکان بۆ ده سکه وتی ماددی ئه و کاره یان نه ده کرد،
به لکوو له دلسۆزی و بۆ خزمه تی کلپسا ده یانکرد. لی منیش
حه زم نه ده کرد هه مان ئه و جل ه کۆنانه ی له بهر بکاته وه، که
بۆ قوتابخانه ده یپووشی، له بهر خۆم نا - ئیجگار ئه وه نده ش
خۆپه رست نیم - به لکوو له ترسی ئه وه ی براده ره کانم
شتیک نه لین. پیم قبول نه بوو خه لکی گاته ی پی بکه ن.

خۆشیه که ی له وه دا بوو، ئیریکی براده رم هیند سه رقالی
کچه هاوړیکه ی خۆی بوو، نه په رژایه سه ر ئه وه ی گاته م
پی بکات بۆ مه سه له ی جهیمی. ئه و ژوانی له گه ل مارگریت
هایس ده کرد، که سه رۆکی ده سته ی هانده رانی قوتابخانه
بوو. کچیک زۆر جوان نه بوو، به لام هه ندیک شتی هه بوو
سه رنجراکیش بوون. که ده لینم هه ندیک شتی، مه به ستم له
پان و قاچوقولی بوو. ئیریکی داوای لی کردم چوارقولی ژوان
به ستن، به لام داواکه یم رته کړده وه، چونکه نه مده ویست
ده رفه تیک بره خسیت سه ر بکه نه سه ر جهیمی و گاته ی
پی بکه ن. ئیریکی کورپیکي باش بوو، لی جاروبار ده ماری

کەریتی دەیگرت، بەتایبەت ئەو کاتانەى دەیخواردەوہ.

رۆژی ئاھەنگەکە، بەراستی رۆژیکى گەلیک پر لە سەرقالى بوو بۆ من، سەرم ئاش و قونم ماش بوو، بەدریژایی ئەو پاشنیوہرۆیە، ھەر خەریکی رازاندنەوہی ھۆلەکە بووم، جگە لەوہش، دەبوو نیوکاتژمیر زووتر بچم بۆ مالى جەیمی، چونکە باوکی دەیویست قسەم لەگەلدا بکات، نەشمەزانى بۆ. ئی جەیمییش رۆژیک پینش ئەوہ پینی گوتبووم، جا لەبەر ئەوہ ناتوانم بلینم چاوەروانى شتیکی دلخۆشکەرم دەکرد. لە بیرى خۆمدا لیکم دایەوہ، گوتم رەنگە باسى فریودان و ئاکامە خراپەکانیم بۆ بکات. خۆ گەر بچم و باسى تاوانى زیناکردنم بۆ بکات، ئەوا دەمۆدەست لەویدا دەمرم. ئەو رۆژە تا ئیوارە نزام کردووە ئەو باسانەم لەگەلدا نەکاتەوہ، جا نازانم ئاخۆ بە ھۆی رەفتارەکانى پینشووترمەوہ نزاکانم گیرا دەبن یان نا. بەم جۆرە بیرکردنەوانەوہ، بیروھۆشم مەشغول ببوو.

ئایکەم بە خۆمدا کرد و قاتیکی جوانم لەبەر کرد، خۆم تاسولووس کرد. لەسەر ڕینگەش لام دایە دوکانیکی گولفرۆش، تا چەپکیک گول بۆ جەیمی بەرم، ئەوجا بەرەو مالیان بەرپی کەوتم. ئوتومبیلەکەى دایکەم وەر گرتبوو، کە گەیشتم، لە شەقامەکەى بەردەمى مالیان رام گرت. ئەو دەمە ھیتشتا کاتژمیر نەگۆرابوو، لەبەر ئەوہ کە گەیشتمەجی، جارى رۆژ کەمیکى تری بەدەمەوہ مابوو، بەرەو دەرگاکیان ھەنگاوم ھەلینا. لە دەرگام دا و ھەنگى چاوەروانم کرد، ئەوجا جاریکی دیکە لینم دایەوہ. لەودیو

دەرگاځه وه گویم له هیځبیرتی باوکی بوو وتی، "وا هاتم."
به لام دیار بوو به په له نه ده هات دەرگاځه بکاته وه. ږدنگه دوو
خوله ک یان زیاتر بوو بیت له و به دەرگاځه چاوه پروان بووم
تا بیکاته وه، چاومان به و ناوهدا دهگیرا، ته ماشای دەرگاځه
کرد، دواتر چاوم چووه سهر دیکوری سهر دەرگاځه،
پاشان درزه بچووکه کانی تاقي دهره وهی په نجره که یان.
که میکیش له ولاتره وه، نه و دوو کورسییه ی چهند ږوژیک
پیشتر من و جهیمی له سهری دانیشتبووین، ههر له ویدا
مابوو. نه و دانه یه ی من له سهری دانیشتبووم و خستبووه
به ر هه تاوکه، له شوینی خوی نه جوولابوو. دیار بوو له و
ږوژه وه خوی و باوکی پیکه وه له ویدا دانه نیشتبوون.

دواچار دەرگاځه جیره یه کی لیوه هات و کرایه وه.
ږوخساری هیځبیرت به هوی ږووناکی گلپه که ی ژووره وه،
که له پشتیه وه لیی دها، که میک تاریک دهر ده که وت. وک
پیشتریش گوتم، ته مهنی هه لکشابوو، به ږوچوونی من
حه فتاودوو سال ده بوو. یه که مین جارم بوو نه وها له
نزیکه وه ږووم له ږووی دابیت، هه موو چرچولوقچیه کانی
ږوخساریم به ږوونی ده بینی. پیستی به راستی ته نک ببووه وه،
زیاتر له وهی پیشتر باسم ده کرد.

"سلاو به ریز هیځبیرت،" له ترس و شهرمدا تفیکم قووت
دا. "هاتووم تا جهیمی ببه م ږو ئاهه نگی ده ستپیکي پشووی
هاوین."

وتی، "به لی، ده زانم. به لام سهره تا ده مه ویت قسه ت
له گه لدا بکه م."

گوزەرىك بۇ يانكردنەوى رابىروو

”بەلى، جەنابى ھىگبىرت، منىش ھەر لەبەر ئەو ھاتووم.“
”وەرە ژوورەو.“

لە كلىسا ھىگبىرت گەلىك رېكپۇش و بەرگى جوانى لەبەر دەکرد، كەچى ئىستا، لە مالەو، دەتگوت كرىكارە، بەدلەيەكى لەبەردا بوو، لەگەل تىشېرتىكىش لەژىرەو. كورسىيەكى لە موبەقەكە ھىتا و فەرمووى لى كردم دابنىشم. وتى، ”بېوورە درەنگ دەرگام لى كردىتەو، سەرقالى ئامادەکردنى وتارى سبەينى بووم.“

لەسەر كورسىيەكە دانىشتم.

”گوئى مەيەرى، جەنابى ھىگبىرت،“ نازانم لەبەرچى بوو، بەلام ئىتر دەبوو بەو جۆرە ناوى بىتيت. شانوشەوكتەتى وا دەھاتە پىشچاۋ.

وتى، ”دەى باشە، باسى خۆتم بۇ بگە.“

پرسىيارىكى بەراستى گەمژانە بوو، بەتايىت دواى ئەو ھەموو تىكەلاويىيەى لەگەل باپىر و باوكمدا ھەيىبوو، دواى ئەو ھەموو سالە، كەچى ئەم پرسىيارە قۇرەى لى كردم. ئەو كاتەى مندالىش بووم، ھەر ئەم بوو ئاوى پىرۋزى پىدا كردم، جگە لەوەش، لە مندالىيەو ھەموو رۇژانىكى يەكشەممە لە كلىسا دەيىينىم.

نەمدەزانى چ بلىم. ”بەلى، جەنابى ھىگبىرت، من نوينەرى خويندكارانم لە ئەنجوومەنى دەستەى خويندكاراندا. نازانم جەيمى بۆى باس كردوويت يان نا.“

سەرىكى لەقاند و وتى، ”بەلى، بۆى باس كردووم، فەرموو، بەردەوام بە.“

"ئيتىر... پايىزى داھاتوو، بەنيازم بچم بۇ زانگۇى
كارۋلايناي باكوور. قۇرمەكەيانم وەر گرتوود."
سەرىكى لەقاندەو. "ئى، چىيى تر؟"

ھىچى ترم پى نەمابوو بىلنم. نەمدەزانى چى بكم،
سەر مېزەكە قەلەمىكى لى بوو، خەرىك بوو ھەلى بگرم
و لەسەر نووكى پەنجەم بۇى رابگرم و بلىم، دەتوانم نا
سى چركە ئەوھا قەلەمىش لەسەر نووكى پەنجەم رابگرم،
بەلام ھىگبىرت لەو جۆرە كەسانە نەبوو ئەم شتانه بچىت بە
مىشكىدا. پاشان وتم، "ھىچى ترم نىيە، جەنابى ھىگبىرت."
پىت ناخۇش نىيە گەر من پرسىارىكت لى بكم؟"
"نەخىر، جەنابى ھىگبىرت."

ھەنگى سەرنجىكى قوولى تى گرتىم، وەك ئەوھى بىر
لە پرسىارەكەى بكاتەو. دواچار وتى، "بۇچى داوات ل
كچەكەم كرىوود لەگەلت پىت بۇ ئاھەنگەكە؟"
كە وای گوت، واقم وپ ما، بروسكەيەكى تەلىسماوى بە
ئازاى گيانمدا ھات.

"ئازانم مەبەستت لە چىيە، جەنابى ھىگبىرت!"
"خۇ بەنياز نىت ھىچ كارىكى وا بكەيت، جەيا و حورمەتى
كچەكەم بەرىت... وا نىيە؟"

بەم قسەيەى، جەرگم بچرا. وتم، "نەخىر، جەنابى
ھىگبىرت. ھەرگىز شتى وا بوو نادات. تەنيا ئەوھىيە، پىويستم
بە كەسىك بوو پىت لەگەلم، ئىدى مىش داوام لەو كرىد.
ھەر ئەوھەندە."

"خۇ ھىچ نىيازىكى خراپت لە مىشكدا نىيە؟"

"نەوللا جەنابى ھىگبىرت، خوا نەكردە شتى وا لە من ناوەشىتەو بەرامبەر جەيمى..."

ئىدى بەم جۆرە پرسىيار و قسەوباسانە چەند خولەكىكمان تىپەرانە - بە پرسىيار كونى كوردبووم - بەلام لە و كاتەدا خوا كوردى جەيمى لە ژوورەكەيەو وەدەر كەوت، من و باوكىشى قسەكانمان بچرى و سەرنجمان گواستەو سەر ئەو. شكور بۇ خوا، ھىگبىرت پەتى پرسىيارەكانى بچرا و مەيش ناھىكى رزگار بوونم ھەلكنشا. جەيمى تەنوورەيەكى شىنى كەشخە و بلووزىكى سېپى لەبەر كوردبوو، كە پىشتەر ئەو جلانەم لەبەرىدا نەبىنىبوو. شكور ئەم جارە چاكەتە خوورى و بلووزەكەى ترى دانابوو. لەگەل ئەوئە دەشمزانى لەچاو كچەكانى ترى ناھەنگەكە، جەكانى زور جوان نايت، لى خراپىش نەبوو. ھەر وەكوو ھەموو جارەكانى تر، قزى لەدواو تەماتە كوردبوو. من بۇخۆم وام پى جوانتر بوو قزى بەر بداتەو، بەلام زور گويم نەدەدائى. جەيمى لەگەل رۇژانى ترەدا، شتىكى ئەوتۇ فەرقى نەكوردبوو، تەنيا ئەو نەبى، كىتېبى ئىنجىلەكەى نەدەھىنا بۇ ناھەنگەكە. جا خۇ بىھىتايە، خەلك چىپى پى دەگوتىن.

بە پرويەكى خۇش و زمانىكى شىرىنەو بە باوكى گوت، "باوكە، خۇ لاندنت بىزار نەكردو، وا نىيە؟"

پىش ئەوئەى باوكى ھىچ بلەيت، من وتم، "نا، تەنيا باسى ھەندىك شتمان دەكرد." لە بىرى خۇمدا وام ورد كردهو، پىناچىت ھىگبىرت باسوخواسى منى لاي كچەكەى كوردىت، كە من چ جۆرە كەسىكم، لەم كاتەشدا لە قازانجى من نەبوو

باسى بکات.

پاش کهمیک جهیمی وتی، "دهی، ئیستا ده بیت برۆین." وا بزانی ههیش ههستی بهو گرژی و فشاره کردبوو، که تووشی بیوم لهو ژوورهدا، بۆیه پهلهی بوو زوو بزگرم بکات له دهستی. چوو له لای باوکیهوه و ماچیکی کرد و پنی وت، "تا درهنگوهختانیک دامه نیشه و خۆت ماندوو بکهیت به وتاره کهی سبهینیه، باشه باوکه گیان؟"

باوکیشی به دهنگیکی نهرمهوه پنی وت، "خهمت نه بیت، نه وهنده دانانیشم." دیار بوو زۆری خوش دهویست، هه رچه ند منیش له ژوورهدا بووم، که چی گوئی نه دایه من و ههستی باوکیه تی خۆی بۆ دهر بری.

خواحافیزیمان کرد، پیش نهوهی بگهینه ئوتومبیله که، چه پکه گوله کهم پیشکesh به جهیمی کرد و پیم گوت، که له ناو ئوتومبیله که فیری ده کهم چون بیکات به خۆیهوه. دهرگای ئوتومبیله کهم بۆ کردهوه و نهوجا خوشم چووم سه رکه وتم. لهو ماوه کورتهدا، تا من سوورامهوه بز لای دهرگای شوڤیر و سه رکه وتم، ته ماشام کرد جهیمی چه پکه گوله کهی کردبوو به خۆیهوه. "نه وهندهش نه قام نیم، قابیله نه زانم چون گول له یه خه م بدهم؟"

ئوتومبیله کهم ئیش پی کرد و به رهو خویندنکه به پی کهوتین، وشهکانی هینگبیرتیش له بیرو هوشمدا هه دهخولانهوه.

جهیمی، وهک بلئی له میشکمداییت و بزانییت بیر له چی

دهکه مه وه، وتی، "باوکم زۆر تۆی خوش ناویت."
بێ نه وهی هیچ بلیم، سه ریکی ئه رینیم له قاند.
"باوکم وا ده زانیت تۆ که سیک، هه ست به لپه ر س راویتی
ناکه یت."

جاریکی دی ته نیا سه رم له قانده وه.
"حه زی به چاره ی باوکیشته نییه."
ئه م جاریش ته نیا سه ریکم له قاند و هیچی تر.
"حه زی به تیکه لاوی خیزانه که شتان نییه."
ته نیا سه ر له قاندن و هیچ...

دواتر وتی، "به لام ده زانی من چۆن بیر ده که مه وه؟"
په ژاره دای گرتیووم، وتم، "نا، نازانم."
"به بر وای من، هه موو ئه م شتانه قه ده ری خوای
که وره ن، به بر وای تۆ، ده بیته چ قه ده ریک بیت؟"
راستتان ده وئ، بر وای نا که م له و ئیواره یه ناخوشتی دووباره
بیته وه. زۆربه ی براده رانم خۆیان دووره په ریز ده گرت، ئی
جه ی مییش هاوړینی نه بوو تا دوو ده مه ته قینی له گه لدا بکات،
بۆیه زۆربه ی کاتمان به ته نیا گوزه راند. له وهش خراپتر،
ئاماده بوونی من له وئ، چیی تر گرنگیه کی ئه و تۆی نه ما بوو.
به هۆی نه وهی کیری کچه هاوړینییه کی ده ست نه که و ت بوو
ژوانی له گه ل به سه ستیت، هه موو یاسا کانیان گۆرپیوو، منیش
که نه مه زانی، خه فته دای گرتم. نه شه ده توانی به و کاته
زووه جهیمی به مه وه بۆ ماله وه له بهر قسه کانی باوکی،
جا ده متوانی شتی وا بکه م؟ له لایه کی تریشه وه، ده میینی
جهیمی له وئ گه لیک دلی خوش بوو، نه ده کرا لئی تیک بدهم.

ت بر وای
ز د بوو، ئی
وو بر وای
کرد و بیر
بکته به

مت نه یه
ده و یسه
یسی نه یه

تو میله کی
گوت نا
خوایه
شم جه
په ماره به
مرد جه به

ل له یه
نیکه به
شما به

دیکور و شیوهی رازاندنه وهی هولی ئاههنگه کهی گهلیک لا
جوان بوو، موسیقا کهشی زور لا خوش بوو، هه موو شتی
ئاههنگه کهی به دل بوو. بهرده وام پیتی دهگوتم، که شته کان
چه ند دلفرین و جوانن، داواشی لی کردم، که پوژیک، گه
توانیم، یارمه تیی بدهم کلیسا کهش ئوها برازینمه وه بۆ
یه کییک له پورده سمه کومه لایه تییه کان. منیش به دهنگیکی
نزم و له ژیر لیه وه پیم گوت، هه رکاتییک ویستی، ده توانیت
ته له فونم بۆ بکات، گه رچی به ساردوسرپییه که وه وام گوت،
که چی ئه و زور به گهرمی سوپاسی دلسوزییه کهی کردم.
راستییه کهی، ئه و ئیواره یه هه تا کاتژمیری یه که میش، هه
ماتومه لوول بووم، به لام جهیمی له وه نه ده چوو ههستی پیم
کرد بیت.

ئه و ئیواره یه جهیمی ده بوو کاتژمیر یازدهی شه و
له ماله وه بیت، واته کاتژمیرییک پیش ئه وهی ئاههنگه که
کو تایی بیت، بۆ منیش که میک ئاسانتر بوو. هه ر که دهنگی
موسیقا بهرز بۆ وه و دهست کرا به سه ما، ده ر کهوت
جهیمی سه ما که ریکی گهلیک لیها توو بوو له چاو ئه وهی
یه کهم جاری بوو سه ما بکات. له گه ل هه ر جووله و ئاوازی
گورانییه کاند، ئه ویش به هه مان پیم له گه لمدا ده ر ده چوو.
دواتر چووین له سه ر میزه کان دانیشستین و گفتوگویه کی
کراوه مان دهست پی کرد. ئیدی باسه کانی ئه و بریتی بوون
له بابتهی برواداری و دوور که و تنه وه له کرده وهی خراپ
و باسی یارمه تیدانی مندالانی هه تیوی هیتایه پیشی، له گه ل
پزگار کردنی ئه و گیاندارانهی له سه ر شه قامه کان ده که ونه

گوزەرىك بۇ ياكىرنەۋەي رابىرئور

بەر مەترسى ئوتومبىلەۋە، لەگەل ئەۋەشدا، تا بلىنى دلى
خۇش بوو.

بۇيە، شتەكان ئەۋەندە خراپ نەبوون، كە پىشتەر
پىشپىنىم دەکرد، تا ئەۋ كاتەي لىۋ و ئەنجىلا ھاتتە لامان،
ئىدى ھەموو شتىكمان لى تال بوو.

كە ئىمە گەشتىن، ئەۋانىش پاش ماۋەيەك ۋەدىار كەۋتن.
لىۋ دىسان ئەۋ تىشىرتە ناشرىنەي لەبەر كىرەبوۋەۋە، كە
ۋىتەي كۆمەلىك وشتىرى لەسەر قۇلەكان نەخشىنرaboو،
ھۆقەيەك جىلىشى دابوو لە قزى. ئەنجىلاش ھەر لەسەرەتاي
ئاھەنگەكەۋە خۇي بە قۇلىدا ھەلۋاسىبوو، لىنى نەدەبوۋەۋە،
كەرىش دەيزانى پىش ئەۋەي بىت بۇ ئەۋى، تۈزىكى
خواردبوۋەۋە. دەستىك جلوبەرگى گرانبەھاي لەبەر كىرەبوو
- دايكى لە سالىۋنى ژنان كارى دەکرد، كام مۇدىلەي شار
بوو، دەستى دەكەۋت - بىنىم تۈپەلىك بىنىشتى لەدەم نابوو،
بە مەكرىكى ژنانەۋە دەيجوو. بەراستى باش دەيجوو،
دەتگوت مانگايە كاۋىژ دەكات.

كاكە لىۋ دەستپىشخەرىي كىرد و دەستى دايە بىلى
خواردنەۋەكە، ھىندى پى نەچوو، زۈرىكى تىش سەرمەست
بوون. تا مامۇستاكان فرىا كەۋتن، بىلەكان چۆرەر كىرaboون،
ھەريەكە بە لايەكدا لەترى دەدا. كە بىنىم ئەنجىلا دەستى
دايە بىلىكى تىش، گوتەم بە خودا تەۋاۋ، كار لە كار تراز.
گەرچى ئەم كچە ۋازى لە من ھىنابوو بۇ كۆرپىكى تىرى
ۋەك لىۋ، بەلام حەزم نەدەكرد بە لايەكى بەسەر بىت. ئەۋ
بەكەمىن كچ بوو لە ژيانمدا ماچم كىرەبىت، ھىشتا ھەستم

بۆی دەجوولا.

لەگەڵ جەیمی دانیشتبووم، لەبارەى خولى فێربوونى ئىنجىل قسەى بۆ دەکردم، ئەمەيش بەئەستەم خەيالم لای بوو، بە تیلەى چاویک هەر تەماشای ئەنجیلام دەکرد، لەناکاو لیۆ هەستی پى کردم. ئەویش راست ناوقەدى ئەنجیلاى گرت و هاتە لای میزەکەمانەوه، بە مۆرەوه خێسەیهکی لى کردم و بە زمانى شەرەنگیزییهوه وتى، "دەبینم تەماشای کچه هاوڕیکەم دەکەیت؟"

"نا، تەماشام نەکردوه."

ئەنجیلا هەلى دایى و بە وشەى بچرەچرەوه وتى، "بەلى، سەیری دەکردم، راست تەماشای منى دەکرد. ئەمە کۆرەهاوڕیکەى پیشووترمه، کە بۆم باس کردى، لیۆ." کەمىکی تر لىم هاتە پیشى و وهک چۆن هیگییتر لىم ورد بووهوه، ئەمیش ئەوها تەماشایهکی بەمەغزای کردم. بە گالته جارىیهکەوه وتى، "کەواتە ئەمە تۆیت."

ئەوهشتان پى بلیم، من کۆریکی شەرپانى نەبووم. تەنیا شەرپ تووشى هاتیم، لە پۆلى سى بووم، جا پیش ئەوهى لیدانیش بخۆم، دەستم کرد بە گریان. راستییەکەى، بە هۆى ئەو سروشتە هیمنەى هەمبوو، هەمیشە خۆم بەدوور دەگرت لە کێشە و ئاژاوه و کەمتريش تووشى شتى وا دەبووم، جگە لەوهش، هەركاتیک ئیتریکم لەگەڵدا بووايه، کەس زاتى نەدەکرد لىم نزیک بپێتەوه. بەلام لەم کاتەدا ئیتریک دیار نەبوو، نازانم لەگەڵ مارگریت چىيان لى هاتبوو. وا بزەنم چووبوونە کورسییهکانى پشتەوه دانیشتبوون.

گوزهرنیک بو یادکرنهوهی رابروو

وتم، "من سهیرم نه دهکرد، ناشزانم چیی پی کوتوویت، بهلام هرچییهک بیت، راست نییه."

سهرنجی لی ورد کردمهوه و وتی، "کهواته دهتهویت بلییت نهنجیلا درو دهکات؟"

خوایه تووشی چ بهلایهک بووم.

چاوهروانم بووم راست پیمدا بکیشیت، بهلام خوا کردی جهیمی هاته نیومانهوه. تهماشایهکی نهوی کرد و به پرویهکی خوشهوه پینی وت، "وا بزائم تو دهناسم." جهیمی جاری وا ههبوو هرچییهک پرووی بدایه، گویی پی نهدهدا. "ئا، ئیستا بیرم کهوتهوه، تو نهو کورهیت که له کهراجهکه کار دهکهیت. باوکیشیت ناوی جویه. مالی نهکیشیت له شهقامی فۆستهره، له دوورپییانی هیلی شهمندهفهکه."

لیو تهمنکی سهرسامی روخساری داگرت، دونیای لی هاتبووهوه یهک، دهیویست بیروهوشی یهک بخاتهوه. نهوجا وتی، "چون ههموو ئهه شتانه دهزانی؟ ئههه پینی کوتوویت؟" جهیمی وتی، "نهخیر، بیعهقل مهبه،" به قسهکهی خوی پیکهنی. تهنیا جهیمی لهه جۆره حالهتانهدا دهیتوانی پیکهنی وههلههچیت. "له مالی نهنکت وینهیهکی تۆم بهرچاو کهوت. جاریکیان لهوئوه دهپۆیشتم، نهکیشیت له بازار هاتبووهوه، شتی کپیوو، بانگی کردم یارمهتی بدهم شتهکانی لهگهل بیهه ژوورهوه، ئیتیر وینهکهی تۆم بیینی لهسهر تاقی ناگردانهکه دانرابوو."

لیو بهدیار جهیمییهوه، وشک ببوو، له سهرسامیدا به جۆریک تهماشای دهکرد، وهک بلینی کلک و گوی لهو کهه

رواين.

جەيمى لەو كاتەشدا، بە دەستى باوەشيني خۆى دەكر. ئەوجا وتى، "هاتين ليرە دانىشتين تا دوور لەو جەنجالى و بەزم و سەمايە كەمىك پشوو بدەين. بۆنى هەناسە ئەوينى گەرم كردوو. حەز دەكەيت بىت لەگەلمان دابنىشت؟ دوو كورسى تريشى ليه. حەز دەكەم هەوالى نەنكىشت بزانم." جەيمى گەلىكى پى خوش بوو، كە زانىى ليۆ سەرى لى هاتبوو وەك و نەيدەزانی چ بكات. بە پىچەوانەى ئىمە وە كە بەم جۆرە شتانه راهاتبووين، لى ئەو بە تەمەنى تووشى كەسىكى وەك جەيمى نەببوو. چاوەكانى بليسى ئارەزووى پەلاماردان و هەلمەتيردنيان لى دەر دەپەرى، تيا مابوو بىت شالام بۆ بىت و بکەويتە سەر وگوڤلاكم، يان دابنىشت و هيچ نەلئت.

ئەنجام، پەلى ئەنجىلاى گرت و بە قونى خۆيدا كىشا و رويشت. ئەنجىلا، مالى ويران بىت، ئەوەندەى خوار دبوو وە، هەر بيريشى چووبوو وە حال و مەسەلە چى بوو و چۆن دەستى پى كرد. تەماشامان كردن تا دوور كەوتنە وە، ئەوجا ئامىكم هەلگىشا. منيش هيتند وشك ببووم، بە جۆرىك، ئاگام لە خوشم نەمابوو كە هەناسەى خۆم گرتبوو.

بە دەنگىكى لەرزوك و شەرمە زارييه وە وتم، "سوپاس بۆ هەموو شتىك." وا ئەم جارە جەيمى لە شەپىكى دەستەويهە پزگارى كردم. ئەو نەبووايه، شەقى چاكم دەخوارد.

بە سەرساميه وە پووى تى كردم و وتى، "سوپاس بۆ

گوزهریک بۆ یادکرینهوهی رابردوو

چی؟" که زانیی هیچم پی نه بوو بیلیم، گه رایه وه سه ر باسی سه تهری فیروونی ئینجیل، وهک بلیی نه بای دییی و نه باران. به لام ئهم جاره به پیچه وانهی پیشتر، ههستم کرد بیروهوشم به لای قسه کانیدا دهچیت، نهویش ته نیا بهک گویم لای بوو، هه ر نه وهندهم پی دهکرا.

ئه و ئیوارهیه، نهنجیلا و لیو خویان کردبوو به فیلمی ئه و عاله مه، هه ر نه وهنده نه بوو که خهریک بوو شه ر به ئیمه بفروشن. نهنجیلا هیندی خواردبووه وه، دیار بوو زوری بۆ هینابوو، هه ر نه وهندهت زانی له ته والیتی کههکان، هه رچی به درد کردبوو، به رشانه وه هینایه وه. لیوش که خوی به شت ده زانی، هه ر که گوئی له کهه هاوړیکه ی بوو هیلنج ددها و ده رشیته وه، کهس نه یزانی چیی لی هات. له کوپوه هاتبوو، تا توانیی تیی ته قاند. ئیتر هه ر ئه و جاره بوو، دواتر نه مدیه وه. قه ده ری خوا وا بوو، جهیمی چوو ته والیت که و نهنجیلا ی بینی، دیار بوو حالی زور باش نه بوو. ته نیا شت پیمان دهکرا، ئه وه بوو پیش نه وه ی ماموستاکان پیی بزائن، پاکی بکهینه وه و بییهینه وه بۆ ماله وه. ئه و ده مانه گه ر مهست و سه رخوش بوویتایه و پتیان بزانیایه، دانی خیریان پیا نه ده نایت، هه ندیک جاریش نه خیری خیر نه بوو، له قوتابخانه دهریان ده کردیت.

لی جهیمی، ماشاللا له و دله سافهی، نهیده ویست کار بگاته نه وه. گه ر پیشتر له منتان بیرسیبایه، ده مگوت جهیمی لاقه ی ناکات، چونکه نهنجیلا جار ی ته مهنی نه ببوو هه زده سال و به مهش پیشیلی پاساکانی هینگیرتی کردبوو.

ياسايه کي تريشي شکاندبوو، بهوهي رهفتاري نابهجی
 نواندبوو. هيگيرت گهر که سيکی بدیتبا بخواتهوه یان
 پيشیلي ياسايه کي کومه لایه تی بکات، ئیتر دههري دهبوو،
 دهماري ملی هه لدهستا، هه رچهند وهک مه سه له ی زیناکردن
 شیت نه دهبوو پی، لی هه موو چاک ده مانزانی چهند په ست
 و که له یی دهبوو پی. بویه برومان وا بوو، جه مییش به
 هه مان شیوه ی باوکی تیروانیی بو ئه و کاره نابهجیانه
 به و جوړه بیت. رهنگه واش بیت، به لام دیاره غه ریزه ی
 یارمه تیدانی زاله به سه ر ئه و تیروانیییدا. وهک چو ن هه موو
 کات به هانای هه رشتیکه وه ده چوو، ئاوه اش به هانای
 نه نجیلاوه چوو و یارمه تی دا. نه منیش چووم ئیزیکم
 له سه ر کورسییه کانی پشته وه دییه وه، بانگم کرد و هینام
 له به رده رگای ته والیتکه دام نا، تا من و جهیمی چووین
 پشانه وه که ی ئه و که چه مان پاک کرده وه. مالی نه شیوئ،
 خو ئه و ئه رزه ی هه موو تیوه نابوو. دیوار و ئه رز و بگره
 سه قفه که یشی نه هیشتبوو. ئیدی بیهیننه به ر زهین، ده بیت
 چ دیمه نیکم هه بوو بیت، ئه وه ی لیی ده ترسام، تووشم هات،
 له ئاههنگی کوتاییی سالدا، به قاتیکه وه که وتبوومه سه ر
 ئه رزه که و جیرشانه وه ی خه لکم پاک ده کرده وه. ئاخیری
 هه ر بوو به نسیم. جه مییش له گه لمدا به هه مان شیوه.
 له شوینیکه وه، له دوور، پیکه نینه گر و بچر بچره که ی
 کیری ده هاته به ر گویم.

تا ماموستاکان پینه زانن له ده رگای پشته وه ی هوله که وه
 نه نجیلامان برده ده ره وه، هه ردوو چوو بووینه بنبالی و

گۆزەریک بۇ يانکردنەوہی رابریور

ھەرچۆنیک بیت، گەیاندمانە دەری، بەردەوام لەبەر خۆیەوہ
دەگوت لیۆ لەکوئیە؟ بەلام جەیمی دلنەوایی دایەوہ و پیتی
گوت خەمی نەبیت. گەلیک بە نەرمی و زمانیکی شیرین
و ئارامبەخشەوہ لەگەلی دەدوا، کەچی ئەو کچە ئەوہندە
خواردبووہوہ، ھەر نەشیدەزانی کتیە قسە ی بۆ دەکات.
ھەلمان دایە کورسییەکانی پشتەوہی ئوتومبیلەکەم و
زۆری پی نەچوو، جاریکی دی پشایەوہ. دواتر بەیەکجاری
سەرخۆش بوو و ئاگای لە خۆنەما، دەتگوت بووراوہتەوہ.
بۆنی پشانەوہی ھیند ناخۆش بوو، ناوسکی بەر دەدایتەوہ،
ناچار جامی ئوتومبیلەکەمان ھەموو کردەوہ، تا گەیشتیە
مالی ئەنجیلا، ئەو رینگەیەمان بە سالیک لی پۆشت. دایکی
دەرگای لی کردینەوہ، تەماشایەکی کچەکە ی کرد، ئەوجا بی
ئەوہی سوپاسیکی لە زار بیتە دەر، پەلی گرت و وەژوور
کەوتن. دیار بوو دایکیشی ھەستی بە شەرمەزاری دەکرد،
بۆیە ھیچی نەگوت، ئیمەش ھیچمان نەگوت، حالەتەکە خۆی
بۆخۆی شایەتی حال بوو.

ئەو دەمە ی بردمانەوہ و رادەستی دایکیمان کرد،
کاتریمیر دە و چلوپینج خولەک بوو، ئیدی راست گەراینەوہ
بۆ مالی جەیمی. کە گەیشتیە جی، ھەر خەم بوو، چونکە
ھەردووکمان بۆنی پشانەوہمان لی دەھات، لە دلی خۆمدا
نزام کرد، خوایە گیان ھینگبیرت بیدار نەبیت و بەم حالەوہ
بمانیینیت. تاقەتی ئەوہم نەبوو حال و مەسەلە ی تیبگە یەنم.
دەنگە گەر جەیمی بۆی باس بکردایە، گوئی لەو بگرتایە، لی
بە خودا ھەستم دەکرد گەر من بۆی باس بکەم، دەتەقیتەوہ

بەسەرمدای.

بەرەو دەرگاکیان بەریم کرد، لەوێ، لەبەر ڕووناکی
گلۆپەکەی دەرەو، هەنگی ماینەو. جەیمی قۆلی لێک
نالاند و بزەیهکی کرد، وەک بلیی لە پیاسەی ئیوارەیهکی
ڕۆمانسیانە هاتبێتەو و تەماشای جوانییەکانی سروشتی
کردبێت.

وتم، "تکا ئەکەم بۆ باوکتی باس مەکە."

ئەویش وتی، "نا خەمت نەبێت، باسی ناکەم." بزە
پێکەنینهکەی هەر لەسەر لێو بوو. "ئەمشەو کاتیکی خوشم
بەسەر برد. سوپاس که منت برد بۆ ئاھەنگەکە."

فەرموو، ئەوەتا جەیمی هەموو گیانی ڕشانەوێ ئەو
کچەیه و کەچی هیشتا سوپاسم دەکات. جاروبار ئەم
جەیمیە بەراستی پیاوی شیت دەکرد.

له ماوهی ئەو دوو هەفتەییەى دواى ئاھەنگەكە، ژيانم
گەرايەوه بارى ئاسايىى خوى. باوكم پۇشتبووهوه بۇ
واشتنۆن دى سى، ئىدى پۇژ پۇژى من بوو له مالەوه،
چونكه به نارەزوى خۆم شەوان درەنگ له پەنجەرەكانەوه
خۆم فرى دەدايه ئەوديووهوه و پام دەکرد بۇ گۆرستانى
پشت كلىساكه و لەوى دەستم دەكردهوه به خووهكەى
جارانم. نازانم ئەم گۆرستانه چىى تيا بوو، ئىمه ئاوها
دلمان پىنى دەكرايهوه. پەنگە به هوى كىلى گۆرەكانەوه
بووييت، كه دەچووين لەسەريان دادەنيشتين.

گەلىك جار دەچووينه سەر گۆرى بنەمالەى پرىستن،
نزىكهى سەد سال دەبوو، لەویدا نىژرابوون. هەشت كىلى
قەبرى لى بوو، هەموويان به شىوہيهكى بازنەيى دانرابوون،
بۆيه كه چەرەسمان دەخوارد، پوومان له يەكدى بوو و
بەئاسانىيش دەمانتوانى بىدەين به يەكتر. جاريكيان لەگەل
برادەرکانمدا بپيارمان دا بزانيں ئەم بنەمالەى پرىستنه كىن
و چين، لەبەر ئەوه چووين بۇ كتيبخانەكه، بەلكوو شتيكيان

له سهر نووسراييت. ئى بۇخۇشتان دوزانن، گهر تۇ له سهر
كيتلى قهبرى كه ستيك دانيشيت، خۇ هيچ نه بيت ده بي شتيكي
له باره وه بزانيت، وا نيه؟

راستيه كه ي، له توماره ميژووييه كاندا، شتيكي نه وتومان
نه دوزيه وه له باره ي نه م به ماله ي وه، جگه له زانياريه كي
گرنگ نه بيت. هينري پريستن، كه سه رگه وره ي به ماله كي
بوو، كابرايه كي داربري يه كقول بوو، دارى ده برييه وه،
جا بروا ده كه ن يان نا، نه وه به دلى خوتان. به پتي نه
نووسراوه، له داربريندا تواناي هينده ي كه ستيكي ساغ و
سه لامه تي هه بووه. كه ميژووي نه و پياوه يه كقوله مان لا
روون بووه وه، ئيدي گه ليكمان باس كرد. ده مانگوت تۇ بلي
به و يه ك قوله وه چي تري توانييت بيكات؟ به كاتزمير
داده نيشتين باسما ده كرد، تۇ بلي چه ند به خيرا ي مه لي
كرد بيت، يا خود چه ند به توندى توپي به يسبولي هه لداييت.
بۇخۇشم داني پيدا ده نيم، قسه وباسه كانمان پوچ و بي مانا
بوون، به لام له گه ل نه وه شدا چيژمان لي ده بيني.

جاريكيان شهوي شه ممه بوو، من و ئيريك له گه ل چه ند
براده ريكي تردا له وي دانيشت بووين، چه ره سمان ده خوارد و
باسي به ماله ي هينري پريستمان ده كرد. ئيريك پرسيا ري
پوژي ئاههنگه كي لي كردم، گوتي له گه ل جهيمي چون
به سه ر برد؟ له پوژي ئاههنگه كه به دواوه، به هوي خولي
يارىي كوتايي قوتابخانه كانه وه، من و ئيريك زور چاومان
به يه كدي نه كه وتبوو، چونكه ئيريك پوژاني پشووي هه فته
له گه ل تيمي يارييه كه دا ده چوونه ده ره وه ي بيوفورت، بويه

گوزهریک بۆ یادکرده وهی رابردوو

زۆر پیکه وتی یه کمان نه کردبوو.

منیش به شانیه له ته کاندنیکه وه وتم، "خراب نه بوو." هه ولم ده دا تا بتوانم کاریک بکه م، هه ست به هیچ نه کات.

ئیریک ئانیشکیکی به مه غزای گرتیه که له که م، خه ریک بوو په راسووم بشکینی، ئه و زۆر له من زل و که ته تر بوو. وتی، "ئه ی ماچی شه وشادت لی کرد؟" "نا."

قومیکی دریزی له قووتووی بیره که ی دا. نازانم چۆن ئه مه ی په یدا کرد، راستیه که ی، ئیریک کیشیه ی نه بوو له کرینی بیره، چونکه هه موو خه لکی شاروچکه که ده یانزانی ته مه نی له هه ژده هه لکشابوو، بۆیه که س لی نه ده پرسیه وه. به پشتی ده ستی، ده می سر ی و به تیله ی چاوێک نیگایه کی کردم.

وتی، "به بروای من، دوا ی ئه وه ی یارمه تی داویت له پاککردنه وه ی ته والیتی خه لک، هیچ نه بیت تۆش ده بوو ماچیکی شه وشادت بکر دایه."

"وه لا ئیتر نه مکرد."

"هه ولیشت بۆ نه دا؟"

"نه وه لا."

"بۆچی؟"

منیش وتم، "جه می له و جوړه کچانه نییه." هه رچه ند ئه مه راستیه که بوو هه موو ده مانزانی، که چی هیشتا وا ده ر ده که وت من پاکانه ی بۆ بکه م. ئیریک له قسه کانم تیگه یشت.

وتى، "هەست دەكەم دلت بۆى لىدەدا."

منىش وتم، "قسەى قۇر مەكە."

بە شۇخىيەو ۋە چەپۇكىكى بە پىشتمدا كىشا، خەرىكبوو
هەناسەم بېرى. ھەركاتىك لەگەل ئىرىك بچوومايەتە دەر،
بەگالتەو ۋە ھىندەى پىدا دەكىشام، بۇ رۇژى دواىى شوپنى
چەپۇك ۋە مستەكۆلەكانى شىن ۋە مۇر دەبوونەو.

چارىكى بەمەغزاي لى داگرتەم ۋە وتى، "بەلى، راست
دەكەيت، قسەى قۇر دەكەم. بەلام دونيا قسەم بۇ بكات،
دلت بۆى لىدەدا."

زانىم خەرىك بوو دەچووينە سەر بابەتىكى ترسناك.
وتم، "تەنيا وىستم مارگرىت دلى شەق بەرىت، لەم
دوايىيانەدا زۇرى نامەى دلداری بۇ ناردبووم، ھەر لەبەر
ئەوەش بوو جەيمىم لەگەل خۇم بىرد، ۋا بزانم سەرىشى
گرت."

ئىرىك بەدەم قاقايەكى بەرزەو، چەپۇكىكى جەرگېرى
ترى پىدا كىشام. ھەر بە جارېك ناوسكى بەردامەو، وتى
"تو ۋ مارگرىت - شىتىكى پىكەنىناويىە..."

باش بوو خۇم لە گوللەيەكى وىل رزگار كرد. ئەوجا كە
باسەكەش بە لايەكى تردا چوو، ئاھىكى رزگاربوونم لەو
بابەتە پىدا ھاتەو، ناوبەناو خۇم ھەلدەدايە نىو باسەكەو،
لى لە راستىيشدا نەمدەزانى باسى چ دەكەن. بەلكو
قسەكانى ئىرىك بە گويمدا دەررینگانەو ۋە بىروھۇشى
مەشغول كردبوو.

راستە ئەو شەو جەيمى باشتىرىن كەس بوو ژوانى

لەگەل بېسەتم و پىكەۋە بچىن بۇ ئاھەنگەكە، بەتايىەت كە
توۋشى ئەو بەلەيەش بوۋىن. ئەۋەى جەيمى ئەو ئىۋارەيە
كردى، ھىچ كەسىكى تر ھەر بىزىشى نەدەھات بىكات.
بەلام خۇ ئەمە ئەۋە ناگەيەنەت من دلم بۇى لىبىدات و
بكەۋمە داۋى خۇشەۋىستىيەۋە. بگرە لە پۇژى ئاھەنگەكە
بەدۋاۋە، ھەر قسەشم لەگەلدا نەكردەۋە، جگە لەۋەى
پۇژىكى تر لە وانەى دراما چاۋم پىنى كەۋت، ئەو پۇژەش
تەنبا چاكۋچۈننىيەكى سادە و ھىچى تر نەبوو. ئىدى تا ئەو
كاتە، پروۋى دەمم لى نەكردەۋە. باشە گەر دلم بۇى لىبىدەيە
و خۇشم بوىستايە، دەچووم قسەم لەگەلدا دەكرد و پىم
دەگوت. گەر خۇشم بوىستايە، ھەموو پۇژىك تا مالەۋەم
دەگەياند. گەر خۇشم بوىستايە، ھەموو ئىۋارەيەك دەمبىرد
بۇ كافترىايەك و كىك و قاۋەمان پىكەۋە دەخوارد. بەلام
من ھىچ نىيازىكم لە دلدا نەبوو. بەلەنم بە ھىگىرتى باۋكى
دابوو، كە ھىچ نىيازىكى خراپ نەخەمە مېشكەۋە.

بۇ پۇژى دواتر، واتە يەكشەممە، لە ژوورەكەى خۇمدا
سەرقالى پركردنەۋەى فۇرمى زانكۆى كارۋلايناي باكور
بووم. جگە لە نمرەكانى قۇناغى ئامادەيى و زانىارىيەكانى
خۇشم، داۋى پىنچ دارشتىيان لى دەكردى لەسەر فۇرمەكە.
ۋەك، گەر لە مېژوودا بتوانى چاۋت بە كەسىك بكەۋىت، چ
كەسىكت ھەلدەبىژارد؟ گرنگترىن پووداۋەكانى ژىانت باس
بكە و پىمبان بلى بۇچى بەو جۇرە ھەستى پى دەكەيت؟
پرسىارەكان چاۋەپروانكراۋ بوون - مامۇستاي وانەى
ئىنگىلىزىمان پىشتىر بۇى باس كردبوۋىن.

له قوتا بخانه، له نینو هه موو وانه کانی تردا، زیاتر ههزم به ئینگلیزی ده کرد. هه ر له پۆلی یه که مه وه تا ئه و کاته، نمره کانی ئینگلیزیم له نه وه د که متر نه بوون، جا که زانیم پرکردنه وه ی فۆرمه که گرنگیه کی زور دده دات به نووسین، گه لیک دلم خوش بوو. گه ر بیرکاری بووایه، لیتان ناشارمه وه، حالم شر ده بوو. له بهر نه وه نا بلیم له بیرکاریدا ته مه ل بووم، خو له هه موو تاقیکردنه وه یه کیشدا له شه ست که مترم نه ده هیتا، به س ئیتر هه زم لیتی نه بوو. به هه ر حال، له و ساته دا که سه رقالی نووسینه وه ی یه کیک له داپشته کان بووم، زهنگی ته له فۆنه که لیتی دا. هه ر نه و ته له فۆنه شمان هه بوو، له موبه قه که دامان نابوو، بویه ده بوو به پراکردن بچمه خواره وه و فریای وه لامدانه وه ی بکه وم. که ده سکی ته له فۆنه که م هه لگرت، هه ناسه م هیند سوار ببوو، به جۆریک، دهنگه که م باش نه ده ناسییه وه، له دهنگی نهنجیلا ده چوو. راست پیکه نینم به خو م هات. گوتم دیاره دهیه ویت سوپاسم بکات بو نه و پۆژه ی رشایه وه و گه یاندمه ماله وه یان پهنگه بیه ویت پیکه وه بچینه ده ره وه شتیک بخوین، بویه ته له فۆن ده کات.

“لاندن؟”

خۆم تیک نه دا و وتم، “به لئ، سلاو. چۆنی؟”

دهنگه که ی تر یو ئیستیک کورتی کرد و هیچی نه گوت، دواتر وتی، “چۆنیت؟”

ئه و جا بۆم ده ر که وت، ئه مه نهنجیلا نییه. به لکوو جهیمی بوو، خه ریک بوو ته له فۆنه که م له ده ست بکه ویته خواره وه.

گوزهریک بو یا لکرنهوهی رابردوو

دروتان بو ناکهم، نالیم که گویم له دهنگی بوو شاگهشکه
بووم، که میکیش بیرم کردهوه، باشه تو بلینی ژمارهی
تهلهفونه که ی ئیمه ی چون دهست که وتینیت؟ تا دواتر گوتم،
له وه دهچیت له قوماری زانیاری کلیساکه دهری هیتاییت.
"لاندن؟"

هیشتا تهلیسمی سه رسامیه که بهری نه دابووم، به پهله
وتم، "من باشم."

"ئیتا دهستت گیراوه؟"

"ته قریبه ن."

"به راست... دهی باشه..." قسه کانی بری.

منیش وتم، "فهرموو، بوچی تهلهفونت کرد؟"

ئیتستیکی کورتی کرد، پاشان وهلامی دامه وه. "گوتم
بزاتم گهر بۆت بکریت، ئهم دوا ی نیوه رویه سه ریکم لی
بدهیت."

"سه ریکت لی بدهم؟"

"به لی، بو ماله وه."

"بو ماله وه تان؟" هیچ تهقه لایه کیشم نه دا سه رسامیه که م
له دهنگدا بشارمه وه. جهیمی گویی نه دایه و بهرده وام بوو.
"شتیک ههیه دهمه ویت له که لتدا باسی بکه م. گهر زور
گرنگ نه بووایه، پیم نه ده گویتیت."

"ئهی ناتوانیت ئیتا به تهلهفون پیم بلینیت؟"

"به تهلهفون باس ناکریت."

تهقه للام دا خومی لی بدزمه وه، وتم، "وه لایلی جا
ئهم دوا ی نیوه رویه به نیازم نیش له سه ر فورمی زانکوی

یا زیاتر ح...
ه تا ئه و...
هون، جای
زور دهست...
برکاری براب...
ه وه نا بلیم...
کرده وه دیگه...
زم لینی نه...
نووسینه...
که لینی دا...
ان نابوو، بیا...
وه لامدانه...
هه ناسه م...
ده ناسیه وه...
نوم هات، ئوت...
به ی پشایه...
ه بهچینه ده...

هیچی نه...
به لکوه...
خوار...

کارولاینا بکه‌م.

"ئاخر، وهک پیم گوتیت، شتیکی گرنکه، بهس مادام
ئه‌مرو بۆت ناکری، دووشه‌مه له قوتابخانه خۆم ده‌تینم..."
که وای گوت، ئیتر زانیم وا به‌ئاسانی له کۆلم نه‌ده‌بووه
و هه‌رچۆنیک بیت، یه‌خه‌م ده‌گریت، بیرو هۆشم به هه‌موو
لایه‌کدا په‌رت بوو، نه‌مه‌زانی بریاری کامیان بده‌م، بچم
بۆ مالیان و له‌وێ قسه بکه‌ین، یان ئه‌وه‌تا له قوتابخانه، له
به‌رچاوی براده‌ره‌کانم یه‌کتر ببینین. هه‌رچه‌ند هیچکام له‌م
دوانه بۆ من باش نه‌بوون، لی شتیکی دیکه‌م به زه‌یندا
هات، وه‌بیرم هاته‌وه، که جهیمی پیشتر له ته‌نگانه‌دا فریام
که‌وتبوو، بۆیه هه‌رچییه‌ک بیت، ده‌بیت منیش ئه‌م جاره به
دلی ئه‌و بکه‌م.

جا بۆیه هیچ پتویستی نه‌ده‌کرد هاوڕێکانی قوتابخانه‌م
بزانی باسی چی ده‌که‌ین و پێکه‌وه به‌مانینن، له‌به‌ر ئه‌وه
ده‌موده‌ست وتم، "زۆر باشه، ئه‌مرو ده‌تینم..."

ته‌گبیرمان کرد کاتژمێر پێنجی ئه‌و پاشنیوه‌رۆیه چاومان
به‌یه‌ک بکه‌ویت، ئیتر ئه‌و دوانیوه‌رۆیه کاتم لی ته‌ده‌رپوشت.
کات ده‌تگوت دلۆپ دلۆپ له فانوسیکی چینییه‌وه ده‌تکی.
بیست خوله‌ک پینش واده‌ی خۆی له مال ده‌ر چووم، تاله
کاتی خۆیدا بگه‌مه جی. مالی ئیمه‌ نزیک که‌ناری ده‌ریاکه
بوو، که به‌شیکی میژوویی بوو له شارۆچکه‌که، ته‌نیا
چه‌ند خانوویه‌ک له‌خوار ئه‌و شوینه‌ی ده‌یانگوت چه‌ته‌یه‌کی
ده‌ریایی، به ناوی کابرای ریش‌ره‌ش، تێیدا ژیاوه. به‌سه‌ر
ناوی رووباری ئینتراکۆستلدا ده‌یروانی. مالی ئه‌وانیش له‌و

بهشهی تری شاروچکه که بوو، له و بهر چوارپریانی هیلی
شه مهنده فهره کانه وه، بویه پیم دهچوو تا دهگه یستمه مالیان.
ئه وه ده مه که وتبووینه مانگی تشرینی دووهم، دونیاش
به رهو فینگی دهچوو. سیفه تیگی شاروچکهی بیوفورت، که
زورم به دل بوو، ئه وه یه سال دوازدهی مانگ وهرزی به هار
و پاییز بوو، راسته له هاویناندا جاروبار پلهی گهرما
که مینک بهرز ده بوو وه، یاخود جاری وا هه بوو شهش سال
جاریک له مانگی کانوونی دووهمدا سهرمایه ک ههلی ده کرد
و به فری تی ده کرد، ئه ویش ته نیا هه فته یه ک یان زیاتری
ده خایاند. به لام زوربهی کاته کانی تر، ته نیا به توپی یه ک
چاکه تی ته نکه وه بچوویتایه ته دهر. ئه مپوش یه کیک بوو له و
بوژه خویشانه - پلهی گهرما ته نیا بیستوسی پلهی سه دی
بوو، ئاسمانیش سامال، په له هه ورینک چیه نه تده بینی.

راست له کاتی خویدا گه یستمه مالی جهیمی و ته قه م
له دهرگا دا. جهیمی خوی کردیه وه، ههر له دهرگا که وه
سه رینکت بکیشایه ژووری، بو ت دهر ده که وت که هینگیرت
له مال نه بوو. ئاووه واش هیند گهرم نه بوو، تا پنیوست
به چاییه ک یان قاوه یه کی گهرم بکات، له دهره وه، له سه ر
هه مان کورسییه کانی جاره کهی پیشوو دانیشتی نه وه، به س
ئه م جاره بی شه ربه تی لیمو. خو ریش له که لی ئاسو وه
ورده ورده خوی ده شارده وه، شه قامه کهی به رده می
مالیشیان که ست پنه نه ده دی. بویه ئه م جاره یان پنیوستی
نه ده کزد کورسییه که م بجوولینم تا که س چارم نه کات. له و
کاته وه کورسییه کان هیچ نه جوو لایوون.

جەیمی وتی، "لاندن، سوپاس بۆ هاتنت، دەزانم سەرت
قالە، بەلام زۆر پتەزانم کە کاتی خۆت بۆ من تەرخان
کرد ئەمڕۆ."

منیش دەمویست، تا زوو، بزانم چ کاریکی پێم بوو، وتم،
"ئەو شتە گرنگە چی بوو ویستت لەگەڵم باسی بکەیت؟"
جەیمی، بۆ یەکەمین جار لەو کاتەوێ ناسییووم،
پەشۆکان و شلەژاوی بە روخسارییەووە دەر کەوت. لە
شپەرزەییی خۆیدا پەنجەکانی لێک دەئالاند و دەستی لێک
دەخشاند.

ئەوجا بە دەنگێکی جیدییهووە وتی، "دەمەوێت چاکە یەک
لەگەڵدا بکەیت."
"چاکە؟"

سەرینکی ئەرینی لەقاند.

سەرەتا لە زەینی خۆمدا وای بۆ چووم، داوام لێ بکات
لە رازاندنەوێ دیکۆری کلێساکە یارمەتیی بدهم، هەر
وێک لە ئاھەنگە کە باسی کرد، یان رەنگە پتویستی بە
ئوتومبیلە کە ی دایکم بێت، هەندیک کەلوپەلی پێ بگوازیتهووە
بۆ هەتیو خانە کە. جەیمی مۆلەتی شوڤیرینی نەبوو، ئی
باوکیشی بە هۆی پرسە و مەراسیمە ئایینیەکانەووە، بەردەوام
پتویستی بە ئوتومبیلە کە ی خۆیان دەبوو. چەندیک ی پێ
چوو، ئەوجا توانیی ئەسلی مەسەلە کەم پێ بلیت.

دەست و پەنجەکانی هیشتا لە پەشۆکاویدا لێک دەئالاند،
ئاییکێ هەلکێشا و وتی، "حەزم کرد داوات لێ بکەم گەر
بتوانیت رۆلی تۆم سۆرتتن بگێریت لە شانۆگەرێیە کە ی

قوتابخانەدا.

تۆم سۆرنىتن، ۋەك پىشتىرىش باسما كىرد بۇتان، ئەو
پىاۋە بوو كە لە چىرۇكەكەي ھىگىيىرتدا ەودالى پەيداكرىنى
سندوقىكى مۇسىقا بوو بۇ كچە تاقانەكەي، كە دواترىش
رېكەۋتى فرىشتەيەك دەكات. بۇيە جگە لە پۇلى فرىشتەكە
لەو شانۇگەرىيەدا، پۇلى تۆم سۆرنىتن گرنگىرىنيان بوو.
بە سەرسووپمانەۋە وىم، "ۋەلايى... نازانم، من واى بۇ
دەچووم ئىدى جۇن ئەو پۇلە ۋەر بگىرىت، خاتوو گاربەر
واى گوت."

ئىدى جۇن، ئەۋىش بە ھەمان دەستورى كىرى دىئىسن،
كەسىكى بەپاستى بىزاركەر و بىتام بوو. بەدەنىكى زەئىف
و رەق و وشك، پوخسارىشى ھەموو زىيەكە و پەلەي وشك
بوو، كە قسەشى لەگەلدا دەكرىدى، خوۋى گرتىبوو بەۋەي
چاۋەكانى دەنۇوقاند، تەنيا ئەۋەندەي بەردەمى بىيىنى. ھەموو
بەدەنى خوۋ بوو، دايمەي خوا پەشۇكا و قەلەق دەھاتە
پىشچاۋ. كە قسەيەكىشى دەكرىدى، ۋەك ئەۋەي نەخۇشى
دەروۋىيى ھەيىت، سەد جارى دىكەي دووبارە دەكرىدەۋە.
لەۋەش خراپىتر، زامانى دەيگىرت، تاشتىكى دەگوت، قىر
سېى دەبوو. خاتوو گاربەر ئەو پۇلەي پى دابوو، ئەۋىش
لەبەر ئەۋەي كەسى تر نەبوو ئامادە بىت پۇلەكە ۋەر
بگىرىت، بۇيە ئەم داۋاي كىردىبوو بىدەنى، پاستىيەكەي،
خاتوو گاربەر خۇيشى دىار، بوو ھەزى نەدەكرى ئەو پۇلە
بىدات ئەۋ دەملالە. خۇ مامۇستا كەر نىيە، چاك دەزانى،
بەلام ئىتر چارى نەبوو، چ بكات، كەسى تر ئامادە نەبوو

دەورى تۆم سۇرنىن بگىرىت.

جەيمى وتى، "خاتوو گاربەر خۇ نەيگوت ھەر دەينت
ئەو يىت، بەلكوو گوتى گەر كەسى تر نەينت، ئەوجا ناچار
رۇلى ئەو كارەكتەرە دەدەينە ئىدى."
"ئەي كەسى تر ناتوانىت بىكات؟"

بۇخۇشم دەمزانى كەسى تر نەبوو. ئەو سالە بە ھۇي
مەرچ و داواكارىيەكانى ھىگىيىرتەو، كە تەنيا خويندكارانى
قۇناغى كۇتايى دەيانتوانى بەشدارى شاتۇگەرىيەكە بكن،
بۇيە كارەكانى نمايشەكە باش بە دەستەو نەدەھاتن. ئەو
سالە، لە قۇناغى كۇتايىدا، نزيكەي پەنجا كور دەبووين،
بيستودوويان ئەندامى تيمى يارىي دووگولى بوون، ئى
تيمەكەش لە خۇئامادەكردندا بوون بۇ خولى پالەوانىتىيى
ويلايەتەكان، لەبەر ئەو، كەسيان ئامادە نەبوون لە كاتى
خۇيان بگرن و يىن بۇ راھىتانى شاتۇگەرىيەكە. ئەو
بيستوھەشت كورەي مابوونەو، ئەوانىش نيويەيان لە باندى
مۇسىقادا ئەندام بوون و دوانىوہېوان راھىتانى خۇيان
دەكرد. ئەوئەي دەمايەو، دە-دواز دەكەسيكى تر بوون، كە
لەوانە بوو. بىتوانن بەشدارى بكن.

ئەوى راستى بى، من لەو كاتەدا دلم پىوہ نەبوو
بەشدارى لە نمايشەكەدا بكم، نەك تەنيا لەبەر ئەوئەي
ھاتبوومە سەر ئەو بېروايەي دراما ناخۇشتىرىن و بىتامترىن
وانە بوو لاي من. بەلكوو ھۇكارىكى تر بوو، بۇخۇتان دەزان
پىشتىر جەيمىم بىرد بۇ ئاھەنگەكە، جا ئىستاش ئەو دەورى
فرىشتەكە بىينىت و تا مانگىك، ھەموو رۇژىك، دوانىوہېوان

گوزەرىك بۇ يانكرىنەمەي رابردو

لەگەلى بچم بۇ راھىنانى شانۇگەرىيەكە، ھاورىكانم چىم پى
دەلەن؟ تەنیا بۇ يەك جار لەگەلى بووم ئاۋھايان پى كردم،
جا وەرە دوانىواروانى ھەموو رۇژىك لەگەلى بىم، چىم پى
دەلەن؟

لى دەمزانى ئەمە بۇ جەيمى گەلىك گرنگ بوو. چونكە
مادامەكى خۇى داۋاي لى كردم ئەو رۇلە بىينىم، كەۋاتە
دىار بوو زۇر مەبەستى بوو. جەيمى بە تەمەنى، بۇ
شتىكى كەمىش بىت، داۋاي لە كەسمان نەكردبوو. لەۋە
دەچىت بۇخۇيشى زانىبىتى كەسى تريان بەدەم داۋاكەيىۋە
نەدەچوون. بەم بىر و خەيالە كەمىك قەلەقى داى گرتىم.
منىش وىتم، "ئەى بۇ بە جىف بانگىرت نالىنى؟ رەنگە
ئەو بتوانىت.

سەرىكى با دا و وتى، "ئەو ناتوانىت. باۋكى نەخۇشە،
لەبەر ئەۋە، دەيىت پاشنىۋەروان ئاگاي لە دوكانەكەيان بىت
تا باۋكى دەكەۋىتەۋە سەر پى.

"ئەى دارىن وىس؟"

"ئەۋىش ھەفتەى رابردو لەسەر بەلەم خلىسكا و قۇلى
شكا، گەچيان بۇ تىگرتوۋە،"

تەقەللام دەدا بە ھەرچۇرىك بىت، خۇم بدزمەۋە لە
مەسەلەكە، خۇيشى ھەستى پى كردبووم. وىتم، "بەراست؟
ۋەللا نەمزانىبوو.

"لاندن، گەلىك نزام كردوۋە،" ئاھىكى ھەلكىشا و ئەۋجا
بەردەوام بوو. "ئەمسال دەمەۋى شانۇگەرىيەكە زۇر تايىبەت
بىت، لەبەر خۇم نا، بەلكوو لەبەر باۋكىم. ھەز دەكەم

باشترین نماییش دەر بچیت. دەرزانم باوکم چەند مەبەستیتی
من ببینیت پۆلی فریشتەکە بگێرم، چونکە ئەم شانۆگەرییە
دایکمی بیر دەخاتەووە...” کەمیک رامما، بیروووشی کو
کردهووە و وتی، “گەر نماییشەکەمان شکست ببینیت، گەلیک
ناخۆش دەبینت، بەتایبەت کە منیش تێیدا بەشدارم.”

قسەکانی بری و جارێکی دی ئیستیکی کورتی کرد،
ئەوجا کە بەردهوام بوو لە قسەکانی، لە دەنگیدا زیاتر
سۆزێکی نەرمت هەست پێ دەکرد. وتی، “دەرزانم گەر داوا
لە ئیدی بکەم، بێگومان بە دلسۆزییەووە ئەیکات، دەرزانم،
بگرە هیچ هەست بە شەرمیش ناکەم لەگەڵ ئەودا نماییش
بکەم، کورێکی باشە، بەلام خۆی پێی گوتم، کە حەزی
لی نییە بەشداری بکات. جاری وا هەیە لە قوتابخانەش
خەلکی خوانەناس هەیە هەر خەریکی قسەوقسەلۆکن، بۆیە
نامەوینت تووشی قسە ببینت، بەلام...” هەناسەییەکی قوولی
هەلکیشا، “راستییەکە، بۆیە داوات لی دەکەم یارمەتیم
بدەیت، زیاتر لەبەر باوکم. لاندن، برۆا بکە پیاویکی زۆر
باشە. گەر بیت و لە کاتی نماییشەکەدا، کە من پۆلی
فریشتەکە بگێرم و خەلکیش گالتە بەو بەشە بکەن... ئەوا
لە ناخەووە دەسووتینم. بۆخۆشت دەرزان، گەر من و ئیدی
پێکەووە نماییش بکەین، خەلکی چی دەلین.”

سەرێکم لەقاند، لە تەریقبوونەووەدا لیووەکانم دەکروشت،
دەمزانی گەر ئیستا داوای لە کەسیکی تر بکردایە و
من نەبوومایە، ئەوا منیش یەکیک دەبووم لەو خەلکە
خوانەناسانەی باسی دەکردن، لە راستییدا هەر وا بوو،

گۆزەرنیک بۇ يالكرينهوى رابردوو

هه مووى له ژير سهرى مندا بوو. جهيمى و ئيدى، كاتى خوى
كه خاتوو گاربهر ئه و دووانهى هه لېژارد بۇ نمايشه كه،
پيمان دهگوتن مه نجهل و سه رقاپه كه. كه ئه و هه لسوكه وته
قيزه و نانهى خۆم ده هاته وه ياد، كسپه يه كى جه رگېر هه ناوى
ده سووتاندم. سهرى ماره كه من بووم.

له كورسييه كهى كه ميگ خوى راست كرده وه و به
خه ميگه وه لىنى ده پروانيم، وهك بلىنى هه ستي كردينت
داواكهى رەت ده كه مه وه. لى له دلى مندا نه بوو، ته يده زانى
چ هه ستيكم لا دروست ببوو.

به رده وام بوو له قسه كاني، "ده زانم ماندوو بوون و
پروو به پروو بوونه وهى شته كان هه ميشه قه دهري خودايين،
به لام ئەمەش مانای ئەوه نيه خودای گه وره بيه ويت
ريگري بكات له به رده م شته كان. باوكم ژيانى له پيتاو
خودای گه وره ته رخان كرده وه بۇ كليسا و كۆمه لگه. هه ر
زوو خيزانه كه شى كۆچى دوايىي كرد و به ته نيا ده بوو كچه
تاقانه كهى به خيو بكات، منيش له به رامبه ر ئه و دلسوزييه يدا،
كه ليكم خوش ده ويت..."

جهيمى پرووى لى وه ر گيترام، به لام فرميسكه كانيم به دى
كرد له چاوانيدا قه تيس مابوون. تا ئه و كاته يه كه مين جارم
بوو ببينم بگري. ئەمنيش قورگم پر ببوو.

دواتر به دهنگيكى مرده لوكه وه وتى، "نامه ويت له به ر
خاترى من ئه و رۆله وه ر بگريت، نا، هيچ له به ر من نيه.
گه ر داواكه شم رەت بگه يته وه، ئەوا هه ر نزاي خيرت بۇ
ده كه م. به لام گه ر ده ته ويت كارىكى دلسوزانه بۇ پياويكى

به ستيگر
لوكه ريه
شى كى
ته گه لىز
م.

تى كر
يدا زياتر
گه رارا
ته ده زانم
دا نمايش

كه حازر
تابخانه
لوكه، بيا
هكى قورله
م يارمىب

باويكى زار
من رۆلم
كه ن...
من و نيله

ده كروشه
بگر داب
له و

نیکولاس سپارکس

له خواترس بکهیت، که لای من زور خوشه ویسته، بیریکی
لن ده که یته وه؟

منیش وتم، "پنویست ناکات بیرى لن بکه مه وه. ته واو،
من نهو رۆله وهر ده گرم."

هیچ چاریکی ترم نه بوو، چم بکردایه؟

بۆ پۇژى دواتر، چووم قسەم لەگەل خاتوو گاربەر کرد و
ئەویش تاقىی کردمەو وە تا بزانییت دەتوانم پۇلى تۆم سۇرینت
بگىریم یان نا، پاشان وەرى گرتم. خوا ھەلناگرئ ئیدی پىی
ناخۆش نەبوو، بگرە گەلکیشی پىی خۆش بوو. کە خاتوو
گاربەر لىی پرسى پىی خۆش دەبییت گەر من لە جىی
ئەو پۇلى ئەو کارەکتەرە بگىریم، لە خۆشیدا حالى نەبوو،
گەشکەیهکی تەلیسمای دای لە رووی و بە دەمى تەتەلەو وە
وتى، "بەبەبەلى، ببیبیگوووومان. تەتتتتیدەگەم." تا قسەکانى
تەواو دەکرد، شەقت دەبرد، نیوخولەکی پىی چوو تا ئەو
وشەیهی لە زار دەر چوو.

بەرامبەر بەم چاکەیهی، خاتوو گاربەر پۇلى
دەرۆزەکەرەکەى پیشکەش بە ئیدی کرد، ئى ھەمووش
دەمانزانی بۆ ئەو پۇلە گەلێک چاپووک و لیھاتوو دەبییت.
لە چیرۆکەکەشدا دەرۆزەکەرەکە ھىچ نالیت، بەلام فریشتەکە
دلى دەخوینیتەو و دەزانییت چ لە بیروھۆشیدا. لە
یەکیک لە حیوارەکاندا، فریشتەکە پوو دەکاتە دەرۆزەکەرە
بیدەنگەکە و پىی دەلیت، خودای گەرە ھەمیشە ناگای لیتە،

چونکه به تاييهت گرنگی به هه ژاران و. ليقه و ماوان ددات و
 په حمه تي خوی به سهرياندا دهباريني. نه وهش يه کيک بوو له و
 په يامانه ي خوی گه وره، که فريشته که له ئاسمانه وه له گه
 خويدا هينا بووی بۆ ئاماده بووان. وهک پيشتریش باسم کرد،
 هيگيرت دهيوست زور بوون و ئاشکرا بيت، که هر خوی
 تاک و تهنيا پاريزهري زهوی و ئاسمانه، نهک شهيتان و خيو
 و شتی وا.

هفته ي داهاتوو راهيتانی شانۆگه رييه که دهستی پي
 کرد، ناچار له ناو پوله کانی خوماندا راهيتانمان دهکرد،
 چونکه هۆلی شانۆگه رييه که ههتا نه و کاته ي پتويستمان به
 ستاند و له وحه کان بووايه، له کاتي راهيتانه که ده رگايان بۆ
 نه دهکردينه وه، دهيانگوت له کاتي راهيتانه کاند ئاگاتان لني
 نابيت و قاچتان هه لده که ویت و دهيانشکينن. ده بوو له قوتابخانه
 شتی خومان به کار بهيتايه تا ته و او ده بووين. پارزه سال
 له وه و بهر، نه و سالي شانۆگه رييه کانی کريسمس دهستی
 به کاره کانی کرد، ستاند و له وحه و که لوپه له کانی تري هۆله که
 به دهستی کابرايه کی ده ستره نگيني گه رۆک دروست کرابوون
 به ناوی توبي بوش. کاتي خوی نه م کابرايه هه نديک نيشی
 تريشی کردبوو بۆ هۆله که. نه م کابرايه له کاتي ئيشکردنیشيدا
 به رده و ام بته بيره که ي هر به دمه وه بوو، هر که کاتژمير
 دووی لی بهاتايه، دهستی له نيش هه لده گرت و ديار نه ده ما.
 دياره نه م کابرايه چاوی باش نه يده بينی، چونکه وهک باسيان
 ده کرد، بۆ نه بوو چه کوشیک نه دا به په نجه ي خويدا، هه موو
 جارنيکيش که وای به سه ر ده هات، چه کوشه که ي فري ده دا
 و له تاو ئازاری په نجه ي ده که وته هه لبه زودابه ن، جنيوی به و

عالمە مە دەدا، ئەۋجا كە ئازارەكەيشى كەمىك دادەمركاپەۋە،
پىش ئەۋەي دەست بىكەتەۋە بە ئىش، بىرەيەكى تىرى
مەلدەقوراند، تا ئازارى پەنجەي بىر بچىتەۋە، ئەۋەندەي
چەكوش كىشاپوۋ بە سەرى پەنجەكانىدا، بەقەدەر گۈيزىك
ئاۋسابوۋ، بۈيە كەس ئىشى نەدەدايى، تەنيا ھۆكارىش كە
كاتى خۇي ھىگبىرت ھىنابوۋى ئىشى بۇ بىكات، ئەۋە بوۋ لەۋ
مەرزانجانترى چىگ نەكەۋتېۋ لە شارۋچكەكەدا.

بەلام ھىگبىرت ھىچ جىنودان و خواردنەۋە و شتى
قبول نەدەكرد، ئى كابراي دەستېرەنگىنىش نەيدەتۋانى بەيى
خواردنەۋە و جىنودان ئىشەكەي بەباشى بۇ بىكرىت. بۈيە
ئەنجام، ھەرچىي دەكرد، بەكەموكوۋرى جىي دەھىشت،
ھەرچەند ئەۋكاتە دركىشىيان پى نەكردبوۋ. دۋاي چەند سالىك
ستاند و لەۋحەۋ كەلوپەكان شل بوۋنەۋە و لىك ھەلوەشان،
پاشان ھىگبىرت ھات چاككردنەۋەي شتەكانى گرتە ئەستۋى
خۇي. راستە ھىگبىرت دەستى ۋەستايىي ھەبوۋ لە وتارى
ئايىنىدا، بەلام فېرى بە بزمارداكوتانەۋە نەبوۋ، راستە دەلېن
نان بۇ نانەۋا و گوشت بۇ قەساب. لەبەر ئەۋە ھەرچىيەكى
چاك كىرېۋەۋە، بەسەقەتى چاكى كىرېۋەۋ، بزمارى ژەنگاۋى
ۋەك دېك دەچۈۋ بە گىانتدا، دەبوۋ بەورىيىي بەسەر تەختەي
شانۇكەدا بېۋىن، نەبا بزمارىك بچىت بە قاچماندا يان
لەۋحەيەك بىكەۋىت. پاش دوو سالى تر، ھۆلى شانۇگەرىيەكە
دەبوۋ نويى بىكراپەتەۋە، ئەمەش ماناي ئەۋە بوۋ، ئىمە ھەتاكوۋ
لە راھىتانەكاندا پىۋىستمان بە ستاند و لەۋحەكان بوۋايە،
نەماندەتۋانى راھىتانى تىدا بىكەين. لەبەر خاترى ھىگبىرت، لە
كاتى نويكردنەۋەي ھۆلەكە، دەرگايدان دانەخست بۇ نىمايشى

شانوگه رييه كه، تهنيا ئه وه نه بيت، بۇ راھينان نه دهكرا بچين
تا ئه و پۇژەي له راھينان ته و او ده بووين و نمايش ده ستى
پى ده كرد.

شكور بۇ خوا، هيگبىرت به هوى ئيشوكارى كليساره
نه پەرژا سەرپەرشتى شانوگه رييه كه بكات. ئىدى خاتوو
گاربه ر ئيشه كانى له ئه ستو گرت. يه كه م شت كه پى گوتين،
ئە وه بوو ههركه سه دهقه كانى خومان به زووترين كات له بهر
بكه ين. جا به هوى ئە وهى له مانگى تشرىنى دووهدا بووين
و كوتارپۇژى ئە و مانگەش، پۇژى پشووى شوكرانه بژىرى*
دههاته پىشى، بۆيه كاتى زورمان به دهسته وه نه بوو بۇ
مه شق و راھينان، ئى هيگبىرتيش نه يده ويست پۇژى نمايشه كه
نزيك بيت له جهژنى كريسمس، بۇ ئە وهى ماناي راسته قينه
شانوگه رييه كه تيكه ل به كريسمس نه بيت، چونكه ئە و يش
نزيك ده بوو وه. ئىدى تهنيا سى ههفته مان له بهردهمدا بوو،
تا هه موو شتيك ته يار و ئاماده بيت بۇ پۇژى نمايش، كه
ئە مهش ههفته يه كى كه متر بوو له كاتى ئاسايى خوى.

راھينانه كان، يه كه م پۇژ كاتزمير سىنى پاشنيوه پۇ ده ستى
پى كرد، هه ر ئە و پۇژە جهيمى هه موو دهقه كانى خوى له بهر
بوو، شتيكى سه يريش نه بوو به لامه وه. به لام ئە وهى به لامه وه
سه ير بوو، هه موو دهقه كانى ئيمه شى وهك ئاو و دق له بهر
بوو. پۇژى يه كه م راھينانمان له سه ر يه كيك له ديمه نه كانى
شانوگه رييه كه كرد، جهيمى، بى ئه وهى سه يري حيواره كانى
خوى بكات، هه مووى دهگوت، كه چى منيش بۇ يهك ديم
ده بوو سه يري دهفته ره كه ي دهستم بكه م و بزائم حيوارى

Thanks giving *

دواى نه وه چې بلېم. كار هكتهرى دهروزه كره كه هيچ دهقيكى نه بوو. بويه ئيندى ئيشى ماشى بوو، هر له يه كه م پوژده وه، به غيليم پى دهررد له و پووه وه. كار كه ماندوو بوونيكى زورى دهرست، نه و پوژدهى خوم ناوونوس كرد تا به شدارى بكه م، پيشبينيم نه ده كرد ناوها گران بيت.

دووه م پوژى راهيتانه كه، نه و شه پولى پهروشيهى سهره تا پروى تن كړد بووم بۇ نمايشكړنى شانگونه رييه كه، ورده ورده ياده مر كاپه وه و كپ دهر بوو. هر چه ند خوم به دل و به گيان ئيشه كه م دهست دابوويى، لى هاوړيكانم له مه تينه دهگه يشتن، بگره له و پوژده وهى نه مه يان زانيبوو، به رده وام تانه وته شهر يان لى دهر دام، خهريك بوو سوارى كولم دهر بوون. كه ئيريك نه و پوژده زانيى له گهل جهيمى نمايشه كه نه نجام دهر دم، وتى، "چى؟ له گهل جهيمى سوليفهن شانگونه رى نمايش ده كه يت؟ ئهرى تو كهرى يان خوت كهر ده كه يت؟" ئيتر هر چه ند قسم بۇ كرد، خو نه دهر چوو به گوئيدا، هر چه ياشى بر دم، به هر كه سينك دهگه يشت، پنى دهگوتن وه لا لان دن حه زى له جهيمى كړد وه، نه منيش وه نه بى دهنگم نه كړد بى، گهلنك ئينكار يم كرد و گوتم كا كه بيكه ن به خاترى خوا، حه زى چى و شتى چى، ته نيا نه وه يه نمايشى له گهل ده كه م، كه چى بروا يان پى نه ده كړ دم، پيم پتده كه نين و هر كه سينكيان بديتبا، نه ويشيان تيده كه ياند. چيروكى من و جهيمى بووه بنيشته خوشهى سهر زارى خه لك - كاتى ناخواردنى نيوه پو، سالى هاتووه پيم ده ليت، وه لا تو نيازت هه يه جهيمى ماره بكه يت. راستيه كه ي، وا بزانم سالى دلى ليم پيس بوو. نه م كچه چهند ساليك بوو دلى به منه وه بوو، كهر چاوى ناوها

نه بووایه، رهنگ بوو منیش دلم بوی لیدایه، ئی به خوا منیش
حه زم له شتی وا نه بوو. که دهمبینی چاوی له چاوی ئو
سه ره ئاسکه کتویانه دهچوو، که له مالاندا وشک کراوه تهوه و
به دیواره کانه وه هلی دهواسن بو جوانی، راستان پی بلیم،
لینی دهترسام.

ئیترا لهو رۆژه وه جاریکی تر تیروانینم به رامبهه جهیمی
گۆرا و رقم لینی دهبووه وه. بوخوم چاک دهزانم هیچ خهتای
ئووی تیدا نه بوو، به لکوو هه مووی تانه وته شه ری هاوریکانم
وایان لی کردم. له گهل ئه وه شدا، گله ییم له هیگیترتی باوکی
هه بوو، که ئه و شه وهی چووم به دوا ی جهیمیدا بو ئاههنگه،
هه ره نه هاته ده ری به خیرهاتنیکم بکات. له بهر ئه وه، لهو رۆژه
به دوا وه، له پۆلدا، له کاتی راهینه کاندایه، هه له ی زورم له
حیواری کاندایه کرد، سارد ببوو مه وه، بگره تهقه لاشم نه ده دا
فیریان بیم، جاروباریش قسه یه کی قورم تی فری ده دا و
هه مووانم دهخسته پیکه نین، جگه له جهیمی و خاتوو گاربه ر.
که ته واریش ده بووین له راهینه کانه، راست دهچوو مه وه
ماله وه و دهفته ری دهقه کانم فری ده دایه قوربیکه وه و هه ر
حه و سه له م نه بوو چاوی پیدایه بخشینمه وه، له گهل هاوریکانمدا
ده که وتینه شوخی کردن به ئه تواره کانی جهیمی و غه یبه تکرینی
خاتوو گاربه ر، که چون هاتوو لیم پارا وه ته وه به شداری له
نمایشه که دا بکه م.

به لام جهیمی به و ئاسانییه له کۆلم نه ده بووه وه. خوا چپی
پی ناخوش بیت، پیی ده کردم، کویم بیه شایه، به وپی ده کیشام.
شه وی شه ممه، که بو به یانی سییه م خولی پاله وانیتی
تۆپی پیی بیوفورت دهستی پیی ده کردم، من و ئیریکی و

گوزدريک بۆ يادکردنه وهی رابردوو

مارگریت پیکه وه ئه و شه وه له دهره وه بووین، ئه و کاته ههفتهیه ک بوو راهینهانه کانمان دهستی پی کردبوو. پیکه وه چووین بۆ کافتريای سیسل له نزیک رووباره که، له دهره وهی کافترياکه دانیشتیووین، کیک و قاوه مان دهخوارد و تهماشای خه لکمان دهکرد به بهرده مماندا تیده په رین، له و کاته دا جهیمیمان چاو کرد به شه قامه که دا روت ده بوو، هیشتا سه د مه تریک لیمانه وه دوور بوو، چاوی به ملا و ئه ولادا ده گیرا، دیسانه وه ئه و یلوزه قاوه بییه ی له بهر کردبووه وه و کتیپی ئینجیله که یشی به دهستی که وه بوو. کاتژمێر له نۆ لایدا بوو، پیمان سهیر بوو بهم درهنگوخته جهیمی له دهره وه بیست، به تایبته لهم شوینه. پشتم تی کرد و یه خه ی چاکه ته که م بهرز کرده وه تا نه مبینی، به لام مارگریت ئه وهنده زورزان بوو، دهیزانی بۆ کێ دهگه ریت.

وتی، "لاندن، ئه وه کچه هاوړیکه ته."

"نه خیر، هاوړیی من نییه، من کچه هاوړیم نییه."

"ئێ دهی، که واته دهزگیرانه که ته."

به خوا دیاره سالی لای ئه میش بوختانی بۆ کردووم.

منیش وتم، "من دهزگیرانم نییه، ئیتر به سه، بیپه وه."

ئاوړیکم له پشته وه دایه وه، تا بزایم منی به دی کردووه

یان نا، وا بزایم هه ر واش بوو، منی چاو کردبوو. به ره و لای

ئیمه دههات. خۆم وا نیشان دا، که ئاگام له و نه بیست.

مارگریتیش به پیکه نینیکی به مه غزاوه وتی، "ئه وه هات."

"دهزانم."

که میکی تری پی چوو، دووباره وتیه وه، "وا هات."

منیش به دانجیر کردنه وه وتم، "ئه ری ده باشه، دهزانم."

گەر له بهر خاتری ران و قاچوقوله ساف و لووسه که ی نه بووایه، له جهمی بیزار که رتر نهو بوو.

جاریکی دی له ژیر یه خه ی چاکه ته که مه وه ئاوړیکم بۆ پشته وه دایه وه، لی ئهم جاریان جهمی زانیی ئه وم بینوه، بۆیه پتکه نی و دهستیکی بۆ راوه شاندم. پرووم لی وه چهرخاند و هیندی پی نه چوو، هاته ته که مه وه وهستا.

گوی نه دا به هیچ. "لاندن، چونی؟ ئه ی ئیوه چۆن ئیریک و مارگریت..." ئیتر به هه موواندا پویشیت. ئیمهش به ساردوسرییه وه سلاومان بۆ سهنده وه و هه ولمان ددا ته ماشای کتیه که ی دهستی نه که یین.

ئیریک بیریه کی به دهسته وه بوو، خستیه پشته وه تا جهمی نه یینن. جهمی گهر زور له ئیریک نزیک بکه و تایه ته وه و بۆنی ده می بکرایه، شه رمه زاری ده کرد. کاتی خوی دراوسی بوون. پیشتر به رده وام ده نووکی له سه ر ئهم کوڤه بووه و ئامۆزگاریی کردووه. که چی وه ک تر، غه یبه تیشی ده کرد. ئیستاش که له به رده میدا وه ستابوو، نه یده ویست به و جوڤه بیینن و نزای شه ری لی بکات. چونکه ئیریک ده یگوت، نزای ئهم کچه قبول ده ییت.

جهمی پرووی کرده ئیریک و وتی، "ئیریک، چونی؟" به جوړیک قسه ی له گه لدا ده کرد، وه ک بلنی به ده قه و سه عات له گه لیدا ییت. "ده میکه نه مبینیویت."

قاچی له سه ر قاچ دانابوو، ئالوگوری پی کردن و له ته ریقیدا سه ری داخستبوو، ته ماشای پیلاره کانی خوی ده کرد. وتی، "ماوه یه که نه هاتووم بۆ کلینسا، بۆیه دیار نیم." جهمی به بزه شیرینه که ی، که هه میشه له سه ر لیوی بوو،

گوزهریک بو یادکردهوی رابردوو

وتی، "دهی گهر ههر ئەم ماوهیه بیت و نهیکهیت به پیشه،
قهیناکات."

"نا، نایکه م به پیشه."

ئوهتا، دهبینم ئیریک دان به تاوانهکانیدا دهئیت - به
دهستووری خه لک که دهچن بو کلیسا و له بهردهم قهشهکاندا
دان به تاوانهکانیاندا دهئین و داوای نزای خیر دهکهن بو
لیخوشبوونیان - ئیریکیش ئاوها بوو، که جهیمی دهبینی،
ئهژنوی دهشکا. له بیرری خۆمدا گوتم، ههر ئوهندهی ماوه
به خانم بانگی بکات.

وا بزائم مارگریت ویستی خوی ههزلهی بکات، به
شوخییهوه وتی، "بیره دهخوی؟" بهلام کهسمان به
شوخییهکهی پیکهنینمان نههات.

جهیمییش بهنهرمی دهستی به قژیدا هینا و وتی، "نا،
ناخۆم، زور سوپاس."

ئوجا به پرویهکی گهش و شیرینهوه نیگای گواستهوه
سه رمن، راست گوتم، به خوا شتیک هیه، تووش بووم.
وام به خه یالدا هات، ئیستا خراپ دهقهومی، بانگم دهکات و
دهمباته لایه کهوه، تا قسم له گه لدا بکات، بهلام باش بوو،
نیازی شتی وای نه بوو.

وتی، "ئەم ههفتهیه له راهینانهکاندا گه لیک باش بوویت،
دهزائم دهقهکانت زورن، بهلام دلنیام زوو هه مووی له بهر
دهکیت. جا دهههوی سوپاست بکه م، که بهخۆبهخش هاتیت
بهشداری بکهیت، بهراستی تو که سێکی باشیت."

"زور سوپاس." تهلیسمیکی جه رگبیر به ههناومدا هات،
دهتگوت که سیک له ناوهوه پرخۆلهکانم گری دههات. تهقهلام

دا خۆم تینک نە دەم، لئ هەمووان لەو کاتەدا نینگایان لەسەرم بوو، بیرم کردەوه، گوتم باشە بە ملی شکاوم بۆچی ئەو درۆیەم کرد، کە خاتوو گاربەر خۆی زۆری لئ کردبووم ئەو پۆلە وەر بگرم لە شانۆگەرییە کەدا. نزام کرد لەبیریان چوو بیتەوه.

جەیمی خەیاڵاتی شکاندم، وتی، "هاوریکانت دەبیت شانازیت پتووە بکەن."

ئێریک کەمیک خۆی هێتایە پێشی و وتی، "بەلێ، ئەو چۆن، ئێمە شانازی پتووە دەکەین. ئەم لاندنە کۆری چاکە، ئەوەتا بەخۆیەخش کار دەکات."

ئای خوایە گیان، تووشی چی بووم.

جەیمی بزهیهکی بە پرودا کرد، ئەوجا جارێکی تر سەرنجی گواستەوه سەر من. هەر بە دەستووری پووی شیرینی خۆی وتی، "ویستم ئەوەشت پێ بلێم، گەر پتوویست بە هەر یارمەتییهک بوو، دەتوانی بیت سەرێکم لئ بدەیت لە مالهوه. لەسەر کورسییەکان، وەک جاری پێشوو، دادەنیشین و لە حیواریکاندا راهێنان دەکەین، گەر پتوویست بکات..."

چاوم لئ بوو ئێریک پووی کردە مارگریت و بەمەغزاوه بەئەسپایی وتی، "وێک جاری پێشوو." لە تەریقیدا نەمدەزانی چ بکەم، تەلیسمە جەرگپرەکە ی هەناوم ئەوەندە ی تر بەگیری هینام.

بە دەنگێکی کز و لەژێر لیووهوه و تم، "نا، قەینا، خۆم لە مالهوه لەبەریان دەکەم." نەمدەزانی چۆن خۆم لەم بەلایە بزگار بکەم.

پاشان ئێریک وتی، "دە ی لاندن، هەندیک جار گەر کەسینکت

لهگه لدا بئیت و بۆت بخوینیتهوه، باشتەر له بهریان دهکهیت.
بیرتانه پیشتریش پیم گوتن که ئیریک هه رچه ند هاو پیری
نزیکیشم بوو، به لام جاروبار لیم کهر ده بوو.
منیش پیم وت، "نا، پیویست ناکات، خۆم دهقه کان له بهر
ده کهم."

ئیریک به مه غزاوه پیکه نی و وتی، "وا بزانه هه ردووکتان
بچن له به رده می منداله هه تیوه کان راهینه کانتان بکه ن
باشتره، جلوه رگیکی راهینه نیش له بهر بکه ن، نه و جا
منداله کانیش به بینیتان شادمان ده بن."

له وی بوونایه، ده تانبینی که جهیمی گوئی له وشه ی منداله
هه تیوه کان بوو، چون روخساری سوور هه لگه را، وتی، "تو
پیت وایه پیتان خوش بیت؟"

ئیریک سه ریکی له قاند و وتی، "به لی، زور دلیاشم. لاندن
خوی یه کهم جار ئه م پیشنیاره ی کرد، به لام ده زانه گه ر من
مندالیکی هه تیو بوومایه، به شتیکی نه وها دلخوش ده بووم،
بگه ر گه ر شتیکی راسته قینه ش نه بووایه."

مارگریتش خوی فری دایه نیو قسه کانه وه، وتی، "منیش."
ئه م جووته که قسه یان ده کرد، ته نیا شت که بیرم لی
ده کرده وه، نه وه بوو چون ده میان بکوتمه وه و بیده نگیان
بکه م.

جهیمی برۆکانی ویک هینا و وتی، "یه عنی لاندن خوی
ئه مه ی پیشنیار کردووه؟" به مونی ته ماشای ده کردم. هه ر
بیری لی ده کرده وه.

خۆ ئیریک به وه شه وه نه وه ستا، هینده ی تر شه رمه زاری
کردم له به رچاوی نه و کچه. وتی، "خۆت هه زت ده کرد وا

بکەيت، وا نيه لاندين؟ قەسەم يارمەتیی منداڵە ھەتیوەکانە." ئی خو ئەمەش شتیک نەبوو بتوانیت بلیت نا، داریکم بە دەستەووە بوو، ھەردوو سەرەکە ی پیس بوو، نە دەمتوانی بلیم نەخیر و نە دەمتوانی بلیم بەلێ.

تەماشایەکی ئێریکم کرد، ئەو ھاوڕێ خوشەوێستەم، پاشان بە دەنگیکی ساردوسەرەووە وتم، "وا بزەنم." ئەم کۆرە ھەرچەند لەو پۆلانەدا دانرا بوو کە درەنگ قیری خوێندەواری دەبوون، کەچی لە قسەیا کەس دەرەقەتی نە دەھات، زمانیکی پێوە بوو، دوژمنە کەشم تووشی شتی وا نەبیت.

ئێریک وتی، "کەواتە تەواو، ھەموو شتیک بڕایەرە، بیگوومان گەر تۆش بە دلت بیت، جەیمی." بە بزەییەکی ھیند شیرینەووە لەگەڵ جەیمی دەدوا، گەر بێکردایەتە نیو تەشتیک زەھرەووە، شیرینی دەکرد.

ئەویش وتی، "وہلای... بەلێ. وا باشترە قسەییەکی بە لەگەڵ خاتوو گاربەر و بەرپۆوەبەری خانەیی ھەتیواندا بکەم. گەر ئەوان قاییل بن، ئەوا ئیشیکی باش دەر دەچیت." ئیتر بڕواتان ھەبیت، جەیمی بەم بیرۆکەییە لە خوشیا ھەر حاڵی نەبوو.

پۆژی دواتر، چواردە کاتژمێر ھەر خەریکی لەبەرکردنی دەقەکانی خۆم بووم، خوا خیری بڕادەرەکانم نەنووسی، تووشی چییان کردم. بڕوام نە دەکرد ئەمساڵ ئاوا نەگەتیم بۆ بیئێ، بەلام تازە چی دەلیت، مادام ھەر دەبیت دیمەنکی شانۆیییە کە بۆ منداڵە ھەتیوەکان نمایش بکەین، کەواتە پێویستە خۆم باش تەیار و ئامادە بکەم، نامەوێت لە بەرچاوی ئەوان تەریق بێمەووە.

پیش ھەموو شتیک، چووین قسەمان لەگەڵ خاتوو گاربەر
کرد و تەگبیرەکەمان تینگەیاندا، ئەویش بەلایەوێ کارێکی نایاب
بوو. دایمەیی خوا وشەیی نایابی لەسەر زار بوو. کە سلاویشی
لی دەکردی، دەیگوت "مەرەبە!!!!!!". پۆژی دووشەممە، کە
زانینی ھەموو دەقەکانی خۆم لەبەرە، وتی، "نایابە،" جا ھەتا
ئەو دوو کاتژمێرەیی دواتریش کە دیمەنیکم تەواو دەکرد،
ھەر دەیگوتەو. وای لی ھات، تا راھینانەکەمان تەواو کرد،
ملیۆنیک جار ئەو وشەییە دووبارە کردەو.

خاتوو گاربەر بیرۆکەکەیی ئێمەیی باشتەر کرد، ھات
تەگبیرەکەمانی بۆ ھەموو پۆلەکە خستە پوو، داوایشی لی
کردن، گەر کەسی تریان ئارەزوو بکات دەقەکانی خۆیان
نمایش بکەن بۆ منداڵە ھەتیوکان، تا زیاتر لەسەری
رایین و منداڵەکانیش پێیان خۆش دەبێت، ھەم زیارەت و
ھەم تێجارەت. بەنیو پۆلەکەدا دەسووپایەو، تا بزانیت کێ
دەستی بەرز دەکاتەو و ئەمیش ناوی بنووسیت. جگە لە
ئیدی، کەسی تریان ھەر قونیشیان نەجوولاند. لەو کاتەدا
کە ئیدی دەستی بەرز کردەو، مێشیککی گەورە خۆی خزانە

تیو کونه لووتیه وه، ئەویش، تا تینی تیدا بوو، پڑماندی.
 میتشه که رانه که له کونه لووتیه وه دەر په ریه دهره وه، راست بۆ
 ته نیشته قاچی نۆرما جینز. ئەو داماوەش زارەتەرەک بوو، له
 کورسییه کهی هەلبەزییه وه و زریکاندی، بە هۆی ئەمە وه، ئەو
 دوو هی ته کیشی له ترسانا قیژاندیان، ئیدی هەموو گوێفولاخ
 بوون و ملیان هینایه پیشی، بزانی چ قەوماوه، هەر ئەوه ندهت
 زانی، ناو پۆله که بوو بە هەرا و قاو قیژیک، مەپرسە. ئی
 ئەمەش بۆ خاتوو گاربەر وه لامیکی باش بوو. بە وشە،
 "نایابه" بابە ته کهی داخست.

جەیمی له خوشیدا حالی نه بوو، که نیازمان هەبوو نمایش
 بکهین بۆ منداله هەتیوه کان. له کاتی یه کیک له پشوو
 نیوان راهیتانه کانماندا، دهستی گرتم و بردمیه ئەولاوه و
 سوپاسی کردم، که ئەو منداله هەتیوانەم له بیر بووه. وتی،
 "بەراستی بیرۆکهیه کی باشته خسته روو. برۆا بکه، دەمیکه
 بیر دهکه مه وه، نه مده زانی ئەمسال چیان بۆ بکه م بۆ خانە
 هەتیوان. چەند مانگە بەردهوام نزا دهکه م، چونکه دەموست
 ئەم جەژنی کریسمسه باشتترین کریسمس بیت تا ئیستا."
 منیش لیم پرسی، "باشه بۆچی کریسمسی ئەمسال هیند
 گرنگه؟" ئەویش بزەیه کی ئارامی کرد، وهک بلیی پرسیاریکی
 هیچم کرد بیت.

وتی، "ئیتروایه."

هەنگاوی دووهم، ئەوه بوو بچین قسه یه کیش له گەل
 جەنکیندا بکهین، بەرپۆه بهری خانە ی هەتیوان. گوتمان با
 دەمی ئەویش تاقی بکهینه وه. پیشتر به ته مەنم ئەم کابرایەم
 نه دیتبوو، چونکه خانە ی هەتیوان له شاری مۆرهیند بوو،

گۆزەرىك بۇ يادكرنەۋەى رابردوۋ

پردىك دەيىپەستىتەۋە بە شارۋچكەكەمانەۋە، ئى منىش بە هيچ
كلۇچىك هيچ كارىكم نەبوۋ تا رىم بكةۋىتە ئەۋى، بۇ پۇژى
دواتر، كە جەيمى ھات بۇ لام و پىي گوتم ئىزارەكەى دەچىن
چاومان بە جەنكىن دەكەۋىت، منىش بەم ھەۋالە كتوپرە
كەمىك داچلەكىم، چونكە خەمى ئەۋەم بوۋ، جلوبەرگەكانم
ھىي ئەۋە نەبوۋن پىاو لە پروۋى بىت بۇ ئەۋ جۆرە شوینانە
پىۋەى بچىت، راستە شوینەكە خانەى ھەتيوان بوۋ، بەلام
خۇشترە بە جلوبەرگىكى رىكوپىكتەرەۋە بچىت. ھەرچەند من
بە دەستوۋرى جەيمى شاگەشكە نەبوۋم، بۇ ئەم بابەتە،
كەس ۋەك ئەۋ نەبوۋ، لى نەشمەدەۋىست كەموكوۋرپىمان
ھەيىت و عەيىپە بىتە سەرمان.

پىش ئەۋەى بەرپى بكةۋىن بۇ خانەى ھەتيوان، دەبوۋ
بچمەۋە بۇ مالەۋە، تا ئوتومىپلەكەى دايكم بىنم. لە رىگەى
مالەرە، شتىكى باشتەر بە زەينمدا ھات. تا گەيشتىنە مالەۋە،
دە خولەك يان شتىك زياترمان پى چوۋ، جەيمىش لە رىگە
ھىچى لە زار نەھاتە دەر، تا گەيشتىنە لای مالى دراۋسىكەمان.
مالەكانى دەرودراروسىمان ھەموۋى خانوۋى گەۋرە و قايم
بوۋن، ئەۋجا دەستى كرد بە پرسىياركردن، ئەم مالە كىي
تىدايە؟ ئەى ئەۋە مالى كىيە؟ ئەم خانوۋە چەند كۈنە؟
ئىتر ئەم جۆرە پرسىيارانە. منىش بى ئەۋەى زۆر بىرى لى
بكەمەۋە، ۋەلامى پرسىيارەكانىم دەدايەۋە، بەلام كە دەرگای
دەرەۋەى مالى خۇمانم كردهۋە، ئەۋجا دركم بەۋە كرد لەگەل
مالەكەى ئەۋاندا چەند جىاۋازىي ھەيە. جەيمى كە پىي نايە
ژوۋرى ميوانەكەمانەۋە، لە جوانى و كەشخەيى مالەكەمان
ۋاقى ۋر ما، ھەر چاۋى پىدا دەگىبرا.

گومانی تیدا نه بوو، به ته مه نى مالى وا خوش و جوانى
نه ديتبوو. ههنگى دواتر، بينيم چاوى چووه سه ر وینه و
نیگار هکانى دیواره که. وینه ی باو و باپیرانم بوون. هه ر وهک
زور به ی بنه مالهکانى دهقهرى باشوور، وینهکانى باو و باپیرانم
به پیز به دیوارهکاندا هه لواسرا بوون. سه رنجى چووه
سه ریان، دواتر ته ماشای که لوپه لهکانى ناو ماله که ی کرد،
که دواى بیست سالیس هیتشتا نوئ بوون. که لوپه لهکانمان
هه موو دهستکرد بوون، له دارى گیتلاس و به پروو دروست
کرا بوون، بۆ هه ر ژووریکیش، نهخش و شیوازیکى تایبه تیی
پى درابوو. به ده مى خۆم نه بیت، گه لیک جوان و دلگیر بوون،
به لام لای من، شتیکی ئاسایی بوون و نه وهنده گرنگ نه بوون.
ته نیا مالیکه و هیچی تر. خۆشترین به شی خانووه که مان بۆ
من، په نجه ره ی ژووره که ی خۆم بوو له نهومی سه ره وه،
که ده چووه سه ر بالکونه که و له ویوه شه وان درهنگ خۆم
دهدزییه وه بۆ پشت کلێسا که بۆ چه ره سخواردن.

ئیدی به نیو هه موو ژوورهکاندا گیرام، برده مه ژووری
میوانه که، ژووری کتیخانه که مان، هۆلى دانیشته که، له گه ل
هه ر ژووریکدا، جهیمى له واقورماویدا چاوهکانى زیاتر
ئه بله ق ده بوو. دایکم له ده ره وه، له خوار دالاته که وه دانیشته بوو،
شه ربه تیکى گرتبوو به دهسته وه و کتیبی دهخوینده وه. گوپی
له دهنگمان بوو له ژووره وه. هاته ژووره وه و به خیرهاتنى
کرد.

وا بزانه پیشتر پیم گوتن که هه موو ژن و پیاوه گه ورهکانى
شاروچکه که مان جهیمیان خوش دهویست، بیگومان دایکیشم.
هه رچه ند هینگبیرت زوربه ی جار له وتارهکانیدا ناوی

گوزهریک بۇ یادکردنهوهی رابردوو

بنه ماله کهی ئیمه ی به خراب دههینا، به لام دایکم جهیمیی
هر خوش دهویست و قهت نهیده خسته ملی ئه، چونکه
کچیکی دلساف و رۇحسووک بوو. ئیدی ئهوان ههر دوو
پنکه وه قسه یان دهکرد و منیش چوومه نهومی سهره وه،
نیو که نتوره کهم دهگه رام بۇ کراس و بۆینباخیکی پاک. ئه
دهمه کورپان گهلنک جار بۆینباخیان ده بهست، به تایبهت
گهر چاوپنکه و تنیکیان هه بووایه له گهل که سینکی پله داردا.
تا خوم گوری و هاتمه خواره وه، جهیمی باسی ته گبیری
رؤیشتنه کهمانی بۇ خانه ی هه تیوان بۇ دایکم کردبوو.

جهیمی به بزه یه کی نه رمه وه به دایکمی وت، "بیرۆکه یه کی
گهلنک جوانه، به راستی لاندن دلنکی زور باش و تایبهتی هه یه."
دایکیشم - برۆای نه دهکرد گوئی له م قسانه بیت و
به شان و بالی مندا هه لبدن - برۆکانی ویک هینانه وه و
به چه په ساوی لیم رام. به جۆریک چاوی سهرنجی تی بریم،
وهک بلنی له ئاسمانه وه بهر بوو بیتمه وه.

ئه و جا دایکم وتی، "که واته ئه مه بیرۆکه ی تو بووه؟" وهک
هه موو خه لکی تری شارۆچکه که، دایکیشم دهیزانی جهیمی
قهت درۆ ناکات.

قورگم بۇ پاک کرده وه، له زهینیشمدا، ههر بیرم له و
ئیریکه ده کرده وه، چون تووشی ئه مه ی کردم، خوا خیری
نه نووسی.

وتم، "ته قریبه ن."

دایکیشم وتی، "جوانه." ته نیا ئه و وشه یه ی له زار دهر
په ری و هیچی تر. ئاگای له ورده کارییه کانی ئیشه که نه بوو،
لئ دهیزانی په نگه به زور داییتیان به سهرمدا، چونکه من

شتی وام لی نه ده وه شایه وه. دایکان باش منداله کانی خویان
ده ناسن، ده مبینی دایکم، وهک نه وهی برپوا نه کات، هه ر به
چاوی تیرامانه وه سه رنجی ددهام. منیش بو نه وهی خوم
له م ته ماشاگردنه ی قوتار بکه م، سه رنجم دایه کاتر میتره که ی
ده ستم و به دروه خوم تیک دا و به جهیمیم گوت، درهنگه
با برۆین. نه و جا دایکم چوو سویچی ئوتومبیله که ی له
جانتا که یدا ده ر هینا و دایه ده ستم. تا له ده رگا که ش چووینه
ده ره وه، هه ر برپوای نه ده کرد نه وه من بم. ناهیکی پرزگار بوونم
پیدا هاته وه، وهک نه وهی له چنگ شه پۆلی لافاو یک قوتارم
بوو بیت، به لام که به ره و لای ئوتومبیله که ده چووین، گویم
لی بوو دایکم به دهنگی بهرز وتی، "جهیمی، سه رمان لی
بده ره وه. هه رکاتیک هاتی، به خیر بیت."

تا پیمان نایه نیو ئوتومبیله که شه وه، من له پهستی و
بیزاریدا هه ر سه رم راده وه شاندا.

جهیمی وتی، "دایکت ژنیکی باشه."

ئوتومبیله که م ئیش پی کرد و وتم، "به لی، وایه، ژنیکی
چاکه."

"ماله که شتان زور خوشه."

"راسته."

"ده بیت شوکرانه بژیر بیت."

به مه غزاوه وتم، "بیگومان، هه ر وایه. من به خته وه رتین
که سم."

لی نه و له مه غزای قسه کانم تینه ده که یشته.

نه و ده مه ی ئیمه که یشته خانه ی هه تیوان، ئاسمان
خهریک بوو تاریک داده هات. یهک دوو خولهک پش واده ی

گوزهریک بۇ یادکردهوی رابردو

خوی گهیشینه جی، که پیمان نایه ژوورهوه، بهریوهبهری
خانهکه به تهلهفون قسهی دهکرد. تهلهفونیکي گرنگی بۇ
هاتبوو، لهبهر شهوه، راست لهو کاتهدا نهیتوانی چاوی پیمان
بکهویت، ئیدی کهمیک پشوومان دا، تا شهویش له قسهکانی
بووهوه. له هۆلی تهنیشت ژوورهکهی، لهسهر ریزیک کورسی
دانیشتین و چاوهروان بووین. لهو کاتهدا جهیمی پرووی کرده
من، کتیبی ئینجیلهکهی لهسهر کۆشی دانابوو. وا بزائم بۇ
شهوه هینابووی، تا کارمان خیر بیت، بهلام ئیتر دایمه
خواش به دهستیوهوه بوو.

پرووی تی کردم و وتی، "ئهمرۆ زۆر باش بوویت، قهسدم
شهویه، لهگهل دهقهکانتدا زۆر باش دهپۆیشیت، ههموویت
لهبهر کردبوو."

"سوپاس." ههستم دهکرد شانازی به خۆمهوه دهکهم و
له ههمان کاتیشدا ناٹومیدی و پهژاره دای دهگرتم. "هیشتا
بهتهواوی فیتری ریتمهکان نهبووم." نزام دهکرد، خوایه گیان
نیستا نهلنت دهی با لیتره، لهسهر شهم کورسییانه فیرت بکهم.
وتی، "هیچ نییه، ئاسانن، که ههموو دهقهکانت لهبهر کرد،
نهوانیش ئاسان دین به دهستهوه."

"هیوادارم وا بیت."

جهیمی بزهیهکی کرد و پاش کهمیکي تر بابتهکهی
گۆری، لینی پرسیم، "لاندن، تو قهت بیر له پۆژانی داهاتوو
دهکهیتهوه؟"

به پرسیارهکهی واقم وړ ما، چونکه پرسیاریکي... زۆر
ساده بوو.

پیش شهوی وهلامی بدهمهوه، له زهینمدا وردم کردهوه و

ئەوجا وتم، "بەلى، بەدنياييەو، ئەى چۆن."
 "دەى كەواتە پىم بلى، دەتەوئىت ژيانىت بەرەو كۆى
 بەرىت؟"

شانىكم هەلتەكاند، كەمىك تىرامام، بزەم قەسدى
 لەم پرسىارە چىيە، وتم، "هئىشتا نازەم. جارى بىرم لى
 نەكردووەتەو. گەر خوا بىكا، پايىزى داهاو بەنىازم
 بچم بۆ زانكۆى كارۆلايناي باكوور. پىشتەر دەبىت فۆرمى
 وەرگرتن پىشكەش بكەم و وەر بگىرىم. هىوادارم وا بىت."
 "وەر دەگىرىت."

"چۆن دەزانىت؟"

"چونكە نزاى خىرم بۆ كردوويت."

كە ئەمەى گوت، گوتەم بە خوا ئىتر باسەكەمان بوو
 بە بابەتى نزا و پارانەو و دىن و ئىمان، لى باش بوو
 پرسىارىكى تى تى گرتەم، "ئەى دواى ئەوەى كۆلىژت تەواو
 كرد، نىازى چىت هەىە بىكەىت؟"

بە شانەلتەكاندىكەو، وتم، "نازانم، رەنگە وەك هئىرى
 پرىستەن بىم بە كابرايەكى يەكقۇل و دار بىرمەو."
 هئىچ پىكەنىنى بەم قسەىەم نەهات.

بە تۆنىكى جىددىيەو، وتى، "بە راى من، باشتەر واىە ببىتە
 قەشەى كلىسا. هەست دەكەم تۆ كەسىكى دلسافىت و لەگەل
 خەلكدا باشىت، ئەوانىش رىزت دەگرن."

هەرچەند ئەمەى باسى كرد بە مئىشكەدا نەدەچوو،
 بەلام دەشمزانى ئەم قسەى لە ناخى دلىەو، وەك
 دەستخۆشكىردنىك بۆ من.

وتم، "سوپاس، جارى نازەم، بىرم لى نەكردووەتەو."

گوزهریک بۆ يالکوردنه وهی رابروو

به لام به دنيايييه وه کارتيک ده دوزمه وه. "که ميکی پی چوو،
ئه وجا هاتمه وه هوش خوم، که قسه کانمان ته و او بووه و
سهره ی منه پرسياړی لی بکه م.

"ته ی تو؟ تو ده ته ویت له داهاتوودا چی بکه یت؟"

جهیمی رووی وهر چه رخاند و له ناسویه کی دووری
روانی، ده مگوت باشه ده بیت بیر له چی بکاته وه، به لام
هر زوو هوش هاته وه و به هیمنی وتی، "ده مه ویت ژیا نی
هاوسه ری پیک بیت م. ئه وجا ده مه ویت باو کم ده ستم بگریت و
به نیوان ریزی کورسییه کانی که نیسه که دا بمبات، هه ز ده که م
هر چی ده ناسم، له وی ئاماده بن، که نیسه که جهی بیت له
جه نجالیی خزم و ناسیاو.

"هر ته وه نده؟"

"به لی، ته نیا ته وه نده و هیچی تر."

به بیستنی ته م وه لامه ی، گوتم دیاره ده ترسی چاره نووسی
وهک خاتوو گاربهری لی بیت و قهت شوو نه کات، بویه
ته قللام دا له بیر ی به رمه وه و دلی خوش بکه م، هر چه ند
به لامه وه شتیکی پروپوچ بوو.

"پوژیک دیت شوو بکه یت، پوژیک هر دیت که سینی باش
بناسیت و په یوه ندییه کی قولتان هه بیت، ئه وجا ته ویش داوات
لی ده کات شووی پی بکه یت. دنیا شم باوکت پی خوش ده بیت
له که نیسه که دا ده ستم بگریت و به نیوان ریزه کورسییه کانا
بببات. "باسی ته وه م نه کرد، که که نیسه که له جانجالیدا جهی
بیت. چونکه نه ده چوو عه قلمه وه ئاوها بیت.

جهیمی به وردی بیریکی له وه لامه که م کرده وه، ته ویش
به هه مان ده ستووری من وه لامی دامه وه، به لام نازانم بۆ.

"هيوادارم وا بيت."

ديار بوو نه يده ويست چي تر له سهرى برؤين، نيتر نازانم ليم مه پرسن چؤن، بؤيه بابته كه م گؤړى و قسه يه كي ترم هينايه پيشى.

وتم، "له كه ييه وه هاتو چؤى ئه م خانه ي هه تيوانه ده كه يت؟" ئه ويش وتى، "تاكوو ئيست، هه وت سال ده بيت سهر داني ئه م خانه يه ده كه م. يه كه م جار كه هاتم بؤ ئيره، ته مه نم ده سال ده بوو، له زؤر به ي منډاله كانى تر بچوو كتر بووم." دلت به م شوينه ده كړيته وه، يان بيتا قهتت ده كات؟

"هه ردووكيان. هه نديك له منډاله كانى ئه م خانه يه، له بارو دؤختكى گه ليك خراب و نا هه موارد بوون. كه گوى له به سهر هاتيان ده گريت، يروسكه يه كي جه رگېر به گياتندا ديت. به لام كاتيكيش ده تبينن به خوت و هه نديك كتيب و ده ستوديار ييه وه ده چيت بؤ لايان، بزهو خه نده ي سهر ليوانيان جيى هه موو خه م و ئازاره كانيان ده گريته وه، هه ستيكى گه ليك شاد ييه خشه."

كه قسانى ده كړد، رهنگوړووى وهك پشكو ده گه شاپه وه، هه رچه ند كه ئه م قسانه ي بؤ ده كړدم، بؤ ئه وه نه يده كړد من هه ست به تاوانبارى بكه م، به لام نيتر من بؤخوم وام ليك ده دايه وه. هه ر له بهر ئه مه ش بوو، هاوړ ييه تيكردنى جه يمي تا راده يه ك زه حمه ت بوو، لى من ورده ورده له گه لى راهاتم، ئه م كچه ده يتوانى به هه موو جوړيك دلت بگوشى، بى نه وه ي دركى پى بكه يت.

له و ساته دا بوو، به ريوه به رى خانه كه ده رگاي نووسينگه كه ي خوى كرده وه و فهرمووى لى كړدېن.

گورزهرنیک بۆ یانکرینهوهی رابربوو

ژوورهکه کتومت دهتگوت قاوشی نهخوشخانهیه، زهوییهکهی
کاشیهکی رهش و سپی، دیوارهکان و سهقفهکیش ههر
سپی، لهگهل ریزیک دۆلاب و چهکمهجیش پال درابوو به
دیوارهکهوه. لهولاشهوه میزیککی لی دانرابوو، دهتگوت له
میزیککی دریزتریان بریوهتهوه و هیناویانهته ئیره. خالی بوو
له ههرشتیککی پیویستی ناو نووسینگه. بگره وینهیهکیشی
لهسهر نهبوو.

جهیمی منی به جهنکینزی بهپویهبهه ناساند و تهوقهمان
کرد. دانیشترین و جهیمی سهری قسهی لهگهل بهپویهبهردا
کردهوه، دیار بوو یهکدییان لهمیژ بوو دهناسی، چونکه که
فرموی لی کردین و چووینه ژوورهوه، باوهشینکی گهرمیان
بهیهکدا کرد. پاش بهخیرهاتن و ههوالپرسین، جهیمی
باسهکهی لهگهلدا کردهوه. جهنکینز شانۆگهریهکانی سالانی
تری بینیبوو، بۆیه ههر که جهیمی سهری باسهکهی دهر
خست، نهویش راست زانیی باسی چیی بۆ دهکات. بهلام
هرچهند گهلنک جهیمی خوش دهویست و دهیشیزانی چهند
بهبهستیتی، کهچی بیرۆکهی کارهکهمانی به دل نهبوو.

وتی، "لهو بریویهدا نیم کاریکی باش بیت."

نهم قسهیهی کرد، بۆیه دهلیم به دلی نهبوو.

جهیمی پووی گرژ کرد و لیتی پرسی، "بۆچی کاریکی
باش نابیت؟" بهئاشکرا پینوهی دیار بوو واقعی وپ مال
کهتهرخهمی و پهروشنهبوونی بهپویهبهه بهرامبهه بهم
کارهمان.

بهپویهبهه پینووسیکی لهسهر میزهکهی ههلگرت و بهدهم
قسهوه تهقتهق دهیکیشا بهسهر میزهکهیدا، دیار بوو له

زهینی خۆیدا وردی دهکردهوه و دهیهینا و دهیبرد. ئەوسا پینووسهکهی دانا و ههناسهیهکی قوولی ههکیشا. وتی، "راسته داواکهتان بهجییه و دهشزانم چهز دهکهن کاریکی مرقوڤدۆستانه بکهن، شانۆگهرییهکه باس له باوکیک دهکات، که دواچار هۆشی به خۆی دیتهوه و ههست دهکات چهنده کچه تاقانهکهی خوش دهویت،" ههنگی بیدهنگ بوو، جاریکی دی پینووسهکهی بهردهمی گرتهوه به دهستهوه و ئەوجا بهردهوامیی دا به قسهکانی، "لیره یادکردنهوهی جهژنی کریسمس، بهبی دلخۆشکردنی مندالهکان، گهلیک سهخته. به بروای من، گهریهکی دیارییهک بۆ مندالهکان..."

هیچ پتوئیستی نه ده کرد قسه که ی ته‌واو بکات. جهیمی دهستی برد بۆ ده‌می خوئی و ده‌ستبه‌جی وتی، "ئای خوابه گیان، تو راست ده‌که‌یت. من ئه‌وه‌م به‌خه‌یالدا نه‌هاتبوو." پیاو راست بپروا، منیش شتی وام هه‌ر به‌میشکدا نه‌هاتبوو. جه‌نکینزی به‌پریوه‌به‌ر راستی ده‌کرد، قسه‌که‌ی جوان بوو.

به هه‌رحال، سوپاسی کردین و ئه‌وجا باسی ته‌گیره‌که‌ی
خۆی بو کردین. وتی، "ئێواره‌ی جه‌ژنی کریسمس
دره‌ختیکی سنه‌وبه‌ری بچووک و هه‌ندیک دیاری ده‌هینین -
دیارییه‌کانیش وا بن، که هه‌موویان بتوانن یاری پی بکه‌ن.
به هاتنی ئێوه‌ش، گه‌لێک خوشحال ده‌بن..."

دوای ئه وهی مالئاواییمان له بهر یوه بهری خانه که کرد،
 ههردوو کمان، بی ئه وهی هیچ له گه له یه کدا بلین، هاتینه
 دهره وه. دیار بوو جهیمی له دله وه بیتاقت بوو. تا زیاتر
 له گه له جهیمی بوو مایه، زیاتر شاره زای ههستونه سته کانی
 ده بووم - بۆم دهر کهوت ئهم کچه هه موو کات دلخۆش

گوزهرىك بۇ يانكردنەۋەدى رابىر بىر

ۋ كامەران نەبىو. ئەۋە يەكەمىن جارىم بوو، درىكم پىي كىر
ئەۋىش لە ھەندىك پروۋەۋە ھىچ جىاۋازىي نەبىو لەگەل
ئىمەدا.

بە دەنگىكى كىز و مات وىتم، "پىم ناخۇش بوو كارەكانمان
سەرى نەگرت."
"مىش."

جارىكى دى نىگى گواستەۋە بۇ ئاسۋىيەكى دۈۈر، ۋەك
بلىي كەۋتېتە نىو دۈنىاي خەيالەۋە، كەمىكى پىي چوۋ، ئەۋجا
پەتى خەيالى بچراند و ۋتى، "تەنیا وىستم ئەمسال شتىكى
جىاۋازىر لە سالانى پىشوو بۇ ئەۋ مىدالە ھەتىۋانە بىكەم.
شتىكى تايىت، كە ھەرگىز لەبىرىان نەچىتەۋە. ۋام زانى ئەۋ
نمايشە باشتىن دىارى دەپىت بۇ ئەۋان..." ئاھىكى ھەلكىشا
ۋ بەردەۋامىي دا بە قسەكانى، "دىارە قەدەرى خوداى گەۋرە
ۋايە و شتىكى تىرى بۇ داناۋىن و ھىشتا نازانىن چىيە."

بۇ ساتىك بىدەنگى بالى بەسەردا كىشا، ئەمىش
سەرنجىكم دايى. دىتنى جەيمى بەۋ پوخسارە خەماۋىيەۋە،
لى دەپروكاندم. لە راستىدا مىن شايانى ئەۋ خەم و پەژارەيە
بووم، نەك ئەۋ - چونكە خۇم دەمزانى چ جۈرە كەسىكم،
بەلام ئەۋ...

بىدەنگىيەكەم شكاند و ۋىتم، "ھەتا لىرەين، ناتەۋى بچىت
سەرىك لە مىدالەكان بدەيت؟" ئەۋە تەنیا شت بوو بە
خەيالىمدا ھات، تا ھىچ نەپىت، كەمىك لەۋ بىتاقەتتەي جەيمى
كەم بىكەتەۋە. "تا تۇ دىتەۋە، مىن لىرە چاۋەروانت دەكەم،
كەرنە، با بچىن سۋارى ئوتومبىلەكە بىين."
ئەۋىش ۋتى، "تۇش دىت لەگەلدا بچىن بۇ لايان؟"

راستيتان دهوي، له خوځم دلتيا نه بووم بقوانم يان نا،
به لام ده شمزاني جهيمي چهزي ده كرد له گه لي بچم. هيند دلي
تهنگ بوو، به جورېك، نه مده تواني دلي بشكېنم.
"به لي، منيش ديم له گه لت."

وتي، "نيسا مندا له كان له هوله كهن، له م كاته دا پشويان
ههيه، له وي ياري ده كهن."

به راره وه كده رويشتين، له كوتاييه كيدا دوو درگا
هه بوو، به سهر هوليكي فراواندا دهكرانه وه. له قوژبنې
ئهوسه ري هوله كه، تهله قزيونيكي بچووك و نزيكه ي سي
كورسي به ده وردا دانرابوون. مندا له كان له سهر كورسيه كان
بوون، به ديار تهله قزيونه كه وه خر ببوونه وه، ده تبيني ته نيا
مندا له كانې پيشه وه به باشي چاويان له تهله قزيونه كيان
ده بوو.

چاويكم به نيو هوله كده گيرا. له سووچيكي تردا، ميژيكي
ياري تينس دانرابوو. سهر رووي ميژه كه هه مووي توژ و
خول و رووشان و شكايي پتوه بوو، شه به كه ي ههر پتوه
نه ما بوو. دوو په رداخي سه قه ري سپي له سهر بوو، ده تگوت
چهند ساليكه كه س توخني نه كه وتووه. ديواره كه ي ته نيش
ميژي تينسه كه، پريزېك په فه ي پيدا هه لواسرابوو، ليږه و
له وي، هه نديك بووكه له و ياري مندا لانه ش خرابوونه سهر
په فه كان. شته كان زور نه بوون، ئه وه ي هه شېبوو هيند كون
بوون، ده تگوت چهندين ساله به كار دين. له تهك ديواره كه ي
لاي خوشمه وه، چهند ميژيكي به كنه فه ري بچووكي لي بوو،
له گه ل كومه ليك كاغه زي پورثنامه، كه به سه بويه مندا له كان
له سهر يان نووسيويون و وينه يان كيشابوو.

گوزهرىك بۇ يانكرىنەۋەي رابردو

لەناو دەرگای ھۆلەكەدا بۇ ساتىك ۋەستايىن. ھىشتا
مندالەكان ئىمەيان نەدىتبوو. لە جەيمىم پرسى، ئەم
رۇژنامانەيان بۇ چىيە؟ ئەۋىش بەچرپە ۋەلامى دامەۋە،
"كتىبى رەنگاۋرەنگى مندالانەيان نىيە، بۇيە ئەم رۇژنامانە
بەكار دەھىنن." كە قسەكانى دەكرد، روى لە من نەبوو،
تەماشاي مندالەكانى دەكرد. جاريكى دى بزەي سەر لىوى
بۇ گەرابوۋەۋە.

لىم پرسى، "تەنيا ئەم تۆزە بووكەلە و ياريانەيان ھەيە
خويانى پىۋە خەرىك بكن؟"

سەرىكى ئەرىنى لەقاند و وتى، "بەلى، جگە لە ياريەكانى
ترى ژوورەكانى خويان، كە نابىت بېھىننە دەرەۋە. لىرەش،
لەم ھۆلەدا، تەنيا ئەم تۆزە بووكەلانەيان ھەيە، كە بە چاۋى
خوت دەيانىيىنى."

ۋا بزىنم جەيمى بەم حالەي مندالە ھەتيۋەكان راھاتبور.
كەچى من كە ئەم ھۆلە پەرشوبلاو و خالىيەم بىنى، دلى
دەپرواندم. گەر من بۇخۇم مندال بوومايە، نەمدەتوانى لەم
شوينەدا گەرە بىم.

ئەۋجا لەنىو دەرگاكة پىمان نايە ژوورەۋە، يەكتىك لە
مندالەكان بە دەنگى پىمان ئاۋرى دايەۋە. تەمەنى نزيكەي
ھەشت يان زياتر دەبوو، قزى سوور و پوخساريشى
كونجكونجاۋى، دوو ددانەكەي پىشەۋەي كەوتبوون.
ھەر كە چاۋى بە ئىمە كەوت، لە خۇشىدا ھاۋارى كرد،
"جەيمى!" ئىدى ھەموو ئەۋانى ترىش بە ھاۋارەكەي ئەو
ئاۋريان دايەۋە. مندالەكان تەمەنيان لەنىۋان پىنج بۇ دۈۋازدە
سالاندا دەبوون، ژمارەي كوپەكان زۆرتر بوون ۋەك لە

کچه کان. دواتر زانیم ئەم منډالانە، دواى ئەوەى تەمەنى
دوازدە سالى تێدەپەرینن، دەیاننیرن بۆ ئەو خیزانانەى منډالە
بیکەسەکان لە خوێیان دەگرن و بەخوێیان دەکەن.

“سلاو رۆجەر، تەندروستیت چۆنە؟”

ئیدی رۆجەر و هەندیکى تر لە منډالەکان لیتمان خر
بوونەو. ئەوانى دیکەش، کە کورسییەکانى پیشەوەر چۆل
بوون، چوونە بەردەم تەلەفزیۆنەکە و گۆییان ئەدا بە ئیمە.
یەکیک لە منډالە هەراشەکان کە هاتبوو دەورمان، لە جەیمی
پرسی ئاخۆ من کەپلى ئەوم، ئەویش پێى ناساند. بە دەنگى
ئەو منډالەدا دیار بوو، وەک برادەرەکانى قوتابخەنەم، هەمان
بۆچوونى هەبوو بەرامبەر بە جەیمی.

جەیمی پێى وت، “نا، تەنیا هاوڕێیەکە و هیچى تر.
بەلام زۆر کۆری چاکە.” نزیکەى کاتژمێرىک لایان ماینەو.
منډالەکان پرسىاری زۆریان لى کردم، مالتان لەکوێیە؟
خانوووەکەتان خۆشە؟ چ جۆرە ئۆتۆمبیلێکت پێیە؟ دواتر کە
وەختى رۆیشتنمان هات، جەیمی بەلێنى پێى دان زوو سەریان
لى بداتەو. بەلام لە بەلێنەکەیدا ناوى منى نەهێنا لەگەلى
دیمەو یان نا.

کە بەرەو ئۆتۆمبیلەکە دەرویشتین، وتم، “زۆر رۆحسووکن،
پێم خۆشە کە یارمەتییان دەدەیت.”

سەرنجێکى دام و بزەیهکى کرد. هیچى نەگوت. دیار بوو
هێشتا لە زەینیدا بیرى دەکردەو. بۆ کریسمس چییان بۆ
بکات بۆ منډالەکان.

له دهه ده می سه ره تای مانگی کانوونی یه که مدا، که نه و کاته
 دوو هفته زیاتر ده بوو ده سستمان کردبوو به راهیثانه کان،
 پژگار دابووی له کورتی، بویه خاتوو گاربهر زوو ئیزنی
 ده داین ده ست هه لبرین و بچینه وه ماله وه. جهیمی داوای لی
 کردم، ئیواران تا ماله وه بیگه ینم. نازانم له بهر چی بوو. خو
 بیوفورت شوینیکی پاریزراو بوو، هه رگیز نه تده بیست تاوانیک
 یان کوشتنیکی تیدا روو بدات. یهک جار شتیکی وا رووی
 دا، ئویش شهش سال له وه وه بهر، له گوزه ری ماوریس، که
 شوینی خواردن و خواردنه وه بوو، کابرایه کیان کوشت، با
 نه وهش بلیم، گوزه ره که شوینی خه لکی وهک لیو بوو. ئیتر
 تا کاترمیتریک دواتریش، خه لکه که هه موو ترسیان لی نیش
 و که وتنه ته له فونکردن بو یه کدی، شاروچکه که به ته وای
 خروشا، هه موو ده رگایان قاییم کرد و پیاوه کانیش به چهک و
 ده مانچه وه، هه رکه سه له په نجه ره ی مالی خویه وه چاودیری
 شه قامه کانیان ده کرد، نه با پیاو خراپیک له وئوه رهت بییت.
 به لام پیش نه وه ی شه و داییت، کاتیک کابرای تاوانبار خوی
 رادهستی پولیس کرد، ئیدی هه موو شتیک خاموش بووه وه.

به گوتهی کابرا، له باریکدا له گهل کوژراو ده که له سهر قومار
شهریان بووه، نه میس بیمه به ست فیشه کی له ده ست در
چوو. دواچار کابرای تاوانبار به تاوانی کوشتنی نمره دوو
حوکمی شش سال زیندانیان به سهردا سه پاند و فرنیان
دایه نه و دیو دهرگای به ندیخانه وه. پولیسی شاروچکه که مان
هر بوله یان دیت و ده لین، گوايه ئیشه که یان گهلنک قورس و
گرانه، که چی سال دوازدهی مانگیش به شانازیکردنه وه دین
و ده چن، یان له قاوه خانه کان داده نیشن و باسی نازایه تی
خویان و نه و تاوانه گهوره یه ده که ن، وه ک بلیی شاریکان
پزگار کردیت. یه کی نه زانیت، ده لی نه مانه شه و و پوژ له
ناماده باشیدان، پشوویان نییه.

راستییه که ی، مالی جهیمی هر له سهر ریگه که ی من بوو،
ئی نه شده کرا بلیم ناتوانم بتگه یه نم، لیم زویر ده بوو. به هله
لیم تیمه گهن، له بهر نه وه نییه حه زم لی کردیت یان شتیک،
به لام بوخوتان حوکم بدهن، گهر هه موو پوژیک چه ند
کاترمیژیک له گهل که سینکا راهینانت هه بیت و تا هه فته یه کی
دواتریش هر له گهلیدا به رده وام بیت، ئایا ده کری کاریکی و
بکهیت شهرمه زاری لای یه کدی ببن و بو به یانی که هاتیته وه،
له پووت نه یه ت سهر هه لیبیری و ته ماشای بکهیت؟

نه و هه فته یه، له پوژانی هه ینی و شه ممه دا بریار بوو
شانوگه رییه که نمایش بکریت، خه لکیکی زور چاوهروانیان
ده کرد. خاتوو گاربه ر به توانای من و جهیمی گهلنک
سهرسام و به ئومید بوو، به رده وام لای خویندکاره کانی تر
مه دخی ده کردین و ده یگوت، نه م شانوگه رییه ی نه مسال،
باشترین نمایش ده بیت له میژووی خویندنگه که ماندا. خاتوو

گاربەر لە پياھەلداندا دەستىكى بالاى ھەبوو. ئىزگىيەكى
رادىئو ھەبوو لە شارۋچكەكە، تا ئەو كاتە يەك-دوو جار
چاۋپىكەۋىتىيان لەگەل ئەنجام دابوو. لە چاۋپىكەۋىتەكەدا
گوتبوى، "نمايشىكى گەلىك ناياب دەبىت." جگە لەۋەش،
پەيوەندىي كرىبوو بە رۇژنامە ناۋخۇيىيەكەۋە، ئەۋانىش
برىارىيان دابوو راپۇرتىكى لەبارەۋە بنووسن، زياتر لەبەر
پەيوەندىي نىۋان جەيمى و ھىگىيرت بوو لە شانۇگەرىيەكەدا،
گەرچى پىشتىر ھەموو خەلك ئەمەيان دەزانى. خاتوو
گاربەر بىۋچان و بى مانىدوبوون كارى دەكرىد. ئەو رۇژە
پىي گوتىن، كە ھۆلى شانۇگەرىيەكە بەنىازن كورسىي زياتر
بىتن، تا جىگەى خەلكى زياتر بىتتەۋە، چونكە ۋا چاۋەروان
دەكرىت گەلىك جەنجال بىتت. پۆلەكەمان كە ئەمەيان بىست،
ھەراۋورىيى خۇشيان لى ھەلسا، بەلام ھەمووشمان نا،
بەلكو ھەندىكمان. گەر لەبىرتان مابىت، خەلكى ۋەك ئىدىمان
لەگەل بوو لە پۇلدا. جا بۇيە لەۋە دەچوو ۋاى خەيال
كرىتت، كە بۇ يەكەمىن جار لە ژيانىدا رەنگە بچىتە دلى
خەلكىيەۋە. كىشەكەش ئەۋە بوو، لەۋانەيە راست بىت.
ئىستا وىدەچى ئىۋەش ۋا خەيال بكەن، كە ئەمىش گەلىك
دلم پىي خۇش بووبىت، بەلام راستىيەكەى، نەۋەللا، ھىچ
دلم پىي خۇش نەبوو. برادەرەكانم لە قوتابخانە ھىشتا ھەر
گالتەيان پىي دەكرىد و سەريان دەخستە سەرم، لە لايەكى
ترىشەۋە، دۋانىۋەپۇيەك نەبوو كەمىك پىشوۋ بىدەم. تەنياشت
كە پالى پىۋە دەنام بەردەۋام بىم و بچم، ئەۋە بوو ھەستىم
دەكرى كارىكى باش و مرقۇدۇستانەم لە ئەستۇ گرتوۋە.
دەزانم زۇرىش نىيە، بەلام ھەر ئەۋەندەم لە دەست دەھات.

جاروبار، هەرچه ندیش لای کەس نەمگوتبوو، هەستیکی باشم
لا دروست دەبوو بۆ ئەو نمایشە. دەمەینایە بەر زەین،
فریشتەکانی ئاسمان کۆ بوونەتەو و بە پەرۆشەو لیم
دەروان و فرمیسکی ئومید بە چاوانیاندا دیتە خوار، باس لە
ئازایەتی و قوربانیدانەکانم دەکەن.

ئیدی ئەو شەو تا مالهەم گەیاند، بیروھوشم هەر لای
نمایشەکە بوو، جەیمی لێی پرسیم، "راستە دەلێن تۆ و
هەندیک لە ھاوڕێکانت شەوان دەچن بۆ گۆرستانەکەی پشت
کلیساکە؟"

پێم سەیر بوو ئەم پرسیارە لێ کردم. هەرچەند شتەکە
زۆر نەهێنی نەبوو، بەلام بپرواشم نەدەکرد گەرنگی بە شتی وا
بدات.

شانیکم هەڵتەکاند و وتم، "بەلێ، جاروبار دەچین."
"جگە لە چەرەسخواردن، چیی تر دەکەن لەوێ؟"
بە خوا وا بزائم ئەوەیشی دەزانی.

منیش وتم، "بلیم چی، تەنیا قسە دەکەین... گالتەوگەپ و
ئەم جۆرە شتە. هەر ئەوەیە حەز دەکەین بچینە ئەوێ و
هیچی تر."

"قەت ناترسی لەو شوێنە؟"

"نا، بۆچی بترسم؟ تۆ لەوێ دەترسیت؟"

"نازانم. لەوانەیە بترسم."

"بۆچی؟"

"لەبەر ئەوەی دەترسم کاریکی هەلە بکەم لەوێ."

منیش وتم، "ئێمە کە دەچینە ئەوێ، هیچ شتیکی خراب
ناکەین. مابەستم ئەوەیە، ناچین کێلەکان بشکێنین یان پیسی

گوزهریک بۆ یاكرنهوهی رابردو

و پاشه پۆ به جی بیلین. "نه مویست ئه وهشی پی بلیم، که له وی باسی هینری پرستی داری دهرهین، چونکه ده مزانی ههزی به و بابته نه ده کرد.

لپی پرسیم، "قته بووه دانیشن و گوئ بۆ دهنگهکانی دهورو بهرتان ههلبههین؟ وهک دهنگی زریکه زریکی سیسرکهکان، یان خشه ی گهلاکان، کاتیک با ههله دهکات؟ یان قته بووه پال بکهون و ته ماشای نهستیرهکان بکهین؟" هه رچهنده جهیمی له ته مهنی هه رزه کاریدا بوو، واته هه قده سال ده بوو، که چی هیچ شتیکی له باره ی هه ل سوکه وتی هه رزه کارانه وه نه ده زانی، بۆ ئه و تیگه یشتن له کورپکی ته مهن هه رزه کار، وهک ئه وه بوو هه ول بدات له تیورپکی قیزیایی تیگات له باره ی ته نه جوو لاوهکانی گه ردوونه وه.

وتم، "راستییه که ی، نه وه لالا." سهریکی له قانده. پاشان وتی، "گهر من بوومایه، وام ده کرد، مه به ستم ئه وه یه گهر بچم... چاوێکم به دهورو به ردا دهگیرا، تا شتهکان جوان ببینم، یان به هیمنی داده نیستم و گویم له دهنگهکان دهگرت."

که ئه م قسانه ی ده کرد، پێم سه یر بوو، به لام خوشم تیک نه ده دا. له رێگه که میکی تر، بی ئه وه ی هیچ له گه ل یکتا بلین، بیدهنگ ریمان ده کرد. له دلی خۆمدا ده مگوت، مادام ئه و هه ندیک پرسیا ری له باره ی منه وه کرد، که واته با منیش هه ندیک شتی لی بپرسم له باره ی خۆیه وه.

"ئه ی تو کارت چیه؟ مه به ستم ئه وه یه، جگه له یارمه تیدانی مناله هه تیوهکان و ئاژه له بریندارهکان و خویندنه وه ی ئینجیل." بگره به لای خوشمه وه شتیکی بیمانا بوو، لی ئیتر

ئەمە ئیشتی ئەو بوو.

سەرئنجیکی دام و بزوھیکە کرد. وا بزائەم ئەویش بە
پرسپارەکەم واقعی وێ ما، تەناتەت زیاتر بەوھش سەرسام
بوو، کە ئەوھا گرتگی پی دەدەم.

وتی، "گەلیک شت ھەیە بیکەم. پێداچوونەو بە وانەکاندا
دەکەم، کاتیش تەرخان دەکەم بۆ باوکم. جاروبار پیکەو
یاری کۆنکەن دەکەین. ئیتر ئەو شتانە."

"قەت لەگەڵ ھاوڕێکاندا دەچیتە دەرەو و پیاسە بکەن؟"
"نا." بە وەلامەکەیدا دیار بوو ھاوڕێکانیشی تاقەتی
ئەویان نەبوو لەگەڵی بچنە دەرەو.

پاشان بابەتەکەم گۆری و وتم، "دەلیام زۆرت پی خوشە
سالی داھاتوو بچیت بۆ زانکۆ."

کەمیک پی چوو، تا وەلامی دامەو.

پی ئەوھە لە دەنگیدا ھەستیکە نیکەرانی پیوھ دیار بیت،
وتی، "بروا ناکەم بچم."

چاوھروانی وەلامی ئاوەھام لی نەدەکرد. لە راستیشدا،
جەیمی لەچاو ئیمەدا، لە دواقوناغی ئامادەیی بەرزترین
نمرەھەبوو لە زۆربەھە وانەکاندا، جا بەپیتی کۆتایی وەرزی
خویندنی ئەو سالە، بوو یەکیک لە خویندکارە یەکەمینەکان
و لە ئاھەنگی دەرچووندا وتاریکی خویندەو. ئیمەش، ھەر
بۆ قەشمەری، لە کاتی وتارەکەیدا گرەومان دەکرد ئاخۆ
چەند جار قەدەری خوایی لە قسەکانیدا دووبارە دەکاتەو.
لیم پرسی، "ئەھ ناچیت بۆ کۆی مەسیح؟ گۆتم رەنگە
نیازی ئەوێت ھەبیت بچیت، تۆ حەزت لەو جۆرە شوینانەھە."
نیگایەکی کردم و بە چاوداگرتنیکەو ووتی، "قەسدت

گوزهریک بۆ یادکردهوی دابردهو

ئوهیه، من بۆ ئه و شوینانه باشم؟

جاری وا هه بوو قسه یه کی ده کرد، وهک خه نجه ر ده یکرد به دلتدا، جه رگی ده بریت.

خیرا وتم، "مه به ستم ئه وه نه بوو. ته نیا ویستم بلیم، بیستوو مه ده لین تو زور هه ز ده کهیت سالی داهاتوو بچیت بۆ ئه وئ."

بی ئه وهی وه لامم بداته وه، شانیکی نادلنیا ییی هه لته کاند، ئه وی راستی بی، نه مزانی قه سدی چ بوو له و شانیه لته کاندنه. ئه و ده مه گه یشتبووینه به رده می ماله که یان و له سه ر شوسته که ی به رده میان وه ستاین. سیبه ره که ی هینگیزتم ده بین، له و دیو په رده ی ژووری دانیشتنه که یانه وه دیار بوو. گلۆپی ژووره که هه لکرا بوو، ئه ویش له ته ک په نجه ره که وه، له سه ر قه نه فه که یان دانیشتبوو. سه ری شو ر کردبوو وه، وهک ئه وهی شت بخوینیته وه. جگه له ئینجیل، قابیله ده بیت چیی تر بخوینیته وه؟

"لاندن، سوپاس که تا ماله وه له گه لم هاتیت." پش ئه وهی به ره و ده رگا که یان بروات، نیگایه کی کردم و ئه و جا پرووی وه ر چه رخاند و لیم جیا بوو وه.

که ته ماشام ده کرد به ره و ده رگا که ی خویان ده چوو، ئه و هم به خه یالدا هات، له نئو هه موو ئه و ساتانه ی پیکه وه گفتوگومان کردبوو، ئه مه ی ئیستامان گه لیک ناموتر بوو. سه ره پای هه ندیک له وه لامه سهیره کانیشی، که چی هیشتا ناسایی ده هاته. به رچاو.

شه وی دواتریش که پیکه وه ده هاتینه وه، له رینگه پرسیری باوکمی لی کردم.

منیش و تم، "زۆر باشه، عهیبی نییه. به لام زۆر له مال ناکه ویته وه."

"ئه ی بیرى ناکه یت، که زۆربه ی کاته کان له مال نابیت؟"
"هه ندیک جار با."

ئه ویش وتی، "منیش بیرى دایکم ده کهم. هه رچه ند قهت نه شمبینیوه و نه مناسیوه."

ئه وه یه کهمین جارم بوو، بزانه من و جهیمی له ژیانماندا هه ریه که به ئازاریکه وه ده تالینن.

له دله وه پیم وت، "پهنگه زۆر سهخت بیت بۆ تۆ. هه رچه ند باوكم زۆربه ی کاته کان له مال نییه، به لام هیشتا باشتره له وه ی هه رگیز نه یبینم."

هه ر به ریگه وه نیگایه کی کردم و ئه و جا پرووی گواسته وه به رده می خوی. جارێکی دی به نه رمی ده ستیکی به قژی خۆیدا هینا. جاروبار تییینیم ده کرد، هه رکاتیک نه یزانیا به چ بلیت یان فشاری بۆ بهاتایه، ئاوها ده ستیکی به قژیدا ده هینا. وتی، "به لی، زۆر سهخته. به هه له لیم تیمه که - له ناخی دله وه باوکیشم گه لیک خوش ده ویت - به لام جاری واش هه یه له دلی خۆمدا ده لیم، گه ر دایکم هه بووایه، ژیانم جۆریکی تر ده بوو. ئه و کاته زۆر شت، که ناتوانم له گه ل باوكم باسی بکه م، بۆ دایکم باس ده کرد."

له بیرى خۆمدا گوتم، ئه مه مه به ستی باسوخواسی کۆره. هه تا دواتر، ئه و جا بۆم ده ر کهوت من چه ند هه له بووم له و گومانه ی هه مبوو. بۆیه پیاو هه تا دلنیا نه بیت له شتیک، قهت گومان نه کا باشه.

"ژیانته له گه ل باوکتدا چۆنه؟ له مالیشه وه هه ر وه ک

گوزهریک بۆ یادکردنه وهی رابردوو

که نیسه ههلسوکهوت دهکات؟
”نا، باوکم له مالهوه کهسیکی گهلنک قسهخوش و
قوشمه چیه.“

له دههم دهر چوو، به سهرسوورمانهوه وتم، ”ئه
ههگیرته؟“ قهت بروام به شتی وا نهدهکرد.
جهیمی واقعی وړ ما که بهو جوړه ناوی باوکیم هینا،
بهلام گوینی نه دایئ و هیچی نهگوت. بهلکوو وتی، ”پیت سهیر
نه پیت. گهر باش بیناسیت، خوشت دهویت.“
”بروا ناکهه هه رگیز بیناسم.“

ئه ویش وتی، ”وا مهلی، تۆ نازانیت قه دهری خوا چۆنه.“
که شتی وای دهگوت، رقم لی دهبووهوه. دهتگوت ئه
کچه هه موو رۆژیک له گهل خودا قسه دهکات، نازانم خودا
له سه رهوه چیی پی گوتوووه. درۆم نه کردبی، رهنگه بلیتی
بهه شتی پی پیت، بۆیه ئاوها هه موو شتیکی دهزانئ.

وتم، ”باشه پیم بلی، چۆن پروو ده دات بیناسم؟“
وهلامی نه دامه وه، بهلکوو بزهیه کی کرد، وهک بلیتی
نهینیه کی لا پیت و له منی بشاریته وه. وهکوو گوتم، بهم
جوړه رهفتارانیهی دههری دهبووم.
شهوی دواتر که دههاتینه وه، له پینگه باسی کتییی
ئینجیلماں کرد.

لیم پرسی، ”بۆچی هه میسه ئهه کتیهت به دهسته وهیه و
بۆ هه رکونیهک برۆیت، له گهل خۆت ههلی دهگریت؟“
من بۆخۆم دههگوت بۆیه دایمه ی خوا ئهه کتیه ی به
دهسته وهیه، له بهر ئه وهی کچی قه شه ی کلێسایه. ئی ئه مهش
شتیکی ناساییه، هیچ لام سهیر نه بوو. بهلام ئهه کتیه ی ئه و

گه لیک کۆن و بهرگه کهیشی شه قوشر و درابوو. که میکی تر
ریمان کرد، ئەوجا وه لامي پرسیاره کهی دامه وه. ته نیا وتی،
”ئه مه کتییی دایکم بوو.”

بروسکه یه کی ته لیسماوی به هه ناومدا هات، وهک ئەوهی
پیم نابیت به دهرزیه کدا، ئاوها راچله کیم، وتم، ”بیووره...”
نیگایه کی کردم و وتی، ”گوینی مه یه ری، لاندن. تۆش
چوزانی...”

”بیووره، پرسیاریکی...”

وهستا و وتی، ”نا، هیچ نییه. تۆش هیچ قه سدیکت
نه بووه. ئەم کتیه وهک دیاری پیشکەش به دایکم و باوکم
کرا له پۆژی ئاههنگی هاوسه رگرییه که یاندا. دایکم بهردهوام
دهیخوینده وه، به تاییهت ئەو کاتانه ی خهفته تیکی مه بووایه یان
شتیکی ناخوشی بهاتایه ری.”

هاته وه یادم، دایکی، پینش جهیمی، شهش مندالی تری
له بار چوو بوو، دواتریش به سه ره مه وه گیانی سپارد بوو.
بهردهوام بوو له قسه کانی، ”دایکم، وهک بۆم باس
دهکەن، شهوان پیش ئەوهی بخهویت هزی کردوه
کتیه کهی بخوینته وه، بگره ئەو کاته ی منیش له دایک بووم،
له نه خوشخانه که هه ره به دهستی وه بووه. کاتیک باوکم هات
و زانیی گیانی سپارد وه، من و کتیه کهی دایکمی پیکه وه له
نه خوشخانه هینایه وه.”

کاتیک که سینک کاره ساتیکی ناخوشت بۆ دهگیریت وه،
تۆش چ بلیت، هه ره دهیت بلیی، ”وه لایی به داخه وه، زۆرم
پی ناخوشه.”

”که ئەم کتیه به دهستمه وه دهگرم، ههست دهکم

گوزهریک بۆ یا لکرده وهی رابردو

به شیکم له بوونی دایکم. تیده گهیت ده لیم چی؟" نه و به
دایکی تهنگه وه نه م قسانه ی نه ده کرد، ته نیا بۆ نه وهی بوو
وه لامی پرسیاره که ی خۆم چنگ بکه ویت. که چی من زیاتر
دلم گوشرا پیی.

جا که باسی چیرۆکی خوی بۆ کردم، نه وه م هاته پیشچاو،
نه م هه موو ساله له گهل هینگبیرت گه وره بووه، به راستیش
نه مده زانی چ بلیم. له و ساتانه دا بوو، له پشتمانه وه گویم
له هورنی ئوتومبیلک بوو. من و جهیمی ئاورمان دایه وه،
بینیمان ئوتومبیلکه که لای دایه لای شۆسته که و وهستا.

ئیریک و مارگریت بوون، ئیریک لێ ده خوری و مارگریتیش
له ملا دانیشتیوو، به لای شۆسته که ی ئیمه ی لێ وه ستابووین.
ئیریک له ولاوه که میک سه ری به لای سوکانه که دا شۆر کرد،
تا رووی ده می بینین و وتی، "ته ماشا، کی ده بینین." من
پیشتر پیم نه گوتیوو که شه وان جهیمی ده به مه وه ماله وه.

جهیمی ده ستپیشخه ری کرد، "سلاو، چۆن؟"
ئیریک شه ی تانانه پیده که نی، نه منیش له پیکه نینه که یدا
ههستم کرد ده یه ویت بلیت، "لاندن، نه مه شت کرد؟ ئیوارانیش
ده ییه یه وه؟"

پاش جهیمی، منیش سلاوم لێ کردن، "ئیریک، چۆنی؟"
باشه نه م به لایه چ بوو تووشم هات، به ملی شکاویان بۆ
لیره وه هاتن.

ئیریک هه ر به مه غزاوه وتی، "شه ویکی خوشه بۆ
پیا سه کردن، وا نییه؟" نه م هه تیوه ده ی زانی مارگریت له نینوان
خوی و جهیمیدا بوو، بۆیه ئاوها ده می گهرم بوو له ئاستیدا،
ده نا وه کتر، نه یده ویرا ئاوها زمان درێژ بکات. جا ئیریک

که میکی نه
ته نیا زنی

هک نه و
پیسورده
لندن تویر

چه قه سینه
کم و باک
نه م به ریه
به یوایان

منالی نه
سپار نه
بۆم باو
نی کورده
هراک بوو
باوکم هک
ی پیکه وه

ده گه رتیه
خه وه زۆر

سه ت

دەرفەتیکى ئاۋھا لەکیس خۆى نادات، ھەر دەبیت قسەى
خۆى بکات و ۋەک دوو پشک پیمە ۋە بدات.
جەیمی سەرنجیکى دەورو بەرى دا و وتى، "بەلى، شەۋىكى
خۆشە."

ئىرىکیش چاۋىكى خەمبارانەى بە دەورو بەردا گىرا و
ھەناسە ىەكى قوولى ھەلکیشا، خۆ من چاک دەمزانى ئەم
شەیتانە بە ئەنقەست خۆى خەمبار دەکرد و شوخى پیمان
دەھات. وتى، "بە راستى جەۋىكى خۆشە،" ئاھىكى ھەلکیشا
و پووى کردە ۋە ئیمە، "خەزم دەکرد بتانگە ىەنم، بە لام
پىاسە کردن بە ژىر ئەستىرەکاندا گەلىک خوشترە، ۋەک لەۋەى
بە ئوتومبىل بچنە ۋە مالا ۋە، بۆیە نامەۋى لىتان تىک بدەم."
یەكى نەزانیت، پیاۋەتیمان لەگەل دەکات.

جەیمی پىى وت، "نا، ئەۋەندەمان نەماۋە بگەینە مالى
ئیمە. دەچىن لەگەل لاندن کەمىک شەربەتى سىۋ دەخۆینە ۋە.
ئىۋەش، گەر پىتان خۆشە، ۋەرن، زۆرمان ھە ىە."
شەربەتى سىۋ؟ لە مالى ئەۋاندا؟ پىشتر شتى ۋاى باس
نە کردبوو...

دەستم ئاخىیە نىۋ گىرقانمە ۋە، بىرم دەکردە ۋە، باشە
ئەمە چ بوو تووشى بووین.
ئەۋانىش وتیان، "ئەۋەللا، قەینا، ئیمە بە نیازىن بچىن بۆ
کافترياکە."

جەیمی وتى، "جا بەم شەۋە دەچن؟ ئەى سەعتان نىیە؟"
ئىرىکیش ۋە لامى دایە ۋە، "زۆر لە دەردە ۋە نامىتىنە ۋە، بە لام
دەبیت برۆین. کاتىكى خوش لەگەل شەربەتە کە تاندا."
ئەۋان برۆىشتن و جەیمی دەستى بۆ بەرز کردنە ۋە وتى،

گوزەرىك بۇ يادكرنەۋەى رابردور

”سوپاس بۇ ھەۋال پرسىنتان.“

ئىرىك ئوتومبىلەكەى لىخورى، بەلام بەخىراىى
نەدەرۋىشت. رەنگە جەىمى لە دلى خۇيدا گوتىتى، شوفىرىكى
باش و لەسەرخۇيە. بەلام وا نەبوو، ھەركاتىك خۇى بكىشاىە
بە دىۋارىك يان ستوونىكى كارەبا يان ھەرشىتىكى تر، بە
زمانى لووس خۇى لى دەرباز دەکرد. بىرمە جارىكىان پىش
و چەمەلەغى ئوتومبىلەكەى شكابوو، بە دايكى گوت، ”دايكە،
شەكە زۇر كتوپر بوو، مانگايەك، كەس نەيدەزانى لەكوئو
دەر كەوت و ۋەك فىشەك ھاتە بەردەمم، ئى منىش قىراى
ھىچ نەكەوتم و خۇم پىندا كىشا.“ ئىنوہ بۇخۇتان حوكم بەن،
قەت بىستووتانە مانگا ۋەك فىشەك دەر بچىت؟ كەچى دايكى
بىرواى پى كرد.

پاشان كە دوور كەوتنەۋە و لە چاۋان ون بوون، جەىمى
تەماشايەكى كردم و بە بزەيەكەۋە وتى، ”لاندن، تۇ ھاۋپىى
باشت ھەيە.“

بەورىاىى ۋەلامەكەم لە مېشكەدا رىك خست و وتم،
”بەلى وايە، مرقۇقى باشن.“

پاش ئەۋەى گەياندەمە مالەۋە - نا، وا مەزانن بۇ
شەربەتخواردنەۋە مابىتمەۋە - بەلكوو راست بەرەۋ مالەۋە
بەرى كەوتم، لە رىگە چىرۆكەكەى جەىمى بىروھۇشى
داگىر كىردبووم، دەمەئىنايە بەر زەىنى خۇم، ئىستا ئىرىك و
مارگرىت لە كافترىاكە زەمم دەكەن و پىم پىدەكەنن.

فەرموو پىاۋەتى بكەيت و گالتەشت پى بكەن.
خۋانەكاشتىك بكەۋىتە دەمى ئەۋان، بۇ بەيانىيەكەى
كە چوۋىن بۇ خۋىندىگە، ھەموو دەيانزانى شەۋان جەىمى

دهگه يه نمه وه ماله وه. ئيدى بووينه بئيشته خوشه ي سهر دداني خه لك. ئەم چاره يان خراپتريش له پيشوو. هه موو به چاويكي تره وه ته ماشاين ده كردم، واي لئ هات، له كاتى پشوو خوار دنى نيوه رواندا، ده چوومه هولي كتيخويندنه وه كه نانه كه م ده خوارد، تا نه كه ومه بهر تانه وته شهري ئه وان.

ئو شه وه راهي نانه كه مان گواسته وه بۆ هولي شانۆگه رييه كه و له وي ئه نجاممان دا، چونكه دواشه وي راهي نمان بوو پيش ده ستپيكر دنى نمايشه كه، بۆيه گه ليك سهرقال بووين. ههر دواي ئه وه ي له وانه كان ته و او بووين، كورپه كان ده بوو هه موو له وحه و ستاند و كه لوپه لي نمايشه كه بكه ينه ناو ئه و پيكابه ي به كريمان گرتبوو، تا بيانبات بۆ هولي شانۆگه رييه كه. بۆ نه گبه تي، ته نيا من و ئيدى كور بووين له به شي دراما، ئه و ده ملا له، جا ئه ويش ئه وه ندده ده ستوبرد نه بوو پياو بتواني پشتي پئ ببه ستئ. پيكه وه كه لوپه له كانمان ده بردد ده ره وه، له نيو ده رگا كاندا، ده بوو هه موو قورسا ييه كه بكه وتايه لاي منه وه، خو خوا نه كا تين بداته خو ي و به رزي بكاته وه. شتيكي قورسمان هه لگرتوو، من وا خه ريكه ده ستم ده شكئ و ئه ويش ده ست بهر ددا و جاري قالونچم بۆ ده كوژئ، ئئ هه موو قورسا ييه كه ش ده كه ويته سهر ده ستئ من. ده وه ره شيت مه به به ده ست ئەم مه غوله وه.

ئنجا ده يگوت، "بيبووره، عه عه عه زيتتت نه نه نه بوو؟"

منيش چ بكه م، مه جبوور جنيوه كه م قووت ده دايه وه، دانم به خۇدا ده گرت. "جاريكي تر وا نه كه يته وه."

جا خو هيچ ده چوو به گويدا؟ ده تگوت ههر له گه ل ئه ويشم نيه. دواتر كه هه موو شته كانمان بار كرد و دامان

گوزهرنیک بۆ يانكرنه وهى پابرېو

گرتن، په نجه كانم وهك په نجهى تويىى كابرې دارې، ههمو
بهقه ده ر گونيزيك ئاوسا بوون. له وهش خراپتر، دهرفه تيكم
بۆ نه رخصسا، پيش نه وهى راهينه كان دهست پى بگهين،
بچم شتيك بخوم، خهريك بوو ده مردم له برسا. تا ههمو
كه لوپه له كانمان له وى بار كرد و هينامانن بۆ هوله كه، سى
كانترمي رمان پى چوو، نه و جا هه تا ريكمان خستن و ههمو
شتيك ته يار و ئاماده بوو، درهنگى كرد، كاتيك ته واو
بووين، ته نيا چهند خوله كيكي كه مى مابوو خويندكاره كانى
تر و خاتوو گاربه ر بگه نه جى. نه و پوژه بۆ من نه مات
بوو، له گهل نه وهى شه كهت و ماندوو بووم، مه زاجيشم تيك
چوو بوو.

راهينه كانمان دهست پى كرد. بيرو هوشم هيند ماندوو
بوو، نه مده توانى حه واس بگه مه سه ر دهقه كانم. بويه بى
نه وهى بيريان لى بگه مه وه ده مگوتن. خاتوو گاربه ريش نه و
شه وه ليم نه بيسست بلت نايابه! دواتر خاتوو گاربه ر پيوه
ديار بوو كه بيتاقهت بوو، به لام جهيمى به رده وام به بزه
شيرينه كهى خوى دلنه وايى ده دايه وه و پى ده گوت، خه مت
نه بيت، ههمو شتيك باش ده روا ت به ريوه. بۆ خوشم ده مزانى
جهيمى له به ر خاترى من واى ده كرد، تا دلم هيچ نه كات و
خاتوو گاربه ر تيروانينى نه گوريت به رامبه ر من، به لام نه و
شه وه، كه جهيمى داواى لى كردم تا ماله وهى بگه يه نم،
ره تم كرده وه، گوتم ناتوانم. هولى شانگه رييه كه ده كه وته
ناوه ندى شاروچكه كه وه، جا ده بوو زور دوور بگه و تمايه ته وه،
تا جهيمى بگه يه نم، ريگه كهى گه ليك دوور بوو له مالى
خومانه وه. جگه له وهش، حه زم نه ده كرد جاريكى دى پيكه وه

بمانينن. له و ساته دا كه جهيمي داواي لي كردم بيگه يه نم،
خاتوو گاربهر گوځي له قسه كانمان بوو، هر له خويه وه
هه لي داين و وتي، "ئا، ئا، پښي خوښ ده بيت. له ږنگه ش
ده توان باسي شانوكه رييه كه بكن."

بويه نه مشه ویش بوو به كولمه وه و تا ماله وه م گيانده،
به لام ديار بوو هه ستي پي كړدووم كه هواسم به تال
و تاقه تي قسه نه بوو، چونكه له ږنگه هه نكاويك له پيش
نه وه وه دپوښتم، ده سته كانم خنيووه نيو گيرفانمه وه، هر
ئاوړيكيشم لي نه ددایه وه، تا بزانه ئاخو هر به دوامه ودي
يان نا. تا ماوډيه ك ئاوها ږيمان كړد، وشه يه كيش چييه له
زارم نه هاته دهر.

دواچار جهيمي سهري قسه ي كړده وه و لي پرسیم، "باش
نايه تبه به رچاوم، هيچ بووه؟ له راهيتانه كه شدا سار دوسر
دهر ده كه وتيت."

بي نه وه ي ئاوړي بو بدمه وه، به مه غزاوه وتم، "تو به
هه موو شتيكه وه هيلاكی، وا نييه؟"

به له فزيكي شيرينه وه وتي، "ږنگه بتوانم يارمه تيت
بدهم." كه بهم جوړه قساني ده كړد، زياتر ده هري ده بووم.
نه منيش به زمانكي ده قه وه وتم، "ږوا ناكه م بتواني."
"گهر پيم بليت چي بووه، نه وا ږنگه..."

لینه گه رام ته واوي بکات. گورج وه ستام و ئاوړم لي
دايه وه، وتم، "سهير بکه، به دريژايي نه مړو ئيشيان پي
كړدووم، وهك كهر باريان پي بار كړدووم، له نيوه ږوشه وه
هيچ بهر زارم نه كه وتووه، ئيستاش ده بيت ږنگه يه كي دور
بېرم له بهر خاتري جه نابت، تا به سه لامه تي بگه تبه ماله وه"

كە بۇخۇشت دەزانى ھىچ پىۋىست ناكات، خۇ قابىلە گورى ناتخوات.

ئەۋە يەكەمىن جارم بوو دەنگى بەسەردا بەرز بىكەمەۋە. راستان دەۋى، بەۋ دەنگبەرزكردنەۋەيە ئارام بوومەۋە، چونكە ھاتبوۋە سەر لوۋتم، خەرىك بوو دەتەقىمەۋە. جەمىي ۋاقى وپ مابوو، ئەيدەزانى چ بلىت. بەردەوام بووم لە قسەكانم، "من ئەمە لەبەر خاترى باوكت دەكەم و كەچى منىشى خۇش ناۋىت. شتىكى بىمانايە، خۇزگا ھەر يەكەم جار پازى نەبوۋمايە."

ئەۋىش وتى، "تۇ قەلەقى شانۇگەرىيەكەيت، بۇيە ئەۋھا دەھرى بوۋىت..."

بە سەرپاۋەشاندىن قسەكانىم پى بىرى. من كە تىنم بۇ ھات، جارى ۋا ھەيە بە ھىچ ناگىرىمەۋە. ئىتر بىزار بووم لە بىزە شىرىن و دەمولەفەزە نەرمەكەي، تەۋاۋ تاقەتى ئەمانەم نەمابوو.

بە پەستى و بىزارىيەۋە وتم، "تىناگەي؟ من ھىچ قەلەقى نمايشەكە نىم، تەنيا ئەۋەيە نامەۋى لەگەلت بىمەۋە، ھەز ناكەم برادەرەكانم تانەۋتەشەرم لى بدەن و بىمە بىنىشتەخۇشەي سەر ددانى ئەۋان، ناشمەۋى كاتى خۇم لەگەل تۇ بەسەر بەرم. ۋا خۇت نىشان دەدەيت كە من و تۇ ھاۋرى بىن، بەلام ۋا نىيە. نە ھاۋرىتىن، نە ھىچ. دەمەۋى ئىتر كۇتايى بەمە بىت، تا بگەرپىمەۋە سەر ژيانى ئاسايى خۇم." بەم ھەلچوون و زمانە رەقەي من، گەلىك دلى برىندار بوو، بەلام راستىيەكەي، ناھەقىشى نەبوو. "تىدەگەم." ئەۋەندەي گوت و ھىچى تىرى لە زار نەھاتە

دەر. چاوه پروانم دهکرد ئه ویش کاردانه وهی هه بیئت و دهنگم به سهردا بهرز بکاته وه، بهرگری له خوی بکات، به لام هیچ. ته نیا سهری شۆر کردبوو، چاوی بریبوووه زهویییه کهی بهردهمی. چاوه پروانم دهکرد بگری، به لام هیچ، دواتر به تورپهیییه وه لیتم دا و رۆیشتم و ئه وم لهوئ بهجی هیشتم. کهمیکی پی چوو، گویم له دهنگی پی بوو، ئه ویش هات. له دوامه وه ده رۆیشتم، چهند مهتریکی مابوو بگاته بهردهمی مالی خویان. ههتا گهیشته بهردهرگا کهش، هیچی نهگوت. من به شۆسته کهدا ده رۆیشتم، خهریک بوو کهمیک دوور ده که و تمه وه، ئه وسا گویم له دهنگی بوو وتی، "لاندن، سوپاس که ئه مشه ویش تا ماله وه هاتیت له گه لمدا."

که وای گوت، له پهستی و بیزاریدا زاچه نیم، وهک ئه وهی ده رزییهک بکه ن به گیانمدا. ده بینن له گه ل ئه وهی ئه و قسه رهقانه شم به چاودا دا و مامه له م له گه لی توند بوو، کهچی ههر سوپاسی ده کردم. ئه م کچه ئاوها بوو، منیش رقم له م ئه تواره ی ده بووه وه.

یان راستتر بلیم، رقم له خۆم ده بووه وه.

شەوى دەستپىڭىردنى ناىيشى شانۇگەرىيەكەمان، ھەوا فېتىك
 و خۇش بوو، ئاسمان سامال و پەلەيەك ھەور چىيە نەدەبىنرا.
 دەبوو كاتىمىزىك پىش وادەى دەستپىڭىردنى ناىيشەكە، لە
 خويندنگەكەو بەچىن بۇ ھۆلەكە، جا منىش ئەو پۇژە، لەبەر
 ئەوەى شەوى رابردوو بەو جۆرە قسەم لەگەل جەيمى
 كىرەبوو، گەلىك بىتاقەت و كەمەوسەلە بووم. ئەو كچە
 داماوە ھىچ تاوانىكى نەبوو، بگرە زۇرىش پىزى لى دەگىرم،
 بەلام من خۇم گەمژە بووم. لە پارەوۋەكەدا بىنىم، دەمويست
 بچم بۇ لاي و عوزرخواییى بۇ بىنمەو، بەلام تا من فرىا
 كەوتم، ئەو چوۋە نىو كۆمەلىك خويندكارەو و دەرفەتم بۇ
 نەرخسا.

وختىك من گەيشتمە ھۆلى ناىيشەكە، ئەو لەمىژ بوو
 لەوى ئامادە بوو، بىنىم لە بەردەمى پەردەى تەختەى شانۇكە
 لەگەل خاتوو گاربەر و ھىگبىرت قسەى دەكرد. ئىمە ھەموو
 لە ھاتوچۇ و ۋەرە و بىرۇدا بووين، تەقەللامان دەدا ترس و
 دوودلى بەسەزماندا زال نەبىت، كەچى ئەو گەلىك كەمتەرخەم
 و بىتاقەت دەھاتە پىشچاۋ. ھىشتا جلوبەرگى ناىيشەكەى

له بهر نه کړدبوو - د هېوو غزيبه کی سپی په پېره بېرېښت،
تا د هورې فریشته که ببیت - به لکوو هر ئه و بلووزه ی
له بهر دا بوو، که له قوتابخانه بینیبووم. سه ره پای ئه وه ی
ده تر سام کار دانه وه ی توندی ه بیت به رامبه رم، لی پر کیشیم
کرد و چووم بؤ لای ه رسیکیان.

"جهیمی چونی؟ جه نابی هیگیترت سلاو... خاتوو گار بهر،
سلاوت لی بیت."

جهیمی ته ماشای کردم.

به دهنکی هیمن وتی، "لاندن، تو چونی؟" دیار بوو
هیشتا شهوی رابردووی له دل دهر نه چووبوو، چونکه وهک
جاراتی تر که دهیبینیم، هیچ بزه یه کی نه کرد بؤم. داوام
لی کرد بچینه ئه ولوه که میک قسه ی له گه لدا بکه م، ئیدی
بوخسه تمان له وان وهر گرت. که هاتینه ئه ملاوه، بینیم
هیگیترت و خاتوو گار بهر ته ماشایان ده کردین.

به شپرز ه بییه وه چاو یکم به نئو هو له که دا گیرا.

وتم، "ببوره که دویتنی شه و به و جورده قسم له گه ل
کردی، ده زانم رهنکه دلت زویر بوو بیت، من هه له بووم."
به جوریک سه رنجی دهام، وهک ئه وه ی بر و نه کات.
ئه و جا پرسیی، "دویتنی شه و ئه و قسانه ت هه موو به راست
بوون؟"

"بر و بکه هه واسم نه بوو، بیتا قهت و شپرز ه بووم.
جارو بار وام به سه ر دیت." ده شمزانی هیشتا به ته وای
وه لامی پرسیاره کهیم نه دایه وه.

ئه م جاریش به ده ستووری دویتنی شه و، ته نیا وتی،
"تیده گم" و هیچی تر. پاشان رووی وهر چه رخاند به ره و

گوزهرىك بۇ يانكرىنەۋەي رابرىو

لاى كورسىيەكانى ئامادەبووان. ئەم جارىش رەنگى خەمبارى
و يىتاقەتى نىشتە سەر بوۋى.

دەستىم گرت و وتم، "سەير بىكە، بەلەن بىت دووبارە
نابىتەۋە و ھەقت بۇ دەكەمەۋە." لىم مەپرسن بۇچى ئاۋھام
گوت - ئىتر لەو كاتەدا ئەۋەم بە خەيالدات ھات و پىم باش
بوو وا بلىم.

ئەۋ شەۋە، بۇ يەكەم جار بزدەيەك كەۋتەۋە سەر لىۋانى.

نىگاي گواستەۋە سەرم و وتى، "سوپاس."

لەۋلاۋە خاتوو گاربەر بانگى كرد، "جەيمى؟"

"بەلى خاتوو گاربەر؟"

خاتوو گاربەر بە دەستى ئامازەۋە وتى، "وا بزانم كاتى

ئەۋە ھاتوۋە دەست پى بىكەين."

بوخسەتى لى ۋەر گرتم و وتى، "دەبىت برۆم."

"دەزانم، فەرموو. سەرکەۋتوو بىت."

دەستىم بەر دا، ئەۋىش وتى، "گەر خوا ھەز بكا،

ھەردوۋىكمان سەرکەۋتوو دەبىن."

دۋاي ئەۋە، دەبوو خۇمان تەيار و ئامادە بىكەين.

ھەربەكەمان بۇ شوۋىنى خۇي جيا بوۋەۋە، ئەمەن چوۋمە

ژوۋرى خۇگۇرپىنى كورپانەۋە. ھۇلى شانۇگەرىيەكە لەچاو

ئەۋەي لەۋ شارۋچكە بچوۋكەدا بوو، بەلام ھەموو پىداۋىستى

ۋەكەلوپەلىكى نمايىشت تىدا دەبىنى، ژوۋرى تايبەت بە كورپان

ۋەكچانىش جيا كرابوۋەۋە، ھەستمان دەكرد شانۇكارى

راستەقىنە و بەناۋبانگىن.

ئەۋ جلوبەرگەي دەبوو بۇ نمايىشەكە لەبەرى بىكەم، لە

ژوۋرى خۇگۇرپىنەكە دانرابوو. پىشتەر لە كاتى رايىنانەكانماندا

جلوبه رگه کانیاں به قه باره ی خۆمان بۆ چاک کردبووین،
جا ئه و کاته ی خه ریکی له به رکردنی جلّه کان بووم، ئێریک،
بێ ئه وه ی له ده رگا بدات، خۆی کرد به ژووردا. ئیدییش
هه یشتا هه ر خه ریکی له به رکردنی جلوبه رگی کاره کته ری
ده رۆزه که ره که بوو، که چاوی به ئێریک که وت، زاره ته ره ک
بوو، چونکه هه ر بیدیته ا، به شوخییه وه که مه ری ده گرت
و به رزی ده کرده وه. ئیدی تا تینی تیدا بوو، تینی ته قاند،
جلوبه رگه کانێ به ته واوی هه لنه کێشا بوو، به را کردنه وه
له به ری ده کردن. ئێریکیش گوئی نه دایی و هات له سه ر میزی
به رده م ئاوینه که دانیشته. به پێکه نیته کی به مه غزاوه وتی،
”ها، چۆنی؟ به نیازی چیت؟“

منیش به تێرامانه وه لیم پرسی، ”مه به سته چیه؟“
”که ره باسی نمایشه که ده که م، خۆ ده قه کانت له بیر
نه چووه ته وه؟“

به سه رباده نه وه وتم، ”نا.“
به تێرامانه وه بۆ ساتیک لیم ورد بووه وه، وه ک ئه وه ی
هه رگیز نه یینییم. وتی، ”لاندن، وا بزانه خه ریکه گه وه ره
ده بیته.“ قسه یه ک له ده می ئێریکه وه بیته، بروام نه ده کرد
به راستی بیته.

جا به راستی بوو بیته یان نا، ده مزانی قسه که ی راست
بوو.

له نمایشه که دا تۆم سۆرنتن که چاوی به فریشه که
ده که ویت، گه لیک پێی سه رسام ده بیته، بۆیه هه ر به ده وریدا
دیت و ده چیت. کاتیکیش فریشه که له کریسمسدا یارمه تی
هه ژاران و خه لکی ده سته کورت ده دا، ئه میش هاوکاری ده کات.

گوزهریک بۆ یادکرنه وهی رابریو

یەکەمین وشە کە لە زاری تۆم دیتە دەر، دەلیت، "تۆ زۆر جوانیت." جا ئەمنیش دەبوو بە جۆریک ئەو دەقە بلیمه وه، وهک ئەوهی بهراستیم بئ و لە ناخی دلمه وه بیلیم. ئەم دەقش گرنگترین دەق بوو لەنیو هه موو نماییشه که دا، دەرگای دهخسته سه ر پشت بۆ دهقهکانی تریش. کیشه کهش نهره برو، من هیشتا راهینانم له سه ر ئەو به شه نه کردبوو. راسته له راهینانهکاندا حیوارة کهم دهگوت، به لام له دله وه نه بوو، وهک چۆن که سێکی غهیره جهیمی دهبینیت و هه ر وا به که مته ر خه می پێی دهلیت، "تۆ زۆر جوانیت،" ئاوه اش دهقه کهم له زار دههاته دەر. خاتوو گاربهریش تهنیا له م به شه دا نه یگوت نایابه! بۆیه گه لیک شه پرزه و قه له ق بووم. ته قه للام ده دا که سێکی تر وهک فریشه که به نمه به ر زهین، نا حه واسم بجوولیت و دهقه که به راستی و له دله وه بلیم، که چی له نیو هه موو ئەو دهقانه ی تر دا، ئەمه یانم باش بۆ نه دهگوترا.

وهختیک په رده ی شانق لا درا به پروی ئاماده بوواندا، جهیمی هیشتا له ژووری خوگۆرینه که نه هاتبووه دەر. پێش دهستی کردن نه مبینی، نه هاتبووه سه ر تهخته. به لام کیشه نه بوو، چونکه دیمه نهکانی سه رهتا ئەوی تیدا نه بوو - تهنیا باسی له تۆم سورتنن و په یوهندی نیوان که چه تاقانه که ی دهکرد.

ئەو ساته ی پیم نایه سه ر تهخته ی شانق، بروام نه دهکرد هیچ هه ست به شه پرزه یی بکه م و بروام به خۆم هه بوو، چونکه گه لیک راهینانم له سه ر ئەو دیمه نانه کردبوو، به لام که شته که پروی دا، ئەوجا بۆت دەر دهکهویت. هۆله که جهی

دههات، وهک خاتوو گاربهر پيشيبينى کردبوو، دهبوو دوو ريزى تر کورسى له بهشى پشتوه دابنين، تا جيگهى خهلى تر بيتهوه. له راستيدا هوله که جيگهى چوار سهد کهسى تيدا دهبووه دابنيشن، بهلام بهو دوو ريزهى تریشهوه، نزیکهى پهجا کهسى تریش دانيشتبوون. جگه لهوه، خهلى تریش ههبوون بهپنوه پاليان دابوو به ديوارهکانهوه، دهتگوت توپهله ماسين چووبوون بهناو يهکدا.

ئهو دهمهى پيم نايه سهر تهختهى شانق، هوله که کشومات، کهس دهنگى لينوه نه دههات. تيبينيم کرد زوربهى ئامادهبووان ئهو ژنه پيره سهرشيناوه بوون، که خوويان به يارى کونکهن و خواردنهوهى ئودکاوه گرتووه. بينيم ئيريك و برادهرهکانى تریشم له نزیک ريزهکانى دواوه ههلوور مابوون. بهراستى، کاتيک دهچيته تهختهى شانق و له بهردهم ئهو ههموو ههشامهتهدا دهووستيت و چاوه پروانت دهکهن شتيک بلتيت، ههستيکى گهليک ناموت لا دهخولقيت.

بويه له ديمه نهکانى سهرهتادا، ههموو تهقهلالى خوم خسته کار تا هيچ ههست به شپرزهيى و ترس نه کهم. سالى به هوى ئهوهى بهدهنى ورديله ههلهکهوتبوو، دهورى کچه تاقانه کهى منى دهبينى. پيکه وه ديمه نه کهى خومان، ههر وهک چون راهيتانمان له سهر کردبوو، پيشکesh کرد. هيچمان ههلهيه کيش چيه نه مان کرد، ههرچهند گهليک ليها تووش نه بووين. دواتر که پهردهمان دادايه وه بؤ ديمهنى دووهم، دهبوو جاريکى دى ستاند و له وحه و شتهکان ريک بخهينه وه. جا ئهم جارهيان باش بوو په نجهم بهسه لامهتى دهر چوو، چونکه له گهل ئيدى شتهکانم ههله نه دهگرت، خوم

لهی ده دزییه وه.

تا ئه و کاته، هیشتا جهیمی دهر نه که وتبوو - وا بزانه
له ریکخستن و هه لگرتنی له وحه و که ره سهی نمایشه که
به خشرابوو، نه با بزماریک یان قه لبه یه ک بجیت به جله کانیدا
و بدیت - به لام هیند سه رقāl بووین، دهر فتهی ئه وه م نه بوو
بیر له و شتانه بکه مه وه. دواتر په ردهی دیمه نی دووهم به
رووی ئاماده بوواندا هه لدرایه وه، که وتمه نیو جیهانی هیکبیرت
سولیفه نه وه، به به رده می دوکان و بازاره کاندا ده گه رام بۆ
سندوقه موسیقا که بۆ کچه تاقانه که م، که داوای کردبوو
بۆ کریسمس بۆی بکرم. ئه و شوینه ی جهیمی لئوهی هاته
سه ر ته خته ی شانو، من پشتم لی بوو، وه ختی هاته نیو
دیمه نه که وه، گویم له ئاماده بووان بوو هه موو هه ناسه یه کی
سه رسامیان بۆ هه لکیشا. هه موو کشومات، که س چرپه ی
لئوه نه ده مات. له تیله ی چاومه وه هیکبیرتم لئوه دیار بوو
ده می ده له رزی. خۆم ئاماده کرد ئاو بۆ پاش خۆم بده وه،
کاتیکیش رووم وهر چه رخاند، چ ببینم خودایه...

بۆ یه که مین جار، له و کاته وهی ناسیبووم، قره
ئالتوونیه که ی له دواوه نه کردبوو به ته ماته. به لکوو خاوی
کردبوو وه و به شان و ملیدا هاتبوو وه خوار، گه لیک دریزتر
بوو له وهی پیشبینیم ده کرد. که مینک بریسکه ی دابوو له
قری، رووناکیی هۆله که ش که لینی دها، وه ک کریستال
ده بریسکایه وه. به و عه زییه په رپه ره فریشته ییه وه ئاسایه وه،
که به تایبه ت بۆ خۆی دروابوو، پیاو حه زی ده کرد هه ر
ته ماشای بکات، به راستی له جوانیدا دلی ده پرواند. له و کچه
نه ده چوو که من له میژ بوو ده مناسی یان با بلیم که به م

دوا بیبانه له نژیکه وه ناسیم. که مټک مه کیاجی کردبوو - زور
نا، به لکوو ته نیا ئه وهنده ی جوانی و ناسکییه که ی دهر بخت.
بزه یه کی نه رمی له سهر لیوان بوو، وهک بلئی نه نییه کی
گه وره ی له دلدا هه لگرتییت.

به راستی فریشته یه کی راسته قینه بوو.

که بینیم، دهمم داچه قی، وه ستام و به واقور ماوییه وه بو
ماو دیه کیدریژ هه ر ته ماشام ده کرد. تا دواتر بیرم که و ته وه،
ده بوو ده قه کانم بلیم. هه ناسه یه کی سه رسامیم هه لکیشا و
ده ستم کرد به گوته ی حیوارة که م.

"تو زور جوانیت." وا یزانم هه موو ئاماده بووان، هه ر له
پیزی ژنه سه رشینه کانه وه بگره تا دوا ی دوا وه، زانیان له
ناخی دلمه وه ئه و قسه یه م کرد.

بو یه که مین جار، ئه و ده قه م به باشی گوت.

گەر بلىم نمايشه كه مان گهلىك سهركه وتوو بوو، هيشتا
 كه مه. ئاماده بووان پنده كه نين و ده شگريان. بوونى جهمى
 له نمايشه كه دا، تاييه تمه ندييه كى جياوازي پى به خشى.
 شانوكاره كانى تريس، به خوشمه وه، گهلىك سهرسام بووين
 به و سهركه وتتهى به ده ستمان هينا، بروامان نه ده كرد به و
 جوره بيت. ئه وانيش كه سهره تا چاويان به جهمى كه وت،
 واقيان وړ ما، بويه له كاتى نمايش كردنه كه دا، زياتر ورهى پى
 ده به خشين و زياتر بروايان به خو ده بوو. بى هيچ گرفتنيك،
 نمايشى يه كه ممان كوتايى پى هينا. برواتان بيت، بۇ ئنوارهى
 بۇژى دواتر، واى لى هات خه لكى زياتر هاتن بۇ بينينى
 شانوكه ريه كه. تهنانه تئيريك، له دواى ته واو بوون، هات
 پيرۇزبايى لى كردم بۇ ئه و سهركه وتته، كه ئه مهش له چاو
 ئه و قسانه ي پيشتر پنى ده گوتم، گهلىك سهر بوو.
 وتى، "رۇلى ههردو وكتان بئوينه جوان بوو، من شانازيت
 بئوه ده كه م، هاوړى."

له م قسانه دا بووين، له ولاوه گويم لى بوو خاتوو گاربهر به
 دنگى بهرز ههركه سيك به لايدا تئيه ريبايه ده گوت، "به راستى

نایاب بوو! "هیندی دووباره کرده وه، به جۆریک، نه و شه وه تا
خه ویشم لی که وت، هر له گویمدا دهرینگایه وه. دواى نه وه
دیمه نه کان هه موو کوتایى هات و په رده دارایه وه، چاوم بۆ
جهیمی گیرا، بینیم له ولاره، له گهل باوکیدا وه ستابوو. باوکی
چاوهکانی پر بوون له فرمیشکی شانازی، جهیمی باوهشی پیتا
کرد و بۆ ماوهیهکی دریژیش ئاوها له نامیزی یه کدا مانه وه.
دهستی به قژی کچه کهیدا دههینا و به چرپه پیتی دهگوت،
"فریشته کهم،" جهیمی چاوهکانی داخستبوو، نه منیش خۆم پی
نده گیرا، قورگم پر بوو.

نه و جا بۆم دهر که وت، نه م کاره ی من دهستم دایه، شتیکی
خراپم نه کرد.

دواى نه وه ی نامیزیان له یهک جیا کرده وه، هیگییرت به
شانازییه وه به ره و لای شانۆکارهکانی تری برد، دوتیا یهک
پیروزیایی لی کرا. جهیمی هه رچه نده بۆخویشی دهیزانی
نمایشیکی جوانی پیتشکesh کردبوو، که چی خو ی و ا نشان
دهدا، کاریکی وای نه کردووه شایانی نه و هه موو دهستخووشی و
پیروزیاییه بیت. بزه و خه نده شیرینه که ی جارانی له سه ر لیزو
بوو، به لام به و جوانیییه ی ئیستایه وه، بزه و خه نده یه کی گهلک
جیاوازتر له روخساری دهباری. له پشت تهخته ی شانۆکه وه
وه ستام، چاوه پروان بووم پشووی خو ی وهر بگریت، راستان
دهوی، به هه مان دهستووری هیگییرت ههستی شانازیم بۆ
دهجوولا. گهشکه یه کی شادمانی که وته بووم. نه و جا که منی
بینی له ولاره وه ستابوووم، روخسه تی له وان وهر گرت و به ره و
لام هات و لیم نزیک بووه وه.

به بزه شیرینه که یه وه سه رنجی دامی و وتی، "لاندن،"

گۆزەرىك بۇ يادكرنه‌وه‌ى رابردو

سوپاس بۇ ھەموو شتىكت. تۆ دلى باوكمىت خوش كرد.
له دله‌وه وىتم، "سوپاسى ناوئىت."

سەير لە وەدا بوو، كاتىك جەيمى واى گوت، بىرم كەوتە‌وه
هنگيرتى لىيه، كەواتە ئەمشەو بۇخوى دەبباتە‌وه بۇ مالە‌وه،
خۆزگەم دەخواست دەرفەتىك ھەبووايه و من لەگەلى
برۆشتمايە.

رۆژى دووشەممەى دواتر، دواھەفتەى وەرزى يەكەمى
خويندەمان بوو پيش دەستپىكردى پشووى كرېسمس. خشتەى
تاقىكردە‌وه‌كانىش بۇ ھەموو پۆلەكان ئامادە كران. لە لايەكى
دېكەشە‌وه، ئەمن دەبوو قۆرمى زانكۆى كارۋلايناي باكووريش
تەواو بكەم، ماوہيەك بوو بە ھۆى راھىنانى شانۆگەرييەكە‌وه،
نەپرژابوو مە سەرى. ئىدى ئەو ھەفتەيه تەگبىرم كرد سەعيەكى
باش بكەم لە وانەكانمدا و شەوانيش، پيش ئەوہى بخەوم،
قۆرمەكە پرېكەمە‌وه. كەچى لەگەل ئەوہشدا، بىروھۆشم ھەر
لاى جەيمى بوو.

ئەو گۆرانكارى و رەنگوروخسار و جۆرى جلوبەرگە
نويەى جەيمى لە كاتى نمايشەكەدا كردبووى، گۆتم ئىدى
تەواو، ھەر وا دەمىنيتە‌وه و لەسەر ئەو شىوازە بەردەوام
دەبىت. بۇخۆشم نازانم بۇ ئەوھا خەيالم دەكرد، بەلام ئىتر
وام بە زەيندا دەھات. كەچى دواى شەوى نمايشەكە، بۇ
بەيانىيەكەى بىنيم ديسان چووبووہەو قالبە كۆنەكەى جارانى،
بەتەواوى سەرم سوور ما: بلووزە خوورىيە قاوہىيەكە،
قۆزى كردبوو بە تەماتە، تەنوورە نەخشچوارگۆشەيىيەكە، ئىتر
بۇخۆتان دەزانن، بە ھەمان دەستوورى پيشوو.
يەك تەماشاي بەس بوو، من بۇخۆم بەزەييم پييدا

دههاته وه. دواى نمايشه كه م خه لكى به نموونه يى له قه له ميان
دهدا - بگره گه ليك تايبه تيش - به لام به ده ستي خوى ئه م
پيايه لدانه ي له خوى كرد. ئه و كه سانه ي پيشتر نه ياننا سيبوو،
دهستخوشييان لى ده كرد و به شان و باليدا هه ليان ده دا، لى
من باش ده مزاني ئه مه زور ناخايه نيت. مرقف كه له مندالييه وه
تيروانينيكي هه بوو به رامبه ر به كه سيك، تا راده يه ك سه خته
بيگوريت. له لايه كي ديكه شه وه، دنيا نه بووم ناخو دواى ئه مه
تيروانينه كه م خراپتر ده بيت يان نا. ئيسا كه خه لكى بويان
دهر كه وت كچيكي ساده وساكاره و به و جوره نيه كه له
نمايشه كه ده ر ده كه وت، رهنگه قسه ي بو هه لبيه ستن. خه لكى
هه ن، خوا ناناسن.

دهمويست قسه ي له گه لدا بكه م و را و سه رنجى خوى
پى بليم، به راستى مه به ستم بوو، به لام ته گبيرم كرد له
كو تايى هه فته دا پى بليم. نه ك له به ر ئه وه ي سه رقال بووم
و نه ده پرژامه سه ر هيج، به لكوو دهمويست كا تم له به ر ده سندا
بيت تا به باشتري شينوازي ده ربړين پى بليم. راستيه كه ي،
هيشتا له دلم ده ر نه ده چوو كه ئه و شه وه ي تا ماله وه برده وه،
مامه له ي توندم له گه لدا كرد و قسه ي ره ق و ناخوشم پى گوت.
له به ر ئه وه ش نه بوو بليم نمايشينيكي سه ركه وتوو مان پيشكه ش
كرد. به لكوو زياتر له به ر ئه و راستيه بوو، كه له و ماوه
زوره ي پيكه وه بووين، جه يمي هه ميشه به قسه ي شيرين و
مامه له ي نه رم له گه لم هه لسوكه وتى كرد بوو، بويه من هه ستم
به په شيماني ده كرد.

ئه وى راستى بى، له و بر وايه دا نه بووم نيازى هه بيت هه ر
قسه شم له گه لدا بكات. چونكه منى ده بينى له گه ل هاوړيكانمدا

گوزەرىك بۇ يادكرنەۋەى رابردور

لە كاتى نانى نيوەپۇدا پىكەۋە خپ دەبوۋىنەۋە و بۇخۇيشى
لە قوزبەكەى ئەۋلاۋە دورەپەرىز دادەنىشت و كىيى
ئىنجىلەكەى دەخوئىندەۋە، نەدەھات بۇ لامان، بەلام ئەۋ رۇژە،
كە لە خوئىندىگە دەگەرامەۋە، گويم لە دەنگى بوو لە پشتەۋە
بانگى كردم، داۋاى لى كردم گەر بتوانم تا مالەۋەى بگەيەنم.
مەرچەندە هېشتا خۇشم ئامادە نەكردبوو را و سەرنجەكانى
خۇمى پى بلىم، لى رازى بووم بە داۋاكەى.

كەمىكى پى چوو، دواتر جەيمى سەرى قسەى كردهۋە.
"بىرتە چىت پى گوتم، كە ئەۋ شەۋەى منت گەياندە
مالەۋە؟"

سەرىكى ئەرىنىم لەقاند، خۇزگا ئەۋ باسەى نەھىنايەتە
پىشى.

پاشان وتى، "بەلىنىشت دامى ھەقى ھەمويم بۇ بگەيتەۋە."
بۇ ساتىك شىپزەيى داي گرتم. بە خەيالى خۇم، بە
نمايشكردنى شانۇگەرىيەكە ھەقم بۇ كرددبوۋەۋە. ئەۋ درىژەى
دا بە گوتەكانى، "بەردەوام بىر دەكەمەۋە، ئاخۇ چۇن ھەقم بۇ
بگەيتەۋە،" بى ئەۋەى بوار بدات دەم بگەمەۋە و قسەى خۇم
بگەم، ئەۋ بەردەوام بوو لە قسەكانى، "من بۇخۇم شتىكم بە
خەيالدا ھاتوۋە گەر بۇم بگەيت."

داۋاى لى كردم لە ھەقى ئەۋەدا يارمەتتىى بدەم لە
كۆكرىنەۋەى ئەۋ كوپ و قووتوۋانەى لە دوكان و موغازە
و شوئىنە بازارگانىيەكانى شارۋچكەكە داي نابوون. ئەم
قووتوۋانەى لەسەر مىزى دەغىلەۋانى ئەۋ شوئىنانە دانابوون،
تا ھەركەسە و لاي خۇيەۋە چەندى توانى، شتىك پارەى تى
بكات بۇ خىر. پارەكە بۇ مندالە ھەتيۋەكان تەرخان دەكرا.

جهيمى هەرگيز نه ده چوو راسته وخو داواى خير له خهلك و
ريواران بكات، بهلكوو دهيوست ههركهسه بهپى توانا و به
حوسن و رهزاي خويان پاره دابنين. به بۆچوونى نهو، له
ئايىنى مهسيحيدا ئوسول وايه.

جا بيرمه پيشتەر، كه له گهل هاورىكانمدا دهچووينه دوكان
و كافترىا و نهو شوينانان، نهو قووتووانه لى دانرابوون.
ئيمهش بۆقهشمهري، كه دهمانزاني كابراي دهغيلهوان چاوى
لى غافله، دهچووين پارچه كاغهز و پارهى وردهى ساختهمان
تى دهكرد چونكه كه دهكهوته نيو قووتووهكانهوه، وهك
دهنگى پارهى راستى دههاته بهرگوئ. نهو جا به عهقلى جهيمى
پيدهكهنين و گالتهمان پيى دهكرد. دهمانكرد به نوكته، كه
جهيمى چۆن ديت و قووتووهكاني دهكاتوه، دهبينيت پره له
شت و گهلېك قورسه، چاوهروانى نهوه دهكات، هه مووى پاره
بيت، دهيكاتهوه و دواتر سهير دهكات، جگه له پارچه كاغهز
و پارهى ئاسنى ساخته، هيچى ترى تيدا نيه. هه نديك كات
كه نهو رهفتارانهى جارانت بير دهكهويتهوه، بروسكهيهكى
شهرمه زارى به ئازاي گيانندا ديت، جا منيش كه ئه مانهم بير
دهكهوتهوه، هه ستم به تهريقبوونهوه دهكرد.

جهيمى بوخسارى خويندمهوه، هه ستى پي كردم.
وتى، "پيوست ناكات ههقم بۆ بكهيهوه. ته نيا شتيكم لنت
دهويت، بۆخۆت دهزاني جهژنى كرېسمس هيندى نه ماوه و
نزيكه، جا بۆخۆشم ئوتومبيلم نيه، بۆيه گهلېكم پي دهچيت تا
بچم نهو قووتووانهى دوكان و بازارهكان..."

ئه منيش قسه كانيم پي برى و لينه گه رام ته واوى بكات، وتم،
"به سه ر چاو، هيچ كاريكى ترم نيه و كاتيشم ههيه."

ئیدی رۇژى چوارشەممە دەستم پى کرد، گەرچى
تاقىکرنەوہم ھەبوو، دەبووايە سەعییەكى باشم بکردايە و
خۇمى بۇ ئامادە بکەم، جگە لەوہى فۇرمى زانکوکەشم لەولاولە
وہستابوو، جەیمى لیستىكى ناوى ئەو شویئانەى دامى، کە
قووتووەکانى لى دانابوون، منیش ئوتومبیلەکەى دایکەم وەر
گرت و لەوسەرى شارۆچکەکەوہ دەستم پى کرد. نزیکەى
شەست قووتووى لە شویئى جیاواز دانابوون، ئى بۇ منیش
تەنیا رۇژیکم پى دەچوو تا ھەمووى کۆ بکەمەوہ. جەیمى ئەو
کانەى قووتووەکانى بەسەر شویئەکاندا دابەش کردبوو، شەش
ھەفتەى پى چووبوو، چونکە دەبوو سەرەتا شەست قووتووى
بەتال پەیدا بکات، دواتر لەبەر ئەوہى ئوتومبیلی پى نەبوو،
لە رۇژیکدا تەنیا سى قووتووى دابەش کردووە بەسەر دوکان
و شویئەکاندا، ھەر ئەوہەندەشى بۇ ھەلگیراوە. بەراورد بەوہ،
بۆ من وەک ئاوخواردنەوہ بوو. کە دەستم پى کرد پینگەنینم
بە خۆم دەھات، دەمگوت ئەوہ منم قووتووەکان بۇ جەیمى کۆ
دەکەمەوہ؟ خۆ جارەن گالتەمان بە عەقلى دەھات. بەلام لە دلى
خۆمدا بە خۆم دەگوت، جەیمى پىویستی بە یارمەتیی منە.
دەستم پى کرد، لەم دوکان بۇ ئەو دوکان، قووتووەکانم
کۆ دەکردەوہ، ئیوارەى یەکەم رۇژ بۆم دەر کەوت کەمیک
زیاترم پى دەچیت وەک لەوہى پىشبینیم کردبوو. تەنیا بیست
دانەیکم پى کۆ کرایەوہ، لەبەر ئەوہى لە شارۆچکەى بیوفورت
راستیپەک ھەيە، من بیرى ئەوہم نەبوو. لە شارۆچکەيەكى
بچووکى ئاوەدادا، ھەموو یەک دەناسن، نەدەکرا بەبى سەلام
و کەلام راست خۆت بکەیت بە ژووردا و دەست بەدەیتە
قووتوویەک و چىی تىدایە ھەلى بگریت، یاخود بەبى ئەوہى

له گهل خواهن شوپته که دا قسه بکهیت و حالومه سه لهی
تیبگه یه نیت، یان که ناسیاوینکت بدیتبا، هر ده بوو تاوینک
دهمه ته قینت له گهل بکرایه. ئوسول وا بوو. جا ریک ده که ورت
که ده چوممه شوینیک، برادریک باسی نه وهی ده کرد، پاییزی
رابردوو ماسییه کی گه وره یان راو کردوو، یان پرسیری
قوتابخانه یان لی ده کردم، یان جاری وا هه بوو، داوایان لی
ده کردم یارمه تییان بدهم له داگرتنی کارتونه کان، یان بۆچوونی
منیان وهر ده گرت، که سهفته گوشار و رۆژنامه کان له کویی
دوکانه که دا دابنن باشتره. له بیرری خۆمدا ده مگوت، جهیمی بۆ
ئه مه باشه، ئیتر ته قه للام ده دا به ویستی جهیمی بجوولیمه وه،
چونکه ئه مه پرۆژهی نهو بوو.

بۆ نه وهی کات به فیرۆ نه دهم، له دوکان و بازاره کان
پاره کانم نه ده ژمارد، هه لم ده گرت و ده رۆیشتم بۆ دوکانیکی
تر. تا ئیواره که ی سوورامه وه، له کوتاییدا هه موو نهو پارانه ی
کۆم کردبوو نه وه، دوو قووتووی شووشه ی گه وره ده بوون.
هه لم گرتن و بردمه ژووره که ی خۆم. له شووشه که وه دیار
بوو چه ند پارچه وه سل و کاغه زی تیدا بوو - زۆریش
نه بوون - قووتووه کانم هه موو هه لپشته سه ر زه وییه که و
بینیم زۆربه ی پاره کان ورده بوون. هه رچه ند زۆریش پارچه
کاغه ز و پاره ی ئاسنی ساخته ی تیدا نه بوو وه ک خۆم پیشبینیم
ده کرد، به لام که ژماردم، دلم خورپه ی پیتا هات. ته نیا بیست
دۆلار و سیودوو سه نتی تیدا بوو. نهو ده مه، که سالی ۱۹۵۸
بوو، ئه م پاره که مه هیچی نه ده کرد، جا وهره دابه شی بکهیت
به سه ر سی مندالی هه تیویشدا.

لی نائومید نه بووم، گوتم رهنگه هه له یه ک بووبیت، بۆ

گوزهریک بۆ یادکردهوی پابرینو

پوژی دواتریش تی هه لچوو مه وه، بیست شوینی ترم کرد و له گهل هه موو خاوه نه کانیشیاندا که میک ده مه ته قیم ده کرد و نه و جا پاره ی نیو قوو تو وه کانم کو کرده وه. نه جار هه ماشام کرد، پاره ی قوو تو وه کانی نه مری هه مووی بیستوسی دولا ر و هه شتاوتق سه نت بوو.

پوژی سییه م خراپتر. دوا ی نه وه ی پاره کهم ژمارد، بوخوشم بروام نه ده کرد. چهند بیت باشه؟ ته نیا یازده دولا ر و په نجاودوو سه نت. نه مه یانم له و دوکان و بازارانه ی نزیک که ناری پروو باره که کو کرده وه، که گه شتیار و کو پروکالی وه که خوم گوزهریان پندا ده کرد.

که ته ماشای هه موو پاره کهم کرد، شتیکی وا نه بوو - به هه مووی، په نجاو پینچ دولا ر و هه فتاوسی سه نت - ناره هه تی دای گرتم، به تاییه ت که بیرم ده کرده وه ماوه ی سالیکی ره به ق بوو نه قوو تو وانه دانرا بوون له و دوکان و شوینانه و بوخوشم چهن دین جار به لایاندا تییه پ بپووم، که چی نه وه تا، به هه مووی نه و تو زه پاره یه ی تیدایه. نه و شه وه ده بوو ته له فون بۆ جهیمی بکه م، تا پیی بلیم چهن دم کو کردوو ته وه، به لام نه مده توانی. جهیمی پیی گو تپووم، که نه مسال دهیه ویت شتیکی که لیک تاییه ت بۆ منداله هه تیوه کان بکات، بۆیه نه م پاره که مه نه و ئاواته ی جهیمی نه ده هینایه دی - من بوخوشم نه و راستیه م ده زانی. ئی چی بکه م باشه؟ شتیکی پاره م به دهسته وه بوو، چووم هینام و تیکه لی پاره کانی ترم کرد. نه وسا به دزو وه پیم گوت، "له به ر نه وه ی پروژه که ی هیی تو یه، کو ی پاره که ناژمیرم، تا پیکه وه هه پروو کمان نه یکه یین." دلم نه ده هات له ده می منه وه نه و هه واله ناخوشه بیستیت.

بەلنىم دايم، بۇ پاشنىوهرۇي رۇژى دواتر، كە لە خوئىنىڭ تەواو بووين، پارەكەي بۇ بىم. ئەو رۇژەش دەيكرە ۲۱ ي كانوونى يەكەم، كورتقەين رۇژى سال. تەنيا چوار رۇژىشمان لە بەردەم مابوو بۇ جەژنى كرىسمس.

پاش ئەوھى پارەكانمان ژمارد، وتى، "لاندن، ئەمە پەرچووى خوايىيە!"

لىم پرسى، "چەندى تىدايە؟" بۇخۇشم چاك دەمزانى چەندە. كەچى خۇم لى نەبان دەكرد.

سەرى ھەلېرى و بە گەشكەيەكى شادمانىيەوھ وتى، "دو سەد و چلوھەوت دۇلارى تىدايە!" ئەو دەمە ھىگېرت لە مال بوو، بۇيە رىگەم درابوو بچمە ژوورى. چووبووينە ژوورى دانىشتەكە، ھەر لەوئىشدا جەيمى پارەكەي ژمارد. لەسەر ئەرزەكە سەقتەسەفتەي كردن، زۇربەي وردەي دەسەنتى و بىستوپىنجسەنتى بوون. لەو كاتەدا ھىگېرت لەسەر مىزى ئاشپەزخانەكە خەرىكى نووسىنى وتارى ئايىنى بوو، ئەوئىش كە گوئى لە قسەكەي جەيمى بوو، سەرىكى ھەلېرى و گوئۇقۇلاخ بوو.

لىم پرسى، "لەو بىروايەدايت بەش بىكات؟"

چاوينكى بەنىو ژوورەكەدا گىپرا و لە خۇشىدا فرمىسك بە روومەتەكانىدا چۆراوگەي بەستېوو، ھىشتا بىرواي بە چاوى خۇي نەدەكرد، ئەو بىرەپارەيەي كۇ كرديتەوھ. بگرە دواي نمايىشى شانۇگەرىيەكەش، ئاوا بەم جۇرەي ئىشتا شاگەشكە نەبوو. راست نىگاي گواستەوھ سەر من و بۇ ساتىك ھەروا چاوى سەرنجى تى بىرىم.

بە پىكەنىنەوھ وتى، "شتىكى زۇر باشە." لە دەنگىدا ھەست

گوزهرنیک بۇ يالكرننه وهى رابروو

و سۆزىكى قول و شادمانىيەكى بيسنوورتر له جارانيم هست
پى كرد. "سالى پار، تەنيا حەفتا دۇلارم پى كۆ كرايه وه."

ئەمنىش بە قورگى پرەوه و تەم، "پىم خوش بوو ئەمسال
زياترت كۆ كردوو تە وه، گەر ئەمسالىش زوو ئەو قووتوانەت
دانەنايه، رەنگ بوو ئەو ەندەت دەست نەكە وتبايه."

خۆشم دەمزانى درۆ دەكەم، بەلام گرنگ نەبوو لام.
جاروبار ناچار دەبیت درۆ بكەيت.

له هەلبژاردن و كرىنى يارى و كەلوپەلى مندا لانەكاندا،
لەگەلى نەچووم - گوتم جەيمى بۆخوى باشتەر دەزانی مندا
حەزى له چى جۆره يارىيەكە - بەلام زۆرى لى كردم، له
ئىوارەى جەژنى كرىسمس لەگەلى بچم بۆ خانەى هەتيوان، تا
منىش لەوى ئامادە بىم كە مندا لەكان ديارىيەكانيان دەكەنە وه.
وتى، "لاندن، تكايە وەرە." كە بىنىم ئاوها پى خوش بوو،
نەمدەتوانى دلى بشكىنم.

سى رۆژ دواى ئەوه، دايكم و باوكم بۆخويان چووبوون
بۆ ئاھەنگىك لە مالى سەرۆكى شارەوانى، ئەمنىش لە ماله وه
مامە وه، چاكەتىكى كەشخەم لەبەر كرد و بۆينباخىكى جوانىشم
بەست، ديارىيەكم بۆ جەيمى كرىبوو، خستەم بىن دەستم و
بەرەو ئوتومبيلەكەى دايكم چووم. ديارىيەكەش بلووزىكى
خوورى بوو، چونكە گوتم تەنيا بەمە دلى خوش دەبیت.
شتىكى تر پارەم لە گىرقاندا مابوو، بەو پارەيه كرىبووم.
جەيمى هەرگىز لەو كەسانە نەبوو رېگە بدات خەلكى شتى
بۆ بكرن.

قەول وا بوو كاتژمىر حەوت لە خانەى هەتيوان ئامادە بىم،
جا پردى پەرينە وهكەش نزىك بەندەرى شارى مۆرەيد بوو،

بۆيە دەبوو چاۋەروان بىم، تا كەشتىيە بارھەلگەرەكان وردەوردە
بە كەنالە كەدا تىندەپەرىن. ئەنجام، كەمىك دوا كە وتم. تا من
گە يىشتم، دەرگاي دەرەۋە داخرا بوو، بۆيە دەبوو لە دەرگا بىدەم،
تا بەرپۆدەبەرى خانە كە لىم دەكاتەۋە. دواچار گۈنى لە تەقەي
دەرگا كە بوو، بە خۆي و گورزەيەك كىلەۋە ھات و بەنىۋاندا
گەرا، تا كىلى ئەۋ دەرگايەي دۆزىيەۋە، ئەۋجا لىنى كىرەمەۋە.
پىم نايە ژوورى، ھىند سارد بوو، لە سەرمادا ھەلدەلەرزىم.
جەنكىنزي بەرپۆدەبەر بە روويەكى گەشەۋە وتى، "فەرموو،
ئەۋە ھاتىت؟ دەمىكە چاۋەروانت دەكەين. فەرموو با بچىن بۆ
لاي ئەۋانىش."

بە راپەرەكەدا بىردىمى بەرەۋ ئەۋ ھۆلەي مندالەكان تىندا
لە كاتى پىشۋەكاندا يارىيان لى دەكرد. ھەمان ئەۋ شوئىنەي
جارەكەي تر لەگەل جەيمى ھاتىن. پىش ئەۋەي پى بىنمە
ژوورى، بۆ ساتىك ۋەستام، تا ھەناسەيەكى قوول ھەلكىشتم و
ئەۋجا خۆم بىكەم بە ژووردا.

گەلىك باشتىر بوو لەۋەي پىشېنىم دەكرد.

لە نىۋەندى ھۆلەكەدا، دەرەختىكى گەۋرە دانرا بوو، بە گۈلۋى
رەنگاۋرەنگ و قىزىلە و سەدان ئىشى دەست رازىنرا بوۋەۋە.
ژىر دەرەختەكەش بە چۈرەدەۋرىدا كۆمەلىك دىيارى پىچراۋەي
گەۋرە و بچووك دانرا بوون. دىيارىيەكان لەسەر يەك
كۆمەل كىرا بوون، مندالەكانىش ھەموو بە جلوبەركى جوان و
رەنگاۋرەنگەۋە، بە شىۋەيەكى نىۋەبازنەيى خىر بىۋونەۋە و
لەسەر زەۋىيەكە دانىشتىۋون. مندالە كۆرەكان ھەموو پانتۇلى
نىلى و كراسى سىپى يەخەداريان لەبەردا بوو، بۆ كچەكانىش،
تەنۋورەي نىلى و بىۋوزى قۇلدېرژيان لەبەر كىرە بوون. ھەموو

گوزهرنیک بۆ یا لکرنه وهی رابردو

جوان و خاوین، دهتگوت تازه له گهرماو هاتوونه دهی،
زۆربهی کوربهکانیش قژیان تازه چاک کردبوو.

لهسهر میزهکهی ته نیشته ده رگا که، شووشهیهکی گهره
شهرهت و سینیهک شیرینی و بسکیتی لێ دانرابوو،
بسکیتهکان له شیوهی درهختی کریسمس دروست کرابوون
و شیرینی بهسهرهوه بوو. چهند که سیکیش له گهل مندا لهکان
دانیشتبوون، بچووکهکان چووبوونه سهر کوشیان و به
شادمانیهوه گوئیان بۆ گۆرانیی بابیه نوئیل دهگرت.

سهرهتا لهنیو مندا لهکاندا جهیمیم بهرچاو نهکهوت، دواتر
که گویم له دهنگی بوو، ئهوجا چاوم گێرا و ناسیمهوه.
لهسهر زهویهیه که، له بهردهم درهختی کریسمسه که چوارمشقی
هه لکوور مابوو، چیرۆکی بۆ دهخویندنهوه.

سوپاس بۆ خوا، ئهمشه و قژی نهکردبوو به ته ماته، به لکوو
به هه مان دهستووری شهوی نماییشه که، به شان و ملیدا بهری
دابوووه. ههروهها له جیاتی چاکه ته خوورییه کهی، که دایمه ی
خوا له بهری دهکرد، ئهمشه و بلووزیکی سووری به خهحه وتی
پۆشیبوو، که به هویه وه رهنگی چاوه شینهکانی زیاتر ده
دهخست. پیاو که ته ماشای ئه و جوانیهی دهکرد، خوی پی
نه دهگیرا. بی ئه وهی خۆشم ههستی پی بکه م، له خه په ساند
هه ناسه ی خۆم گرتبوو، به تیلای چاو به پیره بهری خانه که شم
دهبینی به خنده وه ته ماشای دهکردم. ئه منیش به بزهیه که وه
هه ناسه یه کی قوولم هه لکیشا و ته قه للام دا بیه وه سهرخۆم.
جهیمی شه رقالی خویندنه وهی چیرۆک بوو بۆ مندا لهکان.
سهریکی هه لپری و منی به دی کرد له نیو ده رگا که دا وه ستابووم.
ئهوجا نیگای گواسته وه سهر خویندنه وهی چیرۆکه کهی. تاکوو

تەواو بوو، كەمىكى تىرى پى چوو، ئەوجا ھەلسايە سەر پى و
تەنوورەكەى رىك كىردەو و بەنىو مندالەكاندا، بەرەو لای من
ھات. نەمدەزانى بۇ كۆيم دەبا، بۆيە لە شوينى خۇمدا دەستام.
لەو كەينوبەينەدا، جەنكىنزی بەرئوبەر رۆيشتبوو.

كە گەيشتە لام، وتى، "ببۆرە كە چاوەروانمان نەكردى تا
دەيت، مندالەكان لە خۆشيدا نەياندەتوانى زۆر چاوەروان بن،
بۆيە زوو دەستمان پى كرد."

منیش بە پىكەنيەو و تم، "كۆى مەيەرى." بىروھۆشم تەنيا
لاى جوانىيەكەى بوو.

"زۆرم پى خۆشە ھاتت."

"منیش."

پىكەنى و دەستى گرتم، ئەوجا بەرەو لای مندالەكان بردى.
"وەرە، يارمەتيم بدە لە دابەشكردنى ديارىيەكان بەسەر
مندالەكاندا."

ئەو كاتژمىرەمان بە دابەشكردنى ديارىيەكان بەسەر
برد، تەماشاي مندالەكانمان دەكرد، ھەركەسە ديارىي
خۆى دەكردەو، لە خۆشيدا حالان نەبوو. جەيمى ھەموو
شارۆچكەكەى كىردبوو، تا بۇ ھەر مندالە چەند شتىكى جياواز
بكرىت، ھەرگىز شتى وایان بە خۆو نەديتبوو. جەيمى تەنيا
كەس نەبوو ديارى بكرىت بۇ مندالەكان، بەلكوو ستافى
خانەكەش ھەريەكە دەستوديارىي خويان ھىنابوو بۇيان.
قاوقىژ و ھات و ھەراى شادىي مندالەكان ھەموو لایەكى
گرتبوو، ھەستم دەكرد ئەم مندالانە بۇخۆشيان چاوەروانى
ئەو نەبوون ئەم ديارىيانەيان بۇ بىت، بەردەوام دەستخۆشى
و سوپاسى جەيمىيان دەكرد.

گۆزەرىك بۇ يادىكرىنەۋەى رابىر بوو

دوای ئەۋەى كەشى خانەكە ئارام بوۋەۋە و مندانان ھەموو
دىارىيى خۇيان كىردەۋە، بىدەنگى و ئارامى بالى كىشايەۋە
بەسەر شوئىنەكەدا، بەرئىۋەبەرى خانەكە و ژنىكى دى، كە
ھەرگىز پىشتەر چاوم پىيى نەكەۋتېو، قۇليان لى ھەلكرد و
دەستيان كىرد بە خاۋىنكرىدەۋە و رېكخستىنەۋەى ھۆلەكە.
ھەندىكىش لە مندالە وردەكان لە ژىر درەختى كرىسمسەكەدا
خەرىك بوو خەۋيان لى دەكەوت. ئەۋانى دىكەش كە ھەراشتەر
بوون، بە خۇيان و دىارىيەكانيانەۋە چوۋبوۋنەۋە ژوۋرەكانى
خۇيان، رووناكىيى گلۇپەكانى سەققى ھۆلەكەشيان كەمىك كىز
كردبوو. گلۇپەكانى بە درەختەكەۋە بوون، رووناكىيەكى ناسك
و ئارامبەخشان دەدايەۋە، لە قۇژبەكەى ئەۋلاشەۋە قەۋانىك
دانراۋو، مۇسقىاى شەۋىكى ھىمىيان خىستېوۋە سەر. ھىشتا
لەتەك جەيمىيەۋە لەسەر زەۋىيەكە دانىشتېوۋم، كچىكى مندالى
لە باۋەش كردبوو، خەۋ بردبوۋىيەۋە، ئەۋسا بە ھۆى قاۋقىژ
و ھەراۋزەناى مندالەكانەۋە، دەرفەتى قسەمان نەبوو. ئىستاش
ھەردوۋ چاومان برىبوۋە رووناكىيى گلۇپە رەنگاۋرەنگەكانى
درەختى كرىسمسەكە، لە بىرى خۇمدا دەمگوت، دەبىت جەيمى
ئىستا بىر لە چ بكاۋەۋە، توئىئالىكى كامەرانى سەر روۋى
نىشتېوۋ، دەمزانى چەند لە دلەۋە شادە بەۋەى ئەم ئىۋارەيە
بەۋ جۆرە تىپەرى، لىتان ناشارمەۋە، منىش ھەستى شانازى
زايە نىۋ دلم. خۇشتىر ئىۋارەى كرىسمس بوو، تا ئەۋ كاتە
لە ژيانمدا بەسەرم بردىت.

سەرنجىكم دايى، رووناكىيى گلۇپە كىزەكان نىشتېوۋنە سەر
روۋى، ھىند شۇخوشەنگ دەھاتە بەرچاوم، دلى دەپرواندەم.
ئەۋسا وتم، "شتىكم بۇ كرىۋى، مەبەستم ئەۋەيە، دىارىيەكم

بۇ ھېناويت. "بەچرىپە قىسەم دەکرد، تەبا كچە بچووكەكەي
باوەشى بېدار بېت، ھىوام دەخواست شېرەھى و قەلەقىم پىوھ
دىار نەبېت.

نىگاي لەسەر درەختەكە گواستەوھ بۇ سەر من، بزەھەكەي
نەرم رووى داگرتبوو. ئەوېش بە دەنگى نزمى مۇسېقا ئاسا
وتى، "پىويستى نەدەکرد.

"دەزانم، بەلام حەزم كرد دياربېھەكت پېشكەش بكم.
دياربېھەكم لەولاي خۇمەوھ دانابوو، دەستم بۇ درېژ كرد و
دامە دەستى.

"دەتوانى بۆم بکەيتەوھ؟ دەستم گىراوھ. "تەماشايەكە كچە
بچووكەكەي باوەشى كرد و سەرى ھەلبېرىيەوھ.

ئەمنېش بە شانھەلتەكاندىكەوھ و تەم، "گەر ئىستا حەز
ناكەيت، دەتوانى نەيكەيەوھ، شىتىكى ئەوتۇ نىيە.

"بىئەقل مەبە، ئىستا ھەر لە بەرچاوى خۇتدا دەيكەمەوھ.

دياربېھەكەي لەگەل خۇم ھىنابووم، كردمەوھ، بەئەسپايى
كاغەزى پاكەتەكەم لىدەكردەوھ، تا خشەخش نەكا. پاشان
كاغەزەكەم خستە لاوھ و سەرى پاكەتەكەم لا دا، بلووزەكەم
دەر ھىنا و پېشانىم دا. بلووزىكى رەنگ قاوھىي، ھەر لەو
جۆرەي خۇي دايمە لەبەرى دەکرد. لى بە خەيالمدات ھات دەكرا
مۆدىلىكى تىرى بۇ بىنم.

بەراورد بەو شادى و كامەرانييەي پېشوو تىرى، چاوەروانى
كاردانەوھى زياترم لى نەدەکرد. و تەم، "ئەوھتا، ھەر وەك پىنم
گوتىت، شىتىكى ئەوتۇ نىيە. "دەترسام بە دلى نەبېت و ھەست
بە تەرىقبوونەوھ بکات.

بە لەفرىكى شىرىنەوھ وتى، "لاندن، زۆر جوانە. ئەم جارە

گوزهریک بۆ یادکرینه وهی رابریوو

بیته وه، له بهری ده کهم که یه کمان بینی. گه لیک سوپاس.
بۆ ساتیک بیدهنگی بالی به سهر ههردوو کماندا کیشا،
دانیشتبووین، هیچمان نه ده گوت. ئه و سا جاریکی دی سه رنجم
گواسته وه سهر گلۆپه رهنگاو په نگه کانی درهخته که.

پاشان جهیمی به چریه وتی، "منیش شتیکم بۆ تۆ هیناوه."
له گهل قسه کهیدا، ته ماشای درهخته کهی کرد، منیش له گهل
سه رنجی ئه ودا، نیگام چوو وه سهر درهخته که. دیارییه کهی بۆ
منی هینابوو، له پشت لقی درهخته که وه دیار بوو. دهستم دایه.
پاکه تیکی شیوه لاکیشهیی و که میکیش قورس بوو. هینام و
له سهر کۆشم دام نا، بی ئه وهی بیکه مه وه.

ته ماشای کردم و وتی، "بیکه ره وه."

به دهمی ته ته له وه وتم، "چۆن ده بیت ئه مه م بدهیتی؟"
ههستم کرد، راست زانیم چیی تیدا یه، بروام نه ده کرد شتی وا
بکات. دهسته کانم که و تنه له رزین.

به دهنگیکی پر له تکا و پارانه وه و به نه غمیکی شیرین
وتی، "تکات لی ده کهم، بیکه ره وه. ده مه ویت لیم وه ر بگریت."
به دوودلی و شپه زهیییه وه، هیناوش هیناوش دهستم کرد
به هه لچرینی پاکه ته که. پاشان که به رگه کهیم لی کرده وه و
ته نیا پاکه ته که مایه وه، به ئه سپایی و له سه رخق کرده وه. که
بینیم، چاوم ئه بله ق بوو، به واقور ماو ییه وه دهستم به به رگه
چهرمه کهیدا هینا، فرمی سکی شادی له چاوانمدا قه تیس ما.
جهیمی دهستی هینا و توند دهسته کانمی گوشی. گهرمای
دهستی به ئازای گیانمدا گوزهری کرد.

به چاوی سه رسامیییه وه ته ماشایم ده کرد، زمانم گۆی
نه ده کرد، نه مه زانی چ بلیم.

كتيبي ئىنجىله كەي خۇي بەدىارى بۇ ھىنا بوم.
بەچرپە وتى، "سوپاس بۇ ھەموو ئەو دلسۆزى و
ھاو كارىيەت. خۇشتىن ئىوارەي كرىسمسە تا ئىستا بەسەرم
بردبى."

بى ئەو ھىچ بلىم، رووم وەر چەرخاند و دەستم دايە
پەرداخە شەربەتەكەم. گۇرانىيەكەش ھىشتا دەنگى دەھات،
مۇسقىكە ھەوای ھۆلەكەي پىر كىردىو. قومىكم لە پەرداخەكەم
دا، تا ھىچ نەبى كەمىك قورگىمى پى تەر بىكەم. ھەر كە قومىكم
لى دا، ھەموو ئەو يادەو ھىيانەي لەگەل جەيمى بەسەرم
بردبىو، بە بىروھۇشمدا گوزەريان كىرد. ئاھەنگى دەستىكى
پشوى ھاوینەكەم ھاتەو ەياد، كە ئەو شەو ە جەيمى چىي
بۇ كىردىم. ھەروەھا شەوى نمايشەكەم بىر كەوتەو، كە
فرىشتە ئاسا دەھاتە پىشچاۋ. بىرم لەو شەوانە دەكردەو، كە
تا مالەو ەم دەگەياند، كۆكردنەو ەي پارەي نىو قووتو ەكانم
كەوتەو ەياد، كە پىر بوون لە پارەي وردە بۇ مندالە ھەتيو ەكان.
كە ئەم يادەو ھىيانە بە بىروھۇشمدا دەھاتىن و دەچوون،
لەناكاو ھەناسەم گىرا. تەماشايەكى جەيمىم كىرد، دواتر
سەرنجىكى سەققى ھۆلەكەم دا، گەلىك تەقەللام دەدا زال بىم
بەسەر شەپۇلى شىپزەيى و ھەلچوونى دەروونمدا، ئەوسا
جارىكى دى نىگام گواستەو ە سەر جەيمى. ئەو بىزەيەكى دا
بە روومدا و منىش بە دەستوورى ئەو، بىزەيەكم بۇ كىردەو،
لە بىرى خۇمدا وردىم دەكردەو، كە چۆن بۇ دواجار كەوتە
داوى خۇشەويستى كچىكى وەك جەيمى سولىقەن.

ئەو شەۋە لە خانەى ھەتیوانەكەۋە گەياندمەۋە مالەۋە.
 سەرەتا دوۋدل بووم، ئاخۇ بتوانم ئەو ترس و قەلەقىيەم
 بشكىنم و لە ئامىزى بگرم، بەلام ئەۋى راستى بى، نەمدەزانى
 لەو كاتەدا ئەۋىش چ ھەستىكى لە دەرووندا بوو بۇ من.
 ئەو جوانترین دىارى بۇ ھىنا بووم، كە تا ئەو كاتە بۆم
 ھاتىت، گەرچى لەوانەيە، بە دەستوورى ئەو، راست نەتوانم
 بىكەمەۋە و بىخوینمەۋە، بەلام دەمزانى ئەم كىيەى ئەو
 پىشكەشى كىردووم، بەشكە لە پۇخى خۇى، جەيمى لەو
 جۆرەكەسانە بوو، كە گەر پىيواريكى بدىتابا و پىويستى
 بە يارمەتتى ئەم بوۋايە، ئامادە بوو گورچىلەى خۇى بۇ
 دەر بەيىت. بۆيە نەمدەزانى چۆنى ورد بىكەمەۋە لە زەينى
 خۇمدا. ئاخۇ منىش ۋەك پىيواريكى لىقەوماو تەماشا دەكات،
 بىان جۆرىكى تر؟

جاريكيان جەيمى بۇخۇى پىنى گوتم، كە ھىندە بىمىشك و
 بىئاگا نىيە، بۆيە ئەمىش دواجار بۆم دەر كەوت و دانى پىندا
 دەنم، كە كچىكى بەراستى وريايە. رەنگە جاران... كەسىكى

تر بوو بیت، به لام ئیستا، ئه وهتا، به چاوی خوی ده بیئت
و ههست دهکات چۆن هاوکاریم کردوو له خانهی مندا له
ههتیوهکاندا. گهر ئاوړیکیش بۆ پیتستر بدهینه وه، ئه و کاته
له مالی خویان بووین و له سههر زهوییه که دانیشتبووین
و پارهکانمان هه لږشتبوو، وا بزانه که گوتی په رجوو
مه بهستی له من بوو.

بیرمه ئه و پوژه که من و جهیمی باسی پارهکانمان
دهکرد، هینگیرت خوی کرد به ژووردا، به لام هیچی نه گوت.
ئه و ماوهیه، وهک من بزانه، هینگیرت له سههر خوی نه بوو.
وتارهکانی له باره ی پاره و مالی دونیا وه بوو، که چی له
نیوهیدا باسی تاوانی زیناکردنی دههینایه وه پیتستی، له م
دواییانه شدا وتارهکانی که میک کورتتر ببوونه وه وهک له
جاران و له کاتی وتارخویندنه وه شدا، جاروبار بۆی ده وهستا
و شپه زهیی پوخساری داده گرت، وهک بلنی له و کاته دا
شتیکی تری به خه یالدا هات بیت، شتیکی خه مهین و دلپروین.
پاستیه که ی، منیش چونکه باش نه مده ناسی، بۆیه
نه مده زانی چۆنی ورد بکه مه وه. جهیمیش کاتیک باسی
ئه وی بۆ ده کردم، بروام نه ده کرد، ده گوت باسی که سینی
ترم بۆ دهکات، جیاواز له باوکی. که دهیگوت باوکم که سینی
قسه خوش و قوشمه چیه، نه ده چوو به عه قلمدا. هینگیرت و
نوکه و قسه ی خوش؟ ئاخیر زه مانه، وهک ئه وهیه بلنیت
گورگ و مه پ پیکه وه ئاو ده خونه وه.

به هه ر حال، ئه و پوژه که له گه ل جهیمی پارهکانمان
ده ژمارد، خوی کرد به ژووردا، جهیمی که له و کاته دا

گوزهریک بۆ یادکرینهوهی رابریوو

فرمیسکی شادمانی زابوو نیو چاوهکانی، ههستایه سهر پی
و بارهشی به باوکیدا کرد. هینگیرت وهک بلیی ههر منی
لی نه بم، به خیر هاتنیکی نه کردم، به کچه که ی گوت گه لیک
خوش دهویت و شانازی پیوه دهکات، نهوجا گه رایه وه
ناشپه زخانه که و دهستی کرده وه به نووسینی وتاره که ی.
ئیسش، من بۆخۆم گهرچی زور هاتوچۆی که نیسه و
ئه م شتانه م نه دهکرد، که چی نه و رهفتار و ههلسوکه وتهی
هینگیرتم لا نامۆ بوو.

له و ساته دا که ئه م بیروخه یالانه به میشکما گوزهریان
دهکرد، سه رنجیکم دایه جهیمی که له سهر کوشنه که ی
ته نیشتمه وه دانیشتبوو. به روخساریکی پر له گهشکه و
کامه رانییه وه له ده ره وه ی ده روانی، بزه یه کیش نیشتبوو
سهر لیه کهانی، منیش له و کاته دا ههستیکی شادمانی زایه
نیو دهروونم. ویده چوو نه ویش بیرو هوشی لای من بوو بیت.
ورده ورده دهستم برد بۆ دهستی، به لام پینش نه وه ی دهستم
بیگاتی، رووی به لامدا وه ره خه ر خاند و بیده نگیه که ی شکاند.
وتی، "لاندن، تو قهت بیر له خودای گه وره ده که یه وه؟"
دهستم گنرایه وه.

تا نه و کات، که بیرم له خودا ده کرده وه، وهک نه و نیگار
و وینه کۆنانه ده هاته پیشچاوم، که له کلێساکاندا بینیبووم
- وهک دیوینکی زه به لاه به پۆینکی سپی و قژیکی درێژه وه
بالی کیشاوه به سهر شوینیکدا - به لام ده مزانی نه وه ی
جهیمی باسی ده کرد، نه وه نه بوو که له خیالی مندا بوو.
ئیسستیکم کرد، نه وسا وه لامیم دایه وه.

وتم، "بەدنياييەو، ھەندىك جار."

"قەت لە خۆت پرسىو، بۆچى شتەكان بەو جۆرە ڕۆز دەدەن؟"

بى ئەو ھى لە خۆشم دلتيا بىم، سەرىكى ئەرىنىم لەقاند. ئەویش وتى، "ماوھەكە زۆر بىر لەم شتانە دەكەمەو." وىستم لىنى بىرسىم، ئاخۆ زۆر زياتر لە جارانیشت بىرى لى دەكەيەو؟ لى ھىچم نەگوت. ديار بوو قسەى ترى پى بوو بىلەت، بۆيە من بىدەنگ بووم.

"من باش دەزانم خودای گەورە بۆ ھەريەكەمان قەدەرىكى لە چارەمان نووسىو، بەلام ھەندىك جار لە پەيامەكانى تىناگەم. تۆش قەت شتى وات بەسەر ھاتووە؟" يەك نەزانى من ئىشم نىيە، ھەر بىر لە شتى وادەكەمەو. تەقەللام دا خۆم وا نیشان بىدەم، منیش وەك ئەو بىروام بەو شتانە ھەيە. وتم، "شەرت نىيە ئىمەى مرۆف ھەموو كاتىك لە تەواوى پەيامەكانى خودای گەورە تىبگەين. بە بىرواى من، ھەندىك جار تەنيا پىويستە ئىمانمان بە شتەكان ھەبىت و ھىچى تر."

وا بزەنم وەلامەكەم لە جىي خۆيدا بوو. ئەو ھەست و سۆزەى ھەمبوو بەرامبەر بە جەيمى، زياتر لەچاو جاران مېشكى دەخستە كار. ديار بوو بىرى لە وەلامەكەم دەكردەو.

ئەوجا وتى، "بەلى، تۆ راست دەكەيت."

زەردەيەكى شانازىم كرد و بابەتەكەم گۆرى، چونكە باسوخواسى بابەتى ئايىنى، شتىك تەبوو ھەستى پۇمانسىت

گۆزەرىك بۇ يادكرنەوہى رابروو

لا دروست يكات.

بى ئەوہى خۇم شىپرزە بکہم، وتم، "دەزانى، بەراستى
شەوئكى گەلىك خۇش بوو، كە پئكەوہ لای درەختى
كرىسمسەكە دانىشتبووین."

"بەلى، زۆر خۇش بوو." بىروھۇشى لە شوئىنكى تر بوو.
منیش وتم، "تۆش زۆر قەشەنگ و جوان بوویت."
"سوپاس."

سوودى نەبوو.

بەو ھىوايەى شەپۆلى بىركرنەوہكانى بىچرىتم و
بىروھۇشى بىنمەوہ لای خۇم، وتم، "دەكرىت پرسىارىكت
لى بکہم؟"
"بۇ نا؟ قەرمو."

ھەناسەيەكى قوولم ھەلكىشا.

تم، "سبەينى، دواى ئەوہى لە كەنىسە ھاتتەوہ،
مەبەستم ئەوہى دواى ئەوہى چەند ساتىكت لەگەل باوكتدا
بەسەر برد... مەبەستم..." دەمم تەتەلەى دەکرد و بەيەكدا
دەھات، وشەكانم لە زار بۇ نەدەھاتە دەر. پاشان تەقەللام
دا تەواوى بکہم، "دەتوانىت بىتت بۇ مالى ئىمە بۇ خوانى
ئىوارەى كرىسمس؟"

ھەرچەند ھىشتا پرووى وەر چەرخاندبوو بەلای جامەكەدا،
بەلام بىنىم ھەر كە ئەو قسەيەم كرد، بروسكەيەكى شادمانى
بوخسارى داگرت.

"بەلى لاندن، زۆر حەز دەكەم."

ئاھىكى ئارامىم ھەلكىشا، بىروام نەدەکرد ئەوہ من بم

داوای شتی وای لی بکه‌م، سه‌رم سوور مابوو له‌م شتانه.
به شه‌قامه‌کاندا لیم ده‌خوری، په‌نجه‌ره‌ی ماله‌کان هه‌موو
بو یادی کریسمس رازینرا بوونه‌وه، نه‌وجا به گوره‌پانی
نیوه‌ندی بیوقورتدا تینه‌پین. پاش که‌میکی تر، جاریکی دی
ده‌ستم برده‌وه بو ده‌ستی، لی ئەم جاریان نه‌ویش ده‌ستی
لا نه‌برد.

گه‌یشتینه به‌رده‌می مالیان و ئوتومبیله‌که‌م راگرت،
گلۆپه‌کانی ژووری دانیشتنه‌که‌یان هیشتا نه‌کوژابوو، بینیم
هینگیرت له‌پشتی په‌رده‌که‌وه وه‌ستابوو. دیار بوو بویه
چاوه‌روانی ده‌کردین، تا بزانت له‌خانه‌ی هه‌تیوانه‌که
چونمان گوزه‌راند. یان دیاره ده‌یویست بزانت ئاخو له
به‌رده‌رگا که‌یان ماچی که‌که‌ی ده‌که‌م یان نا. شتی وای
قبول نه‌ده‌کرد. خو چاوی ده‌چوووه پشتی سه‌ری.

که له ئوتومبیله‌که دابه‌زین و به‌رهو ده‌رگا که‌یانم برد،
بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه که مالئاواییمان کرد، چ بکه‌م، خو
ئهو به‌لایه‌ش وا له سه‌ره‌وه چاودیریمان ده‌کات، ده‌رفه‌تی
ماچیکیشم نابیت. جهیمی له‌و ساته‌دا هیچی نه‌ده‌گوت،
شه‌پۆلی کامه‌رانی روخساری داگرتبوو، گه‌لیک به‌وه
دلخۆش بوو، که داوام لی کرد بو سبه‌ی ئیواره‌ی کریسمس
بچینه مالی خۆمان. جهیمی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ زرنگیی خۆی
پشی ده‌زانی و له به‌رچاوی بوو چیم بو خانه‌ی هه‌تیوان
کردبوو، که‌واته رهنکه له‌وه‌ش تیگه‌یشتییت، که له شه‌وی
ناهه‌نگی ده‌ستپیک‌ی پشووی هاوینه‌که چ هه‌لویستیکم هه‌بوو
به‌رامبه‌ری. له زه‌ینی خۆیدا، ته‌نانه‌ت دیاره درکی به‌وه‌ش

گوزهریک بۆ یاگرنهوهی رابروو

کردوه، که ئه مه یه کهم جاری منه ههز بکهه و داوای لی
بکهه بیهت بۆ مالمه.

که دابهزین و گهیشته سهر پلیکانه ی بهردهه
دهرگا که یان، بینیم هینگیرت له و دیو په رده که وه سهره تاتکی
بوو. لای هه ندیک دایک و باوک، بۆ نمونه، دایک و
باوکی ئه نجیلا، ئه مه سهره تاتکیه واتا ئه وه هاتین، ئیستا
دهرگاتان لی ده کهینه وه. ئی ئه مه ش ده رفه تیکی باش بوو
بۆ هه ردووکتان له و ماوه کورته دا، تا ئه وان دهرگاتان لی
ده که نه وه، نیگایه کی یه کتر بکهه و ئه و جا یه کدی راموسن.
راستییه که ی، دلنیا نه بووم ئاخۆ جهیمی نیازی هه یه
ماچم بکات یان نا، گومانم هه بوو شتی وا بکات. به لام
بۆخۆم که ته ماشای ئه و جوانیه سیحراویه ده کرد، که
ده مبینی ئه و قژه خاوه ی به شان و ملیدا بهر داوه ته وه، که
یاده وریی ئه و چهند ساته ی پیشترم ده هیتایه وه بهر زهین،
که ره هلیکی وام بۆ هه لکه و ی، پیم کوفر بوو له کیس خۆمی
بدهم. بلیسه یه کی ئاگرین له ناخه وه ده یکولاندم، خهریک بوو
دهستی خۆم بوه شینم، که چی له و ساته دا هینگیرت دهرگای
لی کردینه وه.

به دهنگیکی کز وتی، "گویم له دهنگی ئوتومبیله که بوو
هاتنه وه." پهنگی پیستی هه ره و هک جار ان زهرد هه لکه رابوو،
که میکیش شه کهت و ماندوو ده هاته پیشچاو. به نا ئومیدییه وه
وتم، "سلاو جه نابی هینگیرت."

ئه و جا جهیمی به که شه که یه کی ورشه داره وه وتی، "باوکه
گیان چۆنی؟ خۆزگا ئه مشه و تۆش بهاتیایه. زۆر خوش

بوو.

ئەویش وتى، "بە خۆشیت بېت كچم." ئىستىكى كرد،
وئەدەچوو بىروھۆشى وىك بختەو. ئەوسا قورگى پاى
كردەو. بەردەوام بوو، "كەمىك كاتت دەدەمى، تا شەوشاد
لەيەك دەكەن، مەن دەچمە ژوورەو، دەرگاگەش داناخەم،
دواتر خۆت پىوھى بدە."

هېنگبىرت رووى وەر چەرخاند و وەرژوور كەوت. لە
ژوورى مېوانەكەو، لەو شوئەنى لىي دانىشت، دەمزانى
ئىمەى لىوھ ديار بوو. خۆى وا نیشان دەدا، وەك ئەوھى
كتىب يان شتىك بخوئىتەو، بەلام هېچىشم بە دەستىو
نەبىنى.

جەيمى رووى تى كردم و وتى، "لاندن، بەراستى شەوئىكى
خۆشم لەگەلتدا بەسەر برد."

"منىش ھەروھەا." ھەستم دەكرد هېنگبىرت بە تىلەى چاو
تەماشای دەكردم. گوتم ئاخۆ بلىنى ئاگای لەوھش بووئىت،
كە لەناو ئوتومبىلەكە دەستى جەيمىم گرت. خۆ ئەمە بەلايە،
ئاگای لە ھەموو شتىكە.

"سبەئى چ كاتىك بىم بۇ مالتان؟"

هېنگبىرت كە ئەمەى بىست، كەمىك گوئىقولاخ بوو.

"خۆم دىم بەدواتدا، كاتژمىر پىنج باشە؟"

لەئىو دەرگاگەو ئاوپىكى بۇ ژوورەو دايەو. "باوكە؟"

پىگەم دەدەيت سبەئى بچم بۇ مالى لاندن؟"

هېنگبىرت دەستىكى ھىنا بە روخسارىدا و ئاھىكى ھەلكىشا.

ئەوسا وتى، "گەر خۆت پىت خۆشە، دەتوانىت بچىت."

گوزەرىك بۇ يادكرنەۋەى رابردو

نالېم لە خوشىدا پېم بە خۇمەۋە نەدەگرت، نا، ئىجگار
باشمان نەۋت، بەلام ۋەلامەكەى بە دلى من بوو.
جەيمى لىنى پرسىم، "چى بېنم لەگەل خۇمدا؟" لە باشوور،
لاى ئىمە ئوسول ۋا بوو، كە كەسىك بچوۋايە بۇ سەردانى
كەسىكى تر، ئەۋ پرسىارەى دەکرد.
"پىۋىست ناكات هېچ بېنىت، چارەك بۇ پېنچ دىم
بەشۋىتقا."

تاۋىك ھەر ۋا، بى ئەۋەى هېچمان شتىك بلىن، لە شوئى
خۇمان ۋەستائىن، ديار بوو هېگېئىرت خەرىك بوو ئاگر لە
دلى بەر دەبوو. لەۋ كاتەۋەى ئىمە لە بەردەرگا بووئىن،
ئەۋ پەرەيەكى لە كىتپەكەى ھەلنەدابوۋەۋە، ئەمە ئەۋەى
دەگەياند، خوئندنەۋەى چى ۋ شتى چى! بىروھۋشى ھەر
لاى ئىمە بوۋە. ئەۋسا جەيمى وتى، "سبەينى دەتېنمەۋە."
"زۇر باشە."

بۇ ساتىك سەرى داخست، پاشان سەرى ھەلېرىيەۋە ۋ
وتى، "گەلىك سوپاس، كە منت گەياندەۋە مالەۋە."
رووى ۋەر چەرخاند ۋ پىي نايە ژوورەۋە. كە دەرگاگەى
دەداخست، بەئەستەم بىزە شىرىنەكەى سەر لىۋانىم لە درزى
دەرگاگەۋە لىۋە ديار بوو.

بۇ سبەينى، ھەر ۋەك قەۋلمان ۋا بوو، لە كاتى خۇيدا
گەبىشمە جى، سوپاس بۇ خوا، ئەم جارىش قژى نەكردبوو
بە تەماتە، بەلكوۋ بە دەستوورى نمايىشەكە بەرى دابوۋەۋە.
ئەۋ بىلووزەى لەبەر كردبوو، كە من بەديارى پىشكەشم
كرد، ھەر ۋەك خۇيشى بەلېنى دابوۋ، لەبەرى بىكات.

دایک و باوکم گهلێک سه‌ریان سوور ما، که ئیزنم لی خواستن جهیمی بانگ بکه‌م بۆ خوانی ئیوارهی جه‌ژنی کریسمس. کیشه‌یه‌ک نه‌بوو، چونکه هه‌رکاتێک باوکم له مال بووایه، دایکم هیلینی بانگ ده‌کرد - ئاشپه‌زه‌که‌مان - و به‌شی سوپایه‌کی بچووک خواردنی لیده‌نا.

وا بزانی پێشتر باسی ئه‌و ئاشپه‌زه‌م بۆ نه‌کردوون. له مالی ئیمه‌دا، ئاشپه‌زێک و خزمه‌تکارێکمان هه‌بوو، ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه نا که هه‌بوو بووین، به‌لکوو زیاتر به‌ هۆی ئه‌وه‌ی دایکم باش چیشتی نه‌ده‌زانی. جاروبار بابۆله‌ی بۆ دروست ده‌کردم بۆ قوتابخانه، به‌لام تا بابۆله‌یه‌کی ئاماده‌ ده‌کرد، هه‌موو جله‌کانی خۆی تیوه‌ ده‌نا. دوو رۆژیشی ده‌ویست تا پاکیان بکاته‌وه. خوا خیری هیلین بنووسی، ئه‌گینا تا ژنم ده‌هینا، ده‌بوو په‌تاته‌ی کولایوم بخوازدايه. شکور باوکم هه‌ر که دایکمی هیناوه، راست بۆی ده‌ر کهوتبوو له چیشتیاندا له تری که‌ریشی نه‌ده‌زانی، جا بۆیه هه‌ر له‌و کاته‌وه‌ی من چاوم به‌ دنیا هه‌له‌یناوه، ئه‌م ئاشپه‌ز و خزمه‌تکاره ئیشمان بۆ ده‌که‌ن.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی خانووه‌که‌ی ئیمه له زۆربه‌ی خانووه‌کانی تری بیوفۆرت گه‌وره‌تر بوو - نالیم وه‌ک کۆشک و ته‌لار بوو - به‌لام جینگه‌ورێکه‌ی وامان نه‌بوو تا ئاشپه‌ز و خزمه‌تکاره‌که‌ش له‌گه‌لماندا بژین. باوکم بۆیه ئه‌م خانووه‌ی کریبوو، له‌به‌ر گرنگی میژوووه‌که‌ی. خۆزگا خانووی کابرای چه‌ته‌ی پێشڕه‌ش بووایه، ئه‌و کاته به‌لای منه‌وه گهلێک گرنگتر ده‌بوو، به‌لام وه‌ک باسی ده‌که‌ن، ئه‌مه

گوزهریک بۆ یادکردنه وهی رابردوو

مالی ریچارد دۆبس سپایت* بووه، که حاکمی ویلایه تی کارولاینای باکوور بووه و دهستووری نووسیوه ته وه. ئەم حاکمه کیلگه یه کیشی هه بووه له دهره وهی شاری نیو بیرن، که چهند کیلومه تریکی زۆر له شهقامه سه رهکییه وه دووره، وهک دهلین، هه ر له ویشدا نیژراوه. ئەم خانووهی ئیمه ی تیدا بووین، رهنگه هینده ی ئەو شوینه ناوبانگی نه بوو بیئت، که خویان تیدا ناشتووه، به لام باوکم شانازی پیوه ده کرد و له ئەنجومه نی نوینه رانیشتا هه یبهت و قورساییی پی دها، هه رکاتیکیش به نیو باخچه کهیدا ده گه را، خهونی به وه وه ده بیینی، له پاش خوی به میراتی به جینی بیلیت. من هیچ دلیکم پیی خوش نه بوو، چونکه باوکم هه رچییه کی بکرایه، هینده ی ریچارد دۆبس ناوبانگی دهر نه ده کرد. رووداویکی میژوویی وهک نووسیینه وهی دهستوور، ته نیا له چهند سه د سالیکیا یهک جار روو دها. جا کومه ککردن و قه ره بوو کردنه وهی جووتیاران یاخود تاوتویکردنی مه سه له ی وهک بیرى کومونیستی، شان له شانی نادات. بگره خه لکی وهک منیش ئەو راستیییه یان ده زانی.

خانوه که مان، وا بزانه هیشتا له توماری شوینه میژوویییه کاندای بوو. هه رچه ندیش جهیمی پیشتر هاتبووه مالمان، که چی هه ر که پیی نایه ژووره وه، له جوانی و رازاوه یی ماله که سه ری سووپ ما. ئەو ئیواره یه دایک و

* ریچارد دۆبس سپایت - Richard Dobbs Spaight: هه شته هه مین حاکمی ویلایه تی کارولاینای باکوور بووه. له سالی ۱۷۵۸ له دایک بووه و له سالی ۱۸۰۲ کوچی دوا یی کردووه.

باوكم خويان جوان گوريبوو، منيش به دستووري ئهوان،
خوم تاسولووس دابوو. دايكم ئەملاولاي جەيمىي ماچ كرد
و به خيىرهاقنىكى گەرمى كرد. لىتان ناسارمەو، به غيليم به
دايكم دەبرد كه له ماچكردنى جەيمى پيشى دامەو.

ئىوارەخوانىكى خوشمان بەرئى كرد، خوراك و
خواردنەو، يەكە باشمان خوارد. دايك و باوكم لەگەل
جەيمى باسوخواسىكى زوريان هينايە پيشى و ئەمنيش
جاروبار هەر بۆ پىكەنىن قسەيەكم فرى دەدا، بەلام جىي
خوى نەدەگرت. تەنيا جەيمى به قسەكانم پىكەنىنى دەهات،
ئەوەش بۆ من شتىكى خوش بوو.

پاش خوانى ئىوارە، گەرچى سەرماوسۆلە بوو و
گولەكانيش وشك ببوون، جەيمىم لەگەل خوم برد پياسەيەك
بەنيو باخچەكەدا بكەين. چاكەت و پالتومان لەبەر كردو
چووينە دەرەو، هيند سارد بوو، هەناسەمان دەبوو بە هەلم.
هاتينە دەرەو و كەمىك گەراين، ئەوسا وتى، "دايك و
باوكت گەلىك مرقۇقى چاكن." ديار بوو زور گوئى نەدابوو
به قسە و تارەكانى باوكى، كه هەندىك جار لەبارەى
بنەمالەكەمانەو دەيگوتن.

"بەلى، گەلىك باشن، بەتايبەت دايكم، ژنىكى زور داساف
و خوينشيرينه." ئەم قسەيەم تەنيا لەبەر ئەو نەكرد، كه
به شان و بالى دايكمدا هەلبەم، بەلكوو لەبەر ئەو دى مندا
هەتيوەكانيش هەمان شتيان به جەيمى دەگوت. هيوادار
بووم له مەغزاي قسەكەم تىيگات.

هەنگى وەستا و سەرنجى چوو سەر گولەباخەكان. نە

گوزهریک بۆ یادکرینهوهی رابردوو

ههلا، نه گولیان نه گرتیوو، نازانم سه رنجی به لای کویی ئهم
گولانه دا چوو.

لینی پرسیم، "راسته ده لاین جاران باپیرت ئاوها بووه؟"
به خوا دیاره له مه بهستی قسه که ی پیشووم
تینه که یشتوو ه.

خۆم هیچ تیک نه دا و وتم، "به لای، وا ده لاین."
ئه ویش وتی، "شتیکی ناخوشه باپیرت له و جۆه که سانه
بیت. پاره هه موو شتیک نییه، چلکی دهسته و ده پروات."
"وایه، ده زانم."

نیگایه کی کردم و وتی، "ده زانیت؟"
له ساتی وه لامدانه وه مدا ته ماشای چاوه کانیم نه ده کرد.
مه لاین بۆچی، چونکه خۆشم نازانم بۆ.

"ده زانم ئه وه ی باپیرم ده یکرد، خوا قبولی نه ده کرد."

"به س خۆ تۆش ناتهووی وه که ئه و بیت، وا نییه؟"

"راستت ده وئی؟ هه رگیز بیریشم لای نه کردووه ته وه."

"ئه ی رۆژیک له رۆژان بیرى لای ده که یه وه؟"

وه لامیم نه دایه وه، ئه ویش رووی وه ر چه رخاند بۆ لایه کی
دی، جاریکی تر سه رنجی گواسته وه سه ر گوله باخه کان،
راست به زه یندا هات، که ده یویست بلیم به لای، منیش وه که
باپیرم ده ر ده چم.

خۆم پێ نه گیرا و لیم پرسى، "بۆچی شت وا لیده که بیت؟"
بوومه ته کانم سوور هه لگه پان، "مه به ستم ئه وه یه، وام
لای ده که بیت هه ست به تاوانباری بکه م. خۆ من شتی وام
نه کردووه، ئیتر تاوانی من چیه که له م بئه ماله یه چاوم به

دو نیا هه لهیناوه؟

دهستی برد بۆ لقی دارگوله باخیک و به دهنگیکی کزو
له سه رخۆ وتی، "جا خو ئەمه مانای ئەوه نییه نه توانیت وا
نه بیت. مه به ستم ئەوه یه، هه رکاتیک تۆش دهرفه تی وات بۆ
ره خسا..."

مانای قسه کانی روون و ئاشکرا بوو، بۆخۆشم له دلهوه
دهمزانی راستی دهکرد. به لام گهر شتی وا هه بیت، جارێ
زۆری ماوه. به بۆچوونی خو، شتی لهوه گرنگترم له
میشکدا بوو تا بیرێ لی بکه مه وه، نه ده په رژامه سه ر شتی
وا. بابته کهم گۆری بۆ باسیک، که زیاتر په یوه ندیی به
خۆمانه وه هه بیت.

لیم پرسی، "باوکت منی خو ش دهویت؟" ده مو یست بزانه
هنگییرت ده هیلت جاریکی تر چاوم به جهیمی بکه ویته وه.
ئێستیکێ کرد و وه لامی دامه وه.

به دهنگی نزم و له سه رخۆ وتی، "باوکم گه لیک خه می
منیه تی."

منیش وتم، "جا هه موو دایک و باوکیک هه ر وا نین؟"
سه ری نزم کرد، پاشان رووی به لایه کی تر دا وه
چه رخاند و ته ماشای منی کرده وه. وتی، "به لام باوکم له
هه موو کهس جیاواز تره. به لی، ئەو تۆی خو ش دهویت،
هه ستیشی کرده وه که من به بینینی تۆ کامه ران دهیم، هه ر
له بهر ئەمه ش بوو پێگه ی دا ئەم ئیواره یه بێم بۆ مالتان بۆ
خوانی ئیواره."

له دله وه وتم، "پێم خو ش بوو پێگه ی دایت بیت."

گوزەرىك بۇ يادكرىنەۋەى رابردور

”منىش ھەروەھا.“

ئاسمانى شەۋەكە سامال بوو، لەژىر تريفەى
مانگەشەۋەكەدا، بۇ تاۋىك ئاۋھا نىگاي يەكترمان كرد،
خەرىك بوو لىنى بچمە پىشى و ماچى بكەم، بەلام ئەو
زووتر وەر چەرخا و شتىكى سەيرى گوت، سەرم سوور
ما پىنى.

وتى ”لاندن، باوكم خەمى تۆشپەتى.“ پەژارە و نەرمى لە
دەنگىدا دەيىسترا.

جا بۇيە دەلىم، ئەم قسەيەى بە جۆرىك گوت، ھەستىكى
لا خولقاندەم، ھەستم كرد ھىگبىرت لەبەر ئەۋەى نەۋوۋە
كە من ھەست بە بەرپرسىارىتى ناكەم يان جاران لەپشت
دەختەكانەۋە خۇم دەشاردەۋە و گالتەم پى دەكرد، ياخود
لەبەر ئەۋەى بووبىت، كە كورپى بىنەمالەى كارتەرم.

لىم پرسى، ”بۇچى خەمى منىشپەتى؟“

”لەبەر ھەمان ئەو ھۆكارەى كە منىش خەمى تۆمە.“
ھەر ئەۋەندەى گوت و چىى تر درىژەى نەدايى، دەمزانى
شتىكى لە دلدا بوو، شتىك، كە نەيدەتوانى بىلىت، شتىك، كە
خەم و پەژارەى بۇ دەھىنا. ھەر نەمزانى ئەم نەينىيە چى
بوو، تا دواى ماۋەيەك، ئەوجا بۇم روون بوۋەۋە.

كەۋتنە داۋى خۇشەۋىستى كچىكى ۋەك جەيمى
سولىقەن، بىشك نامۆترىن ھەست بوو لە ژيانمدا پىندا تىيەپ
بىم. نەك تەنيا لەبەر ئەۋەى كچىك بوو ھەرگىز پىشتىر بىرم
لى نەكردبوۋەۋە – گەرچى ھەر لە مىندالىيەۋە پىكەۋە گەۋرە
بروۋىن – بەلكوۋ بە ھۋى ئەۋەى شتىكى جىاۋاز لە دەروون

و هه ستمدا جوو لایوو. ئەمەیان وەک ئەو پەییو نندییه نەبوو،
 کە کاتی خۆی لە گەل ئەنجیلا هەمبوو، کە هەر یەکەم جار
 زانیم کە سمان لێو دیار نەبوو ماچیم کرد. کەچی ئەوەتا،
 هیشتا ماچی جەیمیم نەکردوو و لە ئامیزیشم نەگرتوو،
 بگره هەر نەشمبردوو بۆ کافتریاکە ی کەنار رووبارە کە یان
 بۆ سینەما و شتی وا. بە کورتی، هیچکام لەو شتانهەم لە گەل
 جەیمی نەکردوو، کە ئاسایی لە گەل کچانی تردا دەمکرد.
 لێ ئەوەتا، ئیستا گیرۆدە ی عەشقی ئەوم.

کیشە کە ئەو بوو، هیشتا نەمدەزانی ئاخۆ ئەویش
 هەستی چۆن بوو بە رامبەر بە من.

راستییه کە ی، هەندیک نیشانه هەبوون، دەریان دەخست
 ئەم کچە منی خوش دەویست. بێگومان ئەو کتییە کە ی کە
 لە رۆحی خۆی خوشتری دەویست، دابووی پێم، هەر وەها
 ئینوارە ی جەژنی کریسمسیش کە دەرگا کە ی پێو دەدا و
 بزە یەکی عاشقانه ی کە و تێو و سەر لێو، بۆخۆی نیشانه یە ک
 بوو، ئی جگە لە مانەش، ئەو شەو ی لە خانە ی هەتیوان
 گە یاندمە وە ماله وە، لە ئوتومبیلە کە دا لێگە را دەستی بگرم،
 ئەمانە لە خۆرای ی نەبوون - تەنیا ئەو نەندە بوو، نەمدەزانی
 چۆن هەنگاوی دواتر بنیم.

ئیدی ئینوارە ی کریسمس، کە شیومان کرد و کاتی
 رۆیشتنە وە ی هات، بردمە وە بۆ مالی خۆیان، لە رێگە لێم
 پرس ی، داخۆ دەتوانم جاروبار بچم سەر یکی لێ بدەم،
 ئەویش بە لایە وە شتیکی باش بوو. هەر راست وە لامە کە شی
 وا بوو، گو تی، "شتیکی باشە." گو ییم نەدای ی، ئەم وە لامە

گۆزەریک بۇ یادکردنەوای پابردوو

ساردوسرەیم نەهینایە سەر خۆم - جەیمی بۆخۆی عادەتی
وا بوو کە قسانی دەکرد، دەتگوت گەرەکانە، پێم وا بێ
بەر ئەوەش بوو وای کردبوو لەگەڵ خەلکی لە خۆی
بەتەمەنتردا دەگونجا.

بۆ پۆژی دواتر، بە پێ بەرەو مالیان بەرێ کەوتم،
سەیرم کرد ئوتومبیلەکەی هیگبیرت لە دەرەو نەبوو. جا
کانتیک جەیمی دەرگای لی کردمەو، بۆخۆم شعورم پێی
شکا، کە نەدەبوو روخسەت بخوارم بچمە ژووری. چونکە
هیگبیرت لە مال نەبیت، چوونە ژوورەووە جەرەمە.

"لاندن، چۆنی؟" وەک هەموو جارەکانی تر، بەو دەستوورە
دەرگای لی کردمەو، وەک ئەوەی بینینی من پێکەوتیکی
سەیر بیت بۆ ئەو. ئەم جاریش قژی بەر دابوووە، لە
بیری خۆمدا گوتم، ئەمەشیان لە خۆپایی نییە.
"سلاو جەیمی."

دەستیکی بەرەو لای کورسییەکانی ژێر دالانەکە درێژ
کرد و وتی، "فەرموو، باوکم لە مال نییە، بەلام لە دەرەو،
لەسەر ئەو کورسییانە دادەنیشین..."

ئێوەش هیچ لێم مەپرسن چۆن بوو و چۆن بووی دا.
چونکە تاكوو ئێستا بۆخۆشم سەری لی دەرناکەم. ساتی
بەکەم لە بەردەمیدا وەستا بووم، چاوەڕوانم دەکرد پێشم
کەوێت بەرەو لای کورسییەکان، لی ساتی دووهم نەجوولام.
لەباتی ئەوەی قیاج هەلەینمەو بۆ ئەو، کەمێک لێی چوومە
پێش و دەستەکانیم گرت. دەستم نایە نێو دەستی و چاو
بەپێ چاوەکانی، کەمێکی تر چوومە پێشی. ئەویش هیچ

هه لوه سته یه کی نه کرد و له شوینی خوی نه جوولا، لی
واقی وې مابوو. بۆ ساته وهختیکی کورت وام به زهیندا
هات، شتیکی باش ناکه، ئاخو شهیتان به نه علت بکه و
به رده وام به، یان بکشیمه دواوه. ئیستیکم کرد و بزیه کم
بۆ کرد، که میک سه رم به لادا وهر چه رخاند، ههر ئه وهندهم
زانی، ئه ویش چاوه کانی داخست و زیاتر سه ری هینایه
پیشی، به جوریک، پوومان له پووی یه کدی دها.

زوری پی نه چوو، له و جوهره ماچانهش نه بوو که له
پوژگاره دا ئیوه له فیلمه کاندایه بینن، به لام تاموچیزی خوی
هه بوو، جا ئه وهی له بیرم بیت، ئه و ساته یه که لیومان بهر
لیو که وت. ده مزانی ئه م ساته کورته ده بیتته یاده وه رییه ک،
هه رگیز بیر ناچیتته وه.

”تۆپەكەمىن كۆپى لە ژيانمدا ماچم كوردىت.“

چەند پۇژىكى كەمى ماپوو بۇ سەرى سالى نوئ، من
 و جەيمى پىكەوہ لە شارۋچكەى پاين نۆل شۆرس لەسەر
 كەنارى دەرياكە وەستابووین. بۇ ئەوہى بگەينە ئىرە، دەبوو
 بە پردى سەر پووبارى ئىنتراكوستلدا بپەرينەوہ و كەمىكى
 تەبە دوورگەكەدا پى بگەين، تا دەگەيشتىنە ئەم كەنارە. لەم
 سەردەمەدا شوينەكە بوو تە يەككىك لە كەنارە گەشتيارىيە
 گرانبەھاكانى ويلايەتى كارۋلايناي باكوور، بەلام كاتى خۆى،
 ئەم شوينە تەنيا تەپۆلكە لمىكى ورد بووہ و ھىچى تر.
 منىش و تەم، ”خۆشم ھەر وای بۇ چووم، پەنگە يەكەم
 كۆر بىم ماچى بگەيت.“

”بۇچى؟ كارىكى ھەلەم كوردووە؟“ بە شىوازى
 پەرسىارەكەيدا ديار بوو گەر لە وەلامدا بىشمگوتايە بەلى، لە
 بلى نەدەگرت و بىتاقەت نەدەبوو پىنى، بەلام خودا دەيگرتەم
 گەر وام بگوتايە.

دەستىم توند گوشى و تەم، ”ماچت گەلىك خۆش بوو.“
 سەرىكى لەقاند و نىگای گواستەوہ سەر زەرياكە، ئەم

جاريش چاوى بېريه ئاسۋى دوور. ماۋەيەكە زۇر جاران
ئەم خوۋەى گرتوۋە. منيش تا ساتەۋەختىك ليگەرام ئەۋھا
نوقمى ئاسۋ بېيت، ئەۋجا يېتەنگىيەكەم شكاند.

لېم پرسى، "جەيمى، تۇ باشيت؟"
لەباتى ۋەلامم بداتەۋە، بابەتەكەى گۇرى و وتى، "ھەرگىز
لە ژيانندا كەسنىكت خوش ويستوۋە؟"
دەستىكم بە قۇمدا ھىتا و لېم پرسى، "مەبەستت پېش
ئىستايە؟"

پېشتىر ئىرىكى ھاۋرېم ئامۇژگارىيى كىرېۋوم، گەر كچىك
ئەۋ پرسىيارەى لى كىردم، منيش ئاۋھا ۋەلامى بدەمەۋە.
ئىرىك لەۋ مەسەلەنەدا سەرى سېي كىرېۋو.
بە تىلەنىگايەك تەماشاي كىردم و وتى، "لاندن، بەراستە،
پېم بلى كەست خوش ويستوۋە؟"

ۋا بزىنم ئەۋىش ئەۋ فىلمانەى دىتوۋە، لەۋسەرى
ھاتېۋەۋە. كە بىرم لە پرسىيارەكەى دەكرەۋە، دەكەۋتمە
ئاقارىكى تارىكەۋە، ئاخۇ چۇن ۋەلامى بدەمەۋە. شېرەيى
دای گىرتىم. دۋاجار تىنم دايە خۇم و وتم، "راستىيەكەى،
بەلى."

نىگاي ھىشتا ھەر لە دوور دەروانى. گوتىم رەنگە ئىستا
بىرى بۇ لاي ئەنجىلا بچىت و ۋا بزىنيت مەبەستىم ئەۋە. بەلام
لېتان ناشارمەۋە، ئەۋ ھەستەى ھەمبۈۋ بۇ ئەنجىلا، گەلىك
جىۋاز بوۋ لە ھەست و سۆزى ئىستام بەرامبەر بە جەيمى.
لېتى پرسىم، "چۇن دەزانىت ھەستى خوشەۋىستى بوۋە
ياخود نا؟"

شەنەبايەكى قىنك ھەلى كىرېۋو، بەنەرمى يارىي بە قۇزە

گوزهریک بۇ یادکردنەووی رابردو

خاوهکهی دهکرد و دهیهینا و دهیبرد. ئیدی کاتی ئەو ئەما
پنچوپەنا بینمەو و بە جۆریکی تر خۆم دەر بخەم و واش
نەبم. بۆیە پوون و ئاشکرا وتم، "خۆشەویستی راستەقینە
کاتیک وەدیار دەکەویت، کە هەردووکتان پەرۆشی یەکدی
بن و تاکە ئامانجتان پیکەوژیان بیت."

بیریکی لە وەلامەکەم کردەو و بزیەکی کالی بە پوودا
هات.

ئەوسا بە دەنگیکی نەرم وتی، "تێدەگەم."

چاوهروان بووم قسەێ تریشی بەدوانا بینیت، بەلام
هیچی تری لە زار نەهاتە دەر. ئەمنیش لەو کاتەدا درکم بە
راستیەکی تر کرد.

راستە پێدەچیت جەیمی زۆر تیکەلی کوپوکال نەبووبیت،
لێ لە هەلسوکهوتدا گەلیک بە سیاسەت بوو، یاریی بە
عەقڵت دەکرد.

بۆ نمونە، دوو پۆژی دوای ئەوێش، کە پیکەو
دەچووینە دەرەو، قژی دیسان دەکردەو بە تەماتە و لە
دواوە دەییەست.

ئێوارەێ سەری سالی نوێ، لەگەل خۆم بردم تا لە
دەرەو نان بخۆین. ئەو ئێوارەێە یەکەمین ژوانی جەیمی
بوو لە ژیانیدا لەگەل کوپیک بچیتە دەرەو بۆ نانخواردن،
چووینە شاری مۆرەید و لەسەر کەناری پووبارەکە
چیشخانەێەکی بچووگمان هەلیژارد. شوینەکە ناوی فلاوئین
بوو. یەکیک بوو لەو چیشخانەێەێ خامی سپیان دەدا بەسەر
میزەکاندا و قاپ و کەوچک و چەتالیان پێشتر لەسەر میزەکە
ئامادە دەکرد و بە مۆمی داگیرساو، هەریەک لە میزەکانیان

دەپازاندەو. شاگردەکان ھەموو جلوبەرگی ڕەش و سپییان پۆشیبوو. کە لە پەنجەرە گەورەکانیشەو تەماشای دەرەوت دەکرد، ڕووناکیی مانگ ھیدی ھیدی دەکەوتە سەر ڕووی ڕووبارەکە.

بیانوژەن و گۆرانیبیژنیکیش لەو ئامادە بوون، ئەمانە ھەموو شەوێک نەدەھاتن، بەلکوو ھەرکاتێک لە پشووەکاندا بیانزانیا شوێنەکە جەنجال دەبیت و خەلکیکی زۆر ڕووی تی دەکەن، ئەوجا دەھاتن. پیش ئەوێ بچینە ئەو، دەبوو میزیک بگرم بۆ خۆمان، جا یەکەم جار کە تەلەفۆنم بۆ کردن، گوتیان جیگە نەماوە، بەلام ناچار دایکم ڕاسپارد پەیوەندییان پێوە بکات، ئیتر ئیشەکەم ماشی بوو. لەو دەچیت خاوەن چیشخانەکە ئیشی بە باوکم بووبیت یان شتیک، بۆیە ھەر کە دایکم تەلەفۆنی کرد، میزیکیان بۆ داوین کردم. یاخود ڕەنگە تەنیا لەبەر ئەو بووبیت، نە یویستوو دلی باوکم زویر بکات، چونکە زانیویەتی باپیرم ھیشتا لە ژیاندا ماوە.

ڕاستییەکە، تەگبیری دایکم بوو کە جەیمی بێم بۆ شوێنێکی ئەوھا تاییەت. دوو ڕۆژ پیش ئەو، لەو ماوەیە جەیمی دیسانەو قژی دەکردەو بە تەماتە، ھەموو شتیکم بۆ دایکم گێرایەو و نیاز و خواسی خۆم بۆ ھەلپشت. بە دایکم گوت، "دایکە، ئەم کچە بیروھۆشی داگیر کردووم، دەزانم ئەویش منی خوش دەوێت، بەلام نازانم تا چەند وەک من بێر دەکاتەو."

دایکم لێی پرسیم، "ئەوئەت ئەو کچە لا گرنگە؟"
"بەلێ، زۆر."

گوزەرىك بۇ يادكرنەۋەى رابردو

”باشە، ئەى تا ئىستا چ ھەنگاۋىكت ناۋە؟“

”مەبەستت چىيە؟“

دايكم بىزەيەكى كرد و ئەوسا وتى، ”قەسدم ئەۋەيە،
كچانى گەنج، تەنانەت جەيمىيش، ھەز دەكەن گرنگىيەكى
تايەتپيان پى بدرى.“

بۇ ساتىك بىرم لەو قسەيەى دايكم كردهۋە، ھەنگى تى
پاسام، نەمدەزانى چۆنى ورد بگەمەۋە. تۆ بلىتى مەبەستى
ھەر ئەۋە نەبى كە خۆم ھەولم بۆى دەدا؟
وتم، ”ماۋەيەكە ھەموو رۆژىك دەچم بۆ مالىان.“

دايكم دەستى خستە سەر ئەژنۆم. ھەرچەند لە كاروبارى
ناۋمال و چىشتلىناندا فرى بەسەر ھىچەۋە نەبوو، ۋەك
پىشتريش باسەم كرد، بەلام لەگەل ئەۋەشدا مرقۇشكى گەلىك
دلساف و خوينگەرم بوو.

”سەردانكردى مالىان شتىكى خراپ نىيە، بەلام شتى لەۋە
رۇمانسىتر ھەيە بىكەيت. دەبىت كارىك بگەيت، كە ھەست
بكات بەراستى خۆشت دەۋىت.“

دايكم تەگبىرى بۆ كردم بچم بۆنىكى خۆشى بۆ بكرم،
لەگەل ئەۋەى بۆخۆشم دەمزانى جەيمى گەلىكى پى خوش
دەبىت، بەلام بىرم لى كردهۋە، گوتم بۆن و عەتر و شتى وا
بۆ ئەۋ نايىت. لەبەر ئەۋەى باۋكى نەيدەھىشت مەكياج بكات
- جگە لەۋ رۆژەى نمايىشەكە - بۆيە دۇنيا بووم گەر بۆيشم
بكرىبايە، لە خۆى نەدەدا. ئىدى كە ئەمەم بە دايكم گوت،
ئەۋىش ئەۋ تەگبىرەى بۆ كردم، ئىۋارەيەك بىبەمە دەرەۋە و
پىكەرە نانىك بخۆين.

بەخەفەتبارى بە دايكم وت ”ھىچ پارەم پى نەماۋە.“ راستە

بڼه ماله که مان دهوله مه ند بوو و دایمه خواش پاره ی گیرفانیان
ده دامی، به لام گهر زوو پاره که م خه رج بکړدایه، هیی تریان
نه ده دامی، تا کاتی خوی دهاته وه. باو کم جاريکیان پیی
گوتم، "ده بیت هه ست به بهر پر سیاریتی بکهیت و ده ست به
پاره وه بگریت، چونکه دروستت ده کات."

دایکم پرسیی، "ئه ی نه و پاره یه ت چی لی کرد، که له
بانک دات نابوو؟"

ناهیکم هه لکیشا، نه و جا بوم پروون کرده وه چیم له پاره که
کرد، نه ویش بیده نگ دانیشتبوو، گوئی بؤ شل کړدبووم.
که ته و او بووم، ته لیسمیکی ره زامه ندی به روخساریدا هات،
وهک نه وه ی بلن ثافه رین، خه ریکه ده بیت به پیاو.

به ده نگیکی نارامه وه وتی، "بؤ خومی دابنی. تق ته نیا
نه وه ندو بزانه، ناخو بؤخوی حه ز ده کات له گه لت بیته
ده ره وه، گهر باوکی لیگه ری. نه و کاته که زانیت پیی خوشه
و ده توانی، بؤخومان ریگه یه ک ده دوزینه وه سه ر بگریت.
خه مت نه بیت."

بؤ پوژی دواپی، چووم بؤ کلیسا. ده مزانی هیگیبرت
ده چیته نه وی و له نووسینگه که ی خوی ده بیت. سه ره تا
هیشتا به جهیمیم نه گوتبوو، چونکه نه ویش هه ر ده بوو داوی
روخسه ت له باوکی بکات، جا بویه به باشم زانی بؤخوم
بچم له گه ل باوکی قسه بکه م. هه رکاتیک ده چووم بؤ مالیان،
هیشتا نه گه یشتبووم به رده رگا که یان، حاسه ی شه شه می
هیند کارا بوو، راست دهیزانی، له پشت په رده کانه وه ده که و ته
سه ره تاتکی وای ده زانی کویرم، نایبینم. که له ده رگا شم ددا،
پیی ده چوو تا لیی ده کړدمه وه، ده تگوت رنیه کی نه وه ندو

گوزهریک بۆ یا بکرده وهی رابردو

دوره، جارئ بۆ ئیستیک هه ر وا لیم رادهما، هه ناسه یه کی
قوولی هه لده کیشا و سلاوی ده کرد.

به هه ر حال، که چوومه کلێسا، که میکی ده رگای
نووسینگه که ی کرابوو وه، بینیم له پشت میزه که یه وه
دانیشتبوو، چاویلکه که یشی که میک هینابوو خوارئ بۆ
سه ر لووتی. هه ندیک کاغه زی له به رده م بوو، سه ری
به سه ردا شوپ کردبوونه وه - کاغه زه کان له پسووله ی پاره
و حسابات ده چوون - دیار بوو حسابی بودجه ی سالی
داها تووی کلێسا که ی ده کرد.

ته قه م له ده رگا دا، به روخساریکی گه شه وه سه ری
هه لبری، وه ک ئه وه ی چاوه پروانی قه شه یه کی تری کلێسا که
بکات. ئه وسا که بینیی منم، گری که وته نیوچه وانی و رووه
گه شه که ی کال بووه وه.

به ئه ده ب و ئوسوله وه وتم، "ئهم کاته ت باش، جه نابیی
هینگییرت. کاتت هه یه که میک قسه بکه یین؟"

هیند ماندوو دیار بوو، ده تگوت کولی ئهم دونیایه به سه ر
شانی ئه وه وه، دیار بوو حالی باش نه بوو.

به ده نگیکی ماندوو و مرده لۆکه وه وتی، "ئهم کاته ی
تۆش باش، لاندن."

جلوبه رگیکی جوان و چاکه ت و بۆینباخیکیشم به ستبوو.
وتم، "ده توانم بیمه ژووره وه؟"

به ساردوسرپییه وه سه ریکی له قاند و ئه منیش وه ژوور
که وتم. فه رمووی لی کردم له سه ر کورسییه که ی به رده م
میزه که ی دا بنیشم.

لئی پرسیم، "فه رموو، خیره ها توویت بۆ ئیره؟"

شپرزەیی دای گرتبووم، لەسەر کورسییەکەم کەمێک خۆم
رێک خست و وتم، "جەنابی هیگییەرت، ئەوەی راستی بیت،
هاتووم داوای شتیکت لێ بکەم."

چاویکی تێ بریم و لێم ورد بوو، پاشان وتی،
"پەییوەندیی بە جەیمیەو هەیه؟"
هەناسەیهکی قوولم هەلکێشا.

"بەلێ، جەنابی هیگییەرت. ویستم دواتان لێ بکەم، گەر
بەریزتان رەزامەند بن، جەیمی لەگەڵ خۆم ببەمە دەرەو بۆ
ئێوارەیی سەری سالی نوێ و پێکەوێ نانی ئێوارە بخۆین."
ئەویش ئاھێکی قوولی هەلکێشا و وتی، "هەر ئەوەندە؟"

"بەلێ، هەرکاتێک جەنابتان ئەمرتان فەرموو، راست
دەیهێنمەو بۆ مالهو، زۆرمان پێ ناچێت."

چاویلکەکی دانا و بە دەستەسەرەکی خاوینی کردنەو،
دواتر لەچاوی کردەو. دیار بوو بیرێ لێ دەکردەو. وتی،
"دایک و باوکیشت لەگەڵتان دین؟"

"نەخێر، جەنابی هیگییەرت."

"دەی کە وا بێ، پێگە بە شتی وا نادەم. سوپاسیش
دەکەم بۆ هاتنەکەت." دووبارە سەری خستەو سەر کاغەز
و شتەکانی بەردەمی، وەک ئەوەی بۆ فەرموو، ئیستاش
دەتوانی برۆیت و ملی خۆت بشکێتی. هەلسام و بەرەو
دەرگای نووسینگەکە برۆیشتم، پیش ئەوەی پێ بخەمە
ئەودیو، چارێکی دی ئاورم بۆ دایەو. "جەنابی هیگییەرت؟"
سەریکی هەلبێری، سەری سوور ما کە هیشتا لەو
مابوو.

وتم، "داوای لێبووردن دەکەم بۆ هەموو ئەو هەلسووکەوتە

گوزهریک بۆ یادکرینه وهی رابردوو

ناشرینهی جارنم، داوای لیوووردن ده کهم که جارن
مامه له گه له جهیمی باش نه بوو. به لام له ئیستا به دواوه،
شته کان ده گورین. به لیتت ده ده می.

راست چاوی سه رنجی برییه چاوم. منیش هر به وهنده
لام ناوی نه خوارده وه. وتم، "من ئه وم خوش ده ویت." که
وام گوت، هیندهی تر لیم راما.

به خه فته تباریه وه وتی، "ده زانم که مه مت خوش ده ویت."
به لام نامه ویت تووشی خه م و ئازار بیت. "بینیم فرمیسک
زایه نیتو چاوه کانی و که میک سوور هه لگه ران.
وتم، "من نایه لم تووشی خه م و ئازار بیتت."

بروی لیم وهر چه رخاند و نیگای چووه سه ر په نجه ره ی
ژووره که، رۆژیک سارد بوو، هه ورکی چریش به ری
ئاسمانی گرتبوو. دوا جار وتی، "به مه رچیک، ده بیت کاترمیر
ده بیهیتیه وه مالی."

بروم گه شایه وه و ویستم سوپاسی بکه م، به لام هیچم
نه گوت. چونکه دیار بوو ده ویست زوو به جیی بێلم و
به ته نها بیت. له و ساته دا که هه نگاوم هه لهیتا بچمه ده ره وه ی
ژووره که، بینیم ده سته کانی نا به روخساری خۆیه وه و
سه ری داخست، وهک ئه وه ی بۆخویشی بزانیته بریاریکی
هه له ی داوه.

کاترمیریکی پی چوو، ئه و جا چووم به جه یمیشم گوت.
به که م قسه ی ئه وه بوو، گوتی له وه ناچیت بتوانم له گه لت
بیمه ده ره وه، منیش حال و مه سه له م تی گه یاند و بۆم
باس کرد که به باوکیم گوتووه و رازییش بووه. واقعی
و ما، بروای نه ده کرد بتوانم ئاوها چاونه ترسانه بچم بۆ

لای باوکی و داوای شتی وای لی بکه م. ئیتر وای بزانم هەر
 ئەمەش بوو، لەوە بەدوا تێروانینی بەرامبەر بە من گۆرا.
 حال و مەسەلەم تیگەیاند، بەلام تەنیا ئەوەم پێ نهگوت،
 کە لە کاتی هااتەدەرە وەمدا لە نووسینگەکە ی باوکی، بینیم
 فرمیسک زابوو و نێو چاوەکانی. نەک تەنیا لەبەر ئەوەی
 تێی نەدەگەیشتم بۆچی دەگری، بەلکوو نەمدەویست جەیمی
 خەفەت بخوا و دلی لای باوکی بیت. ئیدی ئەو شەو، داوای
 ئەوەی جاریکی تر قسەم لەگەڵ دایکەدا کردەو، ئەویش
 گوتی ناھەقی نەبوو بەگری. دیارە هیچکەوت گەیشتوووە ئەو
 برۆیە ی ئیدی کچەکە ی گەرە بوو و وردە وردە لێی دوور
 دەکەوێتەو و ژبانی خۆی هەلدەبژیریت. لیتان ناشارمەو،
 خۆزگەم دەخواست وای بیت.

ئەو ئێوارە یە، لە کاتی خۆیدا چووم بە شوێنیدا. گەرچی
 من پێم نەگوتبوو قژی بەر بداتەو، کەچی لەبەر خاتری
 من وای لی کردبوو. بە پردەکەدا تێپەڕین و لەوێشەو
 بۆ چێشتخانەکە، لە ڕێگە هیچمان لە زار نەهاتە دەر.
 هەر گەیشتین بەردەم چێشتخانەکە، خاوەنەکە ی هات بە
 پیرمانەو و بە قەرموو قەرموو بەرەو میزەکە ی خۆمان
 ڕێنوێینی کردین. یەکیک بوو لە میزە تاییبەتەکانی ئەو شوێنە.
 ئەو ساتە ی ئێمە گەیشتین، هێند جەنجال بوو، جەمی
 دەهات، خەلکی لە هەرچوار لامانەو دانیشتبوون و بای بالی
 خۆیان دەدا. ئوسول وای بوو، لە شەوانی سەری سالی نویدا،
 هەموو بە جلۆبەرگی نوێو دەهاتنە دەر. لەو شوێنەدا، تەنیا
 من و جەیمی نەبیت، ئەوانی دیکە هەموو مال و خێزان بوون.
 جەیمی پێشتر قەت سەری نەکردبوو بەم چێشتخانە یەدا،

گوزهریک بۆ یادکردنهوهی رابردوو

هەر چاوی به دهوروپشتدا دهگیرا، بۆیه که میکی پی چوو تا چاوی به شوینه که راهات. شه پۆلیکی بهختیاری سهر پرووی داگرتبوو، له زهینی خۆمدا گوتم، به خوا دایکم تهگیریکی چاکی بۆ کردووم.

جهیمی وتی، "شوینیکی گهلیک خوشه. سوپاس بۆ ئهم بانگهێشته."

به پرویهکی گهشهوه وتم، "خوشحالم."
"پیشتر هاتوویت بۆ ئێره؟"

"هه ندیک جار هاتووم. جاروبار که باوکم له واشتتۆن دهگه ریتهوه، له گه ل دایکمدا هه ز ده که ن بیتین بۆ ئێره."
سه رنجی چوو ه سهر دهره وه و له په نجه ره که وه ته ماشای به له میکی ده کرد له پرووباره که دا، که به لای چیشته خانه که دا تیده په ری، پرووناکیی گلۆپه کانی تیشکیان ده دایه وه. بۆ ساتیک نوقمی خه یال بوو، پاشان وتی، "ئێره شوینیکی زۆر جوان و دلگیره."

منیش وتم، "تۆش به هه مان شیوه."
که میک سوور هه لگه را و وتی، "گالته م له گه ل ده که یت؟"
که میک ده نگم کز کرد و وتم، "زۆر به راستمه."
ده ستمان له ناو ده سستی یه ک نا و تا شاگرده کان خواردنه که یان بۆ هیتاین، باسوخواسی چه ند مانگی رابردوومان هینایه پیشی، که باسی ئاههنگی ده سته پینکی بشووی هاوینه که مان کرد، جهیمی پینکه نینی ده هات، ئه منیش بۆم گیرایه وه، که ئه و کاته که چیکم ده ست نه ده که وت ژوانی له گه ل بیه ستم بۆ ئاههنگه که و دواتر هاتم داوام له و کرد بیت له گه لم. ده مزانی بۆخویشی هه سستی پی کردبوو. به هه رحال،

ئیدی تا خواردنه که هات، قسه‌ی خوش و یاده‌وه‌رییه‌کانی
ئه‌و رۆژانه‌مان هینایه‌وه پیشی.
به شوخییه‌وه وتی، "جاریکی تر ده‌مبه‌یته‌وه؟"
"بیگومان."

خواردنه‌که‌یان گه‌لێک به‌تام بوو - هه‌ردوو‌کمان ماسی
و زه‌لاته‌مان داوا کرد. دوا‌ی ئه‌وه‌ی ته‌واومان کرد و
شاگرده‌کان هاتن قاپه‌کانیان لا برد، موسیقا ده‌ستی پی کرد.
هیشتا کاتر میتریکی مابوو هه‌لسین و برۆینه‌وه. ده‌ستم برد
بۆ ده‌ستی، تا پیکه‌وه سه‌ما بکه‌ین.

سه‌ره‌تا ته‌نیا من و جهیمی ده‌ستپیشخه‌ریمان کرد،
له‌سه‌ر میزه‌که هه‌لساین و که به‌ره‌و نیوه‌ندی چیشته‌خانه‌که
ده‌چووین، هه‌موو ته‌ماشایان ده‌کردین.

دیار بوو هه‌موو ده‌یانزانی هه‌ستمان به‌رامبه‌ر یه‌کدی
چۆنه، که ئیمه‌یان ده‌بینی، زه‌مانی گه‌نجیتی خویان ده‌هاته‌وه
یاد. به‌بزه و خه‌نده‌ی کامه‌رانییه‌وه ته‌ماشایان ده‌کردین.
گلۆپه‌کان رووناکییه‌کی کزیان په‌خش ده‌کرد، کاتیکیش
گۆرانییژه‌که ئاوازیکی خاوی ده‌ست پی کرد، له‌نامیزم
گرت و له‌خۆم نزیک کرده‌وه. به‌ده‌م سه‌ماکردنه‌وه، له
زه‌ینی خۆمدا ده‌مگوت ئاخۆ چ شتیکی تر له‌ژیانمدا هینده‌ی
ئه‌م ساته‌وه‌خته به‌چیز و ئارامبه‌خش بیت، هه‌ر بۆخۆشم
وه‌لامی خۆم ده‌دایه‌وه، ده‌مگوت هیچ شتیکی.

هه‌ستی خوشه‌ویستی زابوو نیو دل و ده‌روونه‌وه،
هه‌ستیک بوو، راپینچی دونه‌یه‌کی ده‌کردم، هیچ کات و
زه‌مانیک به‌عه‌قلمدا نه‌هاتبوو.

دوا‌ی سه‌ری سالی نوی، تا هه‌فته و نیوکیکیش هه‌ر وا

گوزهریک بۆ یادکردنه ویدی رابریوو

به دستووری عاشقه کانی تر پیکه وه دهگه راین و پیاسه مان
دهکرد و ئەم جوړه شتانه، جاروباریش جهمی بیتاقهت
و کهمه و سه له ده بوو. له و ماوه یه دا ده چوینه سهر
که ناری بوو باری نیوس و له و یوه به دهم قسه و باسه وه
بهردمان هه لده دایه نیو ئاوه که وه و ته ماشای شه پوله کانمان
دهکرد، هه ندیک جاریش ده چوینه قه راغ ده ریا که و له وی
داده نیشترین. هه رچه ندیش زستان سهر ماوسوله ی هینابوو،
لی ئارامی پی ده به خشین. دوا ی کاتژمیریک، ئەوسا جهمی
داوا ی دهکرد بیبه مه وه بۆ مالی، له ریگه، له ناو ئوتومبیله که دا
تا دهگه یشتین، دهستمان له ناو دهست دهکرد. جاروباریش
جهمی له ئوتومبیله که دا خه ریک بوو خه و ده بیرده وه و
که چی جاری واش هه بوو، تا به رده رگای ماله وه له قسان
نده وه ستا، بواری نه ددها من شتیک بلیم.

بیگومان هاوه لیکردنی جهمی مانای ئەوه بوو هه رچییه که
بکه م، ده بیت به دلی ئەویش بیت. ئەوی راستی بی، من
نده چووم بۆ خولی فیربوونی ئینجیل - نه مده ویست له
به رچاوی ئەو ته ریق بیمه وه - به لام دوو جاری تر چوین
سهردانی خانە ی هه تیوانمان کرده وه، هه رجاریکیش که
ده چوین، گه لیک هه ستم به به ختیار ی دهکرد له وی، به
مالی خۆم ده زانی، لی رۆژیکیان له خانە ی هه تیوان بووین،
ئه و نه دهم زانی، جهمی تایه کی قورس دای گرت و رۆخساری
سوور هه لگه را، ئیدی ده بوو زوو هه لسین و به په له بیگه یه نه
ماله وه.

ئێ به هه ر حال، که پیکه وه ده بووین، یه کتریشمان
را ده موسی، هه موو جاریکیش نا، به لام جاروباری تی

دهكهوت، نهمدهويست بيكهه به خوو و بيتام بيتت. ماچهكاني
گهليک نهرم بوون، كه ليوم دهنه به ليتويهوه، ههستيكي
ئارامبهخش به رۆحمدا دههات، ئهوهنده بۆ من بهس بوو،
ههموو دونياي دههينا بۆ من. ههتا زياتر له جهيمي نزىك
بوومايهتهوه و زياتر ليومان بهر ليتوى يهكدي بكهوتايه، زياتر
ئهو راستيهه لا پروون دهبووهوه، كه خهلكي له سهرهتاوه
بهههله لهم كچه گهيشتوون، بگره به خوشمهوه.

جهيمي تهنيا ئهوه نهبوو كچى قهشهيهكي گهورهى كليسا
بيت و ههر خهريكي خويندنهوهى ئينجيل بى و ژيانى تهرخان
كردبيت بۆ يارمهتيى منالانى ههتيو، بهلكوو ئهويش، به
ههمان شيوهى كچانى تر، كيژولهيهكي تهمن حهقده سالانى
ئهو سهردمه بوو، ئهويش، ههر به دهستوورى من، هيوو و
خولياي له ميشكدا ههبوو. ههتاكوو بۆخويشى دواچار ئهم
شتانهى لا باس كردم.

ههرگيز ئهو رۆژهه لهياد تاچى، كه چهند بيدهنگ و ئارام
دههاته پيش چاو، بهدرىژايى ئهو رۆژه له زهيندا ههر
دهمهينا و دهمبرد، دهنگوت دياره شتيكى له ميشكدايه، بويه
ئاوها ماتومهلوول بووه.

رۆژيكي شهممه، پيش ئهوهى قوتاخانه دووباره
بكرتهوه، له كافترياكه به پى دهگهراينهوه، رۆژيكي
باوبوران و سهرماوسۆله بوو، ههواى ساردى زستان، وهك
خهنجر دهچوو به گياتدا. له بهيانى رۆژى پيشووترهوه
ئهم رهشهبايه ههلى كردبوو، خوشى نهدهكردهوه، بويه له
پيگه كه دهپويشتين، دهبوو خومان له يهكتر بئالينين، تا
سهرما زۆر كارمان تى نهكات. جهيمي له سهرمادا باوهشى

پیدا کردبووم و به کاوه خۆ ریمان دهکرد، بگره له جارانی تر
هئواشتر دهپوشتین، دیار بوو ئه مرۆش حالی باش نه بوو.
ئهوی راستی بی، له بهر هاوړیکانم، من زۆرم لی کرد بچینه
دهروه، دهنه ئه و به هوی سه رماوسۆله وه دلی پیوه نه بوو
له گهلم بیت. ده مگوت ئیدی کاتی ئه وه هاتووه هاوړیکانم
هه موو شتیک بزانی، پنیوستی نه ده کرد لیان بشارمه وه.
که چی قه ده ری خوا وا بوو، چووینه کافتریاکه و که سی تری
لی نه بوو، که ناری روو باره که ی ته نیشتی کشومات، له بهر
سه رمای زستان، که س نه یده توانی بیته ده ری.

له رینگه که ده هاتینه وه، جهیمی بیدهنگی دای گرتبوو
هیچی نه ده مگوت، ده مزانی شتیکی له خه یالدايه و ده یه ویت
شینواژیک بدوزیته وه و پیم بلیت. هه ر وا به و شیوه یه که میکی
تر ریمان کرد، ئه وسا بیدهنگیه که ی شکاند و وتی، "خه لکی
به که سیکی نامۆ له من گه یشتوون، وا نییه؟"

گه رچی بۆخۆم وه لامی پرسیاره که یم ده زانی، لی وتم،
"مه به ست کتیه؟"

"له قوتاخانه."

"نا، وا نییه." درۆشم ده کرد، راست وا بوو.

ماچیکی روومه تیم کرد و توندتر قۆلیم گوشی، ناخیکی
کرد، دیار بوو ئازاری پی گه یشت به گوشینه که.

وتم، "بیووره، ئازارت نه گه یشت؟"

"نا، من باشم." خۆی که میکی گورج کرده وه و ئه و جا
که رایه وه سه ر بابته که ی خۆمان. وتی، "شتیکت پی بلیم
بنۆم ده که ییت؟"

"هه رچییه ک بیت."

"به لیتیم ددهیتی ئیتیر راستیه کانم پی بلیت؟ مه به ستم
هموو کاتیکه."

"به دلنیا ییه وه."

له پریکدا وهستا و تهماشای ناو چاوی کردم، وتی، "خو
درؤم له گهلدا ناکه یت؟"

نهمده زانی ئەم قسانه به رهو کوی دهچیت، وتم، "درؤت
له گهل ناکه م، به لینیشت ددهمی، له ئیستا به دواوه، هرچییه ک
بیت، راستیت پی ده لیم."

که چی که وام گوت، ئەوجا زانیم له دله وه هه ستم به
په شیمانی دهکرد لهو به لینه م.

دهستمان به رویشتن کرده وه. لهو ساته دا که به
شه قامه که دا ریمان دهکرد، سه رنجم چوو سه دهسته کانی،
که له سه رمادا له که مه رمی ئالاندبوو، بینیم ژیر په نجه ی
شین و مؤر هه لکه رابوو. نهمده زانی له چییه وه وای لی
هاتوو، چونکه رۆژی پینشووتر ساغوسه لیم، چ عه یبی نه بوو.
سه ره تا وام به خه یالدا هات، گوتم رهنگه به هوی منه وه
بوو بیت، به لام بیرم کرده وه هه ده ستم بهر ئەو شوینه ی
نه که وتبوو.

جاریکی دی لیتی پرسیمه وه، "خه لکی به که سیکي نامۆ له
من که یشتون، وا نییه؟"

هه واکه هیند سارد بوو، که هه ناسه م ده دا، ده یکرد به
ته م.

دواچار وه لامیم دایه وه، "به لی." بوخوشم بهو وه لامه
جه رگم کونکون ده بوو.

به دهنگیکی پر له په ژاره واری و خه مباریه وه وتی، "بوچی

وا بیر دهکهنه وه؟

که میک بیرم کرده وه و وتم، "هه رکسه به شیوازیک بیر دهکاته وه." وه لامیکی ناروونم دایه وه، ته قه للام ده دا چیی تر دریزه ی نه ده می.

"به لام ناخر بوچی وا بیر دهکهنه وه؟ ناخو به هوی باوکه وه نه وه اش له من ده روان؟ یان هه ره له بهر نه وه یارمه تی خه لک ده ده م؟"

نه ده ویست هیچ له م باره یه وه بلیم.

"وای بو ده چم." نه وه نده م گوت و هیچی تر. که میک شپزه یی دای گرتم و دلم به یه کدا ده هات.

جه یمییش به وه لامه کانی من ناو میدی و خه م به روکی گرتن. چه ند هه نگاو یکی تریشمان به بیده نگی بری.

دواتر لینی پرسیم، "توش من به که سیکی نامو له قه لم ده ده یت؟"

پرسیاره که ی نوقمی خه یالیکی به ئازاری کردم و خورپه یه کی جه رگبر به دلمدا هات. نه وه ده مه خه ریک بوو ده که یشتینه به رده می مالی نه وان، توند له ئامیزم گرت و ماچم کرد. که به رم دا، سه ری شوپ کرد و چاوی بریه زه وییه که ی به رده می.

په نجه م برد بو ژیر چه ناگی و سه ریم به رز کرده وه، تا ته ماشام بکات، وتم، "جه می، تو که سیکی بیوینه یت، زور جوانیت. تو که چیکی دلساف و خوینشیرینیت. هه موو شتیکی توم به دله. گهر خه لکیکیش هه بن تو یان خوش نه ویت، یان به ناموت له قه له م بده ن، نه وه کیشهی خو یانه و هیچ لای من کرنک نییه."

لەنیۆتەم و ھەوای ساردی زستانی ئەو پۆژدەدا، بینیم
لیۆهکانی کەمێک دەلەرزین، منیش بە ھەمان دەستوور،
ھەستم کرد تریپەئێ دلم خێراتر لێی دەدا. چاوم بربێه
چاوهکانی، ھەموو ھەست و سۆزی ناخم لە زەرەدخەنەئێ
سەر لیۆمدا کو کردەو، چیی تر نەمدەتوانی دەروون و ناخم
کووت و زنجیر بکەم.

پېم وت، "جه يمي، خوشم دهوئيت. تو بهرڅيرين شتي له ژيانمدا."

ئەو يەكەمىن جارم بوو لە ژيانمدا ئەو قسانە بە
كەسكى تر، جيا لە خێزانە كەى خۆم، بلىم. پىشترىش
هەركاتىك بىرم لى دەكردهوه، گەر ئەم شتانه بە كەسىك
بلىم، گەلىك سەخت دەرھاتە بەر زەينم، بەلام ئەوەتا، سەخت
نەبوو. هېچكات هيندەى ئەو ساتە وەختەش لە قسەكانى خۆم
دلئا نەبووم و بەو شىوہیە لە ناخمەوہ تەھاتوو نہ دەر.

جهیمی سه‌ری شوڤ کرد و لیشاوی فرمیسک زایه
نیو چاوه‌کانی، ئەمنیش ئامیزم پیندا کرد و توند به گیانی
خۆمه‌وه گویشیم. به‌نه‌رمی ده‌ستم به قۆلیدا ده‌هینا و
نه‌مه‌زانی ئاخۆ ئەم گریانە‌ی له‌به‌ر چ بوو. به‌ده‌نی هیند
باریک و سووکە‌له‌ بوو، به‌ئاسانی قۆلم ده‌هاته‌وه‌ یه‌ک. دیار
بوو ئەم هه‌فته‌ و چه‌ند پۆژه‌ی رابردوو کیشی دابه‌زیبوو،
له‌ کاتی نانخواردنه‌کانیشدا، که‌می ده‌خوارد. سه‌ری نابوو به
سنگمه‌وه‌ و بو‌ تاویک هه‌ر وا ده‌گریا. لێ دُنیا نه‌بووم ئاخۆ
چی وا گریان‌ی بو‌ دینن، نه‌مه‌زانی چۆنی ورد بکه‌مه‌وه‌. هیچ
په‌شیمان نه‌بووم له‌ قسه‌کانم. راستی هه‌ر راستییه‌، به‌لێشتم
دابوو، که‌ هه‌رگیز درۆی له‌گه‌لدا نه‌که‌م.

گوزهرنیک بۆ یاڭکردنه وهی رابردو

به قورگی گریان و هه نسکه وه وتی، "تکات لی دهکهم وا مهلی، ئەو قسه یه مهکه. تکایه..."

وام دهزانی بروام پی ناکات، وتم، "به لام من به راستی خوشم دهوئیت."

بگره هیندهی تر دایه قولپی گریان. به قورگی گریان و هه نسکه وه وتی، "بمبووره. دهبیت بمبووری..."

که ئەمهم لی بیست، زارته رهک بووم، قورگم ته رایبی تیدا نه ما و زمانم له گو کهوت. هه رچونیک بیت ته قه للام دا و وتم "بۆچی داوای لیبووردن دهکەیت؟" په روش بووم تیگهم ئاخۆ چ خیریه تی. "له بهر قسه و قسه لۆکی هاوړیکانم وا دهکەیت؟ من چیی تر گوئ به قسه ی ئەوان نادهم، چیی تر." بی ئەوهی ئاگام له خۆم بیت، له شیرزهیی و دله کوته دا دهستم به هه موو لایه کدا دهجوولاند. بیرو هوشم تاسابوو.

بۆ ساتیکی تریش هه ر وا له گریان بهرده وام بوو، نا دواتر چاوه کانی سیری و سه ری هه لبری. زاری هینایه پیشی و ماچیکی ئەسپایی کردم، ئەوجا په نجه کانی هینا به برومه تمدا و به چاوی سووره لگه راو و ئاوساوه وه وتی، "لاندن، تۆ نابیت منت خوش بویت. دهبین به هاوړی، به کتریش دهبینین... به لام نابیت منت خوش بویت."

هه واسم نه دهجوولا، تینه دهگه یشتم چ قه و ماوه. به قورگی نووساوه وه وتم، "بۆ نابیت؟"

پاشان ئەویش به دهنگیکی مرده لۆکه وه وتی، "چونکه من نه خوشم، لاندن."

وشه کانی هیند نامۆ و سه یر بوون، به جۆریک، بۆم مهزم نه دهکرا باسی چیی دهکرد.

وتم، "ئى جا ئەمە كەي كىشەيە؟ چەند رۆژىك پشوو
بدە و ئەوجا..."

زەردەخەنەيەكى پر لە خەم و پەژارە كەوتە سەر لىوى،
راست لىي تىگەيشتم دەيوست چم پى بليت. چاوەكانى
برييهو چاوم و نەيدەتروكاندن. ئەوسا وتى، "من نەخۆشيم
لەگەلدايە، دەمرم. لاتدن."

بەم هەوالەي، ئىجگار زارەتەرەك بووم، پۆحم سەر بوو.

نەخۇشى شىرپەنجەي خويىنى لەگەلدا بوو، بۇخۇشى تا
 ھاوینی رابردوو دركى پى نەکردبوو.

ئەو ساتەوختەي ئەم ھەوالە جەرگىرەي پى گوتىم،
 بەرچاوم تاريك داھات و بىروھۆشم لاي خۆم ئەما،
 دونيا ۋەك فرېرۇكە لە پىشچاوم دەخولايەو. دەتگوت
 ھالەو ساتەدا كات لەناكاو ۋەستا و دركم بە شتەكانى
 نيوانمان كرد. ئەوجا تىگەيشتم داخۇ بۇچى دەيوست من
 نمايشەكەي لەگەلدا بكەم: تىگەيشتم ئەو شەو، دواي ئەو
 لە نمايشەكە بووينەو بۇيە ھىگبىرت باۋەشى پىدا كرد و
 بە چاوى پر لە فرمىسكەو بە گوئىدا چرپاندى و پىنى گوت،
 تۇ فرىشتەي منىت، ئەمە بۇيە بەردەوام خەمى ئەم كچەي
 بوو و ھىلاك و كەمەوسەلە دەر دەكەوت و ھەركاتىكىش
 سەردانى مالىانم دەكرد، خەمبار و ناۋمىد دەھاتە پىشچاوم،
 ئىدى ھەموو شتىكم ۋەك ئاوى كانى لا روون بوو ۋە. لە
 ھەموو كەيشتم.

بۇيە دەيوست جەژنى كرىسمس لە خانەي ھەتيوان
 بكەين و بە شىۋازىكى گەلىك تايبەت بەرپۆە بچىت...

بویه دهیگوت بر روا ناکه م بچم بۆ کولیز...
بویه کتیه که ی له دایکیه وه بۆی مابو وه وه، پیشکه شی
منی کرد...
له هه موو ئەمانه گه یستم، که چی له لایه کی تریشه وه
نهمده زانی بۆ.

جهیمی نه خوشیی شیرپه نجه ی خوینی هه یه...
جهیمی، جهیمی خوینشیرین و دلساف ده مرئ...
جهیمییه که م...
به دهنگیکی کزو مردو وه وه به گویمدا چرپاند، "نا، نا،
له وه دهچیت به هه له تیگه یشتبن..."

به لام هه له ی چی و شتی چی، که دووباره دلنای
کردمه وه، ئیدی تهواو زاره ته رهک بووم، بهری بیناییم تاریک
داهات و هیچم نه ده بینیی، خۆم به پیتوه بۆ رانه دهگیرا، خهریک
بوو ده که وتم، لی توند نهوم گرت، تا هاوسهنگیی خۆم
رابگرم و له پین نه که وم. له سه ره شه قامه که ژن و پیاویکم بینیی،
به ره و لای ئیمه ده هاتن، له تاو سه رما، سه ری خۆیان که میک
شۆر کردبوو و ده ستیشیان به کلاوه کانیانه وه گرتبوو، تا
ره شه باکه هه لیان نه دا. له ولاشه وه سه گینکم به رچاو که وت، به
راکردن به شه قامه که دا په ربیه وه بۆ نه و بهر و خۆی خزانه
نیو چهند داروده وه نیکه وه. له و به ریشه وه دراوسیه کیان
چووبووه سه ره په یژه یه ک و خهریکی لیکردنه وه ی نه و گلۆپ
و میزه لدان و کاغه زه په نگاو په نگانه بوو، که بۆ کریسمس
هه لی واسییوون. له م ساته دا هه موو نه م دیمه نه ئاساییانه ی
ژیانی پۆژانه، که پیشتر پیاو حه واسی نه ده چووه سه ریان،
دهه رییان ده کردم. چاوه کانم داخست، ته قه للام ده دا نه م

گوزەرىك بۇ يادكرىنەۋەى رابرىور

شئانە لە بەرچاوم نەمىنن و بىروھۆشم بىنمەۋە سەر خۇ.
لى بۇخۇشم دەمزانى تازە بىروھۆشم بچرا و تارىكى
بەرى بىنايى گرتووم. جارىكى دى بە پەشۇكاويىۋە
پەلامارم دا و لە باۋەشم گرت، لىشاۋى فرمىسك زايە
چارەكانى منىش، خۇم پى نەدەگىرا.

بۇ چەند ساتىك لەسەر شەقامەكە ھەردووكمان پىكەۋە
دەستلەملان دەگريان، تەنيا چەند ھەنگاۋىكى كەمىشمان
مابور بۇ بەردەمى مالى ئەوان. بەدەم گريان و ھەنسكەۋە،
بەرى كەۋتىنەۋە و لە دەرگامان دا. ھىگبىرت دەرگاي لى
كردىنەۋە و تەماشاي روخسارى سوورھەلگەپاۋى كردىن،
ئەرجا راست بۇى دەر كەۋت ئىدى نەيتىيەكەيان ئاشكرا
بوۋە. ئەو دوانىۋەپۇيەش درەنگانىك كە چوۋىن بۇ مالى
خۇمان، حالومەسەلەشمان لە دايكم گەياندا، ئىدى لەگەل
ئەۋىشدا چىنىكى تر گريايىن. دايكم سەرى ناين بە سنگى
خۇيەۋە و ئەۋىش دايە قولپى گريان، بە جۇرىك، ھىلىنى
ئاشپەز و خزمەتكارەكە خەرىك بوو تەلەفۇن بۇ دكتور
بەن، وايان دەزانى بەلەيك بەسەر باۋكم ھاتوۋە، پۇژى
بەكشەممەش ھىگبىرت چوۋە كلنيسا و پرونكرىنەۋەيەكى
لەبارەى ئەو نەيتىيە پىشكەش كرد، كە تاكوۋ ئەو ۋەختە
پاراستىۋويان. خەم و كەسەرىكى بەئازارى نىشتىۋوۋە سەر
برخسار، ئەۋىش قاچى بە خۇۋە نەدەگرت، پىش ئەۋەى
وتارەكەيشى تەۋاۋ بكات، تواناي لى برا و دەبوۋ دەستى
بگرن و بىبەنەۋە سەر كورسىيەكەى داي بىنىشئىن.
ھەموو ئەۋاتەى لەۋىدا ئامادە بوون، واقيان ۋر مابور،
بېروايان بە گويى خۇيان نەدەكرد، ھەر وا بە سەرسامىيەۋە

چاوه پروان بوون، به لكوو ئه مه راست نه ييت و هيگيئرت به شؤخيه وه وا بليت. به لام دواتر كه بؤيان بوون بووه وه، ئەوانيش گريان بؤي و فرميسكى نائوميدي به روخسارياندا چؤراوگهي به ست.

ئيدي ئەو پۇژهي جهمي راستيه كه ي لا دركاندم، له گهل باوكي دانيشتيووين، جهمي به ئاراميه وه وه لامى پرسياره كانمي ده دايه وه. پتي گوتم نه خوشيه كه ي دريژخايه نه و نازانيت چهندي له ژياندا ماوه. دكتوره كان هيچيان پي نه ده كرا، پتيان گوتبوو نه خوشيه كه جوريكي ده گمه نه و چاره سهرى هيشتا نه دؤزراوه ته وه. ئەو ساله، له سهره تاي كردنه وه ي قوتا بخانه دا، حالي باش بوو، به لام لهو چهند ههفته يه ي رابردوودا، زياتر ههستي به كاريگه ريه كانى نه خوشيه كه ي ده كرد.

جهمي وتي، "نه خوشيه كه م ورده وردە پهره ده سينيت. سهره تا ههستي پي ناكه يت، دواتر ههست ده كه يت ئازاي گيانت بيئيز و كه محه وسه له ده ييت، ئەوجا ليت ده دا." فرميسك له چاوه كانمدا قه تيس مابوون، زورم له خو ده كرد، لينشاوي گريانم بو نه يات. به رده وام نمايشي شانؤگه ريه كه م ده هاته وه ياد. وتم، "باشه ئەي بؤچي له كاتي ئەو هه موو راهيتانه دا... ئەو هه موو پۇژهي پي كه وه بووين... كه واته نه ده بوو..."

دهستي هينا بو دهستم و قسه كانى پي بريم. وتي، "راست ده كه يت. به لام راستيه كه ي، ههر ئەو شانؤگه ريه بوو هيز و تواناي پي ده به خسيم و ده يه شتمه وه."

دواتر بؤي باس كردم، كه لهو كاته وه ي نه خوشيه كه ي

گوزهریک بۇ يانکرينه وەي رابردوو

لى ديارى داو، حەوت مانگى بەسەردا تىپەر بوو.
دکتۆره کانیش تەنیا سالىکيان بۇ دانابوو، رەنگە کەمتریش.
گەر لەم سەردەمەي ئىستادا بووايه کە ئەم باسەتان بۇ
دەگىرمەو، رەنگ بوو شتەکان جياواز بوونايه، لەم سەردەي
ئىستادا، ئەو نەخۆشيبە چارەسەرى هەيه و دەتوانرا جەيمى
رەزگار بکريت، لەوانە بوو ئىستا لە ژياندا بمايه، بەلام ئەو
مەن بۇتان دەگىرمەو، چل سال بەر لە ئىستايە.
تەنیا پەرچوو رەزگار دىدەت.

“ئەي بۇچى لە سەردەتاو پىت نەدەگوتم؟”

ئەمە ئەو پەرسىارە بوو، کە لىم نەکرد، تەنیا بىرم لى دەکردهو
و هېچى تر. ئەو شەو خەو نەدەچوو چاوم، بەرى بىنايم
تارىک و پىلۆوکانى چاوم پەنما بوون، خۆزگەم دەخواست و
دەپارامەو، خوايه ئەمە خەوتىک پىت دوور لە راستى.

بۇ رۆژى دوايى چووم بۇ مالىيان، لە ژوورى ميوانەکیان
دانىشتبووين، باسى ئەو رۆژ دەکەم، کە گوتم هېگىرت
چوو بۇ کلێسا و نەيتىبەکیان بۇ هەمووان ئاشکرا کرد.
رۆژى يەکشەممە، ۱۰ى کانوونى دووهمى سالى ۱۹۵۹ بوو.
جەيمى بەو شىوہيه شپىرە و بىتاقەت نەبوو وەک
چاوەروانم لى دەکرد. جا فەقىرە چى بکات؟ ئەو ماوہى
حەوت مانگ بوو لەگەل ئەم نەخۆشيبەيدا رەهاتبوو، تەنیا
خۆي و باوکيشى ئەمەيان دەزانى، بگرە بە منيشيان
نەگوتبوو، ديار بوو هېچيان مەمانەيان بە منيش نەکردبوو،
بۆيە نەياندرکاندبوو لام، کە بىرم لەم شتەنە دەکردهو، دلى
دەپرواندم.

جەيمى وتى، “مەن لای خۆمەو بەرپارم دابوو، وا باشترە

بە کەسی تر نەلیم، بە باوکیشم گوتبوو، کە ئەویش لای
کەس نەیدرکێتی. چونکە بۆخۆت بینیت ئەمڕۆ خەلکی
چەندیان پێ ناخۆش بوو لە کلیسا، تۆ بۆخۆت بیهێتە
پیشچاوی خۆت، گەر چەند مانگیکی کەمت مابێت لە ژياندا
و کەسانی دەوروپشتیشت بیئومێد ببن لێت و بەتەمات نەبن،
دەبێت چ هەستێکی جەرگبەر بێت.

دەمزانی راستی دەکرد، بەلام هێند ئاسان نەبوو دلی
مروڤ بەرگەیی بگرێت. یەكەمین جارم بوو لە ژياندا هەست
بە ئازاریکی قوول بکەم لە پۆحمدا و کەوتبمە ئێو قوولاییهکی
بێنەوه و کەسیک نەبێت دەستم بگرێ و پرزگارم بکات.

پێشتر، تا ئەوکاتە، هیچ کەسیکی نزیکم نەمردبوو، بەبیرم
ناوەت خزمێک یان ئازیزیکم مردبێت. نەنکم وەختی کۆچی
دوایی کردبوو، کە من تەمەنم سێ سالان بوو. ئێ هیچ
شتێکی ئەوم نەدەهاتەوه یان، بگرە مەراسیمی پرسە و
سالانی دواي مردنەکەیشیم لە یادهوریدا نەمابوو. جاروبار
باوکم یان باپیرم سەرگوزەشتەي نەنکیان بۆ دەگیرامەوه،
بەلام جگە لە چیرۆکێک، هیچی تر نەبوون. وەک ئەوه بوو
چیرۆکی ژنیکی کۆچکردوو لە پۆژنامەیهکدا بخوێنمەوه، کە
هەرگیز نەمبینیی و نەمناسیی. گەرچی باوکم کە دەچوو
سەر گلکۆی نەنکم و گۆلی بۆ دادەنا، منیشی لەگەڵ خۆی
دەبرد، بەلام هیچ هەستێکم بۆی نەدەجوولا. تەنیا هەستم
بۆ ئەو کەسانە دەجوولا، کە لەپاش خۆی جێی هێشتبوون.
هیچ کەسیک، نە لە خێزانی ئێمە و نە هیچکام لە
هاورێکانم، شتی وایان بەسەردا نەهاتبوو. جەیمی تەمەنی
تەنیا هەقەدە سالان بوو، تاوی لاوتیی بوو، لە یەک کاتدا

گوزهرىك بۇ يانكرىنەۋەي رابىرلور

پۇخى لە ژيان و لە مردنیشدا گوزهرى دەکرد. من گەلىك
دەترسام، تەنیا لە بەر ئەو ئا، بەلكوو بۇ خۆيشم. دەترسام
شتىكى ھەلە بکەم و ھەستى برىندار بىت. دەکرا لە بەردەمى
ئەودا دەهرى بىم و ئەویش خەفەت بخوا؟ دەکرا چىى تر
باسى پۇژانى داھاتوو بکەم؟ ھەرچەند جەيمى گەلىك ئارام و
لەسەرخۇ بوو لەگەلمدا، لى ترس و نىگەرانى، قسەکردنیشى
لا ئاستەنگ کردبووم.

ترس و نىگەرانییەکانم راستییەكى تریان لا ئاشکرا کردم،
راستیەک، کە ھىندى تر شتەکانى خراپتر دەکرد. درکم کرد
ماوەى ئەم چەند مانگە، کە تەندروسىتى جىگىر بوو، من
بىئاگا بووم لە ھەموو شتىک و جەيمىم بەتەواوى نەناسیو.
تەنیا چەند مانگىكى کەم بوو لە يەكدى نزىک بىووينەو و
لەر ماوہ کەمەشدا، کە نزىکەى ھەشتا پۇژ دەبوو خۆشم
ويستبوو. ئەو ھەشتا پۇژ ھەموو ژيانى من بوو، کەچى
ئىستا کە تەماشای دەکەم، دەلیم ئاخۆ ئەو ژيانە ھەشتا
پۇژىيەى منیش چەندى بە بەرەوہ ماوہ.

بۇ پۇژى دوايى لە خويندنگە نەمبىنى، لە بىرى خۆمدا
گرتم، ئىدى رەنگە جارىكى تر بەنىو ئەم ژوور و ھۆلانەدا
ھاتوچۆ نەکاتەوہ. ئىدى نابىنم کتییەکەى بە دەستەوہ بىت و لە
پشووہکاندا بچیتە قوژبىنیکەوہ و دەست بکات بە خويندەوہى.
ئىدى بە بلووزە خوورىيە قاوہىيىەکە و قژە تەماتەيىيەکەيەوہ،
نابىنمەوہ بەنىو خويندکارەکاندا بىت و بچیت. تەواو، ئەو
خويندنگەى تەواو کرد، ھەرگىز بېروانامە نابىنیت.

ئەو پۇژە لە پۇلدا ماتومەلوول دانىشتبووم و ھەواسم
لاى خۆم نەبوو، مامۇستا لەدواى مامۇستا دەھات و ھەمان

ئەو قسانەيان بۇ دەكردين، كە پيشتر زۆربەمان بېستبوومان.
 ۋەلامەكانيش ھەمان ئەو ۋەلامانە بوون، كە پۇژى پيشووتر
 لە كلىسا دەمانىست. كچەكان دەستيان كرد بە گريان،
 كورەكان سەريان داخست، بە جۇرىك باسيان دەكر، ۋەك
 ئەۋەى مردىت. سەريان لى ھاتبوۋەۋە يەك ۋ دەيانگوت،
 "ئىستا چى بكەين؟" ھەمووشيان پرويان لە من دەكر
 ۋەلاميان بدەمەۋە.

تەنيا دەمگوت، "نازانم" ۋ ھىچى تر.

ئەو پۇژە، زوو خويندنگەم جى ھىشت ۋ بەرەۋ مالى
 جەيمى بەرئ كەۋتم. ھەر ۋەك جارن، بە پرويەكى خۇشەۋە
 دەرگاي لى كردمەۋە، ۋەك ئەۋەى نە باى دىيى ۋ نە بارن.
 "لاندن، چۆتى؟ ئەۋە چۆنە ھاتىت؟"

سەرى ھىتايە پيشى تا ماچم بىكات، ئەمنىش توند
 پەلامارم دا ۋ ليوم نا بە ليويەۋە، ھەرچەند قورگىشم پىر
 بىو لە گريان.

ۋتى، "باۋكم لە مال نىيە، گەر ھەز بكەيت، دەچىنە سەر
 ئەو كورسىيانەى ژىر دالانەكە دادەنىشىن."

لىم پرسى، "چۆن ئەمەت پى دەكرى؟ چۆن دەتوانى
 خۆت ۋا نىشان بدەيت ۋەك ئەۋەى ھىچ نەبوويت؟"
 "من خۆم ۋا نىشان نادەم ۋەك ئەۋەى ھىچ نەبوويت.
 جارى با بچم چاكەتەكەم بىنم، ئەۋسا لە دەرەۋە دادەنىشىن
 قسە دەكەين، باشە؟"

زەردەخەنەيەكى بۇ كردم ۋ چاۋەروان بوو بلىم باش.
 منىش سەرىكم بۇ لەقاند. دەستىكى دا بە شانمدا ۋ ۋتى
 "ھەر ئىستا دىمەۋە."

گۆزەریک بۇ یادکرەنەوێ رابردوو

چوومە لای کورسییەکانی ژێر دالانەکە و لەسەر یەکتیان
دانیشتم، ئەویش کەمێکی پێ چوو، پاشان بە چاکەت و
دەستکێش و کلاوێوە هاتەوێ. ئەو سەرماوسۆلەیی چەند
پۆژی رابردوو هەلی کردبوو، ئەمڕۆ کەمێک ئارام ببوووە،
بەلام بۆ ئەو، هەر سارد بوو.

هات و دانیشتم، وتم، "ئەمڕۆ نەهاتبوویت بۆ خویندنگە."
سەری کەمێک داخست و وتی، "دەزانم."

"خۆ ئیجگاری واز ناھێنیت، دیتەوێ، وا نییە؟" ئەوی
راستی بێ، خۆیشم وەلامەکەیم دەزانی، بەلام حەزم دەکرد
لە زاری خۆیەوێ گۆیم لێی بێ.

بە غەمگینیەوێ وتی، "نا، ناگەریمەوێ بۆ خویندنگە."
"ئاخر بۆچی؟ خۆ ئەوێ تا ئێستا تەندروستیت باشە."
لێشای فرمێسک زایە نیو چاوەکانمەوێ، دەستی هینا و توند
دەستمی گوێشی.

"راستیەکە، ئەمڕۆ گەلیک باشم. تەنیا ئەوێ، دەمەوێت
ئێتر بەیانێان لە مالهوێ بێم پێش ئەوێ باوكم بچیت بۆ
کلیسا. دەمەوێ ئێتر زۆرترین کاتی لە گەل بەسەر بێم."
پێش ئەوێ بمرم! دیار بوو مەبەستی ئەم وشەییە بوو،
بەلام نەیکوت، دلم تێک دەهات و زمانم لە گۆ کەوتبوو.
ئەو درێژەیی دایە و وتی "سەرەتا کە دکتۆرەکان
هەوالەکیان داینی، گوتیان دەبێت نائومێد نەبیت و تا
دەترانیت ژيانى ئاسایی خۆت بەرپێ بکە و بێر لە هیچ
مەکرەوێ، چونکە زیاتر زیندوو رات دەگریت و وزە و توانات
پێ دەبەخشێ."

بە قورگی وشکەوێ وتم، "ئەم ژيانى تۆ هیچ ئاسایی

نييه ئىستا.

دەزانم.

ناترسىت؟

چاۋەرۋان بووم بلىت، "نا" و قسەيەكى كامىل و
تىگەيشتۈوانە بىكات، ياخۇد بلىت "ئىتر قەدەرى خوايە و
كەس نازانىت چىمان بەسەر دىت."
لى، رووى ۋەر چەرخاند و وتى، "بەلى، ھەموو كات
دەترسم."

"ئەي كەۋاتە بۇچى ئاۋھا خۇت دەر دەخەيت و بەسەر
خۇتى ناھىيتىت؟"

"كە بەتەنھا دەبىم، زياتر پىتمەۋە ديارە."

"لەبەر ئەۋەدى متمانەت بە من نييه؟"

"نا، مەسەلەكە ئەۋە نييه، بەلكوو دەزانم توش دەترسىت،
بۇيە."

دەستم كرد بە نزا و پارانەۋە، بەلكوو خوايە پەرچوۋيەك
بىت و رۇحمى پى بىكات و چاكى بىكاتەۋە.

ۋەك باسى دەكەن و بۇخۇيشم لە رۇژنامەكاندا بەرچاوم
كەۋتوۋە، دەلىن پەرچوۋ ھەموو كات روو دەدات. رۇژانە
لىرە و لەۋى دەبىستى، خەلىكەك دەستىك يان قاچىكىان
شكاۋە و پىيان دەگوتريت ئىتر تەۋا، چاك نابىتەۋە،
كەچى دواتر خۋاى گەرە رۇحمىيان پى دەكات و چاكىش
دەبنەۋە، يان ھەبوۋە توۋشى بەلەيك بوۋە و ھىچ ھىۋايەكى
نەماۋە، كەچى دواتر چارەسەرى بۇ دەكرىت و ھىۋاى بۇ
دەگەرپىتەۋە. جاروبار لەم شارۋچكەيەى خوشماندا، شىخىك
ھەبوۋ لە شۋىتىكدا خىۋەتى گەرۋكى دادەنا و نەخۇشى

چاک دەکرده و خەلکیش دەچوونە تەماشای. من بۆخۆم
 دوو کەرەتان چووبووم، گەرچی لە خەيالی مندا وام دەبینی
 لە نمایشیکی سیحربازانە چیی تر نییە، چونکە ئەو خەلکەي
 چاک دەبوونەو، هیچیانم نەدەناسی، کەچی جارجارەش
 مەندیک شتی دەکرد، سەرم دەسوورما پێی. پیاویکی
 پیر هەبوو لە شارۆچکە مەماندا، ناوی سوینی بوو، کاری
 نانەوایی دەکرد. ئەم کابرایە، وەک دەگیرنەو، لە زەمانی
 جەنگی جیهانیی دوو مەدا لە یەکەي تۆپخانە سەرباز بوو،
 لە پشت سەنگەرەکانەو تا چەند مانینگ تۆپی بەرەو دوژمن
 هاویشتوو و کاریگەریی دەنگی تۆپەکانیش گوئیەکیانی کەر
 کردوو. بۆیە گوئی گران ببوو، ئیمەیش کە ئەو کاتە مەندال
 بووین، بەدزییەو دەچووین نانمان لێ دەبرد، بێ ئەوێ
 ئاگای لێ بیت. جا رۆژیکیان ئەم شیخەي باسەم کرد، هات و
 خۆتەتیکي دانا، مامە پیرەي خوشمان چوو سەردانی، بەلکوو
 ئێ خوا دەرووی خیری لێ بکاتەو و هەستی بیستنی بۆ
 بگەریتەو. کابرای شیخ سەرەتا بە نزا و پارانەوێ شیخانە
 دەستی پێ کرد و ئەوجا دەستی نایە سەر گوئی مامە پیرە.
 هیندی پێ نەچوو، مامە پیرە هاواریکی لێ بەرزبوو و
 ئیمە هەموو لە شوینی خۆمان زارەتەرەک بووین، هەرکەسە
 لە سەر کورسییەکەي خۆی راچلەکی. رەنگی بە جۆریک
 تیک چوو، وەک ئەوێ شیشی سوورەو بوویان ئاخنییتە
 گوئی، بەلام کەمیک سەری راوێشان و سەرنجی دایە
 دەروپشتی خۆی و گوئی، "ئێستا گویم لە شتە، دەبیستم."
 بگرە بۆخۆیشی برۆای نەدەکرد. کابرای شیخ وتی، "خودای
 مەزن توانای هەموو شتیکی هەیە. نزا و پارانەوێ کانمان

قبول دهکات.

نیدی نهو شهوه چووم کتیبی ئینجیله که ی جهیمی، که به دیاری پیی دابووم، هینام و دهستم کرد به خویندنه وهی. پیشتر که رۆژانی یه کشه ممه دهچووین بۆ کلیسا ده مانخوینده وه، به لام نهوی راستی بیت، ته نیا پروداوه سهیره کانم له بیر مابوو - که خودای گه وره ههوت به لای ناکام ده نیریت، تا ئیسرائیلییه کان بتوانن میسر جی بیلن، یان که هه زره تی یونس ده که ویتته نیو ده ریاکه و نه ههنگیکی گه وره قووتی ده دا و سنی شهو و سنی رۆژ له ناو سکیدا ده مینیتته وه، یاخود نهو به شهی باسی هه زره تی عیسا دهکات، که به پی به سهر ئاوه که دا ده روات و قه شه یه کی مردوو له دای چوار رۆژ زیندوو دهکاته وه. له بهر نهو هه چهن دین پروداوی سه مه ره ی تریشی تیدایه و ده شمزانی هه موو به شهکانی کتیبه که باسی په رجووهکانی خودای گه وره دهکات، به لام هه موویانم له بیر نه مابوو. ئیمه ی مه سیح له ژیانماندا گه لیک پشت به وانه فیرکاری و ئامۆژگارییهکانی کتیبی ئینجیل ده به ستین.

شهوی یه که م دهستم کرد به خویندنه وهی نهو به شهی باسی سه ره تای دروستبوونی جیهان دهکات، هه روه ها چۆن خودای گه وره ئاده م و هه وا ده نیریتته سه ر زهوی و دواتریش هه زره تی ئیبراهیم دهکاته په یامبه ری خۆی بۆ رینوینیکردنی مروڤایه تی. شهوی دواتر چوومه سه ر به شی دووه می کتیبه که، که باس له کوچی به کومه لی ئیسرائیلییه کان دهکات به سه رکردایه تی هه زره تی موسا له میسر ه وه به ره و شاخی سینا. سییه م شهو چوومه سه ر به شیکی تر، نهویش که باس

گوزەرىك بۇ ياشىرىنىڭ رابىرى

لە نەزەكانى ھەزەرەتى يەعقوب و ھۆزەكانى بەنى ئىسرائىل
دەكات، ئەوجا بۇ شەھىر دوايىش ئەو بەشەم خويىندەو،
كە باسى ھەزەرەتى موسا دەكات، كە چۆن پىنش ئەوھى
ئەلەكەي بگەنە شاخى سىنا، پەيامەكانى خىواي گەورەيان بۇ
روون دەكاتەو. لە ھەندىك بەشى كىتەبەدا خاۋ دەروىشتم،
بەتايەت لەو بەشانەي رىنمايى و ئامۇزگارپەكانى تىدا
روون دەكرىتەو. لى، ھىشتا نەمدەتوانى واز لە كىتەبە
بىنم، ھىزىكى نادىار لە ناخمەو ھانى دەدام بەردەوام بىم لە
خويىندەو. تىنەدەگەيشتىم چ بوو.

شەۋىكىان درەنگ، شەكەت و ماندېو بېووم لە
خويىندەو، دواجار گەيشتە سەر بەشى نزا و پارانەوكان،
بۇخىشتم ئەوھم دەويست كە بۇي دەگەرام، روىشتىم
روىشتىم، تا دواجار چوومە سەر چەند دىرىك، كە خەتيان
بەزىردا ھاتىبو، وای بۇ چووم ئەمە رەنگە جەيمى خەتى
بەزىردا ھىتابىن، ديارە لای ئەو شىتىكى گرنگى تىدايە. ئەمەش
خەتبەزىردا ھاتوۋەكان بوو:

ھاوار بۇ تۆ ئەي خىواي گەورە، ئەي پىشتوپەنام!
پىشتىم تى مەكە، تا منىش بە دەردى ئەوانى تر، نەچم بە
ناخى زەويدا!

نزاكانم لى ۋەر بگرە، ھاوارم بۇ تۆيە تا يارمەتىم بەدەيت.
دەستى پارانەوھم بۇ پىروۆزى و ەرشى موبارەكى تۆ
بەرز بەكەمەو.

ئەي خىواي عالم، رەحم و بەزەيى خوت بەسەرمدە
بىلارنە.

بە چاۋى فرمىسكاۋى و سوورەلگەراۋەو كىتەبى

ئینجیله کهم داخست، توانام نه مابوو هه موو نزاکان ته و او بکه م.

پتده چیت جهیمی ئەم نزانە ی بۆ من دیاری کردین. به دهنگیکی کز و غه مگینه وه رووم کرده دایکم و وتم، "نازانم چی بکه م." نیکام گواسته وه سهر رووناکی کزی گلۆپی سهر میزه که ی ته نیشته جیخه وه که م. دایکیشم له ته که وه دانیشتبوو. ئەو دهمه کوتاییی مانگی کانوونی دووهم بوو، سهختترین و پرئازارترین مانگ له ژیا نی مندا، ده شمزانی مانگی شوبات گه لیک خراپتر ده بیت بۆ من. دایکیشم وتی، "پتده گه م لیت، کو ر م. به لام ده سه لات نییه، چیمان پی ده کریت؟"

"مه به ستم ته نیا نه خوشییه که ی جهیمی نییه، ده زانم ده سه لات نییه و هیچمان پی نا کری. به لکو و مه به ستم هه ردوو کمانه، من و جهیمی."

دایکم به نیگایه کی پر به زه یی لیتی ده روانیم. ئەویش خه می جهیمی بوو، به لام له هه مان کاتدا خه می منیشی بوو.

به رده وام بووم، وتم، "بۆ من گه لیک سه خته قسه ی له گه لدا بکه م. که ته ماشای ده که م، ته نیا بیر له و پوژانه ده که مه وه که له گه لمدا نابیت و ناییینمه وه. ئیدی ئەو کاته گه ر بشچمه خویندنگه، هه موو بیروهوشم هه ر لای ئەو ده بیت و خۆزگه ده خوازم له ته که مه وه بیت. کاتیکیش ده چم بۆ مالیان، نازانم چی پی بلیم."

دایکم وتی، "بروا نا که م تازه هیچت پی بکری و بتوانی کاریک بکه یت چاک بیته وه."

"ئە ی باشه من چی بکه م؟"

گوزهریک بۆ يانکردنه وهی رابردوو

به نینگایه کی پر له خه م و په ژاره وه ته ماشای کردم و دهستی کرده ملم. وتی، "تۆ به راستی خوشت دهویت، وای نیه؟"

"به دل و به گیان."

هرگیز پشتر دایکم به و شیوهیه نه بینیبوو، ئاوما خه م و په ژاره دای گرتبیت. لیلی پرسیم، "دلت چیت پی دهلیت بیکه ییت؟" "نازانم."

ئه و سا به دهنگیکی ئارام و له سه رخق وتی، "که واته دهلیت زیاتر گوی بۆ دلت رادیری، تا بزانی چیت پی دهلیت."

بۆ پۆژی دواپی، کهمیک حالم باشتر بوو له گهل جهیمی، به لام زۆریش نا. پیش ئه وهی بگه مه مالیان، له ریگه په یمانم به خۆم دا، ناییت هیچ کاریکی وای بکه م یان شتیک بلیم، هستی بریندار بکه م. به لکوو وهک چۆن جاران قسه مان دهکرد، ئه مپروش ئه وها بکه م. هر واشم کرد. له سه ر نه نه که یان دانیشتبووین، باسوخواسی هه ندیک له هاوڕێیان ر حال و نه حوالیانم پی گوت، چی دهکهن و چی ناکهن. پاشان مه سه له ی یاریی باسکه و سه رکه و تنه کانی تیمه که ی خۆمانم هینایه پیشی. ئه و جا ئه وه شم پی گوت، که هیشتا زانکوی کارولاینای باکوور وه لامی قۆرمه که یان نه داومه ته وه، به لام بیهبوا نیم، به لکوو له م چهند هه فته ی داها توودا وه لامم بدنه وه. پیم گوت هه ز دهکه م زوو خویندنگه ته وای بکه م و بچه زانکو. وای قسه م دهکرد، وهک ئه وهی ئه ویش هه فته ی داها توو بگه رپته وه بۆ خویندنگه، بۆخۆیشم هه ستم کرد له قسه کانددا شپزه یی و تیکچوونم پیوه دیار بوو.

جەيمى جاروبار لەنيوان قسەكانمدا بزهپەك يان سەريكى دەلقاند، ناوبەناويزش كورته پرسىياريكى تى دەهاويزشت. بەلام ئەو كاتەى لە قسان بوومەو، وا بزانم هەردووكمەن ئەو راستىيەمان لا ئاشكرا بوو، كە ئەمە دوايىن جارە بەو شىوہيە قسەى بۆ بكەم. هيوای بە هيچمان نەدەبەخشى. دليشم هەر وای پى دەگوتم.

جاريكى دى چوومەو سەر ئىنجيلەكە. بەلكوو ئى، شتيكى تيدا بى و خوا دەروويەكى خيىرم لى بکاتەو. دواى چەند پۆژيكي تر، چوومەو بۆ لای جەمى. ليم پرسى، "ئىستاتەندروستيت چۆنە؟"

كىشى گەلىك دابەزىبوو. پىستى خەريك بوو پەلەپەلەى بۆرى قاوہىيباوى لەسەر دەر دەكەوت، هيند لاواز ببوو، ئىسكەكانى بەديار دەكەوتن. ئەم جارەيش چەند پەلەپەلەى شين و مۆرم لەسەر پىستى بەدى كرد. ئەو ساتە لە ژوورى ميوانەكەيان دانىشتبووين، دونيا سارد بوو، هەوايەكى ساردىش دەيدا لە بەدەنى.

لەگەل هەموو ئەمانەشدا، هيشتا جوانى و شۆخوشەنگىيەكەى نەمردبوو.

بە زەردەخەنەيەكى پىر هيو و برۋابەخۆبوونەو وتى، "من باشم. دكتور هەندىك دەرمانى ئازارشيكتيان پى داوم، بەو دەرمانانە كەمىك باشترم."

هەموو پۆژيک دەچووم بۆ لای بۆ مالهو. كات سەرى لى تىك دابووم، جاريك خيرا و جاريكىش خا ليم دەپۆيشت. "هيچت بۆ بىنم؟"

"نا، سوپاس، من باشم."

گوزهرنیک بۆ یادکردنه وهی رابردوو

چاویکم به ژووره که دا گیرا، پاشان سه رنجم گواسته وه
سه ری. وتم، "چه ند پوژیکه ئینجیله که ده خوینمه وه."
پووی گه شایه وه، "به راست؟" گه شکیه کی ورشه دار
نیشته سه ر لیوی، ئه و وهختی وه بیر هینامه وه، که له
شانوگه رییه که دا پوولی فریشته ی له گه لمدا ده گیرا. بپروام
نه ده کرد به وهی ته نیا شهش ههفته به سه ر نماییشه که دا
تیپه ریپوو.

"ته نیا چه زم کرد بزانیته خه ریکی خوینده وهیم."
"پیم خوش بوو پیته گوتم."

"لوینی شه و ئه و به شه م خوینده وه، که باسی چه زره تی
ئه یوب ده کات، کاتیک خودای گه وره به ندی ده کات، تا سه بر
و ئارامی و بروای تاقی بکاته وه."

زه رده خه نه یه کی کرد، دهسته نه رمه کانی هینا و خسته
سه ر ده ستم. هه سته یکی خوشی پی ده به خشییم. وتی، "پیویسته
شته یکی تر بخوینیته وه."

لیم پرسى، "بۆچی خواى گه وره وای به سه ر چه زره تی
ئه یوب ده هینا؟"

"نازانم."

"تۆش قهت هه ستهت کردوو وهک چه زره تی ئه یوب
به سه بر و ئارام بیت؟"

زه رده خه نه یه ک که وته سه ر پووی و وتی، "هه ندیک جار."
"هه رگیزیش نا ئومید نابیت و بیروبا وه پی خوت له ده ست
نا ده بیت؟"

"هه رگیز." خوشم وه لامی پرسیاره که ی خۆم ده زانی،
به لام وای بزانم بۆخۆم نا ئومید ببووم و خه ریک بوو بپروام

به هیچ نه ده ما.

لیم پرسى، "له بهر نه وه یه هیوات به چاکبوونه وه ی خوت هه یه؟"

وتى، "نا، له بهر نه وه نییه، به لکوو نه م بیروباوه پرم له ناخمدایه و ته نیا شته بوم مایینه وه."

پاشان پیکه وه که له سه ر قه نه فه که دانیشتیووین، ده ستمان کرد به خویندنه وه ی ئینجیله که. وا بزانه شتیکی خراپ نه بوو له و کاته دا کردمان، به لام دلم پیی ده گوتم رهنگه شتیکی تر و ریگه یه کی تر هه بیت بیگرینه بهر باشته ره.

نه و شه وه خه و نه ده چووه چاوم، هه ر بیرم له وه ده کرده وه.

خویندنه وه ی کتیه که بیر و هه واسی هه ردوو کمانی به لای خویدا راکیشابوو، هیندی پی نه چوو، شته کانی نئوانمانی به ره و باشته برد، ویده چی له بهر نه وه بوو بیت، که من بوخوم هه رگیز دلم نه هاتبوو هه سستی بریندار بکه م یان زویری بکه م. چ شتیکی تر باشته ره له خویندنه وه ی ئینجیله که؟ هه رچه ند من به وینه ی جهیمی وه لامی نه و پرسیاره م لا روون نه بوو، به لام نه و پیی خوش بوو که به و جوړه بیر ده که مه وه، جارو باریش که ده مان خویندنه وه، ده نگم پر به ژووره که هه لده بری، نه ویش ده سته کانی له سه ر نه ژنوم داده نا و گویى لى ده گرتم.

کاته کانی تریش له ته کیه وه له سه ر قه نه فه که ی ژووره که یان داده نیستم و چاوم ده خسته سه ر کتیه که و ناو به ناویش به تیله ی چاو یکم ته ماشای نه وم ده کرد. که ده گه یشتینه به شی نزا و پارانه وه کان، یان په ند و ناموژگارییه ک، لیم ده پرسى

ناخۆ ئه و له زهینی خۆیدا چۆنی ورد دهکاتهوه و تیندهگات.
ههیشه وهلامیکی بۆ پرسیارهکانم لا بوو، ئهمنیش سه ریکم
بۆ دهلهقاند و بیرم له وهلامهکهی دهکردهوه. جاری واش
ههبوو ئه و لێی دهپرسیم چۆن له م نزا و په ند و ئامۆژگارییه
تیندهگیت. له وهلامدا، هه رچه ند منیش نه مده زانی، لێ خۆم
وانیشان ده دا که دهیزانم، دیار بوو بۆخۆیشی ههستی پی
کردبووم که ته نیا خۆ نماییشکردنیکه و هیچی تر. ئه و سا لێی
دهپرسیم، "تۆ ئاوها لێی تیندهگیت؟" دهستیکم به چه ناگه مدا
دههینا و جاریکی دی بیرم لێ دهکردهوه. جا چی تیبگه م،
ئه و دهسته نه رمانه ی خستبووه سه ر ئه ژنۆم، هه واسم لای
خۆم نه ما بوو.

ئێوارهیهکی رۆژی ههینی، بۆ خواردنی شیوی ئێواره
ههینامه وه بۆ مالی خۆمان. دایکیشم له گه لمان دانیشتبوو،
دواتر ئه و هه لسا و جێی هیشتین، چووه هۆله که، تا پیکه وه
به ته نها بین.

ههستیکی گه لیک شادییه خشی پی ده دام، که له گه لیدا
دانیشتم، وا بزاتم ئه ویش هه ر وا بیرێ دهکردهوه. ماوه یه ک
بوو له مالی خۆیان زۆر نه ده چووه ده ر، بۆیه ئه م هاتنه ی بۆ
مالی ئیمه که مێک پشووی پی ده دا.

له ر رۆژه وه ی که پیی گوتم نه خۆشه ، ئیتر قژی
نه کردبووه وه به ته ماته، به لکوو به ری ده دایه وه به شان و
ملیدا وه ک چۆن له نماییشه که دا بۆ یه که مین جار به ری
دایه وه و سه رسامی کردم، ئیستاش ئه و جوانیییه ی جارانی
مه ر لێ دهباری. له سه ر مێزی ناخواردنه که دانیشتبووین،
جیمسی سه رنجی چووبوو سه ر دۆلابه که ی ته نیشت

دیوارەکه و تەماشای ئەوینی دەکرد، منیش دەستم برد و توند دەستەکانیم گوشتی. وتم، "سوپاس که ئەم ئێوارەیه هاتیت بۆ لام."

نیگای لەسەر دۆلابەکه گواستەووە سەرم وتی، "سوپاس بۆ بانگهێشتەکت."

کەمیک وەستام، پاشان وتم، "ئەی ئیستا باوکت چۆنە؟" ناھێکی پر لە خەمی ھەلکێشا و وتی، "زۆر باش نییە، گەلێک دلم لایەتی."

"تۆی زۆر خوش دەویت."

"دەزانم."

"منیش خوشم دەویت." که وام گوت، ڕووی وەر چەرخاند بۆ لایەکی تر. دیار بوو که ئەم قسەییەم دەکرد، زارەتەرەک دەبوو پێی.

لێی پرسیم، "ئێتر ئاواھا زوو زوو دێیت سەردانمان بکەیت؟ تەنانەت دواتریش گەر من..."

دەستەکانیم توند گوشتی، تا بزانییت لە دلەووە ئەو قسەیه دەکەم. "ھەركاتێک تۆ بتەوێ، من لەوێ ئامادە دەبم."

وتی، "چیی تر ئێنجیلەکش ناخوێنینهو، گەر تۆ حەزت پێ نەکرد."

"بە، دەخوێنینهو."

زەردەیهکی ھاتی و وتی، "لاندن، تۆ ھاوڕێیەکی گەلێک باشیت. بێ تۆ نازانم چی بکەم."

ئەویش، بە دەستووری من، توند دەستمی گوشتی. بەرامبەرم دانیشتبوو، گەشکەیهکی کامەرانی نیشتبوووە سەر ڕووی.

جارىكى دى وتم، "خوشم دەۋىتت، جەيمى" لى ئەم
جاريان بە وشەكانم زارەتەرەك نەبوو، بەلكوو نىگامان
بىرپە نىگاي يەكدى و بىننم روخسارى وەك پشكوى ئاگر
دەگەشايەۋە. پاشان ئاھىكى ھەلگىشا و سەرنجى بە لايەكى
تردا لا برد، دەستىكى بە قزىدا ھىنا، ئەوجا دووبارە نىگاي
گواستەۋە سەرم. دەستەكانىم رامووسى و ئەۋىش بە
بىزەيەكى شىرىن ۋەلامى دامەۋە.

بە چىرپەيەكى ناسك وتى، "منىش خوشم دەۋىتت."
ئەمە ئەو وشانە بوون، نزام دەکرد بە گوىى خوم لە
دەمىەۋە بىيىستىم.

جا نازانم داخۇ جەيمى بۇ باوكى باس كىردىۋو كە
يەكترمان خوش دەۋىست يان نا، بەلام لەگەل ئەۋەشدا،
گومانم ھەبوو پىنى گوتىنى، چونكە ھىگىنرت ھەر وەك جاران
بوو، ھىچ نەگۇرەبوو. رىكەوت وا بوو، ھەر جارىك لە خويندنگە
دەھاتمەۋە و دەچووم بۇ مالىان، لەو ۋەختەدا ئەۋىش لە
مال دەھاتە دەر و دەچوو بۇ كلىسا. دەچووم و لە دەرگام
دەدا، لەۋدىو دەرگاۋە گويم لى دەبوو لە ژوورەۋە ھىگىنرت
بە جەيمى دەگوت، ئەۋا دەپۇم و دوو كاتزمىرى ترم پى
دەچىت، ئەۋسا دەگەپىمەۋە. ئەۋىش دەگوت، "باشە، باوكە
گيان." ئەمنىش چاۋەروان دەبووم ھىگىنرت بىت و دەرگاش
لە من بكاتەۋە. كە لىنى دەكردمەۋە و فەرموۋى لى دەكردم،
تاكى دۇلابى ھۆلەكەي دەكردەۋە و بەئەسپايى پالتوكەي
لەبەر دەكرد و كلاۋەكەي دەنايە سەرى، پىنش ئەۋەي بچىتە
دەرى، قۇبچەكانى پالتوكەي دادەخستىن. پالتويەكى درىزى
رەنگ رەشى مۇدىلكونى لەبەر دەكرد، تا ئەۋزۇكانى دەھات.

به دهگمه ن پرووبه پروو قسانی له گه ل دهکردم، بگره دوای
ئوهی ئیتر زانیشی من و جهیمی پیکه وه دهستمان کردبوو
به خویندنه وهی ئینجیل، کهچی زۆر پرووی نه ده دامی.

له گه ل ئوهی پیی خوش نه بوو من بچم بۆ مالیان
هه رکاتیک خوی له وی نه بووایه، به لام هه رچۆنیک بیت،
دهستی نه ده نا به پرووبه وه. ده مزانی له بهر خاتری چاوی
کالی من نه بوو، به لکوو له بهر جهیمی بوو، نه یده و یست
له سه ر کورسییه کانی ژیر دالانه که دابنیشین و سه رمای
ببیت، بۆیه ریگهی ده دام بچمه ژووری. جا ناچار ده بوو
ئویش له ماله وه له گه لمان بمینیتته وه، تا من ده پۆم. به لام
دیار بوو ئه و پۆژه ئویش که میک پتویستی به ته نهایی
بوو، بۆیه ده چوو ده ری. هیچ یاسا و ریساکانی مالی خویانی
راسته وخو پی نه ده گوتم – ئه و کاته ی یه که مین جاری بوو
ریگهی دام بچمه ژووره وه، هه ر که ته ماشای ده کردم، بۆخۆم
له چاوه کانی دا هه موویم ده خوینده وه. ته نیا ده بوو له ژووری
میوانه که دابنیشین، بۆم نه بوو بچمه هیچ ژووریک تری
ماله که.

له گه ل ئوهی زستانیک گه لیک سهخت و سه رماوسۆله
بوو، به لام جهیمی هیشتا ته ندروستی به و شیوه یه خراب
نه ببوو، هه لده ستا و ده هات و ده چوو. له پۆژانی کۆتایی
مانگی کانوونی دووه مدا، سه رمایه کی توند هه لی کرد و
ماوه ی نو پۆژ خوشی نه کرده وه، سی پۆژ و سی شه ویش
شهسته باران به رده وام به خو پ دای ده کرد. له گه ل ئوهی
جهیمی له م وهخته سارد و سه رمایه نه ده بوو بچیته ده ری،
لی دوای ئوهی هیگبیرت له مال ده ر ده چوو، بۆ چه ند

خوله کیککی که میش بی، هر دهچوینه سهر کورسییه کانی
ژیر دالانه کهی دهره وه، تا هه وایه کی پاک هه لمژین.
هرکاتیکیش وامن دهکرد، خه می ئه وه م بوو سهرمای بیت
و نه خوشتری بخا.

جاری وا هه بوو که داده نیشستین و سهرقالی خویندنه وهی
ئینجیله که بووین، لانی که م، رۆژی سنی جار له دهرگا دهررا.
خه لکی زوو زوو سهردانیان دهکرد، هه بوو خۆراکی بۆ
دههینا، هه بوو ته نیا بۆ هه والپرسین دههات، ئیدی به و جۆره.
بگره رۆژیکیان دانیشتبووین، گویمان له ته قه ی دهرگا بوو،
که کردمانه وه، ته ماشامان کرد ئیریک و مارگریت بوون.
له گهل ئه وه ی باوکی به جهیمی گوتبوو خه لکی نه باته
ژووری، به لام هه رچۆنیک بی، فهرمووی لی کردن. چوارقولی
له ژووری میوانه که دانیشستین و تاویک ده مه ته قیمان کرد.
ئه و دووانه ی تر له ته ریقی و شه رمه زاریدا بوویان نه بوو
ته ماشای چاوی بکه ن.

هه ردووکیان له ته ریقیدا شه رزه و رهنگیان سوور
هه لکه رابوو، که میکی تری پی چوو، نه و جا که میک به خۆدا
هاتنه وه. ئیریک هاتبوو عوزرخوایی بینیتنه وه، ده یگوت قهت
بروای نه ده کرد له نیو هه موو خه لکدا، جهیمی تووشی
ئه و نه خوشییه هاتبی. شتیکیشی له گهل دهستی خۆیدا بۆ
هینابوو، زهر فیککی نامه بوو، به دهستی له رزۆکه وه له سهر
میزه که ی به رده ممان دای نا. که قسانیشی ده کرد، ده می
به یه کدا دههات و ته ته له ی ده کرد. وشه کانی له ناخی دله وه
ده گوت، به جۆریک، من بۆخۆم هه رگیز ئیریکم نه بینیبوو
ئه وها سۆز و عاتیفه ی بجوولیت.

به جهیمیی گوت، "تو خاوهنی دلیکی زور گه ورهیت، تا ئیستا هیچ کهسی ترم هاوشیوهی تو نه ناسیوه." دهنگی له شه رمه زاریدا مرده لۆک ببوو. "راسته جار ان رهفتار و هه لسوکه وتم له گه لندا باش نه بوو، بویه ئیستا هاتووم تا عوزرخواییت بۆ بینمه وه. هیچکات له ژیانمدا هیندهی ئیستا په شیمان نه بووم." تاویک وهستا و به پشتی دهستی، چاوهکانی سرین. جاریکی دی وتی، "تو باشترین مروقی من تا ئیستا ناسییتم."

ئیریک به قورگی پره وه لووشکه لووشکی دهکرد، لیشاوی فرمی سکیش چاوهکانی پر کردبوون. مارگریتیش له سه ر قه نه فه که گریان زوری بۆ هینابوو، زاری له گو نه ده هات. که ئیریک له قسه کانی بووه وه، جهیمی فرمی سککه کانی خوی سړی و به زه رده خه نه وه هه لسا یه سه ر پی، باوهشی لیبووردهیی و هاوړیه تی بۆ کرده وه. ئیریکیش باوهشی پیدا کرد و هیندی تر لیشاوی گریان قورگی پر کرد. ماوهیه ک هه ر وا مانه وه و ئیریک لووشکه لووشک دهگیا، تا دواتر چیی تر گریان له قورگدا نه ما، ئه و جا باوهشیان له یه ک کرده وه.

پاشان نۆبه ی مارگریت هات. ئه ویش، به دهستووری ئیریک، باوهشی پیدا کرد و که میک لووشکه لووشکی دهست پی کرد.

ئیدی که ئیریک و مارگریت کاتی ئه وه یان هات هه لسن و برون، چاکه ت و پالتوکانیان له به ر کرد و جاریکی دی ته ماشایه کی جهیمیان کرد، وهک ئه وه ی بیانه ویت بۆ هه تا هه تایه بوخساری له بیر نه که ن. گومانم له وه نه بوو، که ئه وانیش، به دهستووری من، که ته ماشایان دهکرد، هه ستیان

به و جوانییی به کردبوو.

ئیریک له نیو ده رگا که دا که خهریک بوو پینی ده نایه
ئه و دیو، پرووی کرده جهیمی و وتی، "خه فته مه خو، نزای
خیرت بۆ ده که م، هه موومان نزای خیرت بۆ ده که مین." پاشان
سه رنجی دایه من، دهستی دا به سه ر شانمدا و به چاوی
سووره لگه راوه وه وتی، "بۆ تۆش." به پئی که وتن و دوور
که وتنه وه، بۆم ده ر که وت هیچکات ئه وه ندهی ئیستا شانازیم
پینه نه کردوون.

دواتر که زهرقی نامه که مان کرده وه، ئه و سا زانیمان
ئیریک چ پیاوه تییه کی کردووه، بی ئه وهی ئیمه بزانیین،
چووبوو زیاتر له چوار سه د دۆلاری بۆ خانه ی هه تیوان کو
کردبووه وه.

چاوه پروانی په رجوو بووم.

هیشتا په رجوو ده ر نه که وتبوو.

ده مه ده می سه ره تای مانگی شوبات، حه ب و ده رمانی
زیاتریان بۆ نووسی، تا ئازاری گیانی که میک هینورتر بکاته وه.
ده ختی داو ده رمانه کانی ده خوارد، سه ری به گنژ ده هات و
خۆی بۆ راگیر نه ده کرا. که چووبوو بۆ گه رماوه که ش، دوو
جار که وتبووه سه ر زه و ییه که و جار ئیکیان سه ری کیشابووی
به قه راغی ده ستشوره که دا. ئیدی له وه به دواوه، داوی له
لکئوره کان کرد ده رمانی لی بپر نه وه و هیچی تری بۆ
نه نووسن، ئه وانیش به دوودلی و قه له قییه وه داواکه یان به جی
مینا و چیی تر داو ده رمانیان نه دایین. داوی ئه وهی له حه ب و
ده رمانه کان دوور که وتنه وه، به ئاسانی ده ی توانی پی بکا و گنژ
نه دبوو، به لام ئازاری گیانی زۆری بۆ هینا و په کی خست.

بگره هەندىك چار كە قۇلىشى حەوا بەدايە، بروسكەيەكى
جەرگەر بە گيانيدا دەهات. نەخۇشى شىرپەنجەى خوین،
نەخۇشییەكە تووشى خوینی مرۇف دەبیت و ھەموو بەدەنى
دەگریتەو. جا بۆیە جەیمی هیوای چاكبوونەوہى ئەستەم
بوو، مەگەر پەرچوو و قەدەرى خودا پزگارى بكات.

نەخۇشییەكەى ھیز و توانای لی برى و وردەوردەش
ماسوولكەكانى دەپووكاندەو، تا وای لی ھات، ئاسانتەرىن
جوولەى بەدەنى لا زەحمەت و گران بوو. لە ھەفتەى یەكەمى
مانگى شوباتدا، كیشى نزیكەى دوو كیلۆ و نیو دابەزى. ھیتىدى
پى نەچوو، بۆ چەند ھەنگاویكى كەم نەبیت، نەیدەتوانى زۆر
رى بكات، ئەویش گەر ئازارى زۆر نەبووایە. ئیتەر ناچار
گەرپایەو سەر داودەرمانەكان، سەرگیزبوونەكەى گەلىك پى
خۆشتر بوو لەو ئازارە بەسووییەى جەستەى.

ھیشتا ھەر ئىنجیلەكەمان دەخویندەو.

ھەر وەختىك دەچووم بۆ مالیان، تەماشام دەکرد جەیمی
لەسەر قەنەفەكە دانیشتوو و كتیبەكەش بەكراوہىی لەتەكیەو
دانراو. كار گەیشتە ئەوہى باوكى دەبوو دەستى بگریت و
بیھیتتە سەر قەنەفەكە و دایبىشیتى چونكە بۆخۆى پەكى
كەوتبوو. گەرچى خۆى ھیچى لەو بارەيەو نەدەگوت، لی
ھەردووكمەن لە ماناكەى تیدەگەیشتین.

كاتم ھیتد بە دەستەو نەمابوو، دلیشم پى دەگوتم
پنگەچارەيەكى تر ھەيە بیگرە بەر.

گوزهریک بۆ یا لکرنه وهی رابریوو

له رۆژی ١٤ ی مانگی شوباتدا، که رۆژی خۆشه و یستییه،
جهیمی چهند دیریک، که باسی خۆشه و یستی دهکرد و لهلای
مانایهکیان هه بوو، دیاریی کرد. پیتی گوتم هه رکاتیک خوا
بیکا و هاوسه رگیری پیک بیتی، دهیه ویت ئهم چهند دیره
له ئاههنگه که دا بۆ بخوینریتته وه، ئهمهش ئهو چهند دیره بوو:
خۆشه و یستی هه میسه ئارام و له سه رخویه، هه رگیز رق
و هه سوودی له دلدا نییه، هه یچ کات خۆشه و یستی لووتبه رز
و له خۆبایی نییه. خۆپه رست و رق و کینه ی نییه. دلی کهس
زویر ناکات و کینه ناخاته دلی خۆیه وه. هه ز به زهره ری
خه لکی ناکات. هه میسه گیانی لیوورده یی و متمانه و هیوای
تیدایه. به رگه ی هه موو ناخوشی و تهنگوچه له مه کان ده گریت.
جهیمی به کیک بوو له باشتترین نمونه ی ئهو چهند دیره
باسی ده کرد.

سێ رۆژ دوا ی ئه وه، وهختیک پله ی گه رما که مێک سه ر
که وت، شتیکی گه لیک جوانم پیشانی دا، شتیکی بوو، که بروام
نه ده کرد هه رگیز چاوی پی که وتبی، شتیکی بوو، ده مزانی
به په رۆش بوو بییینی.

به ری رۆژه لاتێ کارولاینای باکوور، شوینیکی تا بلنی
دلگیر و تایبه تی ویلایه ته که یه. هه وایه کی له بار و فینک، له گه ل
نه وه شدا سه روشتیکی جوان و دلرفینی هه یه. جا بۆگ بانکس
به کیکه له و شوینانه ی باسی ده که م، دوورگه یه که ده که ویتته
ئه و په ری که ناری ده ریاکه، نزیک ئهو شوینه ی تکیدا گه وره
بووین. پووبه ری ئهم دوورگه یه، درێژه ییه که ی سیوشه ش
کیلومه تر و پانییه که یشی نزیکه ی به ک کیلومه تر و نیو ده بیت.

سروشتي ئەم دورگەيە وا ھەلکەوتوو، لە پۇژھەلاتەو
بۆ پۇژئاوا، بەدریژايی کەناری دەریاکەدا دريژ دەبیتەو.
ئەو خەلکەي لەوی دەژین، ھەموو پۇژنيک دیمەنی جوانی
خۆرئاوابوون و خۆرھەلاتنی ئەو سروشتە جوانە دەبینن،
کە ھەردوو کاتەکە واتە، بەیانییان و ئیوارانیش، ھەر لە
ئاسۆی زەریای ئەتلەسییەو دیمەنەکانی خۆی دەدا بە پرووی
دانیشتوانەکەیدا.

جەیمی خۆی گەرم داپۆشیبوو، لەتەکمەو لەسەر تەختەي
لەنگەری بەلەمەکان وەستابوو و ھەوای فینکی ئیوارەش
دەیدا لە پروومان. بەرەو ئاسۆ دەستم دريژ کرد و پیم گوت
تەماشای ئەوی بکە و چاوەپوان بە بزانی چي دەبینیت. گەلیک
لاواز و کەمەوسەلە بوو، خەریک بوو لەتری دەدا، بۆیە
دەبوو خۆی بە منەو بگرتایە، تانەکەویت – بەدەنی ھیچی
نەمابوو، ھیند سووکەلە ببوو، بە دەستیک ھەلدەگیرا –
ناھەقی نەبوو.

ھیندی پی نەچوو، لەودیو ئاسۆو مانگ بە خۆی و شیو
کەوانەییەکەيەو ھیندی ھیندی سەری دەر دەھینا. تیشکە
شیو کریستالییەکانی خۆی بەسەر پرووی زەریاکەدا پەخش
دەکرد، تیشکەکانی دەکردن بە ھەزاران پارچەکریستالی
جیاواز لە یەکدی، ھەریەکە لەوی پيش خۆی جوانتر خۆی
دەنواند. لە ھەمان کاتدا، لە ئاسۆی پۇژئاواشەو، خۆر
وردەوردە چاوی دەچوو خەو و پەنگی ئاسۆی خۆی زەرد
و سوور و پرتەقالی دەنواند، وەک بلیی بەھەشت لەناکاو
دەرگای پیروزی خۆی بۆ ئاسمانی زەوی والا کردییت و
ھەموو جوانییەکانی خۆی ناردییتە خوارەو. وەختیک

دەنگە جۇراۋجۇرەكان خۇيان دەخزانىدە سەر پۇرى ئاۋەكە،
زەرىيا دەنگىكى زىيىسى بەبەر خۇدا دەكرد و ئاۋەكە لەگەل
شەپۇلە كورتەكانىدا تىشكى كرىستالىي دەدايەۋە. دىمەنىكى
دۇرڧىن، دەنگوت سەرەتاي دروستىۋونى گەردۈۋە. خۇر
بەردەۋام لە ئاۋابوۋندا بوو، تا چاۋ ھەتەرى دەكرد، تىشكى
ئالتۇنىي خۇي بە ئاسۇدا پەخش دەكرد، تا دواچار لەۋىو
شەپۇلەكانى زەرىياۋە، ھىدى ھىدى لە چاۋ ون بوو. مانگىش
لە ئاسۇي ئەۋلاۋە بەكاۋەخۇ ئىۋارەباشى لە زەرىيا دەكرد
و تىشكە زىيىنەكەي بە پۇرى زەرىادا دەدا و بە ھەزاران
ۋردەتىشكى كرىستالىي بە پۇرى ئاۋەكەدا دەپژاند.

جەمىي لەتەكمەۋە، بى ئەۋەي ھىچ بلىت، لە باۋەشمدا
نوقمى ئەم دىمەنەنە بىۋو. ۋەختىك تارىكىي شەۋ بەتەۋاۋى
بالى بەسەر ئاسماندا كىشا و لەۋپەرى باشۋورەۋە پوۋناكىي
ئەستىزە پرشنگدارەكان دەر كەۋت، توندتر لە خۇم نرىك
كردەۋە و لە ئامىزم گرت. بەنەرمى پوۋمەتەكانىم راموۋسى
ۋ لىۋم نا بە لىۋىەۋە.

ۋتم، "ئەۋە ھەست و سۆزى ناخ و دەرۋونى مە بۇ تۇ."
پاش ھەفتەيەكى دىكە، نەخۇشىيەكەي زۇرى بۇ ھىنا و
ناچار بوو زووزوۋ سەردانى نەخۇشخانە بكات، نەيدەۋىست
شەۋان لە نەخۇشخانە بىننىتەۋە. دەيگوت، "گەر بشمرم،
دەمەۋى لە مالاۋە بمرم." جا بە ھۇي ئەۋەي دكتورەكانىش
ھىچ چارەسەرىكى نەخۇشىيەكەيان بۇ نەدەكرا، بۇيە ناچار
دەبوۋ مل بۇ داۋاكەي بىنن و رىگەي بدەن بچىتەۋە بۇ
مالەۋە.

بۇ ئەۋەي ھىچ نەبىت تا زىندوۋە بە دلى ئەۋ بچوۋلىنەۋە.

وتم، "بەردەوام بیر لەو چەند مانگەى رابردوو دەکەمەوه."
 لە ژووری میوانەکیان دانیشتبووین، دەستمان لەناو
 دەستی یەک نابوو، کتیبى ئینجیلەکەمان دەخویندەوه.
 روخسارى هیندی تر باریک و زەرد هەلەدەگەرا، قژە خاوەکەى
 ئەو رەونەق و روونیەى جارانی وردەوردە لەدەست دەدا.
 بەلام لەگەل ئەوەشدا، هینشتا چاوه شینە خومارەکانى پرشنگ
 و گەشیەکەى هەر مابوو. خوشەویستییان لى دەبارى.
 برۆا ناکەم لە ژيانمدا هیچ کەسینكى ئەوها شوخوشەنگم
 بینیبى.

ئەویش وتى، "منیش هەر بیر لەو ساتانە دەکەوه."
 "لە یەکەم رۆژى دەستپیکردنى وانەى دراما، دەتزانى
 من بەشداری لە نمایشەکەدا دەکەم، ئەو کاتەى بە
 زەردەخەنەیهکەوه نیگایەکت کردم. وا نییه؟"
 سەرینكى ئەرینى لەقاند و وتى، "وايه."
 "وەختیکیش هاتم بۆ لات و داوام لى کردى لەگەلم بىیت
 بۆ ئاھەنگى دەستپیکى پشووی هاوین، بەلینت لى وەر گرتم
 هەستى خوشەویستیم بۆت نەجوولئى، بەلام دەشتزانى هەر
 دەکەومە داوی خوشەویستیتەوه، وا نییه؟"
 زەردەخەنەیهکى شیرین سەر رووی نیشت و وتى، "بەلى،
 راستە."

"چۆن هەستت بەمانە کردبوو؟"

شانیکى نادلنیايبى هەلەکاند و هیچى نەگوت. بۆ چەند
 ساتینكى تریش، پیکەوه دانیشتین، تەماشای بارانەکەى
 دەرەوهەمان دەکرد، دلۆپەکان خویان بە شووشەى
 پەنجەرەکەدا دەدا و پیایدا دەچۆرانەوه.

پاشان بىدەنگىيەكەى شكاند و وتى، "ئەو وەختەى پىم
گوتىت نزاى خىرت بۇ دەكەم، دەتزانى مەبەستم چ بوو؟"
تا دەهات، نەخۇشىيەكەى پتر ماندووى دەکرد و توانا و
پرستى لى دەبرى. مانگى ئايارىش نزيك دەبوو، حەب
و دەرمانى زياتريان بۇ نووسىيوو، ئازارىكى توندىش ناو
گەدەى گرتبوو، بە جۆرىك، خواردنى باش بۇ نەدەخورا.
وردهورده رەنگى دەپەرى و لاوازتر دەبوو. واى لى هات،
گەرچى حەزىشى نەدەکرد، ناچار دەبوو بچىت لە نەخۇشخان
بمىنىتەو.

ئەنجام، بە يارمەتى دايك و باوكم، ھەموو شتەكان گۇرا.
باوكم بەپەلە لە واشىنتون گەرايەو، گەرچى دانىشتى
كونگرەش ھىشتا كوتايى نەھاتبوو، لى خۇى مەحتەل نەکرد.
ديار بوو دايكم تەلەفۇنى بۇ كردبوو، پىنى گوتبوو گەر ھەر
ئىستا نەيەيتەو، ئىتر ھەر لەوى بە و مەيەرەو.
ئىدى كە دايكم حال و مەسەلەى تىگەيانند، باوكم دوودل
بوو، دەيگوت ھىگىيرت مەحالە پازى بىيت و يارمەتى ئىمە
قبول بكات، رووداوەكانى رابردووى ھىشتا لە دلدا ماون و
ھىچمان پى ناكرى.

دايكىشم وەلامەكەى باوكمى نەدەچووە مىشكەو، پىنى
وت، "ئەمە ھىچ پەيوەندىى بە بنەمالەكەى تو يان ھىگىيرتەو
نىيە، ھىچ پەيوەندىى بە رابردووى ئىوہوۋە نىيە چىتان
لەنئواندايە ياخود نا. ئەمە چارەنووسى كورەكەمانى پىوہ
بەندە، ئەو كچەى خۇش دەوئىت و ئەوئىش پىوئىستىى بە
يارمەتىى ئىمەيە. تۇش دەبىيت رىگەچارەيەك بدۆزىتەو و بە
ھاناي ئەو كچەو بەچىن."

ئیدی خەبەرەم لەوێ نەبوو، نازانم باوکم چۆن چوو بۆ
لای ھینگبیرت و چییان گوت و چ قەوما، تەنیا ئەوەندەم زانی،
جەیمی رەوانەیی نەخۆشخانەییەکی بەناوبانگ کرا و ئامیری
پزیشکی پێشکەوتوو لە راست و چەپیدا دانرا و داوودەرمانی
پتویستیان بۆ ئامادە دەکرد. دوو پەرستیاریش شەو و
رۆژ ئێشکگری بوون و دکتۆریکیش ناوبەناو دەهاتە لای و
پشکنینی بۆ دەکرد.

جەیمی ئیتر توانیی لە مالهوێ بمانیتەوێ.
ئەو شەو بۆ یەکەمین جار لە ژیاوندە بەسەر شانی
باوکەوێ دەستم کرد بە گریان.

چوومە سەردانی مالی جەیمی، لەئێو پێخەفەکیدای خۆی
لە بەتانییەکەوێ ئالاندبوو. بە بۆرییەک ئەو خواردن و
پیداویستیانی بەدەنی پتویستی بوون، دەچووێ دەمارەکانی
قۆلێوێ. ئاویشیان بۆ ھەلواسیبوو. رەنگی زەرد ھەلگەراپوو،
ھێندەیی پووشیکی لی مابووێو. قاچی بە خۆوێ نەدەگرت،
نەیدەتوانی رێ بکات، دەبوو کەسیک بچیتە بنھەنگلی و
یارمەتی بدات، ئەوجا کەمیک ھەنگاوی بۆ ھەلدەھێنرا. لیم
پرسی، "ھیچ خۆزگەیکت ھەیە لە رابردوودا نەتھینابیتە
دی؟"

ئەویش وتی، "لاندن، ئیمە ھەموومان خۆزگە و ئاواتمان
ھەیە. بەلام من ژیاونکی خوشم گوزەراند."

خۆم پێ نەگیرا و دەنگم کەمیک لی ھەلبێری، وتم، "چۆن
دەتوانی شتی وا بلییت؟ لەپای ئەوێ ئەم ھەموو دەردی
سەرییە و بەلایەت بەسەر ھات، ھێشتا دەلییت ژیاونم خوش
بوو؟"

دهستمی گۆشی و به بزهیهکی شیرین و بهدهم چاوگیران
بهینو ژووردهکه دا وتی، "ئه مه له هه مووی باشتیه."

له گه له وهی چاوکهانم پر بوون له فرمیسک، پیکه نینیکی
بهه غزام کرد. کهچی راست په شیمان بوومه وه له
پیکه نینه کهم. من ده بوو دلنه وایی بهمه وه و دلی رابگرم،
نهک پی پیکه نم و ههستی بریندار بکه.

جهیمی بهردهوام بوو له قسهکانی، وتی، "بهلام له گه
نهو شدا، من هه میسه دلم خوش بووه. لاندن، به راستی له
ژیاندا کامه ران بووم. باوکیکی بیوینه ههیه، هه نهویش
نیری خوداناسیی کردم. که ئاور له رابردووی خۆم
دهمه وه، نهوجا دهزانم گهر باوکم نه بووایه، نه مده توانی
یارمهتیی خه لک بدهم و مندالانی ههتیو دلخۆش بکه،"
ئێستیک کرد و چاوی برییه چاوکهانم، پاشان وتی، "نهو هتا
که سیکم خوش ویست و نهو که سهش منی خوش دهویت."
که وای گوت، دهستیم رامووسی و بردم بۆ پروومه تهکانم.
وتم، "ئه م ژیا نه یه کسانیی تیدا نییه."

هیچی نه گوت.

لیم پرسی، "ئێستاش هه ده ترسیت؟"
"به لێ."

وتم، "منیش ده ترسم."

"دهزانم، من داوای لیبووردن ده کهم."

به ناو میدییه وه وتم، "من چیم پی ده کری؟ نازانم ئیتیر

چی بکهم."

"ئینجیله کهم بۆ ده خوینیه وه؟"

سه ریکی ره زامه ندیم بۆ له قانده، له گه له وهی دلنیش

نەبووم بتوانم لە خۆیندەوهدا بەردەوام بم.
ئەي خودای گەوره، ئەي خالقی دنیا، رەحم و بەزەیی
بەسەرمدا ببارینه و رینگەچارەیهکم نیشان بدە.
کە چوومە مالهوه، بۆ شەوهکەي بانگی دایکم کرد،
"دایکە!"

"بەلێ کۆری خۆم؟"

لەگەڵ دایکدا پێکەوه لەسەر قەنەفەي ژووری میوانەکە
دانیشتبووین، گری ئاگردانەکەیش لە بەردەمماندا بلیسەي
دەدا. جا ئەو پوژە، بەیانیهکەي لە مالی جەیمی بووم،
لەتەکیهوه هەلکوور مابووم ئینجیلەکم بۆ دەخویندەوه،
کەمێکی پێ چوو، خەوی لی کەوت، دیار بوو ماندوو بوو،
بۆیه بەئەسپایی ماچیکم کرد و هەلسام بپۆمە دەری، کەچی
لەو ساتەدا هینگیرت خۆی کرد بە ژووردا. تەماشایەکی کردم،
لە لایەک بۆخویشی دەیزانی کچەکەیم خۆش دەویست، بەلام
لە لایەکی دیش، بینیی یەکیک لە یاساکانی مالهکەیم پیتشیل
کرد. خۆ گەر جەیمی ئەوها نەبووایە، هەرگیز جاریکی تر
رینگەي نەدەدام پێ بنیمە نیو مالهکەیانەوه. بە هەرکۆجیک،
بیت خۆم گەیانده دەرگاکی و هاتمە دەری.

هینگیرت ناھەقی نەبوو. لەگەڵ ئەوەشدا هیند سەردانی
مالیانم کردبوو و لەگەڵ جەیمیش ئەوەندە هەلسوکه وتم
کردبوو، چیی تر سامی باوکیم نەدەکرد و راھاتبووم لە
تەماشاکردنەکانی. لە ماوهی ئەو چەند مانگەي رابردوودا،
جەیمی فیری ئەوهی کردبووم چۆن رەفتار و ناخی خەلک
هەلبەسەنگینم و بیرکردنەوهکانیان بخوینمەوه، بۆیه دنیا بووم
گەر بۆ پوژی دواتریش بچمەوه مالیان، باوکی پێی دەدام

گوزهرىك بۇ يانكرىنەۋەي رابىروو

بېچمە ژوورى. جا ئىۋارەكەي كە لەتەك دايكەۋە دانىشتىۋوم
لەسەر قەنەفەكە، بىرم لەم شتانه دەكردەۋە.

ۋىم، "دايكە، تۇ لەۋ بىروايەدايت ھەركەسەمان ئامانچ و
مەبەستىكى ھەبىت لە ژيانماندا؟"

ئەۋە يەكەمىن جارم بوو ئەۋ جۇرە پرسىيارە لە دايكم
بېكم، چونكە ئىتر شتەكان گۇراون و جىاوازن لە جاران.
رووى گرژ كرد و ۋى، "تىناگەم، نازانم مەبەستت چىيە."
"مەبەستم ئەۋەيە، چۇن بزانىت چى بكەيت و چى نەكەيت
باشە؟"

"مەبەستت ئەۋەيە، كە لەگەل جەيمى ھەلسوكەوت
دەكەيت؟"

ھەرچەند بۇخوشم دلىا نەبووم، لى، سەرىكم لەقاند و
ۋىم، "دەزانم شتىكى باشم كردوۋە، بەلام... شتىك ماۋە.
راستە پىكەۋە ھەلدەستىن و دادەنىشىن و قسە دەكەين و
ئىنجىل دەخوئىنەۋە، بەلام..."

قسەكانم لە زار بۇ نەدەھاتنە دەر، بەلام دايكم بۇى تەۋاۋ
كردم. ۋى، "دەتەۋىت لەۋە زىاتر بۇ ئەۋ كچە بكەيت؟"
سەرىكى ئەرئىنم لەقاند.

بە سۆزىكى دايكانەۋە ۋى، "كۆرى خۇم، جا نازانم چ
شتىكى تر ھەيە بىكەيت؟"

"ئەي باشە بۇچى من ئەم ھەستەم لا دروست بوۋە؟"
لەسەر قەنەفەكە كەمىك زىاتر لىم نىزىك بوۋەۋە و بەدەم
نەماشاكردنى گرى ئاگردانەكەۋە ۋى، "ۋا بزانم لەبەر ئەۋەيە
دەترسىت و ھەست دەكەيت ھىچت پى ناكرى، لەگەل ئەۋەي
ھەۋلى خوشت دەدەيت، بەلام شتەكان بە دەستەۋە ناپەن

و زیاتر لیت قورس ده بن - بۆ ههردووکتان. تا زیاتریش
ته قه لایا بدهیت، زیاتر بیهیوا ده بیت له شته کان.
"هیچ شتیک ههیه ئهه ههستم لا بسریتته وه؟"
دهستی کرده ملم و له خوی نزیك کردمه وه و به
غه مگینییه وه وتی، "نا، هیچ شتیک نییه."
رۆژی دواتر، که چوومه وه بۆ مالیان، جهیمی حالی
گه لیک خراب بوو، نهیده توانی له پینخه فه که ی بیته خواری.
به هوی نه وه ی هیند لاواز و که محه وسه له بوو، ته نانه ت
قۆلشیم بگرتایه، هه ر نهیده توانی له جیی خوی بجوولی،
بۆیه هه ر له و ژوورهدا ئینجیله کهم بۆ خوینده وه.
که میکی پی چوو خه و بریدییه وه.

ههفته یه کی تر به و شیوه یه تینه پری و جهیمی حالی خراپتر
ده بوو، تا دههات، هیز و توانا له به دهنی ده برا. ئیدی مه حال
بوو له جینگه که ی بتوانی بیته خواری، له رولاواز، هینده ی
تۆزیککی مابوو وه، ده تگوت کچیککی مندالی شهش سالانه.
به غه مگینییه وه وتم، "جهیمی؟ پیم بلی چیم پی ده کری
بۆت بکه م؟"

جهیمی وای لی هاتبوو، بگره که قسه شم بۆ ده کرد،
حه واسی لای من نه ده ما و خپ خوی لی ده که وت، تا چه ند
کاتژمیریکیش بیدار نه ده بوو وه. هه ناسه کانی سارد و لاواز
بیوون.

له ته ک پینخه فه که یه وه دانیشتم و بۆ ساتیککی دریز نه وها
ته ماشام ده کرد، ئای چه ند م خوش ده ویست. ده ستیم
گرت و هینام خسته مه سه ر دلی خۆم، په نجه کانی ته نیا
ئیسکو پروسکیان لی مابوو وه. قورگم پر بوو و له دله وه

دەمويست بىدەمە قولپى گريان، لى دەستىم دانايەو و پروم
وەر چەرخاند بەرەو لاي پەنجەرەي ژوورەكە.
لە زەينى خۇمدا دەمگوت، باشە بۇچى ژيانم ئەوھالى بوو
بە دوزەخ؟ بۇچى ئەم بەلايە بەسەر جەيمى ھات؟ دەمگوت
تۇبلىي پەيامىك لەپشت ئەمەو ھەيىت و تاقىکردنەو ھەك
يىت بۇ ئەو؟ تۇبلىي، وەك جەيمى خۇي دەيگوت، ئەمە
تەدەرى خودا يىت؟ تۇبلىي خوداي گەورە ويستىيىتى من
ئەوم خوش بويت؟ ياخود تەنيا رىكەوتى خۇم بوو و
تورشى ھاتووم؟ تا جەيمى زياتر بخەوتايە، زياتر لەتەكمەو
ھەستم بە بوونى دەکرد، بەلام وەلامى ئەم پرسىارانەم لە
جاران زياتر بۇ پرونتەر نەدەبوونەو.

لە دەرەو، بارانى بەيانى خوشى کردبوو وە. تاقى
بەيانىيەكەي، ھەرەكان بەرى ئاسمانيان گرتبوو، بەلام ئىستا
تېشكى خۇرى پاشنىوەرۇ درى بە ھەرەكان دەدا و تېشكە
ئالتونىيەكەي خۇي دەگەياندە سەر پرووى زەوى. لە ھەوای
فېنكى بەھاردا، يەكەمین نیشانەي سروشتم بەدى کرد،
دووبارە ژيانى بەبەر خۇيدا دەکردەو. درەختەكان لقوپۇپيان
دەر دەکرد و گەلا و گولەكانىش چاوەروانى ساتەوختى
خۇيان بوون چرو بکەن و بۆنوبەرامەي خۇيان بە ھەوای
دەرزى ھاوینىكى نویدا پەرتوبلاو بکەنەو.

چەند وردەكەلوپەلىكم لەسەر مىزى كۆمەدىي تەنىشت
پىخەفەكەيەو بىنى، كە جاروبار جەيمى لە خوشەويستیدا
دەينان بە سىنگى خۇيەو. لەوانە، چەند وینەيەكى باوكى بوو،
كە ئەو دەمەي جەيمى منداال بوو و لە يەكەم پۇژى باخچەي
سلاوایانیدا لە بەردەمى باخچەكە لە باوەشىدا گرتبوویان.

ههروههها چهند کارتیکی له لایه ن منداله ههتیوه کانه وه بو
هاتبوون و لهویدا دای نابوون. ئاهیکم هه لکیشا و دهستم برد
کارته که ی سه ره وه م هه لگرت ته ماشای بکه م.

به ماجیکی رهنگاو بهنگ لئی نووسرابوو:

تکایه زوو چاک ببه ره وه. بیرت ده که م.

کارته که ناوی لیدیای له سه ره بوو، ئه و کچه ی ئیوارهی
کریسمس چووین و له کۆشی جهیمیدا خهوی لی کهوت.
کارته که ی دوا ی ئه وه شم کرده وه و ته ماشام کرد، ئه مه یان
پۆجه ر بۆی نارد بوو. ئه ویش به هه مان دهستووری ئه وی
دیکه لئی نووسرابوو، به لام ئه وه ی سه رنجی راکیشام،
ئه و وینه یه بوو که پۆجه ر به دهست کیشابوو ی. وینه ی
بالنده یه کی کیشابوو، که به سه ره په لکه زیرینه یه کدا دهفری.

قورگم پر بوو، کارته که م داخسته وه، نه مده توانی چیی تر
ته ماشای بکه م، ئه و جا که سه فته کارته که م له جیی خۆی
دانایه وه، پارچه پۆژنامه یه کم به رچاو کهوت له ته ک په رداخه
ئاوه که یه وه. دهستم بو برد و ته ماشام کرد راپۆرتیک بوو
له باره ی نماییشی شانۆگه رییه که وه. له پۆژنامه ناوخوییه که دا،
پۆژیک دوا ی ته و او بوونی نماییشه که بلالو کرابوو وه. له
به شی سه زوو راپۆرتیه که وه، بینیم وینه یه کی من و جهیمی
گیرابوو، که تا ئه و کاته تاکه وینه ی من و ئه و بوو پیکه وه.
دهتگوت سالانیک به سه ریدا تیپه ر بووه. راپۆرتیه که م زیاتر
هینایه پیشی و لئی ورد بوومه وه. ئه و جا هاته وه یادم، که
ئه و شه وه ی جهیمیم بینم هه ستم به چی ده کرد. نزیکتر له
وینه که ی جهیمی ورد بوومه وه، تا بزانه ئاخو ئه و کاته ههچ
نیشانه یه کی ئه م پۆژگاره سه خته ی ئه مپۆی پیوه دیار بووه.

دەزانم ئەو کاتەیش لینی دیاری دابوو، بەلام رەنگوروخساری
ئەو شەوهی، خوشبەختی و کامەرانیی لى دەبارى. دواتر
پارچە پوژنامەكەم لە جیى خوی دانایه وه و هەناسەیهکی
قوولی پر لە خەم و پەژارەم هەلکیشا.

ئینجیلەكە هیشتا بەکراوهیى، چۆنم جى هیشتبوو، ئاوهاش
مەر لەویدا مابوو، گەرچی جەیمی خەویشی لى کەوتبوو، لى
بەپوێستم زانی هەندیکى تر بخوینمە وه. ئەنجام، گەیشتمە
چەند دێریک، ئەمەى تیدا نووسرابوو:

من فرمانت بەسەردا ناکەم، بەلام دەمەوێت راست و
دروستی خوشەوێستییەكەت تاقى بکەمە وه، ئەویش بە
باروردکردن لەگەل خوشەوێستیی راستەقینە و راستگوییى
کەسانی تردا.

وشەكان جاريكى دى لیشاوى فرمیسکیان بۇ هینام، لەو
ساتەدا بوو، كە خەریک بوو دەمدایە پرمەى گریان، لەناكاو
مانای پشت وشەكانم لە زەهیندا پوون بوونە وه و تیگەیشتم
لە مەبەستیان.

خودای گەوره دواچار وەلامى نزاو پارانە وه کانمى دایە وه.
ئێتر بۆخۆم تیگەیشتم دەبیئت چی بکەم.

خیرا خۆم گەیانده کلیساكە، گەر بە ئوتومبیلیش
بەویشتمایە، ئەوەنده زوو نەدەگەیشتمە جى. بە گورگەلۆقە
بەسەر دیواری حەوشە و سەریان و گەراجى مالاندا،
هەرچۆنیک بیئت، قەلمبازم دەدا و کام رێگە کورتخایەن بووایە،
نەمگرتە بەر، تا کلیساكە نەدەوهستام. هەرچیەك دەهاتە
سەر ریم، نەمدەخویندە وه، گەرچی لە راکردن و وەرزشدا
زۆر باشیش نەبووم، لى لەو ساتە وهخته گرنگەدا گویم بە

هیچ نەدەدا و نەدەووەستامەووە، هەستم بە ماندویتی نەدەکرد، بیروھۆشم تەنیا لای ئەو شتە بوو، کە دەمویست بەجێ بینم. وەختیک گەیشتمە جی، گویم نەدا بەوێ سەرۆسیمام چۆنە و چۆن نییە، چونکە دەمزانی ھینگبیرت ئەم شتانە ی بەلاوہ گرنگ نەبوو. دەرگای کلێساکەم کردەووە و بەکاوەخۆ پیم نایە ژووری، هەناسەم سوار ببوو، بەرەو بەشی پشتمەووەی کلێساکە چووم بۆ نووسینگەکە ی ھینگبیرت.

کە منی بینی، سەریکی ھەلبەری، دەمزانی ھینگبیرت بۆچی چووبوووە ئەوێ. فەرمووی لی نەکردم، تەنیا ڕووی وەر چەرخاند و نیگای چوووە سەر پەنجەرە ی ژوورەکە. لە مالی خۆیان لەبەر، نەخۆشییەکە ی جەیمی، نەیدەھیشت وردەکاغەزیکیش چییە لەو ناوہ بکەوێت، بەردەوام مالەکە ی پاک دەکردەووە و دەستی تێدا بوو. کەچی لەوێ، سەرمیزەکە ی پەرشوبلاو، پڕ بوو لە کاغەز و کتێب، دەتگوت سالتیکە کەس نەھاتوووە دەستیک بەو ژوور و سەرمیزەدا بیتیت. لە بیر ی خۆمدا دەمگوت، دیارە لەم ژوورەدا ھەر بیر لە کچە تاقانەکە ی دەکاتەووە، ھەر لەم ژوورەشدا بوو، ھینگبیرت جارەکە ی تر کە ھاتم، دەستی کرد بە گریان. بە ئەدەب و ئوسولەووە وتم، "جەنابی ھینگبیرت، دەتوانم بینمە ژوورەووە؟"

ھیچی نەگوت، بەلام من، ھەرچۆنیک بیت، خۆم خزانە ژوورەووە.

بە دەنگیک ی مردەلۆک و پڕ لە پەژارەووە وتی، "حەز دەکەم بەتەنھا بم."

ئەو ھینگبیرتە ی جارێ نەمابوو، خەم و پەژارە دای

پزاندهبوو، هیندهی تریش بهسالا چووبوو. شهکەت و ماندویتی و پیری بهرۆکیان گرتبوو. چاوهکانی چووبوون به فوولدا، ئەو تۆزه قژەیی به سه‌ریشیه‌وه مابوو، له‌و چەند مانگی رابردوووه ئەویش له‌ ته‌نکی دابوو.

راست به‌ره‌و میزه‌که‌ی هه‌نگاوم نا، نیگایه‌کی کردم و برانر جاریکی دی رووی به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌که‌ وه‌رچه‌رخانده‌وه. وتی، "تکا ئە‌که‌م ده‌مه‌ویت به‌ته‌نها بم." ده‌نگی هیند برده‌لۆک و لاواز بوو، ده‌تگوت توانای قسه‌کردنیشی نه‌ماوه. منیش به‌ برۆابه‌خۆبوونه‌وه وتم، "ده‌مه‌ویت قسه‌ت له‌گه‌لدا بکەم. گەر زۆر گرنگ نه‌بووایه، نه‌ده‌هاتم."

هیگبیرت ئاهینکی هه‌لکیشا و له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی دانیشت، منیش چوومه‌ سه‌ر هه‌مان ئە‌و کورسییه‌ی به‌رده‌م میزه‌که‌ی، ئە‌وه‌ی جاره‌که‌ی پیشوو له‌سه‌ری دانیشتم که‌ هاتم و داوام لێ کرد رینگه‌م بدات جهیمی به‌مه‌ ده‌ره‌وه له‌ ئیواره‌ی کریسمسا.

ئە‌و گویی بۆ شل کردم و هه‌رچیم له‌ میشکدا بوو، تیم گه‌یاند. وه‌ختیک له‌ قسه‌کانم بوومه‌وه، نیگای گواسته‌وه‌ سه‌رم. نازانم ئە‌و ساته‌ چی به‌ میشکیدا گوزه‌ری ده‌کرد، به‌لام خۆشه‌خانه‌ رازی بوو. ئە‌وجا به‌ پشتی ده‌ستی، چاوه‌کانی سه‌رین و رووی وه‌ر چه‌رخانده‌وه بۆلای په‌نجه‌ره‌که‌.

دیار بوو ته‌نانه‌ت ئە‌ویش به‌ قسه‌کانم سه‌ری سوور ما ده‌یچی بۆ نه‌ده‌گوترا.

جاریکی دی، بێ ئە‌وه‌ی هه‌ست به‌ ماندویتی بکەم، چۆن ماتم. ئاوه‌باش وه‌ک فیشه‌که‌شیته‌ به‌ سه‌ربان و دیواری حه‌رشه‌ی مالاندا خۆم گه‌یاندوه‌ مالی جهیمی. وه‌ختیک

گه‌یشتمه جی، بی ئه‌وه‌ی ته‌قه له‌ ده‌رگا بینم، خۆم خزانده‌ ژووری، له‌و ساته‌دا په‌رستیاره‌که‌ی که‌ هاتبوو چه‌ب و ده‌رمانی بو، سه‌ریکی کیشایه‌ ده‌ره‌وه، تا بزانیته‌ ئه‌و خشه‌خشه‌ چ بوو. پینش ئه‌وه‌ی ئه‌و زار هه‌لبیتی، من پینشی که‌وتم و به‌ ده‌نگیکی پر له‌ ئومید و له‌ هه‌مان کاتیشدا تیکه‌ل به‌ شپه‌زه‌یی و نیگه‌رانی، لیم پرسی، "به‌خه‌به‌ر هاتووه‌؟" په‌رستیاره‌که‌ش به‌ئه‌سپایی وتی، "به‌لی، که‌ هه‌لسا، په‌رسیاری تۆی کرد گوتی له‌کوێیه‌."

ئه‌وجا عوزرخواییم بو په‌رستیاره‌که‌ هینایه‌وه، که‌ به‌و شیوه‌یه‌ به‌ سه‌روسیمای شپه‌زه‌ و په‌له‌پروزی خۆم کوتایه‌ ژووره‌وه و سوپاسیشم کرد، پاشان داوام لی کرد به‌ته‌نها جی‌مان بیلیت. پیم نایه‌ ژووره‌وه و ده‌رگا که‌شم له‌دوای خۆم که‌میک به‌کراوه‌یی پێوه‌ دا. جه‌یمی ره‌نگی زه‌رد، ره‌نگی به‌ پرووه‌وه نه‌ماوو، لی که‌ به‌زه‌یه‌کی بو کردم، ئه‌وسا زانییم هیشتا گوروتینیکی تیدا ماوه و به‌ته‌واوی خۆی نه‌داوه به‌ده‌سته‌وه.

به‌ ده‌نگی کز و مرده‌لۆکه‌وه وتی، "لاندن، سلاو. سوپاس که‌ هاتیته‌وه‌."

کورسییه‌کم راکیشایه‌ لایه‌وه و له‌ته‌کیه‌وه دانیشتم، ده‌ستیم گرت. که‌ ده‌مبینی ئاوها له‌ جیگه‌دا که‌وتوو، جه‌رگ و هه‌ناوم ده‌سووتا بۆی، قورگم پر ده‌بوو و لیشاوی فرمی‌سک ده‌زایه‌ نیو چاوه‌کانم.

وتم، "پیشتریش لیره‌ بووم، به‌لام تو خه‌وت لی که‌وتبوو."
 "ده‌زانم... بمبووره‌، چیی تر هیز و توانام نه‌ماوه‌."
 "هیچ نییه‌، گوی مه‌ده‌ری."

گوزهریک بو یادکرنه وهی رابرنوو

دهستی که مینک بهرز کرده وه و ماچم کرد، پاشان سه رم
برد و پرومه ته کانیشیم رامووسی.
لیم پرسى، "منت خوش دهویت؟"
زهرده خه نه یه کی کرد و وتى، "به لى."
دهته ویت من دلم خوش بیت؟" که ئەم پرسیاره م لى
کرد، دلم که وته په له په ل.
"به دلنیا بییه وه."

"که واته شتیکت پی بلیم بۆم ده کهیت؟"
پروى به ولادا وهر چه رخاند، خه م و په ژاره روخسارى
داگرت. وتى، "نازانم داخو بتوانم یان نا."
"باشه، گهر بتوانیت، بۆم ده کهیت؟"

هرگیز بر وانا که ن گوروتینی هه ست و دهروونم له و
ساتدا چون بلیسه ی دها و کول کول له ناخدا ده کولا.
له بهک کاتدا خوشه وستی و توورده یی و په ژاره و هیوا و
نرس پیکه وه تیکه ل بیوون، تووشی شپرزهییه کیان کردبووم،
هگر خوا بزانی. جهیمی لیم ورد بووه وه، ئەمنیش هینده ی تر
هه ناسه م سوار بوو. راست له و کاته دا هه ستیکم لا خولقا، که
پیشتر هیچکات نه وه نده ی نه و ساته وه خته بو هیچ که سیتی
نر هه ست و سۆزم به و شیوه یه بلیسه ی نه سه ندبوو. که
منیش چاوم برییه چاوه کانی، له دله وه خوزگه م ده خواست
بتوانییه کوتایی به م نه هه مته ییه بیتیم. له توانامدا بووایه،
بۆحی خۆم بۆ دهر ده هینا و ژیانی خۆم پی ده سپارد.
دهروونم هیند که فوکولی دهر دها، ده مویت هه ست و ناخی
خۆمى بۆ دهر بیرم، لى له و کاته دا به دهنگی کز، به لام پر له
بیلین و په یمان وه لامی پرسیاره که می دایه وه و وتى "به لى،"

هه رچییه ک بتوانم، بۆت ده کهم.”

پاشان خۆم به سهر ناخمدا زال کرد و حه واسی پهرتوبلاوم هینایه وه سهر خۆ، جاریکی دی روومه ته کانیم پامووسی، ئه و جا به کاوه خۆ دهستم برد بۆ روخساری و به نهرمی په نجه کانم به روومه تیدا دهینا. پیستی نهرمی و چاوه پرشنگداره کانن مه ست و حه یرانیان ده کردم. بگره دوای ئه وه موو نه خوشییه ش، جوانییه که ی له ده ست نه دابوو. هه مدیسان قورگم پر بوو، به لام وه ک پیشتتر گوتم، بۆخۆم ده مزانی چی له می شکمدا بوو، ده مزانی چی ده کهم. له بهر ئه وه ی ئیتتر بۆم روون بووه وه که من ناتوانم له م نه خوشییه رزگاری بکه م و چاکی بکه مه وه، بۆیه ده مویست شتیکی پیشکه ش بکه م، که هه می شه ئاواتی بۆ خواستوو. شتیکی بوو، هه می شه دلم پنی ده گوتم پیشکه شی بکه.

جهیمی، دواتر تیگه یستم، له میژ بوو وه لامی ئه و پرسیاره ی دابوومه وه که له دوای ده که پام، ئه و وه لامه ی دلم عه ودالی بوو. شه وه که ی که چووین بۆ لای به ریوه به ری خانه ی هه تیوانه که و له دهره وه ی نووسینگه که ی دانیشتیبووین، ههر ئه و کاته وه لامی دابوومه وه.

بزه یه کی نه رمم بۆ کرد و ئه ویش بۆ وه لامی زهرده خه نه که م ده ستمی توند گوشی، وه ک ئه وه ی بلی هه رچییه ک ده که ییت، متمانم پیته. گوپوتینم تی که را و سه رم لی برده پی شه وه، هه ناسه یه کی قوولم هه لکیشا و ئه م وشانه ش له که ل هه ناسه دانه وه که مدا له زارم هاتنه دهر...

”شووم پنی ده که ییت؟“

ئەو دەمەي تەمەنم حەقدە سالان بوو، ژيانم بۇ ھەميشە گۇرا.
ئىستاش دواي چل سال، كاتىك بە شەقامەكانى بىوفورتدا
دەگوزەرىم، بىر لەو سالەي تەمەنى ژيانم دەكەمەو، دەلىنى
ئىستايە، ھەموو شتەكانم بەروونى لەيادە.

ئەو ۋەختەم بىرە، كە بە ھەناسەسوارىيەو پەرسىيارەكەم
لى كرد و گوتى بەلى، شووت پى دەكەم، ئەوسا ھەردووكمان
دامانە پەرمەي گريان. لەيادەمە چووم قسەم لەگەل ھىگبىرت
و دايك و باوكىشمدا كرد، ئەو تەگبىرەي لە مېشكەدا بوو،
پىم گوتىن. ئەوان وا تىدەگەيشتن، كە تەنيا لەبەر خاترى
جەيمى ئەو ھەم دەكرد، جا بۆيە بە ھەرسىنكيان تەقەللایان دا
دەست لەو تەگبىرە ھەلبىگرم و لە مېشكى خۆمى دەر بىكەم،
بەتايەت كاتىك زانىيان جەيمى رازى بىوو. ئەو ھەي ئەوان
ئىنى نەدەگەيشتن و دەبوو بۆيان پوون بىكەمەو، ئەو ھەي بوو
كە دەبووايە پىيان بلىم لەبەر خاترى خۆم ئەو شتە دەكەم.
من ئەو كچەم خوش دەويست، ھىند لە ناخمەو خوشم
دەويست، بە جۆرىك، ھىچ گرنك نەبوو لام نەخوشە ياخود
شتىكى لەو بابەتە. گويم لەو نەبوو ناخو نەخوشىيەكەي لى

دەگەرچی پێکەوه زۆر بژین یان نا، ئەم شتانە لە بیروھۆشی
مندا سفر بوون. زەین و خەیاڵم تەنیا لای شتیک بوو،
کە دلم بەردەوام پێی دەگوتم بیکەم. وام بیر دەکردەوه،
کە خودای گەورە بۆ یەکەمین جار لە ژیانمدا راستەوخۆ
پینوینی کردم، بۆیە منیش بریارم دا سەرپێچی لە پەیام و
پێنماييەکانی پەروەردگاردا نەکەم.

گەرچی دەزانم ئیستا ڕەنگە ھەندیکتان بڵێن دیارە بەزەیی
بە جەیمیدا ھاتووەتەوه، بۆیە ئەو کارەى کرد. ھەندیک لە
خەلکی تریش ویدەچیت خەیاڵیان بۆ ئەو بچیت، کە من
لە بەرژەوھەندى خۆم ئەم شتەم کردبیت. منیش لە وەلامدا
بە ھەردوو لا دەلیم، نەخێر ھەلەتان کرد. من ھاوسەرگیریم
لەگەڵدا کرد، بێ ئەوەی گوی بەدەم بە داھاتوو، دەمگوت جا
ئەنجام چی دەبیت، با ببیت، هیچ گرنگ نەبوو لام. ھەر لە
سەرەتایە کە داوام لى کرد شووم پى بکا، دلتیا بووم لە
نیازی دلى خۆم و ئیستاش دواى چل سال، هیچ پەشیمان
نیم.

جەیمی تەنیا کچیک نەبوو خۆشم بویت و بەس، زۆر
زیاتر بوو لەو. لە ماوەی ئەو سالا، گەلێک شتی لێوھە فێر
بووم و کردمى بەم کەسەى ئیستا ھەم. بە بزەى شیرین و
ئاموژگارییەکانى، فێرى یارمەتیدان و ھاوکاریکردنى خەلکی
ترى کردم، سەبر و ئارامییەکەى، فێرى ماتای ژانیان کردم.
بگرە لە ماوەى نەخۆشییەکەشیدا، ڕووگەشى و ئومید لە
چاوەکانى دەبارین. سەرسامیان دەکردم.

لە کلیسا، ھینگبیرت خۆى مارەى کردین، باوکیشم
وەک پالەوانترین کەسى ژیانم، لەتەکمەوھە وەستابوو.

ئەش يەككىك بوو لەو شتانهى تر، كه جەيمى كردى.
لە ناۋچەكانى باشوورى ويلايەتەكەمان، عادت وا بوو لە
كاتى ھاوسەرگىرىدا باوكت لەتەكتەۋە دەۋەستىت، بەلام
پىش ئەۋەى جەيمى بىتە ژيانمەۋە، ئەو نەرىتە لای من چ
مانايەكى نەبوو. ھەر جەيمى بوو ۋاى كرد من و باوكم
لەيك نىزىك بىيىنەۋە، جگە لەۋەش، توانىي ھەندىك لەو
ناكوكى و دلەاجزىيەى سالانى رابردوو رووى دابوو لەنىۋان
بەمالەى ھەردووكمەن، بسرىتەۋە. دۋاى ئەۋەى باوكم ئەو
چاكەپەى لەگەل من و جەيمى كرد، ئىدى بۆم دەر كەوت
ك باشتىن كەسە لە ژيانمدا پىشتى پى بىستەم. بگرە پاش
نەۋەش، ھەتاكوو كوچى دوايىشى كرد، پەيوەندىمان بەھىزتر
و بەھىزتر دەبوو.

جەيمى فىرى بەھى لىيۋوردەيى و ئەنجامەكانى كردم. ئەو
پۇژەى ئىرىك و مارگرىت ھاتن بۆ مالىان و عوزرخواییيان
بۇ ھىناپەۋە، ئەو پۇژە ئەمەم بۆ دەر كەوت. جەيمى ھىچ
كىنە و بوغزى لە دلدا نەبوو. ئىنجىل چۆنى فىر كردبوو،
نەۋىش ئەۋھا ژيانى خۆى بەرى كرد.

جەيمى تەنیا ئەو فرىشتەپە نەبوو، كە لە شاتۇگەرىيەكەدا
بە فرىاي تۆم سۆننن كەوت و بەس، بەلكوو فرىشتەپەك
بوو، فرىاي ھەموومان كەوت.

ھەر ۋەك بۇخۇيشى ئاۋاتى بۆ دەخواست، لە پۇژى
مارەكەنەكەيدا، كە ۱۲ى مانگى ئازارى سالى ۱۹۵۹بۇو،
كلېساكە لەبەر زۆرى خزم و كەس جەمەى دەھات. ئەو
پۇژە زياتر لە دوو سەد كەس لە ژوورەۋە بوون و زياتر
لەو ژمارەپەش لە دەرەۋە چاۋەپوان بوون. ئەۋى پاستى

بیت، لینه گه پراین و دختی پی بچیت، هر زوو ته داره کی مه راسیمه که مان ساز و ناماده کرد، له بهر نه وه نه په رزاین ریوشوینی باش بو میوانه کان دهسته بهر بکهین، جا بویه خه لکیش فریای نه وه نه که وتن خویانی باش بو ناماده بکهن و به دهستودیاریی زوره وه بین، ته نیا هاتن و پیروزباییان لی کردین. هر که سیکم ده ناسی، هاتبوو - خاتوو گاربه ر، ئیریک، مارگریت، ئیدی، سالی، کیری، نهنجیلا، ته نانه ت لیوش له گه ل نه نکیدا هاتبوو - و دختیک موسیقای سهره تا دهستی پی کرد، که س نه بوو چاوی به فرمیسک ته نه بی. له گه ل نه وه ی جهیمی به هوی نه خوشییه که یه وه دوو ههفته بوو له جینگه دا که وتبوو، به لام نه و روزه وهک پیشتریش ئاواتی بو دهخواست، هر سوور بوو له سهر نه وه ی به نیو ریزه کورسییه کانی نه مبه ر و نه و به ری کلیسا که دا باوکی دهستی بگریت و پیشکه شی زاوای بکات. پینی گوتم، "لاندن، گه لیک به ئاواتی نه وه وه بووم که و دختیک شووم کرد، باوکم به نیو ریزه کورسییه کانی نه مبه ر و نه و به ردا دهستم بگریت و بمبات بو لای زاوا، نه مه یه کیک بوو له خه ونه کانم، له بیرت ماوه؟"

نه و کاته هر چه ند بروام نه ده کرد شتی وا پروو بدات، ته نیا سهریکم ده له قاند و به س.

جهیمی به نیاز بوو هه مان نه و عزییه سپیه له بهر بکات، که له هولی شانۆگه رییه که له به ری کردبوو، ئی له م په له پهلویه شدا هیچی تری دهست نه ده که وت، فریا نه ده که وت بچیته بازار و بگه ریت. ده شمزانی له چاو نه و کاته دا ده لب و شل له به ریدا دهر ده که ویت. له و ساته دا که له به رده می

گوزهریک بۆ یادکرنه وهی رابردوو

کلێساکه بیرو هوشم بهم شتانه وه مه شغول بوو، باوکم دهستی خسته سه ر شانم و وتی، "من شانازیت پیوه دهکم، کوری خۆم."

به سه رله قانده وه وتم، "منیش شانازیت پیوه دهکم، باوکه گیان."

ئه وه یه که مین جارم بوو تا ئه و کاته پیی بلیم شانازیت پیوه دهکم.

دایکم له ریزی پیشه وه دانیشتبوو، وه ختیک موسیقای هاوسه رگیری لیدرا، ئه ویش به دهسته سه رکه ی لووشکه لووشک که وته سه رینی فرمیسه که کانی. ده رگا کرایه وه، بینیم جهیمی له سه ر کورسییه پیچکه داره که ی دانیشتبوو، په رستیاریکیش له ته کیه وه. چه ندی هیز و توانا تیدا بوو، به له رزه له رز خوی هه لساند و هینگیرتیش دهستی نایه بنبالی و له سه ر کورسییه که ی هینایه خواری. پاشان هینگیرت دهستی گرت و به نیو ریزه کورسییه کانی ئه مبه ر و ئه و به ردا، هیواش هیواش هینای، هه مووان به چاوی تیرامانه وه، بی ئه وه ی ورته یه ک له ده می که س بیه ده ری، ته ماشایان ده کرد. له نیوه ی ریکه که دا، دیار بوو جهیمی ماندوو بیوو، ساتیک وه ستان، تا پشوویه کی کورت وه ر بگریت. له شه که تی و ماندوویتیدا چاوه کانی داخست، من لای خۆمه وه بروام نه ده کرد به رده وام بیه له رۆیشتن. راستیه که ی، ده چرکه شی نه خایاند، به لام لای من ده تگوت سالتکه، لی دوا جار تینی هینایه به ر خوی و هه نگاوی هه له نینایه وه. هه ردووکیان پیکه وه ده ستیان کرده وه به رۆیویشته که، ئه منیش له ناخه وه هه ستی شانازی دای گرتم.

له راستيدا، ئىستاش له بىرمه، له دلى خۇمدا دەمگوت،
ئەو ساتە كورتەى جەيمى بەرەو لام دەھات، سەختىرىن
رېۋرۇشتىن بوو له ژيانى ھەركەسىكى تردا.
رېۋرۇشتىن بىك بوو، دەپىت بە ھەموو جۇرىك ياد
بكرىتەو.

تا جەيمى گەيشتە لای من، پەرسىتیارەكە كورسىيەكەى
هینابووه ئەمسەر بۆى. وەختىك جەيمى گەيشتە تەنىشتم،
ھەموو دەستیان كرد بە چەپلەلیدان. پەرسىتیارەكەش
كورسىيەكەى بۆ هینایەو و لەسەرى دانىشت، گەلىك ماندوو
بوو. رووبەخەندە چوومە سەر چۆكان، تا ئاستى رووم له
ئاستى رووى ئەو بىت، ئەوجا باوكیشم، بە دەستوورى من،
ھەمان شتى كردهو.

هنگبىرت، پاش ئەوہى جەيمى ماچ كرد، ئىنجیلەكەى
هینا و مەراسیمەكەى دەست پى كرد. ئیدى لەو وەختەدا،
هنگبىرت ھەموو شتىكى وەلا خست و تەنیا بىر و ھەواسى
لاى مەراسیمەكە و زالبوون بەسەر ھەست و دەروونیدا بوو.
كە لەپیش دەماندا وەستابوو، ھەستم پى كرد زۆرى له
خۆ دەكرد تا هیچ تىكچوونىكى دەروونى بە روخساریەو
دەر نەكەویت. چاویلەكەكەى هینایە سەر لووتى و ئىنجیلەكەى
كردهو، پاشان تەماشای من و جەيمى كرد. هنگبىرت
بەپنۆه بوو، كەمىك ھەر وا بەپنۆه تەماشای كردين، دیار
بوو چاوەروانى ئەوہى نەكردبوو ئەویش بىتە سەر چۆكان،
پاشان ئەویش دانەوییهو. جەيمى بە زەردەخەنەو دەستى
باوكى گرت، ئەوجا هینای دەستى منیشى گرت، ھەرسىكمانى
وەك ئەلقەپەك پىكەوہ گرى دا.

هینگبیرت، به دهستوور و عادهتی خۆمان، مه راسیمه که ی دهست پی کرد. ئەوجا چوو ده سهر خویندنه وهی ئەو چهند دێره ی جاریکیان جهیمی پیی گوتم، هه ز دهکات بۆی بخوینریته وه. له گه ل ئەوه ی هینگبیرت دهیزانی جهیمی چهند بیتوانا و که محه وسه له یه، گوتم رهنگه داوامان لی بکات ئەو چپی گوت، ئیمهش له دوايه وه نزا و به لینه کان بلینه وه، به لام جاریکی دیش هینگبیرت سه رسامی کردم. ته ماشایه کی من و جهیمی کرد، پاشان نیگای گواسته وه بۆ ئاماده بووانی نیو کلێسا که، دواتر جاریکی دی سه رنجی گواسته وه سه ر ئیمه، وهک ئەوه ی به دوا ی وشه یه کی گونجاودا بگه ریت.

قرخه یه کی به قورگی کرد و پاکی کرده وه، ئەوسا دهنگی هه لبری، تا هه مووان گوئیان لیی بیت و وتی، "من وهک باوکیک، ده بیت که چه کم پیشکesh به م کوپه بکه م، به لام دلنیا نیم داخو بتوانم یان نا." هه مووان بیتدهنگی دای گرتن و چاوه پروانی وشهکانی دواتر بوون، هینگبیرتیش له ژیر چاویلکه که یه وه سه رنجیکی دام، وهک ئەوه ی بلی ئارام به، جارێ شت ماوه بیلیم. جهیمیش بۆ دلدا نه وه م، دهستمی توند گوشی. "گه ر دلشیم ده ر بیتم، هیشتا لام ئاسانتتره له وه ی جهیمی لیم دوور بکه ویته وه. به لام ئەوه ی پیم خوشه و ده مه ویت ئەنجامی بده م، ئەوه یه دوو دلی تر به یهک بگه ن و چیژ له و خوشییانه وه ر بگرن، که جهیمی پیی به خشیوم. خودای گه وره نازو نیعمه تی خوی به سه رتاندا بیارینی."

ئەوجا کتیبه که ی خسته لاوه. دهستی هینا و ئەمنیش دهستیم گرت، جهیمیش دهستی هینا و هه رسیکمان باز نه یه کمان پیک هینا.

پاشان هیگبیرت به لینهکانی دهگوت و ئیمهش لهوای
 شهوهوه دهمانگوتهوه. باوکم هات شهو ئهلقهیهی دامی، که
 لهگهل دایکمدایککهوه ههلمان بژاردبوو، جهیمیش ئهلقهکهی
 خوئی هینا. پیکهوه ههردووکمان ئهلقهمان خسته پهنجهی
 یهکتر و هیگبیرتیش تهماشای دهکردین. شهوسا که تهواو
 ئاماده بووین، وهک ژن و میرد ئیمههی ناساند. له جهیمی
 نزیک بوومهوه و ماچیم کرد، لهولاشهوه دایکم قورگی پر
 ببوو، لیشاوی فرمیسک زابووه نیو چاوهکانی. دواتر دهستی
 جهیمیم هینا و خسته نیو دهستمهوه. له بهرچاوی خودای
 گهوره و له بهردهم ههموو ئامادهبوواندا، بهلینی خوشهویستی
 و وهفاداریی خۆم دووپات کردهوه، له خوشی و ناخوشی،
 له کاتی تهنروستی و نهخوشی، له ههموو ساته خوش و
 ناخوشهکانی ژیاندا. هیچکات شهوهندهی شهو ساته ههستم به
 کامهرانی نهکردوو له ژیانمدا.

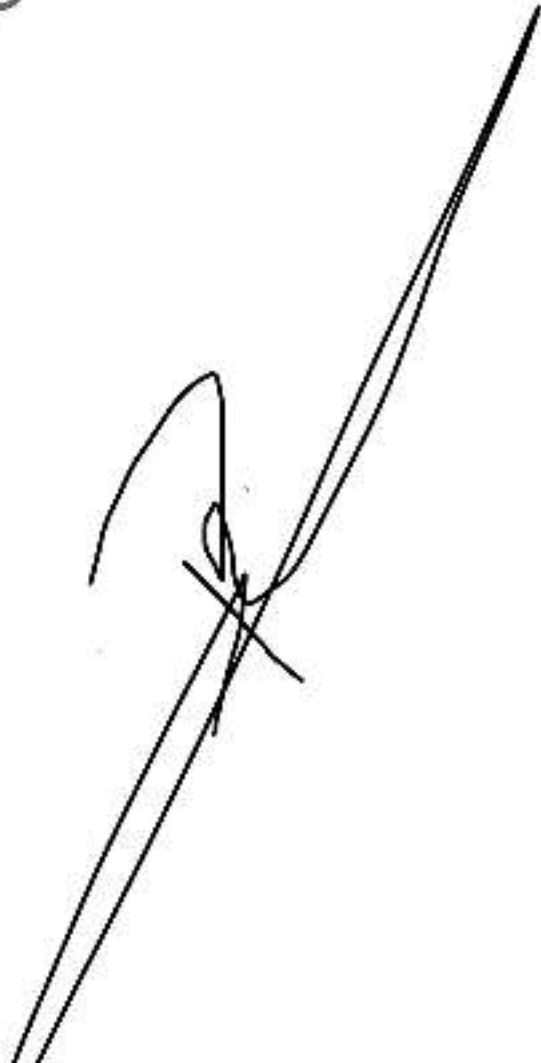
بیرمه خوشترین و بهنرخترین ساتی تهمنم بوو.
 ئیستاش چل سال بهسهر شهو کاتهدا تیپهپیوه، ههموو
 شتهکانی شهو رۆژهم لهیاد ماوه. راسته ئیستا تهمنم بهسالا
 چوووه و عهقلم کاملتر و دونیادیدهترم، راسته رهنگه لهو
 کاتهوه ژیانیکی تر ژیا بم، بهلام یادهوهرییهکانی شهو رۆژه
 تهنیا یادهوهرین، له زهین و خهیاڵمدا بهردهوام دین و دهچن.
 ئیستاش خوشم دهویت، له ماوهی ههموو شهو سالانهدا،
 ههركیز ئهلقههی پهنجهشم لا نهبردوووه گهر بۆ چهند ساتیکیش
 بیت.

ههناسهیهکی قوول ههلهدکیشم و ههواهی سازگاری بههار
 ههلهدمژم. لهگهل شهوهی ئیستا شاروچکهی بیوفورت گۆراوه

گوزهریک بو یادکردهوی پابردوو

رمنیش له گه لیدا گور اوم، به لام ههوا سازگاردهکی هیشتا
مه ر ئه وه وایه ی جارانه و هیچ نه گور اوه. هیشتا هه وای
روژانی سه رده می مندالیمه، هه وای ته مه نی حه قده سالیمه.
رهختیکیش هه ناسه دده مه وه، ده بینم ته مه نم په نجاو حه وت
ساله، به لام هیچ نییه. زه رده خه نه یه ک ده که م و سه رم
مه لده برم به ره و ئاسمان، ده زانم ته نیا یه ک شت ماوه پیتان
بلیم: ئه ویش ئه وه یه، که ئیستا هاتومه ته سه ر ئه و بروایه ی،
هرکاتیک بیت، په رجوو روو دهدات.

PDFed by Rezdar H Mahmood

A handwritten signature in black ink, featuring a stylized 'R' and 'M' with a crossbar, followed by a long, sweeping diagonal stroke.

٦٠٠٠ دينار